

KRAJOWY PLAN **ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO**

2017

CZĘŚĆ B



CZĘŚĆ B (DOTYCZĄCA FAZY REAGOWANIA I ODBUDOWY)

Lp.	Nazwa dokumentu	Strona
1	Zadania i obowiązki uczestników zarządzania kryzysowego w formie siatki bezpieczeństwa	4
2	Zadania w zakresie monitorowania zagrożeń	11
3	Procedury reagowania kryzysowego, określające sposób postępowania w sytuacjach kryzysowych – zestawienie Katalogów i modułów zadaniowych ministrów i wojewodów	39
4	Współdziałanie między siłami, uczestniczącymi w realizacji planowanych przedsięwzięć na wypadek sytuacji kryzysowej	60
5	Tryb uruchamiania niezbędnych sił i środków, uczestniczących w realizacji planowanych przedsięwzięć na wypadek sytuacji kryzysowej	62
6	Zestawienie sił i środków planowanych do wykorzystania w sytuacjach kryzysowych	74
7	Procedury realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego – standardowe procedury operacyjne, w tym związane z ochroną infrastruktury krytycznej	75
	SPO-1 Zwołanie posiedzenia rządowego zespołu zarządzania kryzysowego	76
	SPO-2 Uruchomienie dodatkowych środków finansowych	78
	SPO-3 Zasady informowania ludności o zagrożeniach – organizacja procesu komunikacji społecznej w sytuacji kryzysowej	81
	SPO-4 Tymczasowe przywrócenie kontroli granicznej na granicach RP	87
	SPO-5 Wprowadzenie stanu klęski żywiołowej	91
	SPO-6 Wprowadzenie stanu wyjątkowego	96
	SPO-7 Wprowadzenie stanu wojennego	102
	SPO-8 Postępowanie w sytuacji uprowadzenia terrorystycznego obywatela polskiego poza obszarem RP	107
	SPO-9 Działania w przypadku masowego napływu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	110
	SPO-10 Współpraca między administracją publiczną a właścicielami oraz posiadaczami samoistnymi i zależnymi obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej w zakresie jej ochrony	124
	SPO-11 Organizacja ewakuacji obywateli polskich spoza granic kraju	128
	SPO-12 Obieg informacji pomiędzy krajowymi organami i strukturami zarządzania kryzysowego	142
	SPO-13 Ostrzeganie i alarmowanie wojsk oraz ludności cywilnej o zagrożeniu uderzeniami z powietrza	149
	SPO-14 Przekraczanie granic RP przez wojska sojusznicze w celu pobytu lub tranzytu	154
	SPO-15 Organizacja medycznego mostu powietrznego w przypadku wystąpienia zdarzenia masowego	159
8	Organizacja łączności	163
9	Organizacja systemu monitorowania zagrożeń, ostrzegania i alarmowania	164
10	Zasady informowania ludności o zagrożeniach i sposobach postępowania na wypadek zagrożeń	171

SPIS TREŚCI

11	Organizacja ewakuacji z obszarów zagrożonych	175
12	Organizacja ratownictwa, opieki medycznej, pomocy społecznej oraz pomocy psychologicznej	179
13	Zasady oraz tryb oceniania i dokumentowania szkód	193
14	Procedury uruchamiania rezerw strategicznych	202
15	Priorytety w zakresie ochrony oraz odtwarzania infrastruktury krytycznej	205
16	Wykaz zawartych umów i porozumień związanych z realizacją zadań zawartych w planie zarządzania kryzysowego	207
17	Skróty zawarte w Krajowym Planie Zarządzania Kryzysowego	208
18	Procedura aktualizacji Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego	211

1. ZADANIA I OBOWIĄZKI UCZESTNIKÓW ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO W FORMIE SIATKI BEZPIECZEŃSTWA

SIATKA BEZPIECZEŃSTWA jest zestawieniem 19 zagrożeń, które na podstawie *Raportu o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego* zakwalifikowano, jako możliwe do zainicjowania sytuacji kryzysowej na poziomie krajowym. W siatce przy każdym zagrożeniu wskazano **podmiot wiodący** i **podmioty współpracujące**.

Na potrzeby Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego przyjęto następujące definicje:

- **podmiot wiodący** to organ (instytucja), która ze względu na zakres kompetencji prawnych realizuje zadania kluczowe dla skuteczności działania w danej fazie zarządzania kryzysowego, najczęściej we współpracy z innymi organami (instytucjami) szczebla równorzędnego lub niższego, niepodporządkowanymi jej pod względem służbowym (zwanymi podmiotami współpracującymi). Rolą podmiotu wiodącego jest monitorowanie przypisanych mu zagrożeń, inicjowanie działań właściwych dla danej fazy zarządzania kryzysowego oraz koordynowanie przedsięwzięć wykonywanych przez podmioty współpracujące;
- **podmiot współpracujący** to organ (instytucja), szczebla równorzędnego lub niższego w stosunku do podmiotu wiodącego, niepodporządkowana jej pod względem służbowym, która ze względu na zakres kompetencji prawnych wspomaga działania realizowane przez podmiot wiodący w celu zapobieżenia eskalacji zagrożenia i zainicjowania odbudowy.

OPIS SIATKI BEZPIECZEŃSTWA I PROCEDURA URUCHAMIANIA KATALOGÓW/MODUŁÓW ZADANIOWYCH

1. **Katalog** – oznaczony liczbą rzymską zbiór zawierający wykaz modułów zadaniowych przypisanych ministrowi kierującemu działem administracji rządowej/kierownikowi urzędu centralnego/województwa/instytucji.
2. **Moduł zadaniowy** – uporządkowane zestawienie przedsięwzięć i zadań przewidzianych do wykonania w sytuacji kryzysowej, obejmujące działania w ramach kompetencji jednego wykonawcy, z wykorzystaniem własnych sił i środków, a także możliwym, zaplanowanym i uzgodnionym wsparciem ze strony innych podmiotów, w zakresie niezbędnym do efektywnego wykonania zadania.
3. W Siatce bezpieczeństwa wyszczególniono **35 KATALOGÓW**, zawierających zestawienie głównych zadań wykonywanych w sytuacji kryzysowej przez ministra kierującego działem administracji rządowej (oraz Radę Ministrów, kierownika urzędu centralnego, wojewodę i dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa):
 - Katalog I – każdy z ministrów kierujący działem administracji rządowej/kierownik urzędu centralnego; Katalogi II-XXX – ministrowie stosownie do właściwości kierowanego działu administracji rządowej;
 - Katalog XXXI – Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
 - Katalog XXXII – Szef Agencji Wywiadu;
 - Katalog XXXIII – Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa;
 - Katalog XXXIV – Prezes Rady Ministrów/Rada Ministrów;
 - Katalog XXXV – każdy z wojewodów.
4. Na potrzeby konkretnej sytuacji kryzysowej Rządowy Zespół Zarządzania Kryzysowego (RZZK) lub samodzielnie podmiot wiodący wskazuje, które katalogi (tożsame z działami administracji rządowej) powinny zostać uruchomione (na podstawie oszacowanej skali zagrożenia i prognozy rozwoju sytuacji, dokonanej np. w ramach posiedzenia ZZK). Na przykład zagrożenie: **POWÓDŹ** oznacza przypisanie mu m.in. katalogów realizowanych przez ministrów właściwych do spraw: wewnętrznych, administracji publicznej, zdrowia, transportu itd. Oznaczenie w siatce kolorem  (podmiot wiodący) lub kolorem  (podmiot współpracujący) dla konkretnych zdarzeń ma na celu usprawnienie procesu planowania i przygotowania reakcji w przypadku wystąpienia danego zdarzenia.

1. ZADANIA I OBOWIĄZKI UCZESTNIKÓW ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO W FORMIE SIATKI BEZPIECZEŃSTWA

5. Każdy Katalog zawiera zadania (**moduły zadaniowe**) z jednego obszaru merytorycznego. **MODUŁ ZADANIOWY** określa rodzaj zadania oraz sposób jego wykonania i wykorzystania zasobów.
6. Liczba arabska wskazana w polach zaznaczonych kolorem czerwonym lub szarym oznacza numer modułu zadaniowego wyszczególnionego w katalogu przypisanym właściwemu ministrowi/wojewodzie/kierownikowi instytucji oraz zagrożeniu. Numer modułu w Siatce bezpieczeństwa jest rekomendowany do uruchomienia i wykonania w przypadku wystąpienia konkretnego zdarzenia.
7. Decyzję o uruchomieniu konkretnych modułów w ramach danego katalogu podejmuje właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) zaangażowany w działania, w uzgodnieniu z podmiotem wiodącym. Stosownie do rozwoju sytuacji można elastycznie uruchamiać nowe moduły (lub kończyć zadania już realizowane i niemające wpływu na dalszy przebieg zdarzenia). Na przykład w razie wystąpienia POWODZI, ministrowi właściwemu do spraw administracji rekomenduje się uruchomienie modułów nr 1 i 4, wymienionych w katalogu nr II.
8. Niezależnie od zadań w Katalogu przypisanym dla działu administracji rządowej, każdy z ministrów zaangażowanych w działania uruchamia i realizuje właściwe dla zaistniałej sytuacji moduły wyszczególnione w Katalogu I, na podstawie własnej decyzji lub w wyniku ustaleń RZZK/uzgodnienia z podmiotem wiodącym.
9. W przypadku wystąpienia zdarzenia niewyszczególnionego w Siatce bezpieczeństwa, decyzję o uruchomieniu konkretnych Katalogów podejmuje się na podstawie ustaleń RZZK lub decyzji Prezesa Rady Ministrów.
10. Wyszczególnienie wszystkich katalogów i treści modułów zadaniowych znajduje się na str. 42-59 KPZK.

1. ZADANIA I OBOWIĄZKI UCZESTNIKÓW ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO W FORMIE SIATKI BEZPIECZEŃSTWA

Dział administracji rządowej/institucja	Numer Katalogu	ZAGROŻENIE																																
		numer modułu zadaniowego																																
		POWÓDŹ	EPIDEMIA	SKAŻENIE CHEMICZNE NA LĄDZIE	SKAŻENIE CHEMICZNE NA MORZU	ZAKŁÓCENIE FUNKCJONOWANIA SYSTEMÓW I USŁUG TELEKOM.	ZAKŁÓCENIE W SYSTEMIE ENERGETYCZNYM	ZAKŁÓCENIE W SYSTEMIE PALIWOWYM	ZAKŁÓCENIE W SYSTEMIE GAZOWYM	SILNYMROŹ /INTENSYWNE OPADY ŚNIEGU	HURAGAN	POŻAR WIELKOPOWIERZCHNIOWY	EPIZOOTIA	EPIFITOZA	KATASTROFA MORSKA *	SUSZA/UPAŁ	SKAŻENIE RADIACYJNE	ZBIOROWE ZAKŁÓCENIE PORZĄDKU PUBLICZNEGO	ZDARZENIE O CHARAKTERZE TERRORYSTYCZNYM	ZAKŁÓCENIE W FUNKCJONOWANIU SIECI I SYSTEMÓW INFORMATYCZ.														
		Faza zarządzania kryzysowego: R – reagowanie; O - Odbudowa																																
		R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	
Każdy z ministrów kierujący działem admin. rządowej/kierownik urzędu centralnego	I	Moduły 1-14 uruchamiane decyzją ministra/kierownika urzędu centralnego uczestniczącego w działaniach, stosownie do zaistniałego zdarzenia, niezależnie od wyszczególnionych poniżej																																
Administracja publiczna	II		1, 4	1, 3	1, 4		1, 4	1, 3	1, 4	1, 4		1, 4		1, 4		1, 4	1, 4	1, 3	1, 4	1, 3	1, 4	1, 3	1, 4	1, 3	1, 4	1, 3	1, 4	1, 3	1, 4	1, 3	1, 4	1, 3	1, 4	
Budownictwo, planowanie i zagospodarowanie przestrzenne, mieszkalnictwo	III		1												1	1		1																
Budżet	IV	1-3	1-3	1-3	1-3		1-3	1-3	1-3						1-3	1-3	1-3	1-3	1-3	1-3	1-3	1-3	1-3	1-3	1-3	1-3	1-3	1-3			1-3	1-3	1-3	1-3
Energia	V	1, 4, 5	4, 7	4	4, 7						1, 4-6	7	3, 4, 6	4, 7	2-6	7	1-6	7	1, 4-6	4, 7			4	4					1, 4-6	4, 7	4	4		
Finanse publiczne	VI																															1, 2	4-6	
Gospodarka	VII		1, 3																													1, 2		
Gospodarka morska	VIII						1-11, 14, 17	1, 2, 12																			1-7, 9, 13, 14, 17	1, 2, 11, 12					1-11, 13, 14	12

1. ZADANIA I OBOWIĄZKI UCZESTNIKÓW ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO W FORMIE SIATKI BEZPIECZEŃSTWA

Dział administracji rządowej/instytucja	Numer Katalogu	ZAGROŻENIE																																
		numer modułu zadaniowego																																
		POWÓDŹ	EPIDEMIA	SKAŻENIE CHEMICZNE NA LĄDZIE	SKAŻENIE CHEMICZNE NA MORZU	ZAKŁÓCENIE FUNKCJONOWANIA SYSTEMÓW I USŁUG TELEKOM.	ZAKŁÓCENIE W SYSTEMIE ENERGETYCZNYM	ZAKŁÓCENIE W SYSTEMIE PALIWOWYM	ZAKŁÓCENIE W SYSTEMIE GAZOWYM	SILNYMROŹ /INTENSYWNE OPADY ŚNIEGU	HURAGAN	POŻAR WIELKOPOWIERZCHNIOWY	EPIZOOTIA	EPIFITOZA	KATASTROFA MORSKA *	SUSZA/UPAŁ	SKAŻENIE RADIACYJNE	ZBIOROWE ZAKŁÓCENIE PORZĄDKU PUBLICZNEGO	ZDARZENIE O CHARAKTERZE TERRORYSTYCZNYM	ZAKŁÓCENIE W FUNKCJONOWNIAU SIECI I SYSTEMÓW INFORMATYCZ.														
		Faza zarządzania kryzysowego: R – reagowanie; O - Odbudowa																																
		R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O					
Gospodarka wodna	IX	1-4	5			1,2 4,5		1, 4,5				2, 3, 5				1-3	1, 2	1, 2					1-4	1-4	1-3	1-5								
Informatyzacja	X	1, 2	1, 2, 7							1-3, 6	7					1,2	7	1,2	7					1,2	1,2			1,2	1-3		1-3 6	7		
Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego	XI	1	2			1	2									1	2		2	1	2													
Kultura fizyczna	XII	1														1		1					1			1								
Łączność	XIII	1	2,4									1,2	4			1,2	4	1,2	4	1, 2	4				1,2				1,2					
Obrona narodowa	XIV	1,2	1,2	1, 2, 4	1, 2, 6	1, 2, 5	6	1- 3, 5		1,6,7	1, 6, 7					1, 2	1, 2, 6	1, 2, 6				1, 2, 5		1-3, 5	1-3, 5			1- 3, 5	1- 3, 5-6	1-3	1,2 3-7 ZW na tere- nach wojsk.	1,2 3-7 ZW na tere- nach wojsk.	1,6, 7	1, , 7
Oświata i wychowanie	XV		1, 2																1, 2															
Praca	XVI		1																										2					
Zabezpieczenie społeczne	XVII		1, 2, 4														1, 2		1, 2, 4					1, 2		1,2								
Rolnictwo	XVIII		1, 2, 4																			1-5		1-5			1, 2, 4	1-3						
Rozwój wsi	XIX		1-3														1-3		1-3	1-3		1-3			1-3			1-3	1-3					

1. ZADANIA I OBOWIĄZKI UCZESTNIKÓW ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO W FORMIE SIATKI BEZPIECZEŃSTWA

Dział administracji rządowej/institucja	Numer Katalogu	ZAGROŻENIE																																	
		numer modułu zadaniowego																																	
		POWÓDŹ	EPIDEMIA	SKAŻENIE CHEMICZNE NA LĄDZIE	SKAŻENIE CHEMICZNE NA MORZU	ZAKŁÓCENIE FUNKCJONOWANIA SYSTEMÓW I USŁUG TELEKOM.	ZAKŁÓCENIE W SYSTEMIE ENERGETYCZNYM	ZAKŁÓCENIE W SYSTEMIE PALIWOWYM	ZAKŁÓCENIE W SYSTEMIE GAZOWYM	SILNYMRÓZ /INTENSYWNE OPADY ŚNIEGU	HURAGAN	POŻAR WIELKOPOWIERZCHNIOWY	EPIZOOTIA	EPIFITOZA	KATASTROFA MORSKA *	SUSZA/UPAŁ	SKAŻENIE RADIACYJNE	ZBIOROWE ZAKŁÓCENIE PORZĄDKU PUBLICZNEGO	ZDARZENIE O CHARAKTERZE TERRORYSTYCZNYM	ZAKŁÓCENIE W FUNKCJONOWANIU SIECI I SYSTEMÓW INFORMATYCZ.															
		Faza zarządzania kryzysowego: R – reagowanie; O - Odbudowa																																	
		R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O				
Rynki rolne	XX		1, 2												1, 2		1, 2	1, 2		1, 2				1,2											
Rybołówstwo	XXI					2, 5, 6	1, 3-5	2, 6																											
Sprawiedliwość	XXII					2, 3	2	2, 3	2	1-3	5	1-3	5	1-3	5	2	5			1-3	5			2, 3	2,3			1-3	5	1-3	5	1-3	5	1-3	5
Nauka	XXIII	1		1		1		1		1		1		1		1		1		1		1		1		1		1		1		1			
Szkolnictwo wyższe	XXIV		1, 2	1,2														1, 2						1, 3											
Transport	XXV	1-3	4	1-3		1-3											1-3	4	1-3	4	1-3		1, 2				1-2		1-3		1-3		1-3	4	
Środowisko	XXVI		1, 3, 6, 7		1, 3, 4, 6, 7	1, 3, 4	6, 7		2-4, 6, 7								6		1, 3, 4, 6, 7	1, 3, 4	6, 7							1, 3, 4	6, 7			1, 3, 4			
Sprawy wewnętrzne	XXVII	1-8 17,20		1-8 14 17, 20	1-8 14, 17, 20		1-8 10, 14, 17, 20			1-8		1-11, 14-17, 20	1-11, 14-17, 20			1-8 17, 20	1-8 17, 20	1-8 14, 17, 20		1-8 20		1-8 20		1-8, 10, 15, 17, 19, 20	1-8, 10, 14, 15, 17, 20	1-8 14, 17, 20		1-11 14, 17-20	1-11, 14, 17-20		1-11, 14-20	20	1-8 20		

1. ZADANIA I OBOWIĄZKI UCZESTNIKÓW ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO W FORMIE SIATKI BEZPIECZEŃSTWA

Dział administracji rządowej/instytucja	Numer Katalogu	ZAGROŻENIE																											
		numer modułu zadaniowego																											
		POWÓDŹ	EPIDEMIA	SKAŻENIE CHEMICZNE NA LĄDZIE	SKAŻENIE CHEMICZNE NA MORZU	ZAKŁÓCENIE FUNKCJONOWANIA SYSTEMÓW I USŁUG TELEKOM.	ZAKŁÓCENIE W SYSTEMIE ENERGETYCZNYM	ZAKŁÓCENIE W SYSTEMIE PALIWOWYM	ZAKŁÓCENIE W SYSTEMIE GAZOWYM	SILNYMRÓZ /INTENSYWNE OPADY ŚNIEGU	HURAGAN	POŻAR WIELKOPOWIERZCHNIOWY	EPIZOOTIA	EPIFITOZA	KATASTROFA MORSKA *	SUSZA/UPAŁ	SKAŻENIE RADIACYJNE	ZBIOROWE ZAKŁÓCENIE PORZĄDKU PUBLICZNEGO	ZDARZENIE O CHARAKTERZE TERRORYSTYCZNYM	ZAKŁÓCENIE W FUNKCJONOWANIU SIECI I SYSTEMÓW INFORMATYCZ.									
		Faza zarządzania kryzysowego: R – reagowanie; O - Odbudowa																											
		R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O
Sprawy zagraniczne	XXVIII																			4								1-4	
Zdrowie	XXIX	1-4	5	1-4	5	1-4	5	1-4	1-4	1-4		1-4				1-4	5	1-4	5	1-4		1-4	1-4	1-4	5	1-4	5	1-4	5
Żegluga śródlądowa	XXX	1, 2	1, 2			2										1, 2	1, 2										3		
ABW	XXXI																										1a2a 4a	5a	1b 2b 3 4b
AW	XXXII																										1,2	1,2	
RCB	XXXIII	1-5																											
Rada Ministrów	XXXIV	1,5-6																											

1. ZADANIA I OBOWIĄZKI UCZESTNIKÓW ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO W FORMIE SIATKI BEZPIECZEŃSTWA

Dział administracji rządowej/instytucja	Numer katalogu	ZAGROŻENIE																																	
		numer modułu zadaniowego																																	
		POWÓDŹ	EPIDEMIA	SKAŻENIE CHEMICZNE NA LĄDZIE	SKAŻENIE CHEMICZNE NA MORZU	ZAKŁÓCENIE FUNKCJONOWANIA SYSTEMÓW I USŁUG TELEKOM.	ZAKŁÓCENIE W SYSTEMIE ENERGETYCZNYM	ZAKŁÓCENIE W SYSTEMIE PALIWOWYM	ZAKŁÓCENIE W SYSTEMIE GAZOWYM	SILNYMROŹ /INTENSYWNE OPADY ŚNIEGU	HURAGAN	POŻAR WIELKOPOWIERZCHNIOWY	EPIZOOTIA	EPIFITOZA	KATASTROFA MORSKA *	SUSZA/UPAŁ	SKAŻENIE RADIACYJNE	ZBIOROWE ZAKŁÓCENIE PORZĄDKU PUBLICZNEGO	ZDARZENIE O CHARAKTERZE TERRORYSTYCZNYM	ZAKŁÓCENIE W FUNKCJONOWANIU SIECI I SYSTEMÓW INFORMATYCZ.															
		Faza zarządzania kryzysowego: R – reagowanie; O - Odbudowa																																	
		R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O	R	O
Wojewoda (według właściwości terytorialnej wystąpienia zagrożenia)	XXXV	1,2, 3a,e,f 4-8, 10, 11, 16, 18	12, 22	1,2 3b, e,f 4-11, 16, 18-19	12, 22	1,2 3e, f, 4-8, 10-11, 16, 18-19	12, 22	Pom. ----- Zach Pom. ----- Warm -maz. ----- 1,2,3 e,f,h, 4-8, 10-13, 16, 18,19	Pom. ----- Zach Pom. ----- Warm -maz. ----- 12, 22	1,2 3e, f, 4-8, 10, 16, 18	22	1,2 3e, f 4-8, 10, 16, 18	12, 22	1,2 3c, e,f, 4-8, 10, 16, 18	12, 22	1,2 3c, e,f 4-8, 10, 16, 18	13, 22	1,2 3e, f 4-8, 10, 16, 18	12, 22	1,2 3e, f 4-8, 10, 16, 18	12, 22	1,2 3e, f 4-8, 10, 16, 18	12, 22	Pom. ----- Zach Pom. ----- Warm -maz. ----- W ra- mach MRO 1,2,3 d,e,f, h,i, 4-8, 10, 16-18,19 22	Pom. ----- Zach Pom. ----- Warm -maz. ----- W ra- mach MRO 1,2,3 d,e,f, h,i, 4-8, 10, 16-18,19 22	1,2 3-8 10, 16, 18	12, 22	1,2 3d, e,f 4-8, 10, 16, 18-19	12, 22	1,2 3e, f 4-8, 10, 16, 18-19	12, 22	1,2 3e, f 4-8, 10, 16, 18	12, 22	1,2 3e, f 4-8, 10, 16, 18	12, 22

* KATASTROFA MORSKA – działania realizowane są w dwóch fazach:

- MRO (masowa operacja ratownicza) – faza morska, w której podmiotem wiodącym jest minister właściwy do spraw gospodarki morskiej
- MRO (masowa operacja ratownicza) – faza lądowa, w której podmiotem wiodącym jest wojewoda właściwy terytorialnie dla miejsca zdarzenia (Wojewoda Pomorski, Wojewoda Zachodniopomorski, Wojewoda Warmińsko- Mazurski)

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ

Zestawienie funkcjonujących na terenie kraju systemów monitorowania zagrożeń, wykorzystywanych metod, źródeł i przeznaczenia pozyskanych informacji opracowano w uzgodnieniu z przedstawicielami wszystkich wojewodów oraz ministrów (zainteresowanych kierowników urzędów centralnych).

W odniesieniu do zakresu kompetencji i zadań realizowanych w warunkach sytuacji kryzysowej kierowano się m.in. postanowieniami ustawy z dnia 4 września 1997 r. o *działach administracji rządowej*, ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o *województwie i administracji rządowej w województwie*, ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o *zarządzaniu kryzysowym* oraz ustawami określającymi kompetencje właściwych ministrów.

MONITOROWANIE ZAGROŻEŃ, OSTRZEGANIE I ALARMOWANIE MA NA CELU:

- uzyskanie informacji o zbliżaniu się lub stwierdzeniu faktu zaistnienia, na określonym terenie, niebezpieczeństwa dla zdrowia i życia ludności związanego z wystąpieniem klęsk żywiołowych, katastrof naturalnych, awarii obiektów technicznych, skażeń i zakażeń, stosowaniem środków rażenia lub innych zdarzeń, których skutki mogą wpłynąć negatywnie na poziom bezpieczeństwa ludności
- określenie rodzaju, miejsca, skali i skutków zaistniałych zagrożeń oraz oznaczaniu stref niebezpiecznych
- ostrzeganie i alarmowanie sił właściwych do reagowania, a także ludności o zbliżającym się niebezpieczeństwie oraz informowanie o zalecanych zasadach postępowania (zachowania się) obywateli w określonej sytuacji

MONITOROWANIE ZAGROŻENIA – POWÓDŹ

Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Dyrektor Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej Dyrektor Państwowego Instytutu Geologicznego Państwowego Instytutu Badawczego	• groźne zjawiska hydrologiczne i meteorologiczne • stan rezerw zasobów wód podziemnych • stan rezerwy powodziowej w zbiornikach • zjawiska lodowe na zbiornikach i głównych rzekach • zagrożenie osuwiskowe	• system pomiarowo-obszaryjny (stacje hydro-meteorologiczne, teledetekcji naziemnej i aerologiczne) • system przesyłania danych (w tym sieci komputerowe i radiotelefoniczne) • własne bazy danych • system gromadzenia, przetwarzania i dystrybucji danych • system gromadzenia i przetwarzania danych hydrogeologicznych	• dane o sytuacji meteorologicznej i hydrologicznej zbierane całodobowo, ocena dokonywana co 3 godziny • stan zlodzenia, akcja lodołamania i stan na zbiornikach – raz dziennie • dane dotyczące suszy i rezerw zasobów wodnych – raz na kwartał • obserwacje wód podziemnych w zależności od rodzaju stacji: ciągłe, dobowe lub tygodniowe	• sieć automatycznych stacji telemetrycznych • obserwatorzy stacji meteorologicznych i hydrologicznych • służba nadzoru wodnego • sieć obserwacyjno-badawcza wód podziemnych	w przypadku wystąpienia zagrożenia – informacje i raporty do RCB, MSWiA: • meteorologiczne i hydrologiczne w okresie normalnym – 1 raz na dobę, podczas zagrożenia – całodobowo co 3 godziny • hydrogeologiczne w okresie normalnym – raz na kwartał

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ

MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - POWÓDŹ					
Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Główny Inspektor Sanitarny Dyrektor Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego Państwowy Zakład Higieny (Krajowy Punkt Centralny do spraw Międzynarodowych Przepisów Zdrowotnych)	- zakażenia i zachorowania na choroby zakaźne, zgon z powodu zakażenia lub choroby zakaźnej, a także ich podejrzenia - zakażenia związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych oraz wykonywaniem innych czynności, w trakcie których dochodzi do naruszenia ciągłości tkanek - niepożądane odczyny poszczepienne	w szczególności: - analiza zgłoszeń podejrzeń lub rozpoznania zakażeń, chorób zakaźnych lub zgonów z powodu zakażenia lub choroby zakaźnej - analiza zgłoszeń dodatnich wyników badań w kierunku biologicznych czynników chorobotwórczych określonych w ustawie o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi - analiza dokumentacji dot. monitorowania czynników alarmowych i zakażeń oraz procedur zapobiegających zakażeniom i chorobom zakaźnym - analiza zgłoszeń niepożądanych odczynów poszczepiennych - dochodzenie epidemiologiczne - wywiad epidemiologiczny - wymiana informacji z innymi podmiotami - analiza informacji na stronach internetowych IHR (WHO) oraz EWRS (ECDC/Komisja Europejska/państwa członkowskie UE)	gromadzone na bieżąco na poziomie lokalnym: - rejestr zakażeń i zachorowań na choroby zakaźne, zgonów z powodu zakażenia lub choroby zakaźnej, ich podejrzeń oraz przypadków stwierdzenia dodatniego wyniku badania laboratoryjnego - informacje o bieżącej sytuacji epidemiologicznej szpitali - rejestr zgłoszeń niepożądanych odczynów poszczepiennych - meldunki dwutygodniowe (w przypadku grypy – tygodniowe)	między innymi: - lekarz lub felczer, który podejrzewa lub rozpoznaje zakażenie, chorobę zakaźną lub zgon z powodu zakażenia lub choroby zakaźnej - kierownik laboratorium wykonujący badania w kierunku biologicznych czynników chorobotwórczych - kierownik szpitala lub zespołu zakładów opieki zdrowotnej - lekarz lub felczer podejrzewający lub rozpoznający niepożądany odczyn poszczepienny - kierownicy środków transportu drogowego, powietrznego lub wodnego oraz piloci wycieczek i przewodnicy turystyczni - środki masowego przekazu - zgłoszenia zagrożeń - inna dokumentacja - w przypadku chorób odzwierzęcych – organy inspekcji weterynaryjnej - bazy danych systemu nadzoru międzynarodowego WHO i UE	w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty przekazywane do RCB, ministra właściwego do spraw zdrowia, NIZP-PZH - bieżące informacje i komunikaty dla MZ, NIZP-PZH - dane o sytuacji epidemiologicznej w zakresie zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi – publikowane w krajowych raportach liczbowych - dane o przypadkach zakażeń, zachorowań lub zgonów z powodu chorób zakaźnych przekazywane do sieci nadzoru Unii Europejskiej - raporty do Europejskiego Centrum do spraw Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) oraz WHO

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ

MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - POWÓDŹ					
Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Główny Inspektor Sanitarny (krajowy punkt kontaktowy)	zagrożenia fizyczne, chemiczne i mikrobiologiczne występujące w żywności i paszach	procedury Urzędowej Kontroli Żywności	rejestr powiadomień krajowych oraz rejestr powiadomień przekazanych przez Komisję Europejską	- organy Urzędowej Kontroli Żywności: - Państwowa Inspekcja Sanitarna - Inspekcja Weterynaryjna - Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych - Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa - Inspekcja Handlowa - Punkt Kontaktowy Komisji Europejskiej, inne kraje członkowskie	raporty roczne dla GIS
Główny Inspektor Sanitarny	jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi	baza danych Woda-Excel – Access	analiza danych z punktów cyklicznego pobierania próbek: wodociągów, studni, stacji uzdatniania wody, ujęć podziemnych, ujęć powierzchniowych, zbiorników wyrównawczych	stacje sanitarno-epidemiologiczne	- informacja dla eksploatujących ujęcia 3-letnie raporty do Komisji Europejskiej o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ

MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - POWÓDŹ					
Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Dyrektor Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego Państwowy Zakład Higieny	• ogniska chorób przenoszonych drogą pokarmową	• zgłoszenia ogniska nadsyłane przez Państwową Inspekcję Sanitarną	• informacja o ognisku choroby	• stacje sanitarno-epidemiologiczne	• opracowania w Kronice Epidemiologicznej Przeglądu Epidemiologicznego • dane wysyłane do unijnej bazy EFSA i publikowane w raportach rocznych
Dyrektor Departamentu Wojskowej Służby Zdrowia – Szef Służby Zdrowia WP	• sytuacja epidemiologiczna i epizootyczna w SZ RP	• analiza zdarzeń i meldunków otrzymanych z jednostek wojskowych oraz od elementów układu pozamilitarnego	• informacje bieżące (całodobowe)	• Wojskowe Ośrodki Medycyny Prewencyjnej (WOMP) • Centrum Reagowania Epidemiologicznego SZ RP	• meldunki dla kierownictwa MON wykorzystywane w bieżącej działalności SZ RP

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ

MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - EPIDEMIA					
Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Główny Inspektor Sanitarny Dyrektor Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego-Państwowy Zakład Higieny (Krajowy Punkt Centralny do spraw Międzynarodowych Przepisów Zdrowotnych)	• zakażenia i zachorowania na choroby zakaźne, zgon z powodu zakażenia lub choroby zakaźnej, a także ich podejrzenia, • zakażenia związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych oraz wykonywaniem innych czynności, w trakcie których dochodzi do naruszenia ciągłości tkanek, • niepożądane odczyny poszczepienne	W szczególności: • analiza zgłoszeń podejrzeń lub rozpoznania zakażeń, chorób zakaźnych lub zgonów z powodu zakażenia lub choroby zakaźnej, • analiza zgłoszeń dodatnich wyników badań w kierunku biologicznych czynników chorobotwórczych określonych w ustawie o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, • analiza dokumentacji dot. monitorowania czynników alarmowych i zakażeń oraz procedur zapobiegających zakażeniom i chorobom zakaźnym, • analiza zgłoszeń niepożądanych odczynów poszczepiennych, • dochodzenie epidemiologiczne, • wywiad epidemiologiczny, • wymiana informacji z innymi podmiotami • analiza informacji na stronach internetowych IHR (WHO) oraz EWRS (ECDC/Komisja Europejska/państwa członkowskie UE)	Gromadzone na bieżąco na poziomie lokalnym: • rejestr zakażeń i zachorowań na choroby zakaźne, zgonów z powodu zakażenia lub choroby zakaźnej, ich podejrzeń oraz przypadków stwierdzenia dodatniego wyniku badania laboratoryjnego • informacje o bieżącej sytuacji epidemiologicznej szpitali • rejestr zgłoszeń niepożądanych odczynów poszczepiennych • meldunki dwutygodniowe (w przypadku grypy – tygodniowe)	między innymi: • lekarz lub felczer, który podejrzewa lub rozpoznaje zakażenie, chorobę zakaźną lub zgon z powodu zakażenia lub choroby zakaźnej, • kierownik laboratorium wykonujący badania w kierunku biologicznych czynników chorobotwórczych, • kierownik szpitala lub zespołu zakładów opieki zdrowotnej, • lekarz lub felczer podejrzewający lub rozpoznający niepożądany odczyn poszczepienny. • środki masowego przekazu, • zgłoszenia zagrożeń, • inna dokumentacja • w przypadku chorób odzwierzęcych – organy inspekcji weterynaryjnej • bazy danych systemu nadzoru międzynarodowego WHO i UE	W przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty do RCB, MZ, NIZP-PZH • bieżące informacje i komunikaty dla MZ, NIZP-PZH • dane o sytuacji epidemiologicznej w zakresie zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi – publikowane w krajowych raportach liczbowych, • dane o przypadkach zakażeń, zachorowań lub zgonów z powodu chorób zakaźnych przekazywane do sieci nadzoru Unii Europejskiej • raporty do Europejskiego Centrum do spraw Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) oraz WHO

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ

MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - SKAŻENIE CHEMICZNE NA LĄDZIE					
Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody/bazy	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej	występowanie zdarzeń (pożarów i miejscowych zagrożeń), w których występują zagrożenia chemiczne, a w ich likwidację zaangażowane są jednostki ochrony przeciwpożarowej	- informacje bieżące - czynności kontrolno-rozpoznawcze - informacje z międzynarodowych systemów monitoringu: - ERCC	- całodobowe pozyskiwanie informacji - wyniki kontroli: - przestrzegania przepisów przeciwpożarowych - działań zapobiegających poważnym awariom przemysłowym - wykazy: - zakładów zawierających substancje niebezpieczne - obiektów wyposażonych w system sygnalizacji pożarowej, w stałe urządzenia gaśnicze, dźwiękowy system ostrzegawczy oraz obiektów, w których są one wymagane - sprawozdania półroczne/roczne	jednostki organizacyjne PSP	w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty przekazywane do RCB, ministra właściwego do spraw wewnętrznych - codzienny raport sytuacyjny dla kierownictwa PSP i MSWiA - raporty półroczne i roczne - opracowania dla MSWiA i innych organów administracji publicznej - przygotowywanie i weryfikacja procedur działań ratowniczych
Główny Inspektor Ochrony Środowiska	- zagrożenia dla stanu środowiska w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska - zagrożenia poważnymi awariami instalacji przemysłowych oraz w transporcie materiałów niebezpiecznych	- dostępne bazy danych - rejstry, raporty, informacje	- informacje bieżące - okresowe raporty	- wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska - instytuty naukowo-badawcze - informacje/dane generowane w GIOŚ	cykliczne informacje i raporty dla ministra właściwego do spraw środowiska i Komisji Europejskiej

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ

MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - SKAŻENIE CHEMICZNE NA LĄDZIE					
Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody/bazy	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Kierownictwo spółek biorących udział w realizacji procesu eksploatacyjno-przewozowego (koordynacja PKP PLK S.A. Centrum Zarządzania Ruchem Kolejowym)	- na obszarach kolejowych: - wypadki z udziałem ludzi - kradzieże, napady i rozbój - wypadki, przestoje, opóźnienia, odwołania pociągów - awarie techniczne, katastrofy naturalne - przewóz towarów niebezpiecznych	- patrole Straży Ochrony Kolei - dozorowanie sieci kolejowej przez pracowników zakładów linii kolejowych - monitorowanie pracy eksploatacyjnej przez pion dyspozytorski PKP PLK S.A. - analiza danych wprowadzanych do Systemu Ewidencji Pracy Eksploatacyjnej (SEPE) - meldunki i informacje przekazywane przez służby dyspozytorskie spółek uczestniczących w procesie eksploatacyjno-przewozowym - patrole Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, straży miejskich	- informacje bieżące o zdarzeniach na sieci kolejowej pochodzące z jednostek organizacyjnych PKP PLK S.A. oraz spółek uczestniczących w procesie eksploatacyjno-przewozowym - raz na dobę (godz. 8:00) meldunki przekazywane przez kierownictwo zakładów linii kolejowych do PKP PLK S.A. Centrum Zarządzania Ruchem Kolejowym poprzez Ekspozyturę Zarządzania Ruchem Kolejowym - raz na dobę meldunki przekazywane przez pion dyspozytorski PKP PLK S.A. (zakłady linii kolejowych i Główną Dyspozyturę SOK) oraz PKP S.A. (Centrum Bezpieczeństwa Dworców Kolejowych) do PKP PLK S.A. - Centrum Zarządzania Ruchem Kolejowym - raz w tygodniu (poniedziałek) telekonferencja z udziałem kierowników jednostek organizacyjnych PKP PLK S.A. pod kierownictwem Głównego Dyspozytora PKP PLK S.A. Centrum Zarządzania Ruchem Kolejowym - raz w tygodniu telekonferencje pomiędzy zakładami linii kolejowych a Ekspozyturami Zarządzania Ruchem Kolejowym	- patrole SOK, służba dyżurna SOK - dyżurni ruchu i pion dyspozytorski PKP PLK S.A. - drużyna pociągowa oraz pion dyspozytorski przewoźników kolejowych - pion dyspozytorski spółek utrzymaniowo-naprawczych oraz zarządcy dworców kolejowych (Centrum Bezpieczeństwa Dworców Kolejowych PKP S.A.)	- raz na dobę (godz. 8:00) przekazywanie informacji o sytuacji w sieci kolejowej Członkowi Zarządu PKP PLK S.A. - w czasie zaistnienia poważnych utrudnień w procesie eksploatacyjno-przewozowym: przekazanie informacji poprzez wiadomości tekstowe GSM (SMS) osobom upoważnionym (MliB, Zarząd PKP PLK S.A., kierownicy biur Centrali PKP PLK S.A., Prezes Zarządu PKP S.A., rzecznicy prasowi) - w czasie zaistnienia sytuacji kryzysowych: składanie bieżących meldunków o sytuacji w sieci kolejowej do ministra właściwego do spraw transportu - bieżące analizowanie informacji o zagrożeniach przy wykorzystaniu SEPE - wprowadzanie informacji o utrudnieniach do systemu PdP (Portal dla Pasażera) oraz do systemu SKRJ (System Konstrukcji Rozkładów Jazdy – informacje dla przewoźników)

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ

MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - SKAŻENIE CHEMICZNE NA LĄDZIE					
Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody/bazy	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Dyrektor Urzędu Żeglugi Śródlądowej w Bydgoszczy, Gdańsku, Giżycku, Kędzierzynie-Koźlu, Krakowie, Szczecinie, Warszawie, Wrocławiu	bezpieczeństwo żeglugi na śródlądowych drogach wodnych, w tym zdarzenia związane z przewozem materiałów niebezpiecznych	- inspekcje statków - rejestr statków żeglugi śródlądowej - rejestr świadectw dopuszczenia do przewozu materiałów niebezpiecznych	informacje bieżące	- inspektorzy żeglugi śródlądowej - regionalne zarządy gospodarki wodnej - Policja - komórki do spraw zarządzania kryzysowego administracji publicznej	raporty (kilka razy w roku) dla ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej oraz armatorów
Komendant Główny Straży Granicznej	- bezpieczeństwo w komunikacji lotniczej - transgraniczne przemieszczanie materiałów niebezpiecznych - siłowe przekraczanie granicy	- informacje bieżące i cykliczne raporty - bazy danych: Centralna Baza Danych Straży Granicznej: - dane o ruchu granicznym osób i środków transportu, - dane o osobach poddanych odprawie, pojazdów, - archiwum odpraw i pojazdów poddanych kontroli	- wyniki statystyczne: - kontroli bezpieczeństwa w komunikacji lotniczej - siłowego przekroczenia granicy i nie zatrzymania się do kontroli - odmowy zezwoleń na przekroczenie granicy pojazdom ze względu na ich stan techniczny - wykrytych materiałów wybuchowych, broni i amunicji - zatrzymań i odmowy na wjazd i na wyjazd transportów z odpadami i materiałami szkodliwymi bądź promieniotwórczymi utrudnień w odprawie granicznej (awarie) - kontroli czasu pracy kierowców - meldunki dobowe służb dyżurnych jednostek SG - sprawozdania miesięczne/kwartalne/półroczne/roczne	jednostki organizacyjne SG	- codzienny raport sytuacyjny dla kierownictwa SG i MSWiA - raporty półroczne i roczne - opracowania dla MSWiA i innych organów administracji publicznej

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ

MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - SKAŻENIE CHEMICZNE NA LĄDZIE					
Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody/bazy	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Szef Obrony Przed Bronią Masowego Rażenia	- zagrożenia niemilitarne: - użycie BMR - uwolnienie środków promieniotwórczych, chemicznych i biologicznych	- analiza zdarzeń i meldunków otrzymanych w ramach: Systemu Wykrywania Skażeń SZ RP, DWSZdr. oraz układu pozamilitarnego - Krajowy System Wykrywania Skażeń i Alarmowania - bazy danych o: - TSP - Niebezpiecznych Substancjach Chemicznych (NSCh)	- informacje bieżące (całodobowo) - informacje bieżące z PAA - meldunki miesięczne	- Centralny Ośrodek Analizy Skażeń: - punkt kierowania Systemem Wykrywania Skażeń SZ RP (PK SWS SZ RP) - ośrodki Analizy Skażeń RSZ/IWsp.SZ - pozostałe elementy SWS SZ RP (laboratoria analityczne, drużyny rozpoznania skażeń, posterunki obserwacyjne, Stacjonarne Punkty Monitoringu) - wojewódzkie centra zarządzania kryzysowego - DWSZdr.: - Wojskowe Ośrodki Medycyny Prewencyjnej (WOMP) - Centrum Reagowania Epidemiologicznego SZ RP - Szefostwo Służby Hydrometeorologicznej Sił Zbrojnych RP	meldunki dobowe dla kierownictwa MON i wykorzystywane w bieżącej działalności Sił Zbrojnych RP

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ

MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - SKAŻENIE CHEMICZNE NA MORZU

Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie, Gdyni, Słupsku (Regionalne Punkty Kontaktowe do spraw Konwencji SOLAS-Kodeksu ISPS) Dyrektor Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa (Służba SAR)	- bezpieczeństwo żeglugi i ochrony środowiska morskiego, w tym: - zagrożenia na morzu, w porcie i w strefie brzegowej - powódź morską, zagrożenie sztormowe, erozja brzegu morskiego, zanieczyszczenie środowiska morskiego - zagrożenia terrorystyczne - zakłócenia porządku publicznego (np. blokada portu przez jednostki rybackie) - nielegalne przewiezienie na teren portu broni, materiałów wybuchowych środków promieniotwórczych, materiałów żrących, toksycznych itp.	- informacje bieżące - monitoring satelitarny i lotniczy zanieczyszczeń - inspekcyjne jednostki pływające - systemy: - zarządzania ruchem statków - rejestracji - radarowy - TV przemysłowej - hydro-meteo - monitorowania statków z ładunkiem niebezpiecznym - PHICS (System Kontrolno-Informacyjny dla Portów Polskich) - CleanSeaNet (satelitarny monitoring zanieczyszczeń) - Program SWIBZ i Gatehouse (monitoring bezpieczeństwa ruchu morskiego) - SingleHulTankers (monitoring tankowców jednokadłubowych) - SafeSeaNet (informacja o statkach)	informacje bieżące	- służba dyżurna urzędów morskich (regionalnych punktów kontaktowych – służba VTS) - służba dyżurna kapitanatów portów - armatorzy - kapitanowie statków - operatorzy i właściciele obiektów portowych - Siły Zbrojne RP - Straż Graniczna - Policja - Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Gdańsku i Szczecinie - Wojewódzkie Centra Zarządzania Kryzysowego w Gdańsku i Szczecinie - Morskie Ratownicze Centrum Koordynacyjne w Gdyni - Morskie Pomocnicze Centrum Koordynacyjne w Świnoujściu	w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty przekazywane do CZK w Gdańsku, Szczecinie oraz Olsztynie, Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Olsztynie, RCB, ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej - raporty bieżące dla Straży Granicznej, ABW, Służby Celno-Skarbowej - raporty roczne dla ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej w sprawie: - Konwencji MARPOL 73/78 (zanieczyszczenia morza przez statki) - zatapiania w morzu odpadów lub innych substancji
Główny Inspektor Ochrony Środowiska	- zagrożenia dla stanu środowiska w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska - zagrożenia poważnymi awariami instalacji przemysłowych oraz w transporcie materiałów niebezpiecznych	- dostępne bazy danych - rejestry, raporty, informacje	- informacje bieżące - okresowe raporty	- wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska - instytuty naukowo-badawcze - informacje/dane generowane w GIOŚ	cykliczne informacje i raporty dla ministra właściwego do spraw środowiska i Komisji Europejskiej

Straż Graniczna jest ujęta w Krajowym Planie Zwalczania Zagrożeń i Zanieczyszczeń Środowiska Morskiego.

• Morski Oddział Straży Granicznej posiada 2 jednostki pływające (SG-311 oraz SG-312), które są wyposażone w pełnomorską zaporę przeciwolewową oraz urządzenie do zbierania zanieczyszczeń ropopochodnych z powierzchni wody. W wyniku wystąpienia zanieczyszczenia na polskich obszarach morskich sprzęt ten może zostać użyty w sposób i na polecenie koordynatora akcji – przedstawiciela Służby SAR.

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ

MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - ZAKŁÓCENIE FUNKCJONOWANIA SYSTEMÓW I USŁUG TELEKOMUNIKACYJNYCH

Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody/bazy	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej	funkcjonowanie systemów telekomunikacyjnych	- informacje od przedsiębiorców telekomunikacyjnych - informacje od użytkowników telekomunikacyjnych - kontrola przedsiębiorców telekomunikacyjnych	- bieżące - meldunki od przedsiębiorców telekomunikacyjnych	- przedsiębiorcy telekomunikacyjni - użytkownicy telekomunikacyjni - delegatury UKE	w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty przekazywane do RCB, ministra właściwego do spraw informatyzacji

MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - ZAKŁÓCENIE W SYSTEMIE ENERGETYCZNYM

Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody/bazy	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Prezes Urzędu Regulacji Energetyki	dostawy energii elektrycznej	analiza bieżących informacji	- zarządzanie i rozdział przepustowości połączeń - bilansowanie systemu elektroenergetycznego - naprawy sieci	służby dyspozytorskie operatorów	- w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty przekazywane do RCB, ministra właściwego do spraw energii - roczne sprawozdanie dla ministra właściwego do spraw energii

MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - ZAKŁÓCENIE W SYSTEMIE ENERGETYCZNYM

Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody/bazy	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Szef Agencji Wywiadu	- rozpoznawanie międzynarodowego terroryzmu - zagrożenia zewnętrzne godzące w bezpieczeństwo RP - informacje mogące mieć istotne znaczenie dla bezpieczeństwa RP oraz jej potencjału ekonomicznego	- czynności operacyjno-rozpoznawcze - czynności analityczno-informacyjne	- opracowania informacyjno-analityczne (informacje, informacje sygnałowe, analizy, prognozy i biuletyny tematyczne) przekazywane z różną częstotliwością (w miarę uzyskiwania informacji)	- jednostki organizacyjne AW - służby innych państw - źródła otwarte	w przypadku wystąpienia zagrożenia przekazywanie opracowań informacyjno-analitycznych Prezydentowi RP, Prezesowi RM, Ministrowi – Koordynatorowi Służb Specjalnych, Ministrowi Energii
Pełnomocnik spółki do spraw ochrony infrastruktury krytycznej	zagrożenia dla infrastruktury krytycznej w zakresie bezpieczeństwa fizycznego, technicznego, prawnego, osobowego i teleinformatycznego	- analiza dokumentów - pozyskiwanie informacji i wyjaśnień	informacje bieżące	- pracownicy spółki - informacje od służb/institucji właściwych w sprawach bezpieczeństwa	- kwartalny raport dla zarządu spółki i rady nadzorczej oraz ministra właściwego do spraw energii i Dyrektora RCB - sprawozdanie kwartalne dla ministra właściwego do spraw energii oraz Dyrektora RCB
Prezes Urzędu Dozoru Technicznego	urządzenia techniczne wytwarzające energię elektryczną i ciepło	- analiza bieżących informacji - badania okresowe i doraźne	- informacje bieżące - zgodnie z warunkami technicznymi dozoru	inspektorzy dozoru technicznego	- raport z działalności UDT - w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ

			technicznego		przekazywane do RCB oraz do ministra właściwego do spraw gospodarki
MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - ZAKŁÓCENIE W SYSTEMIE PALIWOWYM					
Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody/bazy	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Prezes Agencji Rezerw Materiałowych	poziom zapasów interwencyjnych ropy naftowej i paliw	rejestr producentów i handlowców obowiązanych do tworzenia i utrzymywania zapasów	- comiesięczne informacje dot. - poziomu zapasów w kategoriach ropa naftowa i poszczególne gatunki paliw - ilości, struktury i lokalizacji zapasów	podmioty obowiązane do tworzenia zapasów	w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty przekazywane do RCB, ministra właściwego do spraw energii - cykliczne informacje dla ministra właściwego do spraw energii
Prezes Agencji Rynku Energii S.A.	poziom zaopatrzenia rynku w produkty naftowe	- baza danych ARES - modele prognostyczne Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej i Argonne National Laboratory USA	- bieżące informacje dot. - poziomu produkcji - poziomu przywozu i wywozu paliw	- producenci paliw - podmioty uprawnione do handlu paliwami - przedsiębiorstwa energetyczne - dane GUS i URE	cykliczne informacje dla ministra właściwego do spraw energii
Szef Agencji Wywiadu	- rozpoznawanie międzynarodowego terroryzmu - zagrożenia zewnętrzne godzące w bezpieczeństwo RP - informacje mogące mieć istotne znaczenie dla bezpieczeństwa RP oraz jej potencjału ekonomicznego	- czynności operacyjno-rozpoznawcze - czynności analityczno-informacyjne	- opracowania informacyjno-analityczne (informacje, informacje sygnałne, analizy, prognozy i biuletyny tematyczne) przekazywane z różną częstotliwością (w miarę uzyskiwania informacji)	- jednostki organizacyjne AW - służby innych państw - źródła otwarte	w przypadku wystąpienia zagrożenia przekazywanie opracowań informacyjno-analitycznych Prezydentowi RP, Prezesowi RM, Ministrowi – Koordynatorowi Służb Specjalnych, Ministrowi Energii
Pełnomocnik spółki do spraw ochrony infrastruktury krytycznej	zagrożenia dla infrastruktury krytycznej w zakresie bezpieczeństwa fizycznego, technicznego, prawnego, osobowego i teleinformatycznego	- analiza dokumentów - pozyskiwanie informacji i wyjaśnień	informacje bieżące	- pracownicy spółki - informacje od służb/institucji właściwych w sprawach bezpieczeństwa	- kwartalny raport dla zarządu spółki i rady nadzorczej oraz ministra właściwego do spraw energii i Dyrektora RCB - sprawozdanie kwartalne dla ministra właściwego do spraw energii oraz Dyrektora RCB

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ

MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - ZAKŁÓCENIE W SYSTEMIE GAZOWYM

Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody/bazy	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Prezes OGP Gaz-System S.A.	bezpieczeństwo funkcjonowania systemu gazowego	analiza własnych informacji	- zdolność przesyłowa sieci - jakość i poziom utrzymania sieci - działania na rzecz pokrycia szczytowego zapotrzebowania na gaz	Oddziały terenowe OGP Gaz-System S.A.	- w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty przekazywane do RCB, ministra właściwego do spraw energii - coroczna informacja dot. bezpieczeństwa systemu gazowego dla ministra właściwego do spraw energii
Szef Agencji Wywiadu	- rozpoznawanie międzynarodowego terroryzmu - zagrożenia zewnętrzne godzące w bezpieczeństwo RP - informacje mogące mieć istotne znaczenie dla bezpieczeństwa RP oraz jej potencjału ekonomiczn.	- czynności operacyjno-rozpoznawcze - czynności analityczno-informacyjne	- opracowania informacyjno-analityczne (informacje, informacje sygnałowe, analizy, prognozy i biuletyny tematyczne) przekazywane z różną częstotliwością (w miarę uzyskiwania informacji)	- jednostki organizacyjne AW - służby innych państw - źródła otwarte	w przypadku wystąpienia zagrożenia przekazywanie opracowań informacyjno-analitycznych Prezydentowi RP, Prezesowi RM, Ministrowi – Koordynatorowi Służb Specjalnych, Ministrowi Energii
Pełnomocnik spółki do spraw ochrony infrastruktury krytycznej	zagrożenia dla infrastruktury krytycznej w zakresie bezpieczeństwa fizycznego, technicznego, prawnego, osobowego i teleinformatycznego	- analiza dokumentów - pozyskiwanie informacji i wyjaśnień	informacje bieżące	- pracownicy spółki - informacje od służb/instytucji właściwych w sprawach bezpieczeństwa	- kwartalny raport dla zarządu spółki i rady nadzorczej oraz ministra właściwego do spraw energii i Dyrektora RCB - sprawozdane kwartalne dla ministra właściwego do spraw energii oraz Dyrektora RCB

MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - POŻAR WIELKOPOWIERZCHNIOWY

Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Dyrektor Generalny Lasów Państwowych	zagrożenie pożarowe lasów	- bezpośrednia obserwacja kompleksu leśnego w celu wczesnego - wykrycie pożaru, zawiadomienie o jego powstaniu	w zależności od wprowadzonego stopnia zagrożenia pożarowego lasu	- stałe punkty obserwacji naziemnej - naziemne patrole przeciwpożarowe - patrole lotnicze	- w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty przekazywane do RCB, ministra właściwego do spraw wewnętrznych - podjęcie działań ratowniczych - przekazanie informacji właściwej terytorialnie jednostce ochrony przeciwpożarowej

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ

MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - EPIZOOTIA, EPIFITOZA					
Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody/bazy	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Główny Lekarz Weterynarii (Krajowy punkt kontaktowy systemu RASFF) Państwowy Instytut Weterynaryjny Państwowy Instytut Badawczy	• bezpieczeństwo zdrowotne zwierząt i stosowanych produktów leczniczych weterynaryjnych • bezpieczeństwo produktów żywnościowych i pasz (RASFF) • występowanie GMO oraz MBM/PAP w paszach	• badania laboratoryjne mikrobiologiczne i chemiczne próbek pochodzących ze zwierząt, żywności pochodzenia zwierzęcego i pasz, w tym na obecność patogenów, zanieczyszczeń, pozostałości chemicznych i leków; • baza danych CELAB • system identyfikacji i rejestracji zwierząt • bazy danych: – GUS, – Zintegrowany System Informacji Rynkowej MRiRW, – Centrum Analityczne Służby Celno-Skarbowej • bazy danych UE: – ADNS (<i>system zgłaszania wystąpień chorób zakaźnych zwierząt w państwach, które są włączone do aplikacji/nie tylko kraje UE</i>) – RASFF (dane o zagrożeniach biologicznych, chemicznych i fizycznych w produktach żywnościowych) – TRACES (<i>informatyczny system kontroli i powiadamiania o przemieszczeniach na terytorium państw członkowskich UE zwierząt żywych i produktów pochodzenia zwierzęcego</i>) • procedury Rapid Alert Głównego Inspektoratu Farmaceutycznego dot. kontroli jakości produktów leczniczych weterynaryjnych	• bieżące badania laboratoryjne w ramach badań monitoringowych, badań zlecanych przez IW, badań zlecanych przez innych klientów-producentów, hodowców, badań w ramach prac badawczych • na bieżąco – informacje dot. chorób zwierząt • w systemie UE oraz wyniki weterynaryjnej kontroli granicznej • na bieżąco – przypadki stosowania pasz stwarzających ryzyko wystąpienia gwałtownych encefalopatii • 1x miesiąc – informacje o chorobach zakaźnych zwierząt i chorobach odzwierzęcych • 1 x miesiąc – skup i ceny surowców rolnych, poziom uboju zwierząt i drobiu, produkcja i ceny podstawowych produktów spożywczych, obroty z zagranicą • 1x miesiąc – raporty granicznych lekarzy weterynarii • 1 x kwartał – zestawienie badań monitoringowych • 1 x kwartał – wyniki ekonomiczne przemysłu spożywczego • 2 x rok – pogłowie zwierząt	• wyniki badań laboratoryjnych • lekarze weterynarii • Narodowy Instytut Leków • Państwowy Instytut Weterynaryjny • środki masowego przekazu	• w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty przekazywane do RCB za pośrednictwem CZK ministra właściwego do spraw rolnictwa, rozwoju wsi, rynków rolnych • bieżące informowanie państw członkowskich UE i EFTA o przypadkach chorób zakaźnych zwierząt • miesięczne informacje do KE o wynikach działań granicznych lekarzy weterynarii • miesięczne i półroczne analizy o sytuacji na rynku rolno-żywnościowym • cykliczne zbiorcze raporty dla Głównego Lekarza Weterynarii • roczne sprawozdanie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa • roczne sprawozdanie do KE, WHO, OIE (Światowa Organizacja Zdrowia Zwierząt) oraz RASFF

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROZEŃ

MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - EPIZOOTIA, EPIFITOZA

Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody/bazy	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa Instytut Ochrony Roślin- Państwowy Instytut Badawczy Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa - Państwowy Instytut Badawczy (IUNG-PIB)	- bezpieczeństwo roślin: - choroby i szkodniki roślin - jakość i zużycie środków ochrony roślin - pozostałości środków ochrony roślin w płodach rolnych - skażenie środowiska w gospodarce rolno-spożywczej	- badania laboratoryjne roślin i płodów rolnych - dane z: - wojewódzkich zarządów melioracji i urzędów wodnych stacji agrometeorologicznych, meteorologicznych posterunków opadowych IMGW-PIB - lustracje roślin i płodów rolnych - Internetowy System Sygnalizacji Agrofagów - bazy danych: - GUS - Zintegrowany System Informacji Rynkowej MRiRW - Zintegrowany System Informacji Ochrony Roślin i Nasiennictwa	- bieżące badania laboratoryjne - bieżące lustracje plantacji monitorujące pojawienie się chorób i szkodników roślin - codziennie – dane agrometeorologiczne 1x10 dni – średnia temperatura powietrza na wysokości 2 m n. p. gleby 1x10 dni – wilgotność względna z godziny 13.00 1x10 dni – średnia prędkość wiatru 1x10 dni – suma usłonecznienia 2xrok – zbiory najważniejszych roślin uprawnych	- wyniki badań laboratoryjnych - wyniki lustracji - inspektorzy ochrony roślin i nasiennictwa - Instytut Ochrony Roślin- Państwowy Instytut Badawczy - środki masowego przekazu	- komunikaty i sygnalizacja o zagrożeniach chorobami i szkodnikami roślin - miesięczne i półroczne analizy o sytuacji na rynku rolno-żywnościowym - roczna informacja o realizacji zadań przez PIORIN - bieżące informowanie Komisji Europejskiej i państw członkowskich UE o przypadkach występowania kwarantannowych chorób i szkodników roślin - roczne sprawozdanie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa oraz Komisji Europejskiej - komunikaty do mediów o zagrożeniu suszą rolniczą publikowane w mediach

MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - EPIZOOTIA, EPIFITOZA

Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody/bazy	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Dyrektor Departamentu Ochrony Przyrody Ministerstwa Środowiska	- proces uwalniania organizmów genetycznie zmodyfikowanych do środowiska - zamknięte użycie organizmów genetycznie zmodyfikowanych - wprowadzenia organizmów genetycznie zmodyfikowanych do obrotu	kontrola laboratoryjna	kilkanaście-kilkadziesiąt razy w roku zgodnie z planami kontroli poszczególnych podmiotów odpowiedzialnych	- sprawozdania z przebiegu kontroli - bazy danych - system wymiany informacji o bezpieczeństwie biologicznym	cykliczne informacje dla ministra właściwego do spraw środowiska
Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej	realizacja zadań pomocniczych w ognisku choroby, w tym udział w przygotowaniu mat dezynfekcyjnych budowanych z materiałów	- SWD-PSP - Centralna Aplikacja raportująca (CAR)	cotygodniowe przekazywanie raportów z przeprowadzonych działań	- jednostki ochrony przeciwpożarowej - wojewódzkie centra zarządzania kryzysowego	w przypadku wystąpienia zagrożeń informacje i raporty przekazywane są do RCB oraz MSWiA

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ

	dostarczanych przez JST • udział w zabezpieczeniu przeciwpożarowym palenisk wykorzystywanych do unieszkodliwiania zwłok zwierzęcych, skażonych produktów pochodzenia zwierzęcego i pasz, pod nadzorem Inspekcji Weterynaryjnej • w przypadkach zaistnienia konieczności kontrola stężenia O₂ po gazowaniu zwierząt				
Komendant Główny Policji	• respektowanie przepisów wprowadzanych na danym terenie • planowanie i monitorowanie trasy przejazdu i transportu przewożonych materiałów/produktów przeznaczonych do utylizacji lub badań laboratoryjnych • uzgadnianie organizacji ruchu pojazdów i osób w rejonie prowadzonych działań • czynności procesowe i operacyjno-rozpoznawcze w obszarze zwalczania zagrożenia	• kontrole osób i pojazdów	• cotygodniowe przekazywanie raportów z przeprowadzonych działań	• funkcjonariusze Policji • Główny Lekarz Weterynarii • Główny Inspektor Sanitarny MSWiA • CZK służb i/lub administracji publicznej	• raporty • prowadzenie postępowań (np. wyjaśniających, sprawdzających, karnych, mandatowych, w sprawach o wykroczenia)
MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - EPIZOOTIA, EPIFITOZA					
Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody/bazy	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Główny Inspektor Transportu Drogowego	• kontrola przewozu żywności pochodzenia zwierzęcego pod kątem legalności i sposobu wykonywania tych przewozów	• Kontrola przewoźników, kierowców i środków transportu	• cotygodniowe przekazywanie wyników przeprowadzonych kontroli	inspektorzy ITD	Zgłoszenie nielegalnego transportu zwierząt lub żywności pochodzenia zwierzęcego terenowo właściwemu lekarzowi weterynarii (PLWet.) i Policji

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ

Główny Inspektor Sanitarny	kontrola sprzedaży detalicznej żywności pochodzenia zwierzęcego (traceability, legalność)	PPIS	cotygodniowe przekazywanie wyników przeprowadzonych kontroli	PPIS	Zgłoszenie nielegalnego punktu sprzedaży żywności pochodzenia zwierzęcego terenowo właściwemu PLWet. i Policji
MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - SKAŻENIE RADIACYJNE					
Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Prezes Państwowej Agencji Atomistyki	poziom zagrożeń radiacyjnych	analiza bieżących informacji	całodobowe pozyskiwanie danych o sytuacji radiacyjnej przekazywanych do Centrum do spraw Zdarzeń Radiacyjnych PAA (CEZAR)	12 podstawowych stacji PMS 13 podst. stacji ASS-500 9 podst. Stacji IMGW-PIB 13 wspomagających stacji MON - system ECURIE - system UE wczesnego powiadamiania i wymiany informacji w sytuacjach awaryjnych, tzw. Stacja CoDecS - 24h - system ENAC – system MAEA wczesnego powiadamiania i wymiany informacji w sytuacjach awaryjnych - 24h - system EURDEP – wymiany danych o wartościach promieniowania gamma ze stacji pomiarowych krajów UE	w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty przekazywane do RCB, ministra właściwego do spraw wewnętrznych - Komunikaty PAA: – codzienny publikowany na stronie internetowej – kwartalny i raport roczny publikowany w Monitorze Polskim w sytuacji awaryjnej - raport PAA stanowiący podstawę prowadzenia działań interwencyjnych przez wojewodę i ministra właściwego do spraw wewnętrznych
Komendant Główny Straży Granicznej	- bezpieczeństwo w komunikacji lotniczej - przewóz materiałów niebezpiecznych	- informacje bieżące i cykliczne raporty - bazy danych: Centralna Baza Danych Straży Granicznej: – dane o ruchu granicznym osób i środków transportu, – dane o osobach poddanych odprawie, pojazdów, – archiwum odpraw	- wyniki statystyczne: – rezultatów kontroli bezpieczeństwa w komunikacji lotniczej – siłowego przekroczenia granicy i nie zatrzymania się do kontroli – odmowy zezwoleń na przekroczenie granicy pojazdom ze względu na ich stan techniczny – wykrytych materiałów wybuchowych, broni i amunicji	jednostki organizacyjne SG	- w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty przekazywane do RCB, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, PAA – codzienny raport sytuacyjny dla kierownictwa SG i MSWiA – raporty półroczne

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ

		i pojazdów poddanych kontroli	– zatrzymań i odmowy na wjazd i wyjazd transportów z odpadami i materiałami szkodliwymi bądź promieniotwórczymi – utrudnień w odprawie granicznej (awarie) – kontroli czasu pracy kierowców – meldunki dobowe służb dyżurnych jednostek SG • sprawozdania miesięczne/kwartalne/półroczne/roczne		i roczne – opracowania dla MSWiA i innych organów administracji publicznej
MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - SKAŻENIE RADIACYJNE					
Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Szef Obrony Przed Bronią Masowego Rażenia	• zagrożenia niemilitarne: – użycie BMR – uwolnienie środków promieniotwórczych, chemicznych i biologicznych	• analiza zdarzeń i meldunków otrzymanych w ramach: Systemu Wykrywania Skażeń SZ RP, DWSZdr. oraz układu pozamilitarnego • Krajowy System Wykrywania Skażeń i Alarmowania • bazy danych o: – TŚP – Niebezpiecznych Substancjach Chemicznych (NSCh)	• informacje bieżące (całodobowo) • informacje bieżące z PAA • meldunki miesięczne	• Centralny Ośrodek Analizy Skażeń: – punkt kierowania Systemem Wykrywania Skażeń SZ RP (PK SWS SZ RP) – ośrodki Analizy Skażeń RSZ/IWsp.SZ – pozostałe elementy SWS SZ RP (laboratoria analityczne, drużyny rozpoznania skażeń, posterunki obserwacyjne, Stacjonarne Punkty Monitoringu) – wojewódzkie centra zarządzania kryzysowego • DWSZdr.: – Wojskowe Ośrodki Medycyny Prewencyjnej (WOMP) – Centrum Reagowania Epidemiologicznego SZ RP – Szefostwo Służby Hydrometeorologicznej SZ RP	• w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty przekazywane do RCB, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, PAA – meldunki dobowe dla kierownictwa MON i wykorzystywane w bieżącej działalności Sił Zbrojnych RP

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ

MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - ZBIOROWE ZAKŁÓCENIE PORZĄDKU PUBLICZNEGO					
Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody/bazy	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Komendant Główny Policji	• bezpieczeństwo imprez masowych i zgromadzeń publicznych • zagrożenia w ruchu drogowym • zagrożenia przestępczością kryminalną i gospodarczą • bezpieczeństwo własnych sieci teleinformatycznych	• informacje bieżące • baza danych KSIP (Krajowy System Informacyjny Policji) • baza danych Policyjnego Rejestru Imprez Masowych (PRIM)	• całodobowe pozyskiwanie informacji • sprawozdania półroczne/roczne	• jednostki organizacyjne Policji (meldunki o zdarzeniach) • inne służby krajowe • KCIK • Interpol i Europol • obywatele • środki masowego przekazu	• w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty przekazywane do RCB, ministra właściwego do spraw wewnętrznych – codzienny raport sytuacyjny dla kierownictwa Policji i MSWiA – raporty półroczne i roczne – opracowania dla MSWiA i innych organów administracji publicznej oraz krajowych i zagranicznych placówek naukowych i badawczych
Minister Sprawiedliwości Dyrektor Generalny Służby Więziennej	• zakłady karne: – napaść na jednostkę organizacyjną lub konwój – wzięcie zakładnika – bunt – naruszenie porządku, zdarzenie w poważnym stopniu wpływające na realizację „porządku wewnętrznego” w jednostce organizacyjnej – ucieczka osoby pozbawionej wolności z zakładu karnego lub aresztu śledczego lub ucieczka z konwoju organizowanego przez Służbę Więzienną – zbiorowe zachorowanie osadzonych – pożar, katastrofa, klęska żywiołowa	• analiza zdarzeń i sytuacji kryzysowych	• informacje bieżące • raporty doraźne i sytuacyjne • raporty dobowe	• kierownicy jednostek organizacyjnych Służby Więziennej	• w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty przekazywane do RCB, Ministra Sprawiedliwości – codzienna analiza i ocena zagrożeń, sytuacji kryzysowych prowadzi Centralny Zarząd Służby Więziennej we współpracy z RCB (reguluje porozumienie Dyrektora Generalnego Służby Więziennej z Dyrektorem RCB) – bieżące informowanie o sytuacji Ministra Sprawiedliwości przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej – informacje o sytuacji na posiedzenie Zespołu Zarządzania Kryzysowego MS

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ

MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - ZBIOROWE ZAKŁÓCENIE PORZĄDKU PUBLICZNEGO					
Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody/bazy	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Minister Sprawiedliwości Dyrektor Biura Ochrony i Bezpieczeństwa Cyfrowego	- zakłady dla nieletnich: - bunt, ucieczka indywidualna wychowanka - ucieczka zbiorowa - samookaleczenie - czynna napaść na pracownika - choroby pracowników lub wychowanków na jednakową jednostkę chorobową - groźba podłożenia ładunku wybuchowego lub groźnych dla zdrowia i życia substancji, niebezpiecznych przesyłek pocztowych - pożar, katastrofa lub klęska żywiołowa	analiza zdarzeń i sytuacji kryzysowych	- informacje bieżące, - raporty doraźne i sytuacyjne, - raporty dobowe	dyrektorzy zakładów dla nieletnich	- codzienna analiza i ocena zagrożeń w Wydziale Zarządzania Kryzysowego i Spraw Obronnych oraz w Wydziale Wykonywania Orzeczeń Rodzinnych i Nieletnich - informacja na posiedzenie Zespołu Zarządzania Kryzysowego Ministra Sprawiedliwości

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ

MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - ZBIOROWE ZAKŁÓCENIE PORZĄDKU PUBLICZNEGO					
Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody/bazy	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Minister właściwy do spraw pracy Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego	- rozwiązywanie sporów zbiorowych - świadczenia pracownicze i społeczne - bezrobotni i poszukujący pracy zarejestrowani w urzędach pracy - dane dotyczące przychodów i rozchodów FGSP, w tym wypłacanych świadczeń	- baza danych o sporach zbiorowych - informacje z mediów, instytucji i od społeczeństwa - analiza sprawozdań i danych statystycznych - analiza stanu dialogu społecznego - System Informatyczny POMOST - system SAC (Statystyczna Aplikacja Centralna) - Krajowy System Monitoringu Świadczeń Rodzinnych - Krajowy System Monitoringu Świadczeń Pomocy Społecznej - centralny rejestr danych o świadczeniobiorcach świadczenia wychowawczego i świadczeń rodzinnych; system informatyczny Karty Dużej Rodziny - centralna baza danych ze sprawozdań z realizacji zadań przewidzianych w ustawie o pomocy osobom uprawnionym do alimentów - bazy GUS, powiatowych i wojewódzkich urzędów pracy oraz urzędów wojewódzkich - sprawozdania dotyczące KB FGSP, w tym wypłacanych świadczeń - analiza danych statystycznych - system obsługi wniosków i administracji (SOWA)	- bieżące informacje od organizacji związkowych oraz organizacji pracodawców, wojewódzkich komisji dialogu społecznego, posiedzeń trójstronnych zespołów branżowych, sporach zbiorowych zarejestrowanych i prowadzonych z udziałem mediatorów z listy MRPiPS - sprawozdanie półroczne i roczne z udzielonych świadczeń pieniężnych w naturze i usługach MRPiPS - mierniki ilościowe i finansowe realizowanych programów resortowych - miesięczne zbiory danych o liczbie wypłaconych świadczeń, kwotach i tytułach przychodów i rozchodów FGSP - kwartalna analiza danych z centralnego rejestru danych o świadczeniobiorcach świadczeń rodzinnych - kwartalna analiza danych Krajowego Systemu Monitoringu Świadczeń Rodzinnych - kwartalna analiza danych ze sprawozdań z realizacji zadań przewidzianych w ustawie o pomocy osobom uprawnionym do alimentów - półroczna analiza danych Krajowego Systemu Monitoringu Świadczeń Pomocy Społecznej	- korespondencja od jednostek samorządu terytorialnego, organizacji związkowych, wojewódzkich komisji dialogu społecznego, wiadomości prasowe, - baza danych o sporach zbiorowych, - zasoby internetowe - dane od urzędów pracy, urzędów wojewódzkich, GUS, OHP, Banku Gospodarstwa Krajowego, Ministerstwa Zdrowia, Ministerstwa Finansów, ZUS, KRUS, FGSP, Agencji Rozwoju Przemysłu	- raporty dla kierownictwa MRPiPS (bieżące, kwartalne, roczne) - analizy stanu środków finansowych na wypłaty, a w przypadku niedoboru wystąpienie do ministra właściwego do spraw budżetu o przyznanie dodatkowych środków z budżetu państwa - raporty roczne dla związków zawodowych i organizacji pracodawców - cykliczne informacje (miesięczne, kwartalne i roczne) dla potrzeb komisji sejmowych i senackich, Rady Dialogu Społecznego, Rady Rynku Pracy, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Ministra właściwego do spraw finansów publicznych, GUS oraz wojewódzkich urzędów pracy

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ

MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - ZDARZENIE O CHARAKTERZE TERRORYSTYCZNYM					
Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody/bazy	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego	incydenty i zagrożenia o charakterze terrorystycznym mające wpływ na bezpieczeństwo RP i jej obywateli (katalog 108 incydentów podzielonych na 14 grup)	- czynności analityczno-informacyjne - jawne i niejawne bazy danych - monitoring ogólnodostępnych źródeł informacji - współpraca zagraniczna - współpraca krajowa	- informacje bieżące (całodobowo) - opracowania miesięczne, półroczne, roczne	- jednostki organizacyjne ABW - krajowe służby i instytucje współpracujące w ramach CAT ABW - służby zagraniczne oraz gremia międzynarodowe, jak Counter Terrorist Group (CTG), Middle Europe Conference (MEC), Working Party on Terrorism (WPT), Centrum Informacyjno-Sytuacyjne UE (IntCen) - informacje ze źródeł otwartych - informacje od obywateli	w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty przekazywane do RCB, ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Ministra-Koordynatora Służb Specjalnych – raporty sytuacyjne dla kierownictwa państwa dotyczące aktualnych zagrożeń o charakterze terrorystycznym – raporty operacyjne – prognozy poziomu zagrożenia terrorystycznego dla RP – raporty z monitoringu źródeł otwartych – informacje sygnałne – informacje na portalu antyterroryzm.gov.pl – przekazywanie poleceń organom i podmiotom zagrożonym możliwością wystąpienia sytuacji kryzysowej będącej skutkiem zdarzenia o charakterze terrorystycznym (zgodnie z art. 4 ust.3 ustawy o działaniach antyterrorystycznych)
Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego	- incydenty w systemach teleinformatycznych jednostek organizacyjnych administracji publicznej RP - incydenty w systemach teleinformatycznych, w tym w Internecie, mieszczące się w art. 5 ustawy o ABW oraz AW	system ARAKIS 2.0 GOV. (wykrywanie incydentów w systemach teleinformatycznych organów administracji publicznej)	informacje bieżące	system ARAKIS 2.0 GOV.	publikacja raportów rocznych na stronie Rządowego Zespołu Reagowania na Incydenty Komputerowe CERT.GOV.PL

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ

MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - ZDARZENIE O CHARAKTERZE TERRORYSTYCZNYM					
Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody/bazy	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Szef Agencji Wywiadu	• stan bezpieczeństwa zewnętrznego państwa • międzynarodowe grupy przestępczości zorganizowanej • międzynarodowy obrót bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi	• czynności operacyjno-rozpoznawcze • czynności analityczno-informacyjne	• informacje bieżące • opracowania informacyjno-analityczne • (informacje, informacje sygnałne, analizy, prognozy i biuletyny tematyczne) przekazywane z różną częstotliwością (w miarę uzyskiwania informacji)	• jednostki organizacyjne AW • służby innych państw • źródła otwarte	• w przypadku wystąpienia zagrożenia – informacje do ABW oraz Ministra- Koordynatora Służb Specjalnych – opracowania informacyjno-analityczne dla innych organów władzy państwowej
Generalny Inspektor Informacji Finansowej	• pranie pieniędzy, finansowanie terroryzmu	• analiza uzyskanych informacji o transakcjach finansowych	• bieżące informacje	• instytucje obowiązane (w tym banki, fundusze inwestycyjne, towarzystwa funduszy inwestycyjnych, towarzystwa ubezpieczeniowe, przedsiębiorstwa faktoringowe i leasingowe, osoby wykonujące zawody prawnicze, organizacje non-profit, pośrednicy wartości majątkowych, Poczta Polska) • jednostki współpracujące (organy administracji rządowej i samorządu terytorialnego oraz inne państwowe jednostki organizacyjne, NBP, KNF, NIK) • instytucje zagraniczne	• w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty przekazywane do ABW – informacje do Prokuratury i organów ścigania – informacje do zagranicznych jednostek analityki finansowej – sprawozdanie roczne Generalnego Inspektora dla Prezesa Rady Ministrów

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ

MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - ZDARZENIE O CHARAKTERZE TERRORYSTYCZNYM

Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody/bazy	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Komendant Główny Policji	• bezpieczeństwo imprez masowych i zgromadzeń publicznych • zagrożenia w ruchu drogowym • zagrożenia przestępczością kryminalną i gospodarczą • bezpieczeństwo własnych systemów teleinformatycznych	• System Informacji Operacyjnych (SIO) • System Wspomagania Dowodzenia (SWD) • System Informacji Schengen (SIS II) • Bazy Interpolu i Europolu	• całodobowe pozyskiwanie informacji • sprawozdania półroczne/roczne	• jednostki organizacyjne Policji (meldunki o zdarzeniach) • inne służby krajowe • KCIK • Interpol i Europol • Informacje od obywateli • środki masowego przekazu	• w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty przekazywane do ABW, RCB – codzienny raport sytuacyjny dla kierownictwa Policji i MSWiA – raporty półroczne i roczne – opracowania dla MSWiA i innych organów administracji publicznej oraz krajowych i zagranicznych placówek naukowych i badawczych
Komendant Główny Straży Granicznej	• nielegalne przekroczenie granicy • przemyt • używanie fałszywych dokumentów • przypadki nielegalnego pobytu • bezpieczeństwo własnych systemów teleinformatycznych	• informacje bieżące • baza danych Platforma Wymiany Informacji – PWI • w odniesieniu do bezpieczeństwa własnych systemów teleinformatycznych – sonda Rządowego Zespołu Reagowania na Incydenty Komputerowe CERT.GOV.PL	• całodobowe pozyskiwanie informacji • raporty miesięczne	• jednostki organizacyjne SG (meldunki o zdarzeniach) • inne służby • służby graniczne innych państw • sieć ICONet w ramach Frontex Risk Analysis Network • Agencja FRONTEX – raporty okresowe • Agencji, kierunkowe analizy ryzyka	• w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty przekazywane do ABW, RCB – codzienny raport sytuacyjny dla kierownictwa SG i MSWiA – raporty półroczne i roczne – opracowania dla MSWiA i innych organów administracji publicznej
Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców Komendant Główny Straży Granicznej	• zagrożenia w ośrodkach dla cudzoziemców oraz w środowiskach lokalnych społeczności na terytorium RP • zagrożenia wynikające z nieprzestrzegania przez cudzoziemców zasad wjazdu i pobytu na terytorium RP	• informacje bieżące • rozpoznanie – mapa cudzoziemców	• analizy tygodniowe, miesięczne i roczne • analizy półroczne Straży Granicznej	• ośrodki dla cudzoziemców • informacje bieżące pozyskiwane od innych służb i organów administracji publicznej • środki masowego przekazu • Informacje od obywateli	• w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty do ABW, RCB – cykliczne raporty i analizy dla kierownictwa Uds.C, MSWiA i innych organów administracji publicznej

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ

MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - ZDARZENIE O CHARAKTERZE TERRORYSTYCZNYM					
Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody/bazy	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Szef Biura Ochrony Rządu	zagrożenia wobec ochraniających osób, obiektów i urządzeń	- informacje bieżące - zbiory ewidencji kryminalnej - zbiory archiwalne - teczki prowadzonych działań ochronnych	- całodobowe pozyskiwanie informacji ze służb i podmiotów współpracujących z BOR - meldunki i sprawozdania z wykonywanych zadań - notatki służbowe - analizy i prognozy okresowe ze służb - inne informacje	- komórki organizacyjne BOR - informacje bieżące pozyskiwane od innych służb i organów administracji publicznej - źródła otwarte - osoby, które mogą udzielić pomocy BOR	w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty przekazywane do ABW, RCB i ministra właściwego do spraw wewnętrznych - informacje i raporty operacyjne - plany działań - raporty sytuacyjne - meldunki dobowe i tygodniowe
Minister Sprawiedliwości Dyrektor Biura Ochrony i Bezpieczeństwa Cyfrowego	- bezpieczeństwo osób i obiektów sądów, instytutów, KSzSiP: - rozbój - czynna napaść na przedstawiciela wymiaru sprawiedliwości - groźba podłożenia ładunku wybuchowego lub groźnych dla zdrowia i życia substancji, niebezpiecznych przesyłek pocztowych - pożar, katastrofa lub klęska żywiołowa	analiza zdarzeń i sytuacji kryzysowych	- informacje bieżące - raporty doraźne i sytuacyjne - raporty dobowe	- prezysi: - sądów apelacyjnych - sądów okręgowych - sądów rejonowych - dyrektorzy: - Instytutu Ekspertyz Sądowych - Instytutu Wymiaru Sprawiedliwości w Warszawie - Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury w Krakowie	w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty przekazywane do ABW, RCB - codzienna analiza i ocena zagrożeń w Wydziale Zarządzania Kryzysowego i Spraw Obronnych, - informacja na posiedzenie Zespołu Zarządzania Kryzysowego MS
Szef Służby Wywiadu Wojskowego	stan bezpieczeństwa zewnętrznego państwa i Polskiego Kontyngentu Wojskowego	zbieranie i analiza informacji wywiadowczych, przygotowywanie raportów	- informacje bieżące - raporty/meldunki tygodniowe, miesięczne, kwartalne, roczne	- źródła własne, SKW, ZAWiR-P2 - inne źródła	w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty przekazywane do ABW - informacje dla MON i organów władzy państwowej
Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego	stan bezpieczeństwa wewnętrznego państwa i zdolności SZ RP	zbieranie i analiza informacji wywiadowczych, przygotowywanie raportów	- informacje bieżące, - raporty/meldunki tygodniowe, miesięczne, kwartalne, roczne	- źródła własne, SWW, ZAWiR-P2 - inne źródła	w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty przekazywane do ABW - informacje dla MON i organów władzy państwowej

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ

MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - ZDARZENIE O CHARAKTERZE TERRORYSTYCZNYM

Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody/bazy	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Dowódca Centrum Operacji Powietrznych – Dowództwo Komponentu Powietrznego	• sytuacja w przestrzeni powietrznej RP	• zautomatyzowane systemy dowodzenia i monitorowania polskiej przestrzeni powietrznej	• informacje bieżące (całodobowo) • raporty miesięczne	• Informacje z własnych systemów obserwacji oraz innych państw członkowskich NATO	• w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty przekazywane do RCB, MON – informacje dla kierownictwa MON i wykorzystywane w bieżącej działalności SZ RP – wymiana informacji w ramach Zintegrowanego Systemu Obrony Powietrznej NATO
Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej	zagrożenia o charakterze terrorystycznym	• czynności operacyjno-rozpoznawcze • jawne i niejawnie bazy danych • monitoring ogólnodostępnych źródeł informacji • współpraca krajowa	• informacje bieżące	• jednostki organizacyjne ZW • inne służby krajowe	• w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty przekazywane do ABW • informacje dla MON

MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - ZAKŁÓCENIE W FUNKCJONOWANIU SIECI I SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH

Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody/bazy	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego	• incydenty w systemach teleinformatycznych jednostek organizacyjnych administracji publicznej RP • incydenty w systemach teleinformatycznych, w tym w Internecie, mieszczące się w art. 5 ustawy o ABW oraz AW	• system ARAKIS 2.0 GOV. (wykrywanie incydentów w systemach teleinformatycznych organów administracji publicznej)	• informacje bieżące	• systemy ARAKIS 2.0 GOV	• w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje/alerty i raporty przekazywane do administratorów systemów teleinformatycznych administracji publicznej oraz Ministra-Koordynatora Służb Specjalnych – publikacja raportów rocznych na stronie Rządowego Zespołu Reagowania na Incydenty Komputerowe CERT.GOV.PL
Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego	• incydenty i zagrożenia o charakterze terrorystycznym mające wpływ na bezpieczeństwo RP i jej obywateli (katalog 108 incydentów podzielonych na 14 grup)	• czynności analityczno-informacyjne • jawne i niejawnie bazy danych • monitoring ogólnodostępnych źródeł informacji • współpraca zagraniczna • współpraca krajowa	• informacje bieżące (całodobowo) • opracowania miesięczne, półroczne, roczne	• jednostki organizacyjne ABW • krajowe służby i instytucje współpracujące w ramach CAT ABW • służby zagraniczne oraz	• w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty przekazywane do CERT.GOV.PL oraz Ministra-Koordynatora Służb Specjalnych – raporty sytuacyjne dla kierownictwa państwa dot.

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ

				gremia międzynarodowe, jak Counter Terrorist Group (CTG), Middle Europe Conference (MEC), Working Party on Terrorism (WPT), Centrum Informacyjno-Sytuacyjne UE (IntCen) informacje ze źródeł otwartych	aktualnych zagrożeń o charakterze terrorystycznym - raporty operacyjne - prognozy poziomu zagrożenia terrorystycznego dla RP - cykliczne raporty z monitoringu wybranych mediów - informacje sygnałne - informacje na portalu antyterroryzm.gov.pl
MONITOROWANIE ZAGROŻENIA - ZAKŁÓCENIE W FUNKCJONOWANIU SIECI I SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH					
Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody/bazy	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Szef właściwej jednostki organizacyjnej MON	incydenty w systemach teleinformatycznych jednostek organizacyjnych resortu obrony narodowej	własne narzędzia do zdalnego zarządzania i kontroli, konfiguracji systemów teleinformatycznych, służące do zapobiegania, wykrywania i usuwania skutków incydentów komputerowych	informacje bieżące	własny monitoring systemów teleinformatycznych oraz informacje od administratorów systemów	w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje/ alerty i raporty przekazywane do administratorów systemów teleinformatycznych resortu obrony narodowej - okresowe raporty o stanie bezpieczeństwa w systemach teleinformatycznych dla potrzeb organizatorów systemów, Dyrektora Narodowego Centrum Kryptologii oraz Pełnomocnika MON do spraw Bezpieczeństwa Cyberprzestrzeni

2. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ

MONITOROWANIE ZAGROŻEŃ REALIZOWANE NA TERENIE WOJEWÓDZTWA					
Podmiot odpowiedzialny	Podlegają monitoringowi	Wykorzystywane metody/bazy	Rodzaj i częstotliwość zbierania danych	Źródła informacji	Sposób wykorzystania informacji
Wojewoda Dyrektor Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego	• zdarzenia w obszarze porządku publicznego i bezpieczeństwa powszechnego mogące spowodować sytuacje kryzysowe	• informacje bieżące • raporty organów administracji, służb i instytucji działających na obszarze województwa • dostępne bazy danych	• informacje bieżące • raporty doraźne i sytuacyjne • raporty dobowe	• centra zarządzania kryzysowego organów administracji publicznej na obszarze województwa • służby dyżurne organów administracji zespolonej i niezespolonej • instytucje i przedsiębiorstwa na obszarze województwa (na podstawie odrębnych porozumień) • RCB	• w przypadku wystąpienia zagrożenia informacje i raporty dla współdziałających CZK, RCB – informacje (raporty, analizy) dla wojewody – raporty dla RCB

3. PROCEDURY REAGOWANIA KRYZYSOWEGO, OKREŚLAJĄCE SPOSÓB POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH – ZESTAWIENIE KATALOGÓW I MODUŁÓW ZADANIOWYCH MINISTRÓW I WOJEWODÓW

PROCEDURA PRZYGOTOWANIA MODUŁÓW ZADANIOWYCH:

1. Podmioty wyszczególnione w siatce bezpieczeństwa przygotowują szczegółowe rozwiązania dla każdego z przypisanych im modułów zadaniowych oraz modułów wymienionych w Katalogu I w terminie 12 miesięcy od dnia przyjęcia przez Radę Ministrów Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego (według treści określonej w pkt 3). Po wypełnieniu treścią przez wykonawcę moduł zadaniowy powinien dać odpowiedź na zasadnicze pytania: jakie są zadania główne i szczegółowe, kto uruchamia działania, kto, jak i z kim je wykonuje oraz jakimi dysponuje siłami i środkami.
2. Przyjmuje się następujący proces przygotowania modułu zadaniowego:
 - 1) Wykonawca wskazany w module opracowuje treść dokumentu.
 - 2) Wykonawca uzgadnia z podmiotem wiodącym w siatce bezpieczeństwa KPZK zakres swoich zadań i możliwości, realizowanych w ramach wsparcia na rzecz podmiotu wiodącego (część V modułu).
 - 3) Opracowany i uzgodniony moduł jest akceptowany przez właściwego ministra, (kierownika urzędu centralnego), wojewodę.
 - 4) Zaakceptowany moduł jest włączany do planu zarządzania kryzysowego ministra, (kierownika urzędu centralnego), wojewody.
 - 5) Plan zarządzania kryzysowego ministra (kierownika urzędu centralnego) jest uzgadniany z dyrektorem Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, w trybie określonym w art.12 ust. 2a ustawy o zarządzaniu kryzysowym.
 - 6) Treść modułu jest aktualizowana stosownie do wniosków z działań i zmian zaistniałych w instytucji, a mogących mieć istotne znaczenie dla efektywności wykonania zadania.
3. Treść modułu zadaniowego:

MODUŁ ZADANIOWY NR ...

Treść zadania

Wykonawca zadania

I. CEL ZADANIA

Opis czego dotyczy zadanie i jaki jest oczekiwany efekt

II. WARUNKI OPERACYJNE REALIZACJI ZADANIA

uporządkowany katalog przewidywanych utrudnień i warunków, które mogą wystąpić w konkretnej sytuacji kryzysowej w instytucji, np. brak zasilania w energię elektryczną, utrudnienia w łączności, możliwy chaos organizacyjny, absencja pracowników, zakłócenia w dostawach, bezpośrednie zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi i ich mienia, atmosfera niepokoju, niepewności, strach personelu, itp.

III. PRZEDSIĘWZIĘCIA DO WYKONANIA W RAMACH ZADANIA

Uporządkowany katalog głównych przedsięwzięć, które będą zrealizowane w ramach zadania

3. PROCEDURY REAGOWANIA KRYZYSOWEGO, OKREŚLAJĄCE SPOSÓB POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH – ZESTAWIENIE KATALOGÓW I MODUŁÓW ZADANIOWYCH MINISTRÓW I WOJEWODÓW

IV. KONCEPCJA DZIAŁANIA

A. Tryb uruchamiania zasobów

- Szczegółowy opis kto zaalarmuje i zdecyduje o skierowaniu sił, w jakim czasie uzyskają pełną gotowość wszystkie osoby niezbędne do wykonania zadań
- Siły i środki własne, w dyspozycji do działań
- Gdzie zostanie skoncentrowany personel i sprzęt
- Inne informacje

B. Organizacja kierowania/dowodzenia

Opis procesu, w tym: kto kieruje (dowodzi), organizacja i miejsce pracy ewentualnego sztabu, dane kontaktowe, sposób przekazywania decyzji, udział przedstawicieli innych instytucji w kierowaniu.

C. Przedsięwzięcia reagowania

- Uporządkowany katalog, co będzie wykonane w ramach realizacji każdego zadania z części III
- Kto (stanowisko funkcyjne) kieruje działaniami w każdym zadaniu
- Kto dokumentuje przebieg działań
- Organizacja współdziałania i obiegu informacji o sytuacji i działaniach, w jakim trybie i z kim będzie się odbywać wymiana informacji.
- Przyjęte procedury komunikacji społecznej

V. WSPARCIE ZE STRONY INNYCH INSTYTUCJI

Rodzaj i zakres wsparcia na potrzeby podmiotu wiodącego.

VI. BUDŻET ZADANIA

Opis źródeł i sposobu finansowania działań.

VII. PODSTAWY PRAWNE DZIAŁAŃ

Spis przepisów, na podstawie których prowadzone są działania.

Podpisy:

Wykonawca zadania (lub upoważniony przedstawiciel)

Podmiot wiodący (lub upoważniony przedstawiciel)

Podmiot współpracujący (lub upoważniony przedstawiciel)

3. PROCEDURY REAGOWANIA KRYZYSOWEGO, OKREŚLAJĄCE SPOSÓB POSTĘPOWANIA W SYTAUCJACH KRYZYSOWYCH – ZESTAWIENIE KATALOGÓW I MODUŁÓW ZADANIOWYCH MINISTRÓW I WOJEWODÓW

ZESTAWIENIE ZDGROŻEŃ Z SIATKI BEZPIECZEŃSTWA I PRZYPISANYCH IM KATALOGÓW

LP.	ZAGROŻENIE	NUMER KATALOGU PRZYPISANEGO DO ZAGROŻENIA*
1.	POWÓDŹ	II; III; IV; V; VII; IX; X; XI; XII; XIII; XIV; XV; XVI; XVII; XVIII; XIX; XX; XXIII; XXIV; XXV; XXVI; XXVII; XXIX; XXX; XXXIII; XXXIV; XXXV
2.	EPIDEMIA	II; IV; V; XIV; XXIII; XXIV; XXV; XXVI; XXVII; XXIX; XXXIII; XXXIV; XXXV
3.	SKAŻENIE CHEMICZNE NA LĄDZIE	II; IV; IX; XI; XIV; XXI; XXII; XXIII; XXV; XXVI; XXVII; XXIX; XXX; XXXIII; XXXIV; XXXV
4.	SKAŻENIE CHEMICZNE NA MORZU	II; IV; VIII; IX; XIV; XXI; XXII; XXIII; XXVI; XXVII; XXXIII; XXXIV; XXXV
5.	ZAKŁÓCENIE FUNKCJONOWANIA SYSTEMÓW I USŁUG TELEKOMUNIKACYJNYCH	II; X; XIV; XXII; XXIII; XXVII; XXIX; XXXIII; XXXIV; XXXV
6.	ZAKŁÓCENIE W SYSTEMIE ENERGETYCZNYM	II; V; IX; XXII; XXIII; XXVII; XXIX; XXXIII; XXXIV; XXXV
7.	ZAKŁÓCENIE W SYSTEMIE PALIWOWYM	II; V; XIII; XXII; XXIII; XXVII; XXIX; XXXIII; XXXIV; XXXV
8.	ZAKŁÓCENIE W SYSTEMIE GAZOWYM	II; V; XXII; XXIII; XXXIII; XXXIV; XXXV
9.	SILNY MRÓZ/INTENSYWNE OPADY ŚNIEGU	II; III; IV; V; IX; X; XI; XII; XIII; XIV; XVII; XIX; XX; XXIII; XXV; XXVI; XXVII; XXIX; XXX; XXXIII; XXXIV; XXXV
10.	HURAGAN	II; III; IV; V; IX; X; XI; XII; XIII; XIV; XV; XVII; XIX; XX; XXIII; XXIV; XXV; XXVI; XXVII; XXIX; XXXIII; XXXIV; XXXV
11.	POŻAR WIELKOPOWIERZCHNIOWY	II; IV; IX; X; XI; XIII; XIX; XX; XXII; XXIII; XXV; XXVI; XXVII; XXIX; XXXIII; XXXIV; XXXV
12.	EPIZOOTIA	II; IV; V; VI; XIV; XVIII; XIX; XX; XXIII; XXV; XXVI; XXVII; XXXIX; XXXIII; XXXIV; XXXV
13.	EPIFITOZA	II; IV; XVIII; XIX; XX; XXIII; XXVII; XXXIII; XXXIV; XXXV
14.	KATASTROFA MORSKA	Faza morską
		Faza lądową
		II; IV; VIII; IX; X; XII; XIII; XIV; XVII; XXII; XXIV; XXV; XXVII; XXVIII; XXIX; XXXIII; XXXIV; XXXV
15.	SUSZA/UPAŁ	II; V; IX; XVII; XVIII; XX; XXIII; XXV; XXVII; XXIX; XXXIII; XXXIV; XXXV
16.	SKAŻENIE RADIACYJNE	II; IV; V; XII; XIV; XIX; XXII; XXIII; XXV; XXVI; XXVII; XXIX; XXXIII; XXXIV; XXXV
17.	ZBIOROWE ZAKŁÓCENIE PORZĄDKU PUBLICZNEGO	II; IV; X; XIII; XIV; XVI; XXII; XXIII; XXV; XXVII; XXIX; XXXIII; XXXIV; XXXV
18.	ZDARZENIE O CHARAKTERZE TERRORYSTYCZNYM	II; IV; V; VI; VII; VIII; X; XIII; XIV; XXII; XXIII; XXV; XXVI; XXVII; XXVIII; XXIX; XXX; XXXI; XXXII; XXXIII; XXXIV; XXXV
19.	ZAKŁÓCENIE W FUNKCJONOWANIU SIECI I SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH	II; IV; V; VII; X; XIV; XXII; XXIII; XXV; XXVII; XXIX; XXXI; XXXIII; XXXIV; XXXV

* podmiot wiodący przy konkretnym zdarzeniu może sugerować uruchomienie każdego innego katalogu z zestawienia katalogów I-XXXV, stosownie do rozwoju sytuacji.

3. PROCEDURY REAGOWANIA KRYZYSOWEGO, OKREŚLAJĄCE SPOSÓB POSTĘPOWANIA W SYTAUCJACH KRYZYSOWYCH – ZESTAWIENIE KATALOGÓW I MODUŁÓW ZADANIOWYCH MINISTRÓW I WOJEWODÓW

KATALOG I – ZADANIA KAŻDEGO MINISTRA (KIEROWNIKA URZĘDU CENTRALNEGO)

realizowane w sytuacji kryzysowej niezależnie od przedsięwzięć wyszczególnionych w katalogach poniżej

Moduły zadaniowe:

1. Monitorowanie, koordynacja i kierowanie działaniami w sytuacji kryzysowej, w tym w szczególności:
 - a) monitorowanie sytuacji i systematyczne przekazywanie informacji, uwzględniające obowiązujące procedury wymiany informacji (SPO-12 KPZK);
 - b) potwierdzenie zasad współdziałania z podmiotami współpracującymi;
 - c) proces uruchamiania zadań i koordynacji działań, a w przypadku podmiotu współpracującego uwzględnienie wsparcia wynikającego z zapotrzebowania innych podmiotów;
 - d) zwołanie posiedzenia zespołu zarządzania kryzysowego ministra;
 - e) wnioskowanie o zwołanie Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego.
2. Uruchomienie zasobów zewnętrznych z uwzględnieniem:
 - a) określenia specyficznych potrzeb podmiotu wiodącego, które nie zostały określone w innych modułach zadaniowych i SPO KPZK;
 - b) wnioskowania do ministra właściwego do spraw energii o udostępnienie rezerw strategicznych;
 - c) wnioskowanie do ministra właściwego do spraw budżetu o dodatkowe środki finansowe na potrzeby reagowania (w trybie określonym w SPO-2).
3. Działania na wypadek bezpośredniego zagrożenia lub niedostępności personelu, obiektów lub urządzeń urzędu:
 - a) działanie w przypadku wprowadzenia stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP;
 - b) uruchomienie systemu ostrzegania i alarmowania o zagrożeniu personelu własnego urzędu;
 - c) utrzymanie zdolności do zarządzania sytuacją kryzysową w przypadku uszkodzenia lub niedostępności obiektów i infrastruktury przewidywanej dla funkcjonowania zespołu zarządzania kryzysowego ministra;
 - d) uruchomienie procesu odtwarzania gotowości do działania własnej instytucji oraz podległych, nadzorowanych lub podporządkowanych struktur organizacyjnych.
4. Uruchomienie procesu komunikacji społecznej, w tym:
 - a) informowanie społeczeństwa o sytuacji, wprowadzonych nakazach, zakazach i ograniczeniach (uwzględniające SPO-3 KPZK);
 - b) organizację działań przeciwko dezinformacji.

KATALOG II – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

Zadanie główne: Przygotowanie organów administracji publicznej do wykonywania zadań zarządzania kryzysowego oraz usuwania skutków klęsk żywiołowych i innych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu powszechnemu

Moduły zadaniowe:

1. Nadzór nad działalnością wojewody, w szczególności w zakresie usuwania skutków klęsk żywiołowych, katastrof i innych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu powszechnemu.
2. Kierowanie działaniami organów administracji publicznej prowadzonymi w celu zapobieżenia skutkom klęski żywiołowej, katastrofy lub ich usunięcia w warunkach wprowadzonego stanu klęski żywiołowej.
3. Współdziałanie w ramach jednolitego Krajowego Systemu Wykrywania Skażeń i Alarmowania.
4. Wsparcie działań zmierzających do odtworzenia i zapewnienia ciągłości działania infrastruktury krytycznej znajdującej się w zakresie odpowiedzialności ministra.

3. PROCEDURY REAGOWANIA KRYZYSOWEGO, OKREŚLAJĄCE SPOSÓB POSTĘPOWANIA W SYTAUCJACH KRYZYSOWYCH – ZESTAWIENIE KATALOGÓW I MODUŁÓW ZADANIOWYCH MINISTRÓW I WOJEWODÓW

KATALOG III – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW BUDOWNICTWA, PLANOWANIA I ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ MIESZKALNICTWA

Zadanie główne: Zachowanie bezpieczeństwa przy budowie i eksploatacji obiektów budowlanych

Moduł zadaniowy:

1. Nadzór nad działalnością Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, w szczególności w zakresie możliwości przejęcia przez GINB postępowania wyjaśniającego przyczyny i okoliczności powstania katastrofy budowlanej.

KATALOG IV – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW BUDŻETU

Zadanie główne: Zapewnienie płynnego zaopatrywania w środki finansowe

Moduły zadaniowe:

1. Uruchomienie i przekazanie środków z rezerw celowych na działania związane z realizacją zadań zarządzania kryzysowego i usuwania skutków sytuacji kryzysowej (zgodnie z SPO – 2).
2. Podjęcie decyzji o zwiększeniu z rezerwy ogólnej budżetu państwa planu wydatków danego dysponenta, na wniosek właściwego ministra lub innego dysponenta części budżetowej, na zasadach określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 155 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.
3. Wsparcie działań zmierzających do odtworzenia i zapewnienia ciągłości działania infrastruktury krytycznej znajdującej się w zakresie odpowiedzialności ministra.

KATALOG V – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW ENERGII

Zadanie główne: Zapewnienie dostaw energii elektrycznej, paliw i gazu oraz udostępniania rezerw strategicznych

Moduły zadaniowe:

1. Wnioskowanie do Rady Ministrów o wydanie rozporządzenia w sprawie szczegółowych ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, a także nadzór nad jego realizacją.
2. Wnioskowanie do Rady Ministrów o wprowadzenie ograniczeń w poborze gazu ziemnego - w drodze rozporządzenia, na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, a także nadzór nad jego realizacją.
3. Podejmowanie działań interwencyjnych w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa w drodze decyzji administracyjnych, rozporządzeń ministra właściwego do spraw energii lub wnioskowania do Rady Ministrów o wydanie rozporządzeń.
4. Podjęcie decyzji o udostępnieniu rezerw strategicznych i zorganizowanie ich udostępniania oraz nadzór nad działalnością Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych, w szczególności w zakresie zorganizowania udostępniania rezerw strategicznych
5. Monitorowanie ex post, podjętych przez Operatora Systemu Przesyłowego elektroenergetycznego, działań w zakresie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.
6. Informowanie właściwych państw i instytucji międzynarodowych o wprowadzeniu w Polsce ograniczeń w zakresie dostaw i poboru energii elektrycznej/poboru gazu ziemnego oraz działaniach i środkach podjętych w celu usunięcia stanu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw lub o obniżeniu ilości zapasów interwencyjnych paliw w przypadku zmniejszenia tych zapasów poniżej określonego poziomu..

3. PROCEDURY REAGOWANIA KRYZYSOWEGO, OKREŚLAJĄCE SPOSÓB POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH – ZESTAWIENIE KATALOGÓW I MODUŁÓW ZADANIOWYCH MINISTRÓW I WOJEWODÓW

KATALOG V – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW ENERGII

Zadanie główne: Zapewnienie dostaw energii elektrycznej, paliw i gazu oraz udostępniania rezerw strategicznych

7. Wsparcie działań zmierzających do odtworzenia i zapewnienia ciągłości działania infrastruktury krytycznej znajdującej się w zakresie odpowiedzialności ministra.

KATALOG VI – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW FINANSÓW PUBLICZNYCH

Zadanie główne: Koordynowanie i organizowanie współpracy finansowej, w tym z zagranicą oraz zapewnienie kontroli obrotu towarowego w obszarach ryzyka

Moduły zadaniowe:

1. Kontrola i ograniczenie obrotu środkami finansowymi mogącymi służyć działalności przestępczej, w tym o charakterze terrorystycznym.
2. Informowanie właściwych instytucji zagranicznych/międzynarodowych o sytuacji i zagrożeniach w krajowym systemie finansowym oraz działaniach i środkach podjętych w celu usunięcia stanu zagrożenia.
3. Egzekwowanie przepisów rozporządzenia ministra właściwego do spraw rolnictwa wydanego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych w sprawie określenia szczegółowego trybu i sposobu szacowania wartości zwierząt oraz, zniszczonych z nakazu organu Inspekcji Weterynaryjnej, produktów pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego, jaj wylęgowych, pasz oraz sprzętu, w tym sposób dokumentowania przeprowadzonych czynności (w drodze rozporządzenia wydanego przez ministra właściwego do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych).

SŁUŻBA CELNO-SKARBOWA:

4. Wzmoczona kontrola obrotu towarowego w obszarach ryzyka związanych z bezpieczeństwem państwa, w szczególności w zakresie towarów objętych ograniczeniami i zakazami obrotu ze względu na bezpieczeństwo krajowe i międzynarodowe oraz porządek publiczny.
5. Współpraca ze Strażą Graniczną oraz służbami weterynaryjnymi i sanitarnymi na przejściach granicznych.
6. Informowanie podróżnych o bieżącej sytuacji.
7. Objęcie procedurą tranzytu, pod nadzorem celnym, do miejsca utylizacji wskazanego transportu skażonych produktów zwierzęcych.

KATALOG VII – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW GOSPODARKI

Zadanie główne: Zapewnienie ciągłości wykonywania przez przedsiębiorców działalności gospodarczej

Moduły zadaniowe:

1. Wsparcie przedsiębiorców poszkodowanych w wyniku sytuacji kryzysowej.
2. Wprowadzenie, w przypadku poważnego zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, ograniczeń w przemieszczaniu materiałów

3. PROCEDURY REAGOWANIA KRYZYSOWEGO, OKREŚLAJĄCE SPOSÓB POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH – ZESTAWIENIE KATALOGÓW I MODUŁÓW ZADANIOWYCH MINISTRÓW I WOJEWODÓW

KATALOG VII – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW GOSPODARKI

Zadanie główne: Zapewnienie ciągłości wykonywania przez przedsiębiorców działalności gospodarczej wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.

3. Wsparcie działań zmierzających do odtworzenia i zapewnienia ciągłości działania infrastruktury krytycznej znajdującej się w zakresie odpowiedzialności ministra.

KATALOG VIII – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW GOSPODARKI MORSKIEJ

Zadanie główne: Zapewnienie bezpiecznego uprawiania żeglugi morskiej, bezpieczeństwa środowiska morskiego i ratowania życia na morzu.

Moduły zadaniowe:

1. Koordynacja działań instytucji podległych (Urzędów Morskich, Służby SAR) w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej.
2. Nadzór nad realizacją zadań w przypadku uruchomienia działań w ramach:
 - a) Planu akcji poszukiwawczych i ratowniczych wykonywanych na morzu (Planu SAR);
 - b) Krajowego planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego;
 - c) Planu udzielenia schronienia statkom znajdującym się w niebezpieczeństwie lub potrzebującym pomocy na polskich obszarach morskich.
3. Wnioskowanie o zagraniczną pomoc ratowniczą w ramach podpisanych umów o pomocy ratowniczej z krajów sąsiedzkich.
4. Informowanie właściwych instytucji międzynarodowych/zagranicznych o stanie zagrożenia na polskich obszarach morskich i realizowanych działaniach.
5. Zapewnienie realizacji zadań łączności alarmowej i bezpieczeństwa w obszarach odpowiedzialności polskiej administracji morskiej.
6. Zapewnienie realizacji zadań morskiej osłony meteorologicznej i hydrologicznej na potrzeby Służby SAR oraz urzędów morskich.
7. Zapewnienie realizacji zadań Morskiej Służby Asysty Telemedycznej.
8. Nadzór nad zapewnieniem dostępności portów na potrzeby obronności państwa i działań związanych z wystąpieniem sytuacji kryzysowych.
9. Nadzór nad realizacją zadań oznakowania nawigacyjnego i ostrzeżeń nawigacyjnych.
10. Nadzór nad realizacją akcji przeciwlodowej na polskich obszarach morskich.
11. Nadzór nad zagospodarowaniem przestrzennym polskich obszarów morskich.
12. Wsparcie działań zmierzających do odtworzenia i zapewnienia ciągłości działania infrastruktury krytycznej znajdującej się w zakresie odpowiedzialności ministra.
13. Wprowadzanie odpowiedniego do zagrożenia poziomu ochrony dla portu, obiektu portowego oraz właściwego dla sytuacji poziomu ochrony na polskich statkach.
14. Współdziałanie w ramach jednolitego Krajowego Systemu Wykrywania Skażeń i Alarmowania.
15. Wprowadzenie – we współpracy z właściwymi ministrami – ograniczeń w ruchu jednostek pływających na morskich wodach wewnętrznych i morzu terytorialnym, wynikających z potrzeb wprowadzonego stanu klęski żywiołowej (art. 24 ustawy).
16. Wprowadzenie ograniczeń wolności i praw człowieka i obywatela w zakresie wynikającym z postanowień art. 21 ustawy o stanie wyjątkowym (ograniczenia w ruchu jednostek pływających na morskich wodach wewnętrznych i na morzu terytorialnym).
17. Zapewnienie funkcjonowania Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich.

3. PROCEDURY REAGOWANIA KRYZYSOWEGO, OKREŚLAJĄCE SPOSÓB POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH – ZESTAWIENIE KATALOGÓW I MODUŁÓW ZADANIOWYCH MINISTRÓW I WOJEWODÓW

KATALOG VIII – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW GOSPODARKI MORSKIEJ

Zadanie główne: Zapewnienie bezpiecznego uprawiania żeglugi morskiej, bezpieczeństwa środowiska morskiego i ratowania życia na morzu.

KATALOG IX – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW GOSPODARKI WODNEJ

Zadanie główne: Zapewnienie bezpieczeństwa powodziowego oraz przeciwdziałanie skutkom suszy

Moduły zadaniowe:

1. Nadzór nad IMGW-PIB w zakresie udzielania instytucjom i obywatelom informacji o aktualnych warunkach hydrologicznych i meteorologicznych.
2. Nadzór nad instytucjami raportującymi ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych i dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa oraz służbom im podległym o sytuacji hydrologiczno-meteorologicznej.
3. Nadzór nad działalnością Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej w zakresie:
 - 1) wykonywania zadań państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej w zakresie realizacji osłony hydrologiczno-meteorologicznej kraju,
 - 2) realizacji zadań wykonywanych przez dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej (RZGW), szczególnie w obszarze:
 - a) sporządzania i przekazywania do centrów zarządzania kryzysowego komunikatów lodowych oraz o sytuacji hydrologicznej, w tym na zbiornikach wodnych,
 - b) sterowania przepływem wód na zbiornikach retencyjnych w sytuacji zagrożenia powodziowego lub suszy,
 - c) przygotowania i wydania decyzji nakazującej zakładowi piętrzącemu wodę obniżenie piętrzenia wody lub opróżnienia zbiornika,
 - d) regulowania stanu wód lub przepływów w ciekach naturalnych oraz kanałach stosownie do możliwości wynikających ze znajdujących się na nich urządzeń wodnych oraz warunków hydrologicznych,
 - e) zapewnienia swobodnego spływu wód i lodów.
4. Współdziałanie w ramach jednolitego Krajowego Systemu Wykrywania Skażeń i Alarmowania.
5. Wsparcie działań zmierzających do odtworzenia i zapewnienia ciągłości działania infrastruktury krytycznej znajdującej się w zakresie odpowiedzialności ministra.

KATALOG X – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW INFORMATYZACJI

Zadanie główne: Zapewnienie bezpieczeństwa lub integralności sieci i usług telekomunikacyjnych oraz systemów informatycznych

Moduły zadaniowe:

1. Nadzór nad działalnością Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (UKE), w szczególności w zakresie:

3. PROCEDURY REAGOWANIA KRYZYSOWEGO, OKREŚLAJĄCE SPOSÓB POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH – ZESTAWIENIE KATALOGÓW I MODUŁÓW ZADANIOWYCH MINISTRÓW I WOJEWODÓW

KATALOG X – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW INFORMATYZACJI

Zadanie główne: Zapewnienie bezpieczeństwa lub integralności sieci i usług telekomunikacyjnych oraz systemów informatycznych

- a) realizacji przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych planów działań w sytuacjach szczególnych zagrożeń;
 - b) nieodpłatnego udostępniania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych urządzeń telekomunikacyjnych, niezbędnych do przeprowadzenia akcji ratowniczej, podmiotom i służbom właściwym w sprawach zarządzania kryzysowego;
 - c) podejmowania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych przedsięwzięć na rzecz odtworzenia uszkodzonej infrastruktury w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych;
 - d) publikowania na stronie internetowej UKE informacji o wystąpieniu zagrożenia.
2. W sytuacjach szczególnych zagrożeń nałożenie na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązków dotyczących:
- a) utrzymania ciągłości lub odtwarzania sieci telekomunikacyjnej i świadczenia usług telekomunikacyjnych z uwzględnieniem pierwszeństwa dla podmiotów koordynujących działania ratownicze, podmiotów właściwych w sprawach zarządzania kryzysowego, służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, a także innych podmiotów realizujących zadania na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego;
 - b) ograniczenia niektórych, publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
 - c) ograniczenia zakresu lub obszaru eksploatacji sieci telekomunikacyjnych i urządzeń telekomunikacyjnych oraz używania urządzeń radiowych, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 4 ustawy Prawo telekomunikacyjne;
 - d) nakazu nieodpłatnego świadczenia, w określonym zakresie, publicznie dostępnych usług telefonicznych z aparatów publicznych;
 - e) obowiązku instalowania tymczasowych instalacji radiokomunikacyjnych wraz z antenowymi konstrukcjami wsporczymi, w szczególności stacji bazowych ruchomej sieci telekomunikacyjnej.
3. Informowanie organów regulacyjnych innych państw członkowskich UE oraz Europejskiej Agencji do spraw Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA) o wystąpieniu naruszenia bezpieczeństwa lub integralności sieci lub usług telekomunikacyjnych.
4. Wprowadzenie – we współpracy z właściwymi ministrami – ograniczeń w komunikacji społecznej wynikających z postanowień art. 20 ustawy o stanie wyjątkowym.
5. Wprowadzenie ograniczeń wolności i praw człowieka i obywatela w zakresie wynikającym z postanowień art. 21 ustawy o stanie wyjątkowym (ograniczenia w funkcjonowaniu systemów łączności, działalności telekomunikacyjnej, w tym bankowych systemów telekomunikacyjnych oraz depozytu urządzeń nadawczych i nadawczo-odbiorczych).
6. Krajowa koordynacja działań w przypadku ataku teleinformatycznego.
7. Wsparcie działań zmierzających do odtworzenia i zapewnienia ciągłości działania infrastruktury krytycznej znajdującej się w zakresie odpowiedzialności ministra.

KATALOG XI – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW KULTURY I OCHRONY DZIEDZICTWA NARODOWEGO

Zadanie główne: Zabezpieczenie dóbr kultury i archiwów państwowych przed skutkami zagrożeń

Moduły zadaniowe:

1. Uruchomienie i nadzór nad realizacją planów ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych.
2. Rozpatrywanie wniosków o dofinansowanie likwidacji szkód powstałych w wyniku sytuacji kryzysowej w dobrach kultury i dziedzictwie narodowym.

3. PROCEDURY REAGOWANIA KRYZYSOWEGO, OKREŚLAJĄCE SPOSÓB POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH – ZESTAWIENIE KATALOGÓW I MODUŁÓW ZADANIOWYCH MINISTRÓW I WOJEWODÓW

KATALOG XII – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW KULTURY FIZYCZNEJ

Zadanie główne: Udzielenie pomocy osobom poszkodowanym w sytuacji kryzysowej poprzez udostępnienie posiadanych obiektów i infrastruktury

Moduł zadaniowy:

1. Udostępnienie posiadanych obiektów i infrastruktury, w tym sportowej, osobom poszkodowanym w sytuacji kryzysowej.

KATALOG XIII – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW ŁĄCZNOŚCI

Zadanie główne: Zapewnienie ciągłości dostarczania przesyłek pocztowych

Moduły zadaniowe:

1. Nadzór nad działalnością operatorów pocztowych, ujętych w wykazie przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu gospodarczo-obronnym, w zakresie realizacji planów działań w sytuacjach szczególnych zagrożeń.
2. Zapewnienie operatorowi pocztowemu środków finansowych z budżetu państwa niezbędnych do wykonania nałożonego zadania – w przypadku nakazania operatorowi pocztowemu przez Prezesa UKE nieodpłatnego świadczenia niektórych usług pocztowych związanych z usuwaniem skutków wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia.
3. Wprowadzenie – we współpracy z właściwymi ministrami – ograniczeń w wykonywaniu usług pocztowych w warunkach stanu klęski żywiołowej i stanu wyjątkowego.
4. Wsparcie działań zmierzających do odtworzenia i zapewnienia ciągłości działania infrastruktury krytycznej znajdującej się w zakresie odpowiedzialności ministra.

KATALOG XIV – ZADANIA MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

Zadanie główne: Zapewnienie nienaruszalności terytorialnej Rzeczypospolitej Polskiej i wsparcie działań innych organów w przypadku wystąpienia zagrożeń pozamilitarnych

Moduły zadaniowe:

1. Przygotowanie i wdrożenie decyzji (aktywacja wydzielonych sił) właściwych organów dotyczących użycia Sił Zbrojnych RP w sytuacji kryzysowej.
2. Wspieranie organów administracji publicznej i poszkodowanej ludności przez wydzielone pododdziały i oddziały Sił Zbrojnych RP w zakresie określonym ustawą o zarządzaniu kryzysowym.
3. Wspieranie organów administracji publicznej w przedsięwzięciach przywracania naruszonego porządku i bezpieczeństwa publicznego, ochrony obiektów mających szczególne znaczenie dla bezpieczeństwa lub obronności państwa, w transporcie drogowym, kolejowym, lotniczym i wodnym, w ochronie granicy RP oraz na polskich obszarach morskich.
4. Przeciwdziałanie zagrożeniom terrorystycznym w przestrzeni powietrznej RP.
5. Zorganizowanie, uruchomienie i monitorowanie pracy jednolitego Krajowego Systemu Wykrywania Skażeń i Alarmowania.
6. Wsparcie działań zmierzających do odtworzenia i zapewnienia ciągłości działania infrastruktury krytycznej znajdującej się w zakresie odpowiedzialności ministra.
7. Informowanie właściwych instytucji zagranicznych/międzynarodowych o sytuacji i zagrożeniach oraz podjętych działaniach, stosowanie do właściwości ministra.

3. PROCEDURY REAGOWANIA KRYZYSOWEGO, OKREŚLAJĄCE SPOSÓB POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH – ZESTAWIENIE KATALOGÓW I MODUŁÓW ZADANIOWYCH MINISTRÓW I WOJEWODÓW

KATALOG XV – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW OŚWIATY I WYCHOWANIA

Zadanie główne: Zapewnienie ciągłości funkcjonowania systemu oświaty

Moduły zadaniowe:

1. Nadzór nad organizacją procesu szkolenia i trybem pracy placówek oświatowych w związku z zaistniałą sytuacją kryzysową.
2. Rozpatrywanie wniosków o zwiększenie części oświatowej subwencji ogólnej, na dofinansowanie likwidacji szkód spowodowanych sytuacją kryzysową w obiektach oświatowych.
3. Zorganizowanie i nadzór nad systemem edukacji przebywających w Polsce cudzoziemców (uchodźców).
4. Wprowadzenie ograniczeń wolności i praw człowieka i obywatela w zakresie wynikającym z postanowień art. 21 ustawy o stanie wyjątkowym (ograniczenia w działalności edukacyjnej).

KATALOG XVI – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW PRACY

Zadanie główne: Zapewnienie dialogu społecznego mającego na celu poprawę warunków pracowniczo-społecznych

Moduły zadaniowe:

1. Wsparcie programów opracowanych przez starostów na rzecz aktywizacji osób bezrobotnych na terenach, na których wystąpiła sytuacja kryzysowa.
2. Uruchomienie i prowadzenie dialogu społecznego na rzecz budowania społecznego porozumienia wokół rozwiązań społeczno-gospodarczych w celu zapewnienia właściwych warunków rozwoju.

KATALOG XVII – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO

Zadanie główne: Zapewnienie ciągłości funkcjonowania systemu pomocy społecznej oraz zapewnienie wypłat świadczeń obligacyjnych

Moduły zadaniowe:

1. Monitorowanie skuteczności i koordynacja udzielanej pomocy społecznej w sytuacji kryzysowej.
2. Zorganizowanie wsparcia dla programów pomocy społecznej, realizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego lub podmioty uprawnione.
3. Zorganizowanie i koordynacja systemu zabezpieczenia społecznego przebywających w Polsce cudzoziemców (uchodźców).
4. Wsparcie działań zmierzających do odtworzenia i zapewnienia ciągłości działania infrastruktury krytycznej, znajdującej się w zakresie odpowiedzialności ministra.

KATALOG XVIII – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW ROLNICTWA

Zadanie główne: Zapewnienie ciągłości produkcji rolno-hodowlanej. Zapewnienie właściwej jakości zdrowotnej żywności pochodzenia zwierzęcego

Moduły zadaniowe:

1. Uruchomienie i nadzór nad realizacją przez Głównego Lekarza Weterynarii planów gotowości zwalczania poszczególnych chorób zakaźnych zwierząt.
2. Nadzór nad działalnością Głównego Lekarza Weterynarii, w tym w zakresie:

3. PROCEDURY REAGOWANIA KRYZYSOWEGO, OKREŚLAJĄCE SPOSÓB POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH – ZESTAWIENIE KATALOGÓW I MODUŁÓW ZADANIOWYCH MINISTRÓW I WOJEWODÓW

KATALOG XVIII – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW ROLNICTWA

Zadanie główne: Zapewnienie ciągłości produkcji rolno-hodowlanej. Zapewnienie właściwej jakości zdrowotnej żywności pochodzenia zwierzęcego

- a) ustalenia sposobu postępowania ze zwłokami zwierząt;
 - b) kontroli sytuacji epizootycznej oraz przestrzegania przepisów o ochronie zwierząt na terenach objętych sytuacją kryzysową.
3. Współdziałanie w ramach jednolitego Krajowego Systemu Wykrywania Skażeń i Alarmowania.
 4. Wsparcie działań zmierzających do odtworzenia i zapewnienia ciągłości działania infrastruktury krytycznej znajdującej się w zakresie odpowiedzialności ministra.
 5. Informowanie właściwych instytucji międzynarodowych/zagranicznych o stanie zagrożenia w Polsce i realizowanych działaniach, stosownie do właściwości ministra.

KATALOG XIX – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW ROZWOJU WSI

Zadanie główne: Zapewnienie ciągłości funkcjonowania infrastruktury wsi

Moduły zadaniowe:

1. Zorganizowanie pomocy finansowej i rzeczowej dla potrzeb rozwoju wsi, w tym odbudowy i odtwarzania zdolności w produkcji rolnej.
2. Nadzór nad działalnością Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, w szczególności w zakresie udzielania pomocy we wznowieniu produkcji w gospodarstwach rolnych i działach specjalnych produkcji rolnej, w których wystąpiły szkody spowodowane sytuacją kryzysową.
3. Nadzór nad działalnością Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, w szczególności w zakresie polityki ubezpieczenia społecznego wobec rolników poszkodowanych w wyniku sytuacji kryzysowej.

KATALOG XX – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW RYNKÓW ROLNYCH

Zadanie główne: Zapewnienie bezpieczeństwa zaopatrzenia ludności w żywność

Moduły zadaniowe:

1. Nadzór nad działalnością Prezesa Agencji Rynku Rolnego, w szczególności w zakresie interwencyjnego zakupu, przechowywania i sprzedaży na rynek produktów rolno-spożywczych zgromadzonych w zapasach interwencyjnych.
2. Nadzór nad działalnością Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, w szczególności w zakresie bezpieczeństwa w produkcji i obrocie artykułów rolno-spożywczych.
3. Współdziałanie w ramach jednolitego Krajowego Systemu Wykrywania Skażeń i Alarmowania.

KATALOG XXI – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW RYBOŁÓWSTWA

Zadanie główne: Zapewnienie ciągłości gospodarowania i ochrona żywych zasobów morza i zasobów ryb w wodach śródlądowych

Moduły zadaniowe:

1. Nadzór nad działaniem instytucji podległych (Okręgowi Inspektorzy Rybołówstwa Morskiego w Gdyni, Słupsku i Szczecinie) i nadzorowanych (IRŚ w Olsztynie, MIR-PIB w Gdyni)

3. PROCEDURY REAGOWANIA KRYZYSOWEGO, OKREŚLAJĄCE SPOSÓB POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH – ZESTAWIENIE KATALOGÓW I MODUŁÓW ZADANIOWYCH MINISTRÓW I WOJEWODÓW

KATALOG XXI – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW RYBOŁÓWSTWA

Zadanie główne: Zapewnienie ciągłości gospodarowania i ochrona żywych zasobów morza i zasobów ryb w wodach śródlądowych

w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej.

2. Koordynowanie działań służących odbudowie zasobów ryb dwuśrodowiskowych, w tym koordynowanie i nadzór zadania zarybiania polskich obszarów morskich.
3. Nadzór nad gospodarowaniem żywymi zasobami morza.
4. Współpraca z administracjami rybackimi innych państw, Komisją Europejską i Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa.
5. Współpraca z ministrem właściwym do spraw rolnictwa oraz rynku rolnego w zakresie jakości handlowej i bezpieczeństwa zdrowotnego produktów rybnych i przetwórstwa rybnego.
6. Prowadzenie spraw związanych z pomocą finansową dla organizacji producentów, w tym działaniami interwencyjnymi na rynku rybnym.

KATALOG XXII – ZADANIA MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

Zadanie główne: Zapewnienie bezpieczeństwa funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości

Moduły zadaniowe:

1. Nadzór nad działalnością Służby Więziennej, w szczególności w zakresie utrzymania i przywracania naruszonego porządku i bezpieczeństwa w zakładach penitencjarnych.
2. Działania realizowane przez Prokuratury mające na celu ustalenie okoliczności i prawdopodobnych sprawców zdarzenia.
3. Uruchomienie i nadzór nad realizowanym przez Prokuraturę procesem identyfikacji ofiar sytuacji kryzysowej.
4. Uruchomienie, we współpracy z właściwym ministrem, i nadzór nad funkcjonowaniem ośrodków odosobnienia tworzonych w warunkach wprowadzenia stanu wyjątkowego.
5. Wsparcie działań zmierzających do odtworzenia i zapewnienia ciągłości działania infrastruktury krytycznej znajdującej się w zakresie odpowiedzialności ministra.

KATALOG XXIII – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW NAUKI

Zadanie główne: Zwiększenie skuteczności systemu zarządzania kryzysowego poprzez wykorzystanie innowacyjnych projektów naukowych

Moduł zadaniowy:

1. Wykonanie i wdrożenie – we współpracy z właściwymi ministrami – projektów naukowych realizowanych przez instytuty naukowo-badawcze dotyczących reagowania i ograniczania skutków zagrożeń np. epidemii, epizootii, epifitozy, w tym w szczególności z wykorzystaniem innowacyjnych metod i technologii.

KATALOG XXIV – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

Zadanie główne: Zapewnienie ciągłości funkcjonowania placówek szkolnictwa wyższego

Moduły zadaniowe:

1. Nadzór nad organizacją procesu szkolenia i trybem pracy szkół wyższych w związku z zaistniałą sytuacją kryzysową.
2. Wprowadzenie i nadzór nad stosowaniem wobec uchodźców przebywających w Polsce zasad podejmowania przez nich kształcenia na uczelniach wyższych oraz uznawania wykształcenia uchodźców.

3. PROCEDURY REAGOWANIA KRYZYSOWEGO, OKREŚLAJĄCE SPOSÓB POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH – ZESTAWIENIE KATALOGÓW I MODUŁÓW ZADANIOWYCH MINISTRÓW I WOJEWODÓW

KATALOG XXIV – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

Zadanie główne: Zapewnienie ciągłości funkcjonowania placówek szkolnictwa wyższego

3. Uruchomienie wsparcia psychologicznego (z wykorzystaniem m.in. potencjału wyższych uczelni) dla ofiar sytuacji kryzysowej, organizowanego przez wojewodów.
4. Wprowadzenie ograniczeń wolności i praw człowieka i obywatela w zakresie wynikającym z postanowień art. 21 ustawy o stanie wyjątkowym (ograniczenia w działalności edukacyjnej).

KATALOG XXV – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW TRANSPORTU

Zadanie główne: Koordynowanie działaniami instytucji podległych lub nadzorowanych, w tym GDDKiA, GITD, PKP S.A., PKP PLK S.A., ULC, PAŻP w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej na drogach publicznych oraz w transporcie kolejowym i lotniczym

Moduły zadaniowe:

1. Nadzór nad zarządzaniem ruchem na drogach krajowych na potrzeby zabezpieczenia funkcjonowania transportu drogowego.
2. Zapewnienie funkcjonowania publicznego transportu zbiorowego na linii/sieci komunikacyjnej w międzywojewódzkich i międzynarodowych przewozach pasażerskich, w transporcie kolejowym, na potrzeby instytucji i służb reagowania kryzysowego.
3. Prowadzenie spraw związanych z:
 - a) wykonywaniem przez ministra funkcji wynikających ze zwierzchnictwa Rzeczypospolitej Polskiej w przestrzeni powietrznej, w zakresie niezwiązanym z umacnianiem obronności państwa;
 - b) sprawowaniem przez ministra nadzoru nad polskim lotnictwem cywilnym i nad działalnością obcego lotnictwa cywilnego w Rzeczypospolitej Polskiej, w zakresie określonym w ustawie Prawo lotnicze, innych ustawach oraz umowach międzynarodowych.
4. Wsparcie działań zmierzających do odtworzenia i zapewnienia ciągłości działania infrastruktury krytycznej znajdującej się w zakresie odpowiedzialności ministra.

KATALOG XXVI – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW ŚRODOWISKA

Zadanie główne: Działanie w przypadku wystąpienia zagrożeń dla ludzi, ich mienia, środowiska naturalnego spowodowanych katastrofami naturalnymi i zdarzeniami radiacyjnymi

Moduły zadaniowe:

1. Nadzór nad funkcjonowaniem krajowej sieci monitoringu jakości wód podziemnych.
2. Nadzór nad funkcjonowaniem systemu oceny jakości środowiska morskiego.
3. Wyznaczanie i monitorowanie alternatywnych źródeł zaopatrzenia ludności w wodę pitną na obszarach objętych zagrożeniem.
4. Określanie stref skażeń i nadzór nad usuwaniem skutków poważnej awarii.
5. Współdziałanie w ramach jednolitego Krajowego Systemu Wykrywania Skażeń i Alarmowania.
6. Wsparcie działań zmierzających do odtworzenia i zapewnienia ciągłości działania infrastruktury krytycznej znajdującej się w zakresie odpowiedzialności ministra.
7. Informowanie właściwych instytucji międzynarodowych/zagranicznych o stanie zagrożenia środowiska w Polsce i realizowanych działaniach.

3. PROCEDURY REAGOWANIA KRYZYSOWEGO, OKREŚLAJĄCE SPOSÓB POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH – ZESTAWIENIE KATALOGÓW I MODUŁÓW ZADANIOWYCH MINISTRÓW I WOJEWODÓW

KATALOG XXVII – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Zadanie główne: Zapewnienie bezpieczeństwa powszechnego i porządku publicznego

Moduły zadaniowe:

1. Koordynacja działania służb i instytucji resortu (w tym Państwowej Straży Pożarnej, Policji, Straży Granicznej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej MSWiA) w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego i porządku publicznego, w tym działania Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego.
2. Koordynacja wykonywania zadań z zakresu obrony cywilnej kraju, w tym powszechnego systemu ostrzegania i alarmowania oraz ewakuacji ludności z rejonów zagrożonych.
3. Organizacja i prowadzenie działań ratowniczych w warunkach sytuacji kryzysowej.
4. Działanie Straży Granicznej w warunkach zagrożenia bezpieczeństwa granicy lądowej i morskiej RP, w tym podczas masowej operacji ratowniczej na morzu.
5. Zapewnienie przestrzegania prawa, bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym w rejonach prowadzonych działań ratowniczych.
6. Zapewnienie bezpieczeństwa sanitarno-epidemiologicznego funkcjonariuszy i pracowników resortu.
7. Wnioskowanie o zagraniczną pomoc ratowniczą.
8. Współpraca i koordynacja działań ratowniczych organizacji pozarządowych.
9. Wnioskowanie do Prezesa Rady Ministrów (a w przypadku niecierpiącym zwłoki – podjęcie decyzji) o użycie uzbrojonych oddziałów lub pododdziałów Policji.
10. Wnioskowanie do Ministra Obrony Narodowej o skierowanie oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych RP do pomocy Straży Granicznej lub Policji.
11. Zarządzenie użycia funkcjonariuszy Straży Granicznej do udzielenia pomocy Policji.
12. Wprowadzenie, we współpracy z właściwymi ministrami, ograniczeń w transporcie drogowym, kolejowym i lotniczym oraz w ruchu jednostek pływających na śródlądowych drogach wodnych, morskich wodach wewnętrznych i morzu terytorialnym, wynikających z obowiązującego stanu klęski żywiołowej.
13. Wprowadzenie ograniczeń wolności i praw człowieka i obywatela w zakresie wynikającym z postanowień art. 21 ustawy o stanie wyjątkowym (depozyt broni palnej, amunicji i materiałów wybuchowych).
14. Zorganizowanie dekontaminacji skutków skażenia chemicznego, biologicznego i radiacyjnego oraz dekontaminacji wstępnej ludzi.
15. Wprowadzenie lub wnioskowanie do Prezesa Rady Ministrów o wprowadzenie stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP.
16. Uruchomienie i nadzór nad realizacją krajowego planu postępowania awaryjnego w przypadku zdarzeń radiacyjnych.
17. Nadzór nad udziałem służb i instytucji resortu w procesie informowania o ofiarach sytuacji kryzysowej.
18. Współdziałanie w ramach jednolitego Krajowego Systemu Wykrywania Skażeń i alarmowania, w ramach „Planu współdziałania jednostek organizacyjnych wchodzących w skład jednolitego Krajowego Systemu Wykrywania Skażeń i Alarmowania”.
19. Koordynacja działań antyterrorystycznych, podejmowanych przez właściwe służby lub organy na miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym.
20. Wsparcie działań zmierzających do odtworzenia i zapewnienia ciągłości działania infrastruktury krytycznej znajdującej się w zakresie odpowiedzialności ministra.

3. PROCEDURY REAGOWANIA KRYZYSOWEGO, OKREŚLAJĄCE SPOSÓB POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH – ZESTAWIENIE KATALOGÓW I MODUŁÓW ZADANIOWYCH MINISTRÓW I WOJEWODÓW

KATALOG XXVIII – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Zadanie główne: Reprezentowanie i ochrona interesów Rzeczypospolitej Polskiej za granicą

Moduły zadaniowe:

1. Zapewnienie ochrony i pomocy zagrożonym obywatelom polskim poza granicami RP, we współpracy z Ministrem-Koordynatorem Służb Specjalnych.
2. Zapewnienie bezpieczeństwa polskim placówkom dyplomatycznym m.in. poprzez wprowadzenie stopnia alarmowego oraz stopnia alarmowego CRP.
3. Wsparcie działań zmierzających do odtworzenia i zapewnienia ciągłości działania infrastruktury krytycznej, znajdującej się w zakresie odpowiedzialności ministra.
4. Informowanie właściwych państw/organów UE, NATO i ONZ oraz innych właściwych organizacji międzynarodowych o działaniach podjętych przez władze polskie na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa RP.

KATALOG XXIX – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW ZDROWIA

Zadanie główne: Zapewnienie bezpieczeństwa w zakresie zdrowia publicznego

Moduły zadaniowe:

1. Nadzór nad systemem Państwowe Ratownictwo Medyczne na terenie kraju, w tym Lotniczym Pogotowiem Ratunkowym. Zapewnienie osobom w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego odpowiednich świadczeń opieki zdrowotnej i długofalowej opieki medycznej.
2. Uruchomienie i nadzór nad realizacją planu działania publicznej służby krwi.
3. Koordynacja dostępności i bezpieczeństwa produktów leczniczych i wyrobów medycznych oraz monitoring wolnych łóżek szpitalnych.
4. Zapewnienie bezpieczeństwa sanitarno-epidemiologicznego na terenie kraju.
5. Wsparcie działań zmierzających do odtworzenia i zapewnienia ciągłości działania infrastruktury krytycznej znajdującej się w zakresie odpowiedzialności ministra.

3. PROCEDURY REAGOWANIA KRYZYSOWEGO, OKREŚLAJĄCE SPOSÓB POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH – ZESTAWIENIE KATALOGÓW I MODUŁÓW ZADANIOWYCH MINISTRÓW I WOJEWODÓW

KATALOG XXX – ZADANIA MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ

Zadanie główne: Zapewnienie bezpieczeństwa na śródlądowych drogach wodnych

Moduły zadaniowe:

1. Nadzór nad działaniami instytucji podległych (Urzędy Żeglugi Śródlądowej) w zakresie kontroli bezpieczeństwa przewozu żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych (art. 9 ustawy o przewozie towarów niebezpiecznych) oraz organizacja działań w przypadku zdarzenia w przewozie materiałów niebezpiecznych na śródlądowych drogach wodnych.
2. Nadzór nad działaniami instytucji podległych (Urzędy Żeglugi Śródlądowej) w ramach współdziałania z innymi organami w zakresie bezpieczeństwa żeglugi, ochrony środowiska, ochrony portów lub przystani, w tym wykonywania zadań obronnych i zadań o charakterze niemilitarnym, w szczególności zapobiegania aktom terroru i likwidacji ich skutków (art. 9 ustawy o żegludze śródlądowej).
3. Wprowadzenie – we współpracy z właściwymi ministrami – ograniczeń w ruchu jednostek pływających na śródlądowych drogach wodnych, wynikających z potrzeb wprowadzonego stanu klęski żywiołowej (art. 24 ustawy).
4. Wprowadzenie ograniczeń wolności i praw człowieka i obywatela w zakresie wynikającym z postanowień art. 21 ustawy o stanie wyjątkowym (ograniczenia w ruchu na śródlądowych drogach wodnych).
5. Ograniczenie obowiązku przewozu śródlądowymi drogami wodnymi, przez ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej, ze względu na potrzeby obronności lub bezpieczeństwa państwa albo w przypadku klęski żywiołowej (art. 8 Prawo przewozowe).
6. Nałożenie na przewoźnika żeglugi śródlądowej, przez ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej, obowiązku zawarcia umowy na wykonanie zadania przewozowego, ze względu na potrzeby obronności lub bezpieczeństwa państwa bądź w przypadku klęski żywiołowej (art. 9 Prawo przewozowe).

3. PROCEDURY REAGOWANIA KRYZYSOWEGO, OKREŚLAJĄCE SPOSÓB POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH – ZESTAWIENIE KATALOGÓW I MODUŁÓW ZADANIOWYCH MINISTRÓW I WOJEWODÓW

KATALOG XXXI – ZADANIA SZEFA AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA WEWNĘTRZNEGO

Zadanie główne: Rozpoznawanie i zwalczanie zagrożeń godzących w bezpieczeństwo wewnętrzne państwa, w szczególności zagrożeń o charakterze terrorystycznym

Moduły zadaniowe:

1. Uruchomienie procesu koordynacji obiegu informacji w związku z wystąpieniem:
 - a) zdarzenia o charakterze terrorystycznym,
 - b) zdarzenia o charakterze terrorystycznym dotyczącego systemów teleinformatycznych.
2. Wnioskowanie do właściwych organów o wprowadzenie:
 - a) stopnia alarmowego w związku ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym,
 - b) stopnia alarmowego CRP w związku ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym dotyczącym systemów teleinformatycznych.
3. Uruchomienie i nadzór nad realizacją zadań w przypadku ataku na infrastrukturę teleinformatyczną organów administracji rządowej.
4. Wydanie poleceń organom administracji publicznej, właścicielom i posiadaczom obiektów, instalacji, urządzeń infrastruktury administracji publicznej lub infrastruktury krytycznej w przypadku wystąpienia:
 - a) zdarzenia o charakterze terrorystycznym,
 - b) zdarzenia o charakterze terrorystycznym dotyczącego systemów teleinformatycznych.
5. Organizacja realizacji zadań na rzecz wsparcia procesu odtwarzania i zapewnienia ciągłości działania infrastruktury krytycznej znajdującej się w zakresie odpowiedzialności ministrów w związku z wystąpieniem:
 - a) zdarzenia o charakterze terrorystycznym,
 - b) zdarzenia o charakterze terrorystycznym dotyczącego systemów teleinformatycznych.

KATALOG XXXII – ZADANIA SZEFA AGENCJI WYWIADU

Zadanie główne: Rozpoznawanie i zwalczanie zagrożeń zewnętrznych godzących w bezpieczeństwo, obronność, niepodległość i nienaruszalność terytorium RP

Moduły zadaniowe:

1. Rozpoznawanie, przeciwdziałanie i zapobieganie zdarzeniom o charakterze terrorystycznym wymierzonym przeciwko obywatelom lub mieniu Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa oraz innych zdarzeniach mogących skutkować wystąpieniem zagrożeń dla bezpieczeństwa państwa i w przypadku ich wystąpienia.
2. Działania realizowane w przypadku zagrożenia życia i zdrowia obywateli polskich poza granicami kraju.

3. PROCEDURY REAGOWANIA KRYZYSOWEGO, OKREŚLAJĄCE SPOSÓB POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH – ZESTAWIENIE KATALOGÓW I MODUŁÓW ZADANIOWYCH MINISTRÓW I WOJEWODÓW

KATALOG XXXIII – ZADANIA DYREKTORA RZĄDOWEGO CENTRUM BEZPIECZEŃSTWA

Zadanie główne: Zapewnienie koordynacji obiegu informacji w sytuacji kryzysowej

Moduły zadaniowe:

1. Koordynowanie (pozyskiwanie, weryfikacja, przekazywanie) obiegu informacji (zgodnie z SPO-12).
2. Monitorowanie działań służb i instytucji zaangażowanych w reagowanie w sytuacji kryzysowej oraz realizacji uruchomionych procedur.
3. Opracowywanie bieżących ocen rozwoju sytuacji kryzysowej i raportowanie o jej przebiegu.
4. Przygotowywanie i obsługa posiedzenia Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego (zgodnie z SPO-1).
5. Monitorowanie organizacji i prowadzenia procesu komunikacji społecznej w sytuacji kryzysowej przez rzecznika organu właściwego dla sytuacji kryzysowej (zgodnie z SPO-3 KPZK).

KATALOG XXXIV – ZADANIA PREZESA/RADY MINISTRÓW

Zadanie główne: Zapewnienie wewnętrznego i zewnętrznego bezpieczeństwa państwa

Moduły zadaniowe:

1. Sprawowanie zarządzania kryzysowego na terytorium RP.
2. Uruchamianie przedsięwzięć i procedur systemu zarządzania kryzysowego w ramach Systemu Reagowania Kryzysowego NATO.
3. Wnioskowanie do właściwych organów państwa o wprowadzenie stanu wyjątkowego (stanu wojennego), wyższych stanów gotowości obronnej państwa oraz wprowadzenie powszechnej mobilizacji.
4. Przyjęcie w drodze rozporządzeń podmiotowego i przedmiotowego zakresu wprowadzenia i stosowania ograniczeń wolności i praw człowieka i obywatela w warunkach obowiązywania stanu wyjątkowego na terenie więcej niż jednego województwa (w zakresie wynikającym z postanowień art. 21 ustawy o stanie wyjątkowym).
5. Podjęcie decyzji o zwiększeniu z rezerwy ogólnej budżetu państwa planu wydatków danego dysponenta, na wniosek właściwego ministra lub innego dysponenta części budżetowej, na zasadach określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie art.155 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.
6. Zapewnienie przez KPRM polityki informacyjnej oraz przeciwdziałanie dezinformacji.

3. PROCEDURY REAGOWANIA KRYZYSOWEGO, OKREŚLAJĄCE SPOSÓB POSTĘPOWANIA W SYTAUCJACH KRYZYSOWYCH – ZESTAWIENIE KATALOGÓW I MODUŁÓW ZADANIOWYCH MINISTRÓW I WOJEWODÓW

KATALOG XXXV – ZADANIA WOJEWODY

Zadanie główne: Kierowanie i koordynowanie działaniami wszystkich organów administracji rządowej i samorządowej funkcjonujących na terenie województwa w celu zapewnienia bezpieczeństwa ludzi, ich mienia i środowiska.

Moduły zadaniowe:

1. Pozyskiwanie, analizowanie i przekazywanie informacji o sytuacji na terenie województwa (zgodnie z SPO-12 KPZK).
2. Zwoływanie posiedzenia wojewódzkiego zespołu zarządzania kryzysowego (WZZK).
3. Uruchamianie i monitorowanie realizacji zadań zawartych w wojewódzkim planie zarządzania kryzysowego (WPZK) oraz - stosownie do rodzaju zagrożenia - innych planach, w tym:
 - a) operacyjnego planu ochrony przed powodzią;
 - b) planu działania na wypadek wystąpienia epidemii;
 - c) planu wdrożenia ograniczeń w zakresie obrotu i zmniejszenia zużycia paliw ciekłych i gazowych przez odbiorców;
 - d) planu postępowania awaryjnego w przypadku zdarzeń radiacyjnych;
 - e) planu organizacji i funkcjonowania zastępczych miejsc szpitalnych;
 - f) planu działania systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego;
 - g) planu gotowości zwalczania chorób zakaźnych zwierząt;
 - h) planu postępowania awaryjnego w przypadku skażenia chemicznego brzegu morskiego;
 - i) planu przygotowania miejsca lądowania rozbitków/ewakuowanych w czasie masowej operacji ratowniczej (MRO) na morzu.
4. Zorganizowanie współdziałania wszystkich organów administracji rządowej i samorządowej w województwie oraz kierowanie ich działalnością w zakresie zapobiegania zagrożeniu życia, zdrowia lub mienia oraz zagrożeniom środowiska naturalnego, bezpieczeństwa państwa i utrzymania porządku publicznego, ochrony praw obywatelskich oraz zwalczania i usuwania skutków zdarzeń, w tym pomocy społecznej poszkodowanym.
5. Uruchomienie systemu ostrzegania i alarmowania ludności o zagrożeniu na terenie województwa oraz personelu własnego urzędu.
6. Zorganizowanie procesu komunikacji społecznej (zgodnie z SPO-3 KPZK).
7. Zorganizowanie systemu informowania o ofiarach sytuacji kryzysowej.
8. Zorganizowanie systemu wsparcia psychologicznego dla ofiar sytuacji kryzysowej.
9. Wprowadzenie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii na obszarze województwa i nadzór nad realizacją zadań wynikających z tego stanu.
10. Wnioskowanie o użycie pododdziałów lub oddziałów Sił Zbrojnych RP do wsparcia działań w sytuacji kryzysowej na terenie województwa.
11. Wnioskowanie do Rady Ministrów o wprowadzenie stanu klęski żywiołowej.
12. Wnioskowanie do właściwego organu o dodatkowe środki finansowe na potrzeby reagowania/odbudowy podmiotów zaangażowanych w sytuacji kryzysowej (w trybie określonym w SPO-2).
13. Wprowadzenie obowiązku świadczeń osobistych i rzeczowych w warunkach obowiązującego stanu klęski żywiołowej (art. 22 ustawy o stanie klęski żywiołowej).
14. Wprowadzenie ograniczeń wolności i praw człowieka i obywatela w zakresie wynikającym z postanowień art. 21 ustawy o stanie wyjątkowym, jeżeli stan wyjątkowy wprowadzono na terenie jednego województwa.
15. Zorganizowanie funkcjonowania organów cenzury i kontroli w trybie art. 20 ustawy o stanie wyjątkowym.
16. Utrzymanie zdolności do zarządzania sytuacją kryzysową w przypadku uszkodzenia lub niedostępności obiektów i infrastruktury przewidywanej dla funkcjonowania WZZK.
17. Działanie w przypadku wprowadzenia stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP, z uwzględnieniem każdego ze stopni alarmowych.
18. Organizacja działań przeciwko dezinformacji.
19. Podwyższenie gotowości wszystkich lub niektórych podmiotów wykonujących działalność leczniczą, działających na obszarze województwa.
20. Organizacja procesu militaryzacji wybranych jednostek organizacyjnych w województwie.
21. Organizacja wykonywania zadań wynikających z podwyższania gotowości obronnej państwa czasu kryzysu i/lub wojny (zgodnie z *Planem operacyjnego funkcjonowania województwa na czas zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa i w czasie wojny*).
22. Wsparcie działań zmierzających do odtworzenia i zapewnienia ciągłości działania infrastruktury krytycznej znajdującej się na obszarze województwa, w zakresie właściwym dla wojewody.

4. WSPÓŁDZIAŁANIE MIĘZY SIŁAMI UCZESTNICZĄCYMI W REALIZACJI PLANOWNYCH PRZEDSIĘWZIĘĆ NA WYPADEK SYTUACJI KRYZYSOWEJ

Współdziałanie między podmiotami uczestniczącymi w realizacji planowanych przedsięwzięć na wypadek sytuacji kryzysowej

Współdziałanie ma na celu synchronizację działań wszystkich organów systemu zarządzania kryzysowego, tak aby na każdym etapie postępowania, a zwłaszcza w fazie reagowania, uzyskać maksymalny efekt skuteczności. Współdziałanie z zasady **organizuje organ administracji, który w zidentyfikowanym zagrożeniu i siatce bezpieczeństwa, zawartej w planie zarządzania kryzysowego, został wskazany jako podmiot wiodący**. W przypadku wystąpienia zdarzenia nieujętego w siatce bezpieczeństwa współdziałanie organizuje organ, który pełni rolę podmiotu wiodącego na podstawie decyzji/polecenia Prezesa Rady Ministrów.

Zadaniem wymienionych w siatce bezpieczeństwa podmiotów współpracujących jest **uruchomienie i skierowanie do działań na rzecz podmiotu wiodącego wszystkich dostępnych sił, środków i usług będących w dyspozycji organów i jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych**, stosownie do zapotrzebowania podmiotu wiodącego i skali zagrożenia. Po przyjęciu Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego ministrowie i wojewodowie, wskazani w siatce bezpieczeństwa jako podmioty wiodące w fazie reagowania, określą podmiotom współpracującym zakres niezbędnych sił, środków i usług, które będą im niezbędne w ramach wsparcia działań w sytuacji kryzysowej. Informacje te zostaną zamieszczone w aktualizowanych planach zarządzania kryzysowego właściwych ministrów (kierowników urzędów centralnych) i wojewodów.

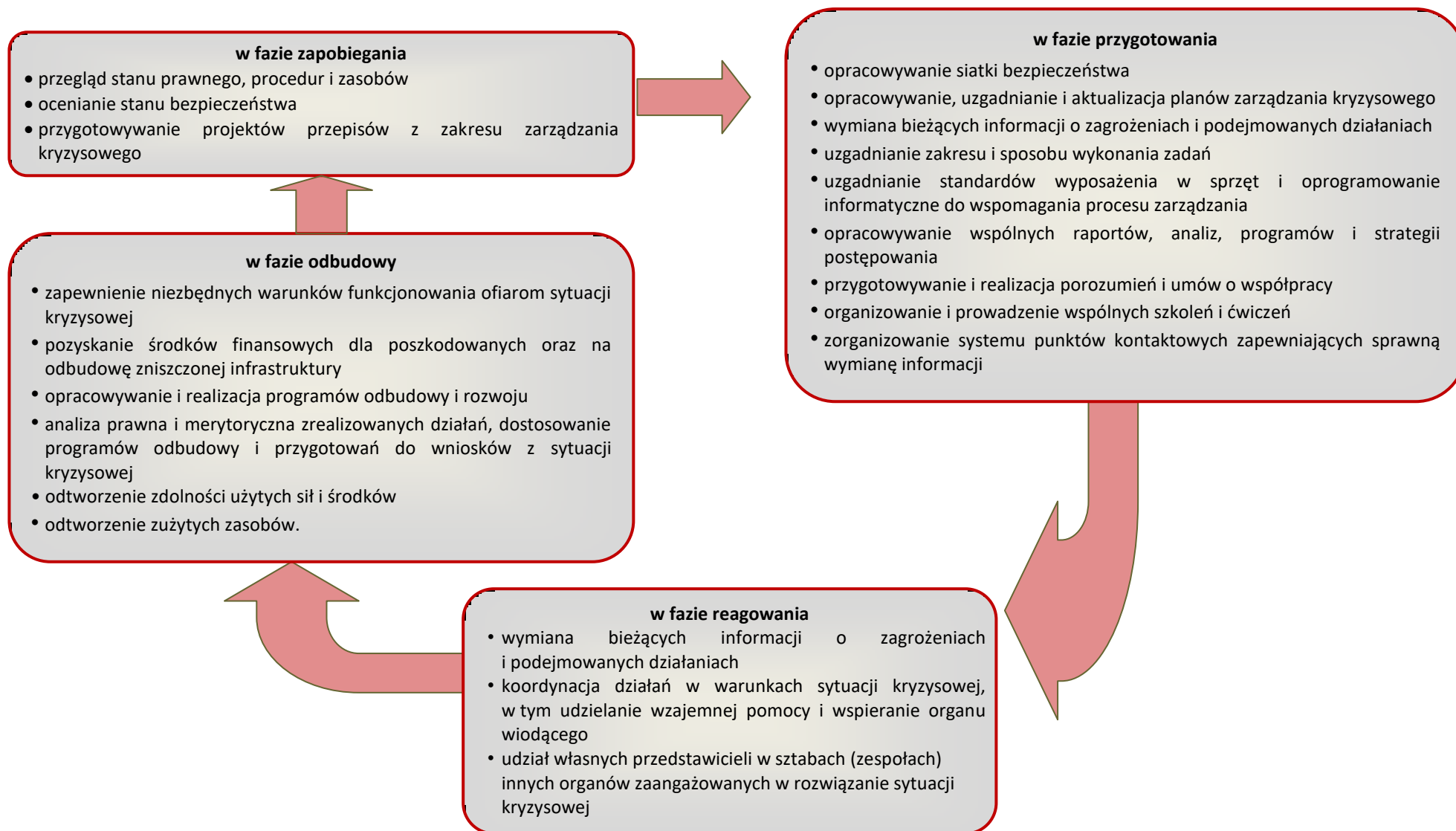
Organ administracji publicznej, wskazany w siatce bezpieczeństwa jako podmiot wiodący ma prawo, w zależności od rozwoju sytuacji, **wystąpić o wsparcie również do organów/instytucji publicznych niewymienionych w siatce bezpieczeństwa**, o ile ich potencjał jest niezbędny do zminimalizowania lub usunięcia skutków zagrożenia.

Współdziałanie realizują:

- w obszarze decyzyjnym i opiniotawczo-doradczym:
 - organy administracji publicznej właściwego szczebla;
 - zespoły zarządzania kryzysowego organów administracji publicznej;
- w obszarze planowania, wymiany informacji i bieżącej koordynacji działań:
 - komórki do spraw zarządzania kryzysowego właściwych organów administracji publicznej;
 - centra zarządzania kryzysowego.

4. WSPÓŁDZIAŁANIE MIĘZY SIŁAMI UCZESTNICZĄCYMI W REALIZACJI PLANOWNYCH PRZEDSIĘWZIĘĆ NA WYPADEK SYTUACJI KRYZYSOWEJ

GŁÓWNE OBSZARY WSPÓŁDZIAŁANIA



5. TRYB URUCHAMIANIA NIEZBĘDNYCH SIŁ I ŚRODKÓW, UCZESTNICZĄCYCH W REALIZACJI PLANOWANYCH PRZEDSIĘWZIĘĆ NA WYPADEK SYTUACJI KRYZYSOWEJ

SPOSÓB URUCHAMIANIA PRZEZ WŁAŚCIWEGO MINISTRA

MINISTER

OKREŚLA SZCZEGÓŁOWE SPOSOBY I ŚRODKI REAGOWANIA
NA ZAGROŻENIA ORAZ OGRANICZANIA I LIKWIDACJI
ICH SKUTKÓW

ZESPÓŁ ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO MINISTRA

WYPRACOWUJE WNIOSKI I PROPOZYCJE DOTYCZĄCE
ZAPOBIEGANIA I PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM

1. W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH POZOSTAJĄCYCH W GESTII JEDNEGO MINISTRA ORAZ W SYTUACJI NIEWYMAGAJĄCEJ KOORDYNACJI DZIAŁAŃ ZE STRONY RADY MINISTRÓW DECYZJE O URUCHOMIENIU SIŁ I ŚRODKÓW PODEJMUJE MINISTER.
2. DECYDUJE TAKŻE O SPOSOBIE WYKORZYSTANIA DOSTĘPNYCH ZASOBÓW.
3. ZESPÓŁ ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO MINISTRA OKREŚLA PROPOZYCJE UŻYCIA I SPOSOBU WYKORZYSTANIA SIŁ I ŚRODKÓW BĘDĄCYCH W GESTII MINISTRA.

WYCIĄG Z USTAWY O ZARZĄDZANIU KRYZYSOWYM

Art. 12. 1. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej oraz kierownicy urzędów centralnych realizują, zgodnie z zakresem swojej właściwości, zadania dotyczące zarządzania kryzysowego.

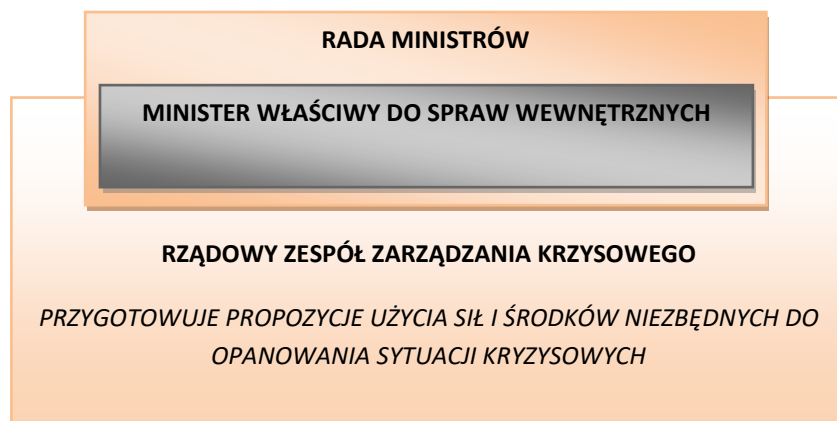
2. Ministrowie i kierownicy, o których mowa w ust. 1, opracowują plany zarządzania kryzysowego, w których w szczególności uwzględnia się:

2) szczegółowe sposoby i środki reagowania na zagrożenia oraz ograniczania i likwidacji ich skutków;

2b. Ministrowie i kierownicy, o których mowa w ust. 1, na potrzeby realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego tworzą zespoły zarządzania kryzysowego, w skład których wchodzi kierujący właściwymi komórkami organizacyjnymi urzędu obsługującego ministra lub kierownika, o których mowa w ust. 1, a także inne osoby przez nich wskazane.

5. TRYB URUCHAMIANIA NIEZBĘDNYCH SIŁ I ŚRODKÓW, UCZESTNICZĄCYCH W REALIZACJI PLANOWANYCH PRZEDSIĘWZIĘĆ NA WYPADEK SYTUACJI KRYZYSOWEJ

SPOSÓB URUCHAMIANIA PRZEZ RADĘ MINISTRÓW SIŁ I ŚRODKÓW WSKAZANYCH W KPZK



1. W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH WYKRACZAJĄCYCH POZA ZAKRES ZADAŃ JEDNEGO MINISTRA, W KTÓRYCH NIEZBĘDNA JEST KOORDYNACJA DZIAŁAŃ CO NAJMNIEJ DWÓCH MINISTRÓW, A TAKŻE KIEDY ZASOBY BĘDĄCE W JEGO GESTII SĄ NIEWYSTARCZAJĄCE, DECYZJĘ O URUCHOMIENIU DODATKOWYCH SIŁ I ŚRODKÓW PODEJMUJE RADA MINISTRÓW.
2. RADA MINISTRÓW DECYDUJE TAKŻE O SPOSOBIE UŻYCIA MOŻLIWYCH DO WYKORZYSTANIA ZASOBÓW.
3. RZĄDOWY ZESPÓŁ ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO, NA POTRZEBY RADY MINISTRÓW, OKREŚLA PROPOZYCJE UŻYCIA ZASOBÓW NIEZBĘDNYCH DO ZAŻEGNANIA POWSTAŁEJ SYTUACJI KRYZYSOWEJ.

WYCIĄG Z USTAWY O ZARZĄDZANIU KRYZYSOWYM

Art. 7. 1. Rada Ministrów sprawuje zarządzanie kryzysowe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W przypadkach niecierpiących zwłoki zarządzanie kryzysowe sprawuje minister właściwy do spraw wewnętrznych, zawiadamiając niezwłocznie o swoich działaniach Prezesa Rady Ministrów.

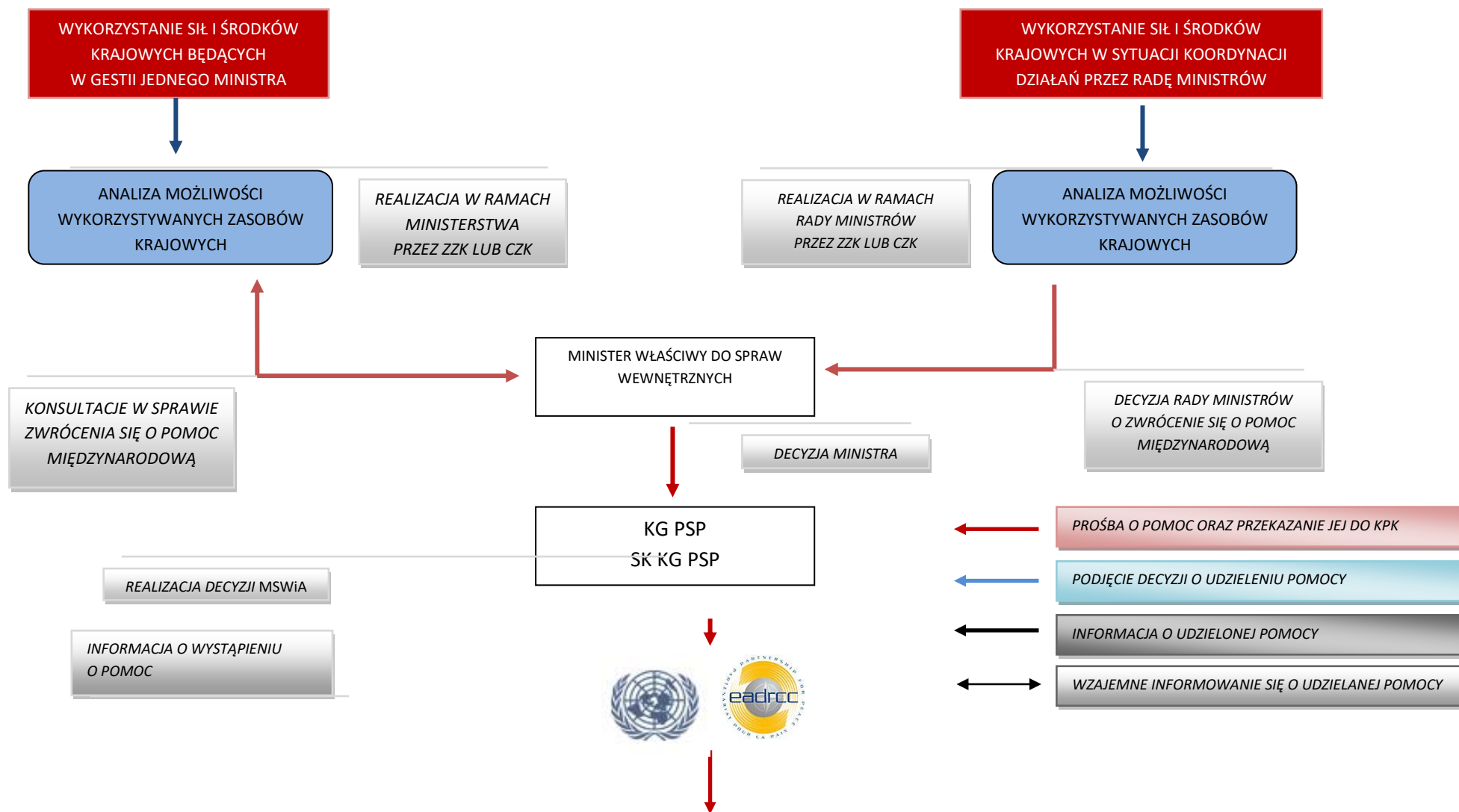
Art. 8. 1. Przy Radzie Ministrów tworzy się Rządowy Zespół Zarządzania Kryzysowego, zwany dalej "Zespołem", jako organ opiniotawczo-doradczy właściwy w sprawach inicjowania i koordynowania działań podejmowanych w zakresie zarządzania kryzysowego.

Art. 9. 1. Do zadań Zespołu należy:

- 1) przygotowywanie propozycji użycia sił i środków niezbędnych do opanowania sytuacji kryzysowych

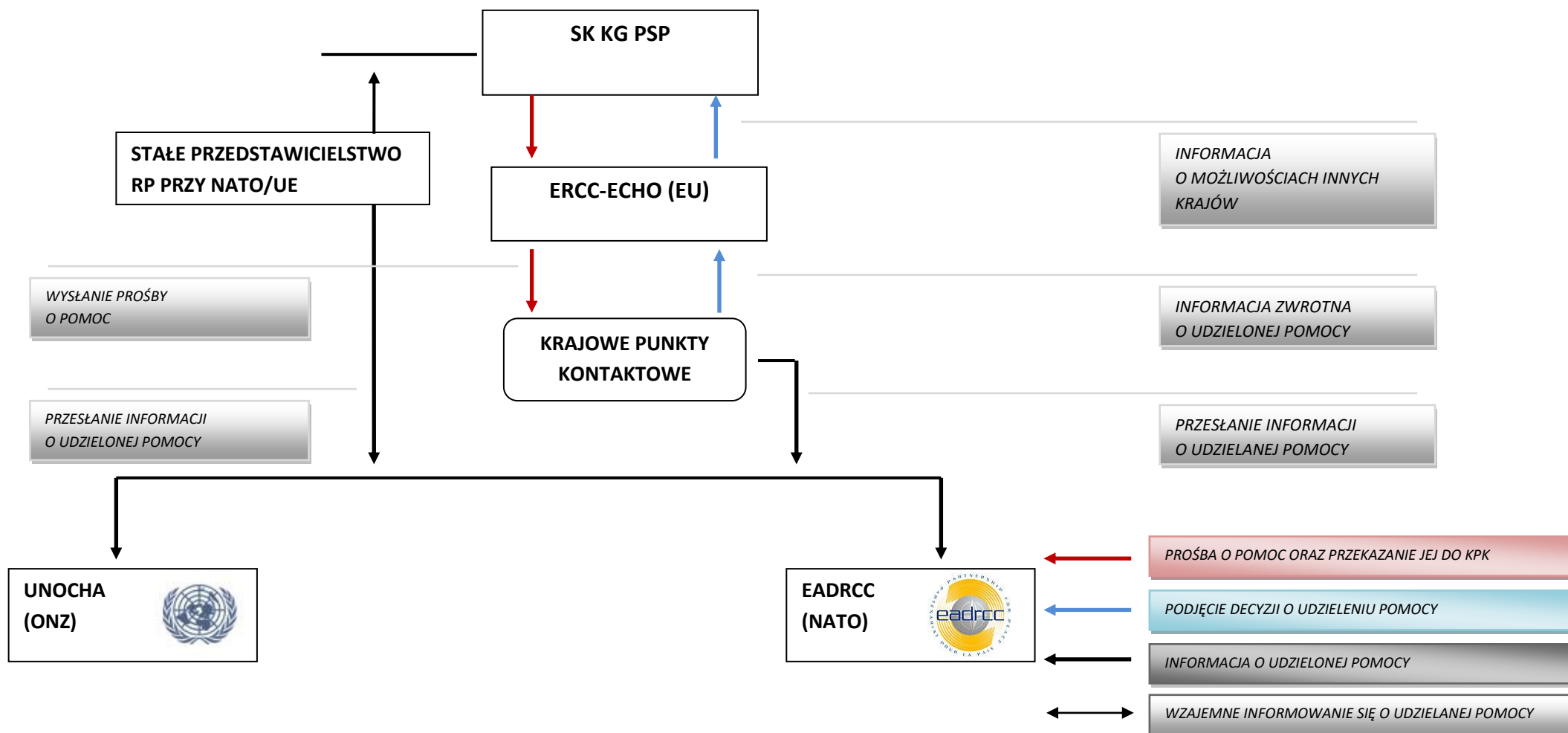
5. TRYB URUCHAMIANIA NIEZBĘDNYCH SIŁ I ŚRODKÓW, UCZESTNICZĄCYCH W REALIZACJI PLANOWANYCH PRZEDSIĘWZIĘĆ NA WYPADEK SYTUACJI KRYZYSOWEJ

PROCEDURA UZGADNIANIA DECYZJI WŁADZ KRAJOWYCH O ZWRÓCENIE SIĘ O POMOC MIĘDZYNARODOWĄ

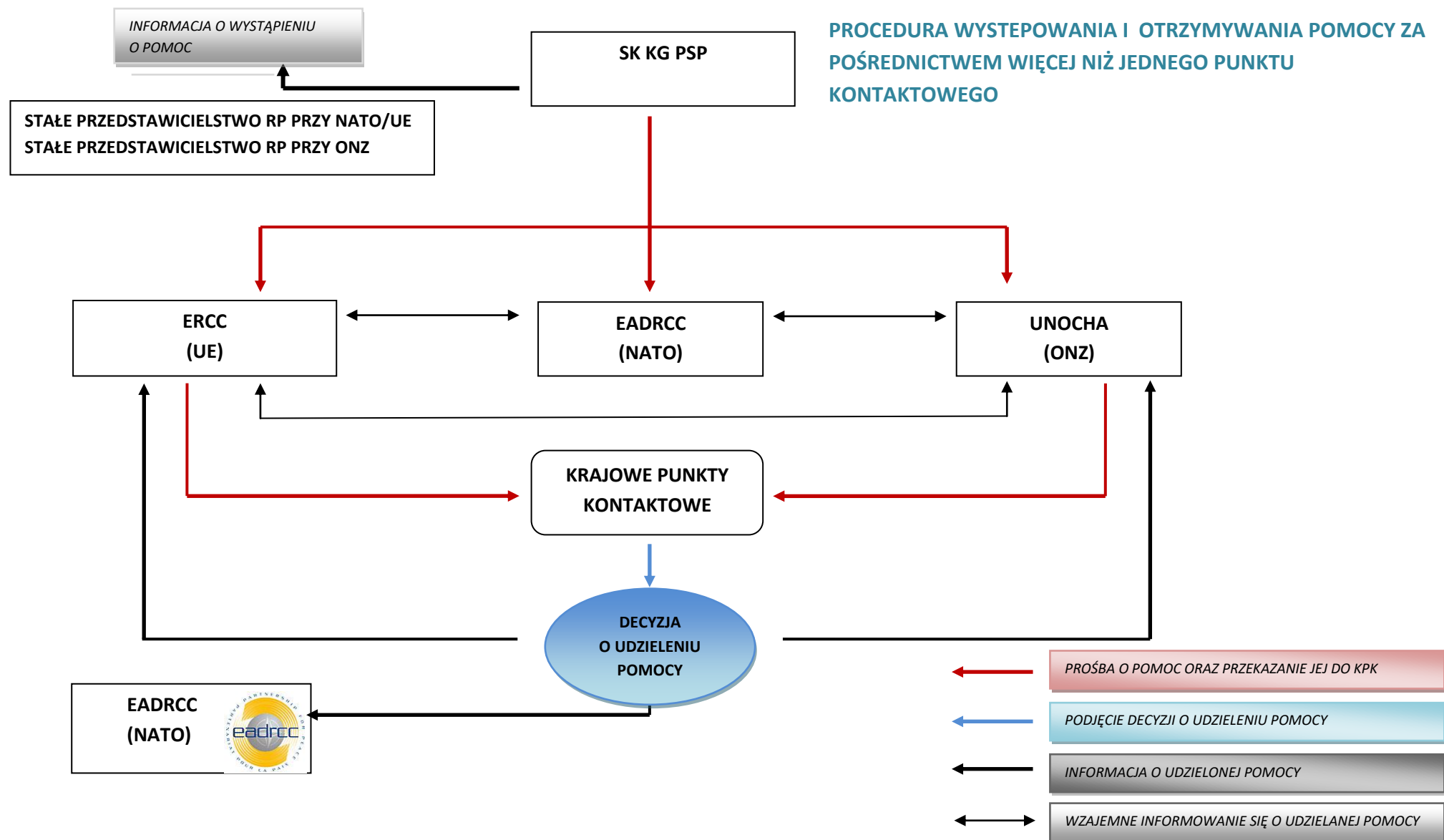


5. TRYB URUCHAMIANIA NIEZBĘDNYCH SIŁ I ŚRODKÓW, UCZESTNICZĄCYCH W REALIZACJI PLANOWANYCH PRZEDSIĘWZIĘĆ NA WYPADEK SYTUACJI KRYZYSOWEJ

PROCEDURA WYSTĘPOWANIA I OTRZYMYWANIA POMOCY ZA POŚREDNICTWEM ERCC-ECHO



5. TRYB URUCHAMIANIA NIEZBĘDNYCH SIŁ I ŚRODKÓW, UCZESTNICZĄCYCH W REALIZACJI PLANOWANYCH PRZEDSIĘWZIĘĆ NA WYPADEK SYTUACJI KRYZYSOWEJ



5. TRYB URUCHAMIANIA NIEZBĘDNYCH SIŁ I ŚRODKÓW, UCZESTNICZĄCYCH W REALIZACJI PLANOWANYCH PRZEDSIĘWZIĘĆ NA WYPADEK SYTUACJI KRYZYSOWEJ

URUCHAMIANIE SIŁ ZBROJNYCH RP DO WSPARCIA DZIAŁAŃ W SYTUACJI KRYZYSOWEJ

ZASADY FORMUŁOWANIA WNIOSEKÓW, TRYB KIEROWANIA ORAZ ZAKRES REALIZOWANYCH ZADAŃ PRZEZ SIŁY ZBROJNE RP SĄ OKREŚLONE W USTAWACH:

- o zarządzaniu kryzysowym
- o Policji
- o Straży Granicznej
- o działaniach antyterrorystycznych
- o stanie klęski żywiołowej
- o stanie wyjątkowym

oraz rozporządzeniach wykonawczych Rady Ministrów do tych ustaw.

Możliwość wykorzystania pododdziałów i oddziałów Sił Zbrojnych RP w przeciwdziałaniu skutkom zagrożeń radiacyjnych przewidziano również w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie planów postępowania awaryjnego w przypadku zdarzeń radiacyjnych (Dz. U. z 2005 r., Nr 20, poz. 169 z późn. zm.), zgodnie z którym działania takie koordynuje minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Podstawy prawne:

1. Ustawa z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym.
2. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji.
3. Ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej
4. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 lipca 2016 r. w sprawie użycia oddziałów i pododdziałów Policji oraz Sił Zbrojnych RP w razie zagrożenia bezpieczeństwa publicznego lub zakłócenia porządku publicznego.
5. Ustawa z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej.
6. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 lutego 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad udziału pododdziałów i oddziałów Sił Zbrojnych RP w zapobieganiu skutkom klęski żywiołowej lub ich usuwaniu.
7. Ustawa z dnia 21 czerwca 2002 r. o stanie wyjątkowym.
8. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2013 r. w sprawie szczegółowych zasad użycia oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych RP w czasie stanu wyjątkowego.
9. Ustawa z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych
10. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 lipca 2016 r. w sprawie szczegółowych warunków i sposobu organizacji współdziałania oddziałów i pododdziałów Policji z oddziałami i pododdziałami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku wprowadzenia trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego.

**5. TRYB URUCHAMIANIA NIEZBĘDNYCH SIŁ I ŚRODKÓW, UCZESTNICZĄCYCH W REALIZACJI PLANOWANYCH PRZEDSIĘWZIĘĆ
NA WYPADEK SYTUACJI KRYZYSOWEJ**

Warunki użycia SZ RP	Ustawa o zarządzaniu kryzysowym (art. 25)	Ustawa o Policji (art. 18) i rozporządzenie		Ustawa o Straży Granicznej (art.11 b-d)		Ustawa o stanie klęski żywiłowej (art. 18) i rozporządzenie	Ustawa o stanie wyjątkowym (art. 11) i rozporządzenie	Ustawa o działaniach antyterrorystycznych (art.22) i rozporządzenie
1	2	3		4		5	6	7
Planowanie użycia	wojewoda uwzględnia w wojewódzkim planie zarządzania kryzysowego udział oddziałów SZ RP, po czym uzgadnia z szefem WSzW	nie ma		nie ma		wojewoda uwzględnia w wojewódzkim planie zarządzania kryzysowego udział oddziałów Sił Zbrojnych RP, po czym uzgadnia go z Ministrem Obrony Narodowej	nie ma	po wprowadzeniu 3 lub 4 stopnia alarmowego
Sytuacja operacyjna uzasadniająca użycie SZ RP	użycie innych sił i środków jest niemożliwe lub może okazać się niewystarczające	zagrożenie bezpieczeństwa publicznego lub zakłócenie porządku publicznego, jeżeli użycie oddziałów i pododdziałów Policji okaże się niewystarczające	sytuacja niecierpiąca zwłoki	zagrożenie bezpieczeństwa publicznego lub zakłócenie porządku publicznego w zasięgu terytorialnym przejścia granicznego oraz w strefie nadgranicznej, jeżeli użycie sił Straży Granicznej okaże się niewystarczające lub uzasadnia to stopień zagrożenia	sytuacja niecierpiąca zwłoki	użycie innych sił i środków jest niemożliwe lub niewystarczające	dotychczas zastosowane siły i środki zostały wyczerpane	w przypadku wprowadzenia trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego, jeżeli użycie oddziałów i pododdziałów Policji okaże się niewystarczające lub może okazać się niewystarczające

**5. TRYB URUCHAMIANIA NIEZBĘDNYCH SIŁ I ŚRODKÓW, UCZESTNICZĄCYCH W REALIZACJI PLANOWANYCH PRZEDSIĘWZIĘĆ
NA WYPADEK SYTUACJI KRYZYSOWEJ**

1	2	3		4		5	6	7
Organ składający wniosek o użycie SZ RP	wojewoda występuje do Ministra Obrony Narodowej z wnioskiem o przekazanie do jego dyspozycji oddziałów Sił Zbrojnych RP przewidzianych w wojewódzkim planie zarządzania kryzysowego	Prezes Rady Ministrów występuje z wnioskiem do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o skierowanie do pomocy oddziałów Sił Zbrojnych RP	minister właściwy do spraw wewnętrznych występuje z wnioskiem do Ministra Obrony Narodowej o skierowanie oddziałów Sił Zbrojnych RP do pomocy Policji	Prezes Rady Ministrów występuje do Prezydenta RP z wnioskiem o użycie oddziałów Sił Zbrojnych RP	minister właściwy do spraw wewnętrznych występuje z wnioskiem do Ministra Obrony Narodowej o skierowanie oddziałów Sił Zbrojnych RP do pomocy Straży Granicznej	wojewoda występuje do Ministra Obrony Narodowej z wnioskiem o skierowanie oddziałów Sił Zbrojnych RP do wykonywania zadań związanych z zapobieżeniem skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięciem	Prezes Rady Ministrów występuje do Prezydenta RP z wnioskiem o użycie oddziałów Sił Zbrojnych RP	minister właściwy do spraw wewnętrznych występuje z wnioskiem określającym zakres i formę pomocy do Ministra Obrony Narodowej o skierowanie oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych RP do pomocy Policji
Organ decydujący o użyciu SZ RP	na wniosek wojewody Minister Obrony Narodowej podejmuje decyzję o skierowaniu pododdziałów lub oddziałów SZ RP	na wniosek Prezesa Rady Ministrów Prezydent RP wydaje postanowienie o użyciu oddziałów Sił Zbrojnych RP: - do pomocy Policji lub do działań samodzielnych, jeśli Policja nie dysponuje możliwościami skutecznego przeciwdziałania zagrożeniom	na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Minister Obrony Narodowej podejmuje decyzję o udzieleniu pomocy, po czym zawiadamia o niej Prezydenta RP i Prezesa Rady Ministrów, Prezydent RP w drodze postanowienia zatwierdza lub uchyla decyzję MON	Prezydent RP wydaje postanowienie o użyciu Sił Zbrojnych RP, Prezes Rady Ministrów zarządza użycie Żandarmerii Wojskowej	na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Minister Obrony Narodowej podejmuje decyzję o udzieleniu pomocy, po czym zawiadamia o niej Prezydenta RP i Prezesa Rady Ministrów, Prezydent RP w drodze postanowienia zatwierdza lub uchyla decyzję MON	na wniosek wojewody Minister Obrony Narodowej przekazuje do dyspozycji wojewody oddziały SZ RP	na wniosek Rady Ministrów Prezydent RP wydaje postanowienie o skierowaniu oddziałów Sił Zbrojnych RP do przywrócenia normalnego funkcjonowania państwa	decyzję o użyciu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej niepodlegającą ogłoszeniu, wydaje Minister Obrony Narodowej. Minister Obrony Narodowej informuje niezwłocznie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej i Prezesa Rady Ministrów o wydaniu decyzji. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej może wydać postanowienie o zmianie lub uchyleniu decyzji MON

**5. TRYB URUCHAMIANIA NIEZBĘDNYCH SIŁ I ŚRODKÓW, UCZESTNICZĄCYCH W REALIZACJI PLANOWANYCH PRZEDSIĘWZIĘĆ
NA WYPADEK SYTUACJI KRYZYSOWEJ**

1	2	3	4	5	6	7
Rodzaj zadań do wykonania	ratownicze i prewencyjne	prewencyjne i represyjne	prewencyjne i represyjne	ratownicze i prewencyjne	prewencyjne i represyjne	prewencyjne i represyjne
Organ określający zadania SZ RP	wojewoda, starosta, wójt przekazuje zadania dowódcom skierowanych sił	Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych	Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych	wojewoda dysponuje przekazanymi oddziałami Sił Zbrojnych i określa ich zadania	Minister Obrony Narodowej w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych	Minister Obrony Narodowej w decyzji o użyciu SZ RP
Organ koordynujący działania SZ RP i innych podmiotów	wojewoda, starosta, wójt koordynuje włączenie oddziałów SZ RP do realizacji zadań (samodzielnie lub we współdziałaniu z innymi podmiotami)	komendant wojewódzki Policji (Komendant Główny Policji w przypadku działań na obszarze większym niż jedno województwo) lub wyznaczony przez niego policjant	komendant oddziału Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce prowadzonych działań; Komendant Główny Straży Granicznej – w przypadku działań wykraczających poza obszar właściwości miejscowej jednego komendanta oddziału Straży Granicznej Komendanci SG koordynują działania podejmowane przez Straż Graniczną oraz oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych w porozumieniu z Dowódcą Operacyjnym Rodzajów Sił Zbrojnych	wojewoda, starosta, wójt przekazują zadania dowódcom i koordynują realizację zadań oraz współdziałanie z innymi podmiotami	organ wojskowy (dowódca rodzaju Sił Zbrojnych, Komendant Główny ŻW lub Szef Sztabu Generalnego) z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych lub wojewodą (podczas działań w jednym województwie)	komendant wojewódzki Policji (Komendant Główny Policji w przypadku działań na obszarze większym niż jedno województwo)

5. TRYB URUCHAMIANIA NIEZBĘDNYCH SIŁ I ŚRODKÓW, UCZESTNICZĄCYCH W REALIZACJI PLANOWANYCH PRZEDSIĘWZIĘĆ NA WYPADEK SYTUACJI KRYZYSOWEJ

1	2	3	4	5	6	7
Uprawnienia dla żołnierzy	nie ma	uprawnienia policjantów (określone w art.15-17 ustawy o Policji), m.in. prawo legitymowania, przeszukiwania i zatrzymywania osób, użycia środków przymusu bezpośredniego i broni palnej.	uprawnienia funkcjonariuszy Straży Granicznej (określone w art. 11 ust. 1 pkt 2, 4–5a, 5b lit. a i b, pkt 6, 7, 7a i 10 oraz art. 23 ustawy o Straży Granicznej), m.in. dokonywania kontroli osobistej, przeglądania bagaży, zatrzymywania osób stwarzających bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia lub mienia, przeszukiwania osób i pomieszczeń, użycia środków przymusu bezpośredniego i broni palnej.	nie ma	uprawnienia policjantów (określone w art.15-17 ustawy o Policji), m.in. prawo legitymowania, przeszukiwania i zatrzymywania osób, użycia środków przymusu bezpośredniego i broni palnej	środki przymusu bezpośredniego i broń palna na zasadach przewidzianych dla żołnierzy Żandarmerii Wojskowej oddziały i pododdziały Wojsk Specjalnych mogą użyć i wykorzystać w działaniach kontrterrorystycznych środki przymusu bezpośredniego i broń palną w sposób przewidziany w art. 3 ust. 2a ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej
Zasady dowodzenia	dowódcy wojskowi dowodzą podległymi sobie siłami wojskowymi					
Zabezpieczenie logistyczne skierowanych sił	Za zabezpieczenie logistyczne odpowiadają dowódcy jednostek wojskowych organizujący Wojskowe Zgrupowania Zadaniowe w oparciu o wydzielone siły i środki z innych JW. – żywienie żołnierzy - organizuje się w oparciu o stacjonarną infrastrukturę służby żywnościowej (stołówki, kasyna) lub cywilną (restauracje, stołówki szkolne), wskazaną przez właściwe organy administracji publicznej. W przypadku braku możliwości wykorzystania bazy stacjonarnej, żywienie organizowane jest w oparciu o rozwijane urządzenia polowe służby żywnościowej. Zaopatrzenie w produkty żywnościowe może być realizowane w oparciu źródła zweryfikowane przez Wojskowy Ośrodek Medycyny Prewencyjnej; – zakwaterowanie żołnierzy – organizowane w obiektach wojskowych (koszary wojskowe) lub w przypadku braku takiej możliwości, obiektach czasowo wydzielonych przez organy administracji publicznej (na zasadach określonych przez te władze). Przy braku możliwości zakwaterowania, należy zorganizować zakwaterowanie w systemie polowym. Za porządek wewnętrzny, dyscyplinę i zapewnienie żołnierzom odpowiednich warunków bytowych w przydzielonych rejonach zakwaterowania odpowiada dowódca tej jednostki, z której składu wydzielono żołnierzy do udziału w operacji; – materiały pędne i smary (MPS) - uzupełniane w najbliższych lub wyznaczonych w tym celu jednostkach wojskowych i składach MPS (na zasadach obowiązujących w SZ RP) lub w podmiotach gospodarczych wskazanych przez właściwe organy administracji publicznej. Punkty tankowania śmigłowców wydzielonych do akcji organizują jednostki wydzielające ten sprzęt lub inne wyznaczone jednostki wojskowe; – sprzęt wojskowy, środki bojowe i materiałowe przeznaczone do użycia w akcji przechowuje się w magazynach stałych lub polowych, zgodnie z zasadami					

5. TRYB URUCHAMIANIA NIEZBĘDNYCH SIŁ I ŚRODKÓW, UCZESTNICZĄCYCH W REALIZACJI PLANOWANYCH PRZEDSIĘWZIĘĆ NA WYPADEK SYTUACJI KRYZYSOWEJ

	– obowiązującymi w SZ RP, przy zapewnieniu wymaganego bezpieczeństwa i ochrony; – obsługę techniczną oraz remonty uzbrojenia i sprzętu wojskowego organizuje się w oparciu o najbliższe lub wyznaczone jednostki wojskowe (na zasadach obowiązujących w SZ RP) lub podmiotach gospodarczych wskazanych przez właściwe organy administracji publicznej (na zasadach określonych przez te organy); – opiekę medyczną stanów osobowych sprawuje etatowa służba zdrowia jednostek wojskowych, z których delegowani są żołnierze.
Finansowanie użycia SZ RP	• koszty zabezpieczenia logistycznego działań Sił Zbrojnych RP pokrywane są z zgodnie z Planem Zarządzania Kryzysowego MON • materiały i sprzęt, niebędące na wyposażeniu SZ RP a niezbędne do wykonania zadań (np. worki, piasek, materiały budowlane) zapewnia organ administracji publicznej, na rzecz którego wykonywane są te zadania

Zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 209), w sytuacji kryzysowej obowiązek podjęcia działań spoczywa na organie właściwym w sprawach zarządzania kryzysowego, który pierwszy otrzymał informację o wystąpieniu zagrożenia. Organ ten niezwłocznie informuje o zaistniałym zdarzeniu organy odpowiednio wyższego i niższego szczebla, przedstawiając jednocześnie swoją ocenę sytuacji oraz informację o zamierzonych działaniach.

W przypadku gdy lokalne zdarzenie na terenie powiatu nabiera znamion kryzysu, a więc istnieje potrzeba skierowania dodatkowych sił wsparcia lub gdy działania obejmują teren kilku powiatów, wojewoda będący *organem właściwym w sprawach zarządzania kryzysowego na terenie województwa*, na podstawie art. 14 ustawy kieruje (...) reagowaniem i usuwaniem skutków zagrożeń na terenie województwa (**poziom „1”**).

Eskalacja zagrożenia i narastające potrzeby wojewody są głównymi przesłankami do reakcji ministra kierującego określonym działem administracji rządowej (zgodnie z postanowieniami art. 12 ustawy ministrowie (...) realizują, zgodnie z zakresem swojej właściwości, zadania dotyczące zarządzania kryzysowego), wskazanego w siatce bezpieczeństwa jako wiodący dla danego rodzaju zagrożenia. Jego główną rolą jest zorganizowanie i skierowanie do dyspozycji wojewody specjalistycznych sił i środków wsparcia oraz uruchomienie dodatkowych narzędzi (prawnych, finansowych, itp.), umożliwiających szybkie i skuteczne opanowanie sytuacji kryzysowej (działania na **poziomie „2”**).

Szczególne role centralnych organów administracji rządowej ma miejsce w przypadku zdarzenia, którego skutki odczuwalne są na terenie kilku województw, a zagrożenie wymaga działań interdyscyplinarnych. Konieczne staje się uruchomienie procedur

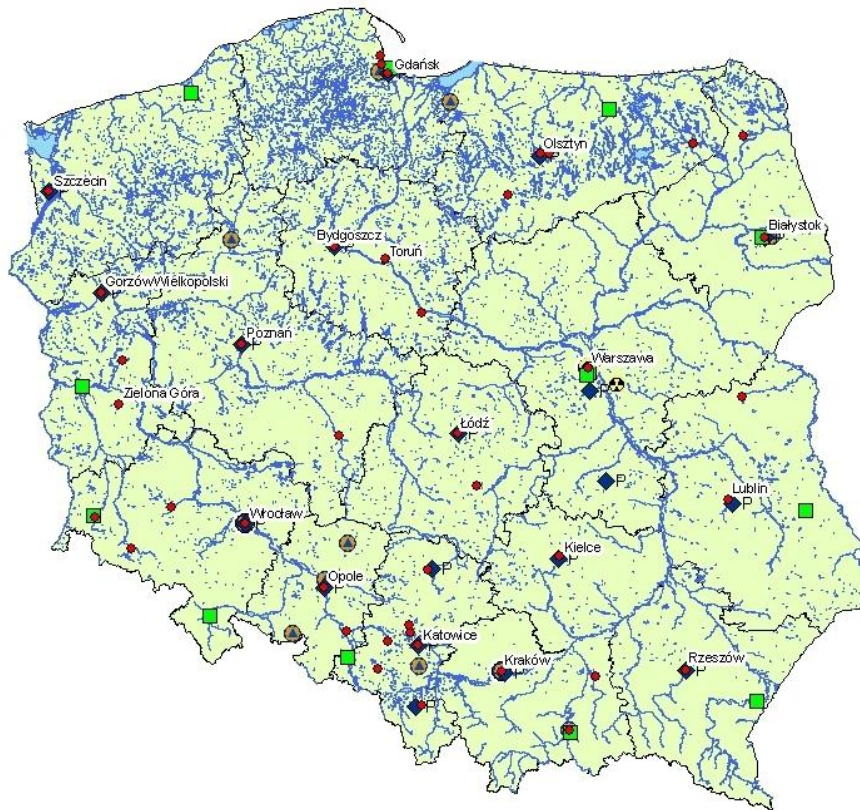
reagowania przez Radę Ministrów (zgodnie z art. 7 Rada Ministrów sprawuje zarządzanie kryzysowe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej), w tym przy pomocy Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego. Wskazany przez Prezesa Rady Ministrów minister wiodący dla danej sytuacji kryzysowej, korzystając ze wsparcia innych ministrów i kierowników urzędów centralnych koordynuje działania w zakresie usuwania skutków zdarzenia (**poziom „3”**).

Przeciwdziałanie zagrożeniom na najwyższym „4” poziomie wymaga podjęcia szczególnych środków w drodze wprowadzenia jednego ze stanów nadzwyczajnych: klęski żywiołowej, wyjątkowego lub wojennego. Reguły działania organów administracji publicznej oraz możliwe do zastosowania narzędzia prawne, określają stosowne ustawy.

Przyjęty w ustawie o zarządzaniu kryzysowym podział zadań i kompetencji jest skorelowany z organizacją administracji publicznej. Wskazane cztery poziomy zagrożenia, wraz z zawartymi w nich procedurami reagowania, porządkują sferę odpowiedzialności właściwych organów administracji za działanie w sytuacjach kryzysowych. Szczegółowe zasady działania zawarte są w planach zarządzania kryzysowego wojewodów, ministrów i kierowników urzędów centralnych. Wymienione poziomy zagrożenia przyjęto na potrzeby Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego, wychodząc z założenia, że uruchomienie procedur zawartych w tym planie może nastąpić w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej na poziomie 1. Zdarzenia i odpowiednie dla nich działania organów administracji publicznej w powiecie i gminie winny znaleźć swoje odniesienie w poziomach zagrożenia zdefiniowanych w wojewódzkim planie zarządzania kryzysowego.

5. TRYB URUCHAMIANIA NIEZBĘDNYCH SIŁ I ŚRODKÓW, UCZESTNICZĄCYCH W REALIZACJI PLANOWANYCH PRZEDSIĘWZIĘĆ NA WYPADEK SYTUACJI KRYZYSOWEJ

POZIOM ZAGROŻENIA	ORGAN ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ ODPOWIEDZIALNY ZA ROZWIĄZANIE SYTUACJI KRYZYSOWEJ	PODSTAWA DZIAŁANIA
"1"	WOJEWODA (sytuacja kryzysowa na poziomie wojewódzkim)	- wojewódzki plan zarządzania kryzysowego - plany wojewódzkich zespolonych służb, inspekcji i straży
"2"	MINISTER wiodący zgodnie z siatką bezpieczeństwa, przy rutynowym wsparciu innych ministrów (sytuacja kryzysowa w obszarze odpowiedzialności jednego ministra)	plan zarządzania kryzysowego ministra
"3"	RADA MINISTRÓW/Minister wiodący zgodnie z siatką bezpieczeństwa (sytuacja kryzysowa w obszarze odpowiedzialności kilku ministrów)	- Krajowy Plan Zarządzania Kryzysowego - plany zarządzania kryzysowego ministrów
"4"	- stan klęski żywiołowej – organ wiodący (w zależności od obszaru): wójt, starosta, wojewoda, właściwy minister - stan wyjątkowy – Prezes Rady Ministrów lub wojewoda - stan wojenny – Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej we współdziałaniu z Radą Ministrów	- Krajowy Plan Zarządzania Kryzysowego - Plan Reagowania Obronnego RP



Zestawienie zostało opracowane w postaci elektronicznej przy użyciu systemu informacji geograficznej (GIS). Mapy z zestawieniem sił i środków są dostępne dla dedykowanych użytkowników zewnętrznych (wskazanych przez ministrów, kierowników urzędów centralnych i wojewodów).

Login dostępu do zestawienia przekazuje Dyrektor RCB na wniosek uprawnionych użytkowników.

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

SPO-1	ZWOŁANIE POSIEDZENIA RZĄDOWEGO ZESPOŁU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO
SPO-2	URUCHOMIENIE DODATKOWYCH ŚRODKÓW FINANSOWYCH
SPO-3	ZASADY INFORMOWANIA LUDNOŚCI O ZAGROŻENIACH – ORGANIZACJA PROCESU KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ W SYTUACJI KRYZYSOWEJ
SPO-4	TYMCZASOWE PRZYWRÓCENIE KONTROLI GRANICZNEJ NA GRANICACH RP
SPO-5	WPROWADZENIE STANU KLĘSKI ŻYWIOŁOWEJ
SPO-6	WPROWADZENIE STANU WYJĄTKOWEGO
SPO-7	WPROWADZENIE STANU WOJENNEGO
SPO-8	POSTĘPOWANIE W SYTUACJI UPROWADZENIA TERRORYSTYCZNEGO OBYWATELA POLSKIEGO POZA OBSZAREM RP
SPO-9	DZIAŁANIA W PRZYPADKU MASOWEGO NAPŁYWU CUDZOZIEMCÓW NA TERYTORIUM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
SPO-10	WSPÓŁPRACA MIĘDZY ADMINISTRACJĄ PUBLICZNĄ A WŁAŚCICIELAMI ORAZ POSIADACZAMI SAMOISTNYMI I ZALEŻNYMI OBIEKTÓW, INSTALACJI LUB URZĄDZEŃ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ W ZAKRESIE JEJ OCHRONY
SPO-11	ORGANIZACJA EWAKUACJI OBYWATELI POLSKICH SPOZA GRANIC KRAJU
SPO-12	OBIEG INFORMACJI POMIĘDZY KRAJOWYMI ORGANAMI I STRUKTURAMI ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO
SPO-13	OSTRZEGANIE I ALARMOWANIE WOJSK ORAZ LUDNOŚCI CYWILNEJ O ZAGROŻENIU UDERZENIAMI Z POWIETRZA
SPO-14	PRZEKRACZANIE GRANIC RP PRZEZ WOJSKA SOJUSZNICZE W CELU POBYTU LUB TRANZYTU
SPO-15	ORGANIZACJA MEDYCZNEGO MOSTU POWIETRZNEGO W PRZYPADKU WYSTĄPIENIA ZDARZENIA MASOWEGO

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

I. Cel procedury, koordynator, podstawy prawne

SPO-1			ZWOŁANIE POSIEDZENIA RZĄDOWEGO ZESPOŁU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO
Określenie procesu decyzyjnego i organizacyjnego dla potrzeb zwołania posiedzenia Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego		Dyrektor RCB	– członkowie RZZK – organy administracji rządowej wyznaczeni do udziału w posiedzeniu RZZK – kierownicy komórek do spraw zarządzania kryzysowego członków RZZK i wyznaczonych organów
Wejście	Wyjście	Podstawy prawne działań	
Sytuacja wymagająca zwołania RZZK	Przekazanie wykonawcom ustaleń przyjętych podczas posiedzenia RZZK	1) ustawa o zarządzaniu kryzysowym 2) zarządzenie Nr 86 Prezesa Rady Ministrów w sprawie organizacji i trybu pracy Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego 3) rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie organizacji i trybu działania Rządowego Centrum Bezpieczeństwa	

II. Przebieg działań

Lp.	Przedsięwzięcie	Wykonawca
1.	Zebranie informacji o przebiegu zdarzenia i działaniach organów właściwych dla rodzaju sytuacji kryzysowej	Dyrektor RCB
2.	Przygotowanie kompleksowej analizy sytuacji wraz z prognozą rozwoju i rekomendacją dla zwołania RZZK (we współpracy z kierownikiem komórki do spraw zarządzania kryzysowego właściwego merytorycznie członka RZZK)	Dyrektor RCB
3.	Przekazanie analizy sytuacji, prognozy i rekomendacji członkowi RZZK właściwemu dla rodzaju sytuacji kryzysowej wraz z propozycją składu osobowego zespołu	
4.	Akceptacja propozycji przygotowanych przez Dyrektora RCB	członek RZZK minister wiodący-właściwy dla rodzaju sytuacji kryzysowej
5.	Wystąpienie do przewodniczącego RZZK z wnioskiem o zwołanie zespołu wraz z propozycją składu osobowego	
6.	Podjęcie decyzji o zwołaniu posiedzenia RZZK	Przewodniczący zespołu
7.	Przygotowanie i przekazanie przewodniczącemu Zespołu informacji dla Prezydenta RP o planowanym posiedzeniu RZZK	Dyrektor RCB
8.	Przygotowanie i przekazanie zaproszonym członkom RZZK informacji o czasie, miejscu i porządku posiedzenia oraz materiałów dotyczących tematyki posiedzenia RZZK	

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

9.	Przygotowanie miejsca spotkania	
10.	Obsługa posiedzenia zespołu, w tym opracowanie protokołu z posiedzenia wraz z przyjętymi ustaleniami	
11.	Przedstawienie protokołu przewodniczącemu zespołu do akceptacji	
12.	Przekazanie członkom zespołu protokołu zaakceptowanego przez przewodniczącego	
13.	Opracowanie, we współpracy z Centrum Informacyjnym Rządu, komunikatu prasowego z posiedzenia zespołu	
14.	Przekazanie komunikatu Rzecznikowi Prasowemu Rządu - celem podania do publicznej wiadomości	
15.	Przekazanie wykonawcom ustaleń przyjętych podczas posiedzenia RZZK	
16.	Monitorowanie stanu realizacji ustaleń RZZK przez wykonawców	

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

SPO-2

URUCHOMIENIE DODATKOWYCH ŚRODKÓW FINANSOWYCH

I. Cel procedury, koordynator, podstawy prawne

Cel procedury		Koordynator działań	Uczestnicy
Określenie sposobu postępowania w celu uzyskania dodatkowych środków finansowych w związku z sytuacją kryzysową		Minister właściwy do spraw budżetu	– Dysponent części budżetu państwa właściwy dla rodzaju sytuacji kryzysowej – Dyrektor RCB
Wejście	Wyjście	Podstawy prawne działań	
Wystąpienie sytuacji kryzysowej, w związku z którą konieczne jest dysponowanie dodatkowymi środkami finansowymi	Uzyskanie dodatkowych środków finansowych	1) ustawa o zarządzaniu kryzysowym 2) ustawa o wojewodzie i administracji rządowej w województwie 3) ustawa o działach administracji rządowej 4) ustawa o finansach publicznych 5) rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie dysponowania rezerwą ogólną budżetu państwa	

II. Przebieg działań

Lp.	Przedsięwzięcie	Wykonawca
1.	Uzyskanie informacji o przebiegu zdarzenia i dotychczasowych działaniach organów właściwych dla rodzaju sytuacji kryzysowej	Dyrektor RCB
2.	Przygotowanie analizy zagrożenia, możliwości przeciwdziałania oraz oszacowanie potrzeb finansowych	organ właściwy dla rodzaju sytuacji kryzysowej, będący dysponentem części budżetowej

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

3.	Uruchomienie własnych środków finansowych, poprzez: 1) przeniesienie wydatków między rozdziałami i paragrafami klasyfikacji wydatków w ramach danej części i działu budżetu państwa (na podstawie art. 171 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych), 2) przeniesienie wydatków między częściami w ramach jednego działu i rozdziału budżetu państwa, w sytuacji, gdy minister jest dysponentem więcej niż jednej części budżetowej i niezwłoczne poinformowanie Rady Ministrów o przeniesieniu wydatków. Rada Ministrów może uchylić decyzję ministra, 3) przekazanie środków finansowych wykonawcom zadania.	organ właściwy dla rodzaju sytuacji kryzysowej
4.	W przypadku niewystarczających własnych środków finansowych: 1) wystąpienie organu właściwego dla rodzaju sytuacji kryzysowej do Ministra Finansów (<i>zgodnie z art. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych</i>) z wnioskiem o uruchomienie środków z rezerw celowych budżetu państwa (część 83, suma wszystkich rezerw celowych do 5% wydatków budżetowych), w tym z rezerw przeznaczonych na przeciwdziałanie klęskom żywiołowym i usuwanie ich skutków, 2) podjęcie przez Ministra Finansów decyzji o uruchomieniu i przekazaniu środków finansowych do dyspozycji organu właściwego dla rodzaju sytuacji kryzysowej, 3) przekazanie środków finansowych organowi właściwemu dla rodzaju sytuacji kryzysowej.	Minister właściwy do spraw budżetu we współpracy z organem właściwym dla rodzaju sytuacji kryzysowej
5.	W przypadku braku własnych środków finansowych oraz możliwości uruchomienia środków finansowych z rezerw celowych: 1) wystąpienie organu właściwego dla rodzaju sytuacji kryzysowej do Ministra Finansów (<i>zgodnie z art. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych</i>). z wnioskiem o zwiększenie z rezerwy ogólnej budżetu państwa (część 81, wysokość rezerwy do 0,2% wydatków budżetowych), wydatków o kwotę do 2 mln zł: a) podjęcie przez Ministra Finansów decyzji o zwiększeniu wydatków z rezerwy ogólnej budżetu państwa, b) zawiadomienie Prezesa Rady Ministrów o zwiększeniu wydatków, c) przekazanie środków finansowych organowi właściwemu dla rodzaju sytuacji kryzysowej. 2) wystąpienie organu właściwego dla rodzaju sytuacji kryzysowej do Prezesa Rady Ministrów (za pośrednictwem Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów) z wnioskiem o zwiększenie z rezerwy ogólnej budżetu państwa, wydatków o kwotę do 10 mln zł: a) podjęcie przez Prezesa Rady Ministrów decyzji o zwiększeniu wydatków z rezerwy ogólnej budżetu państwa, b) przekazanie decyzji Ministrowi Finansów z poleceniem uruchomienia środków, c) przekazanie środków finansowych organowi właściwemu dla rodzaju sytuacji kryzysowej.	Minister właściwy do spraw budżetu (odnośnie pkt. 1), Prezes Rady Ministrów (odnośnie pkt. 2), we współpracy z organem właściwym dla rodzaju sytuacji kryzysowej
6.	W przypadku wykorzystania kwoty środków finansowych uzyskanych w trybie określonym w pkt. 5 i oszacowania potrzeby dodatkowych środków – ponowne wystąpienie organu właściwego dla rodzaju sytuacji kryzysowej do Ministra Finansów (<i>zgodnie z art. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych</i>) lub Prezesa Rady Ministrów o wyasygnowanie dodatkowych środków finansowych z rezerwy ogólnej budżetu państwa	Jak w pkt. 5
7.	W przypadku braku środków finansowych w rezerwie ogólnej budżetu państwa – przygotowanie na wniosek Rady Ministrów projektu zmiany ustawy budżetowej państwa, uwzględniającej zwiększone potrzeby i wydatki.	Minister właściwy do spraw budżetu

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

8.	W przypadku wystąpienia poważnej klęski (klęski naturalnej, klęski technologicznej lub przemysłowej, zamachu terrorystycznego lub sytuacji zagrożenia zdrowia publicznego), powodującej powstanie szkód ocenionych na ponad 3 miliardy EUR w cenach z 2011 r. lub na ponad 0,6% dochodu narodowego brutto państwa, niezależnie od krajowych źródeł finansowania, istnieje możliwość wystąpienia o dotację z Funduszu Solidarności Unii Europejskiej. Wniosek o udzielenie dotacji należy złożyć do Komisji Europejskiej jak najszybciej, nie później niż 10 tygodni po pierwszych szkodach wyrządzonych przez klęskę.	Minister właściwy do spraw budżetu, Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego we współpracy z organem właściwym dla rodzaju sytuacji kryzysowej
9.	W przypadku wprowadzenia jednego ze stanów nadzwyczajnych na terytorium państwa lub na jego części: stanu wyjątkowego, klęski żywiołowej lub wojennego, Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia dokonywać przeniesienia planowanych wydatków budżetowych między częściami i działami budżetu państwa w celu realizacji zadań wynikających z przepisów dotyczących wprowadzenia tego stanu. W przypadku wprowadzenia stanu nadzwyczajnego na terytorium państwa lub na jego części, nie ma zastosowania ograniczenie dot. wykorzystania rezerw celowych oraz zakaz przeznaczania rezerwy ogólnej na zwiększanie wydatków, które zostały zmniejszone w trakcie realizacji budżetu w wyniku przeniesień określonych w art. 171 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.	Rada Ministrów

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

SPO-3

ORGANIZACJA PROCESU KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ

I. Cel procedury, koordynator, podstawy prawne

Cel procedury		Koordynator działań	Uczestnicy
Określenie procesu organizacji komunikacji ze społeczeństwem w sytuacji kryzysowej.		Rzecznik prasowy/kierownik komórki organizacyjnej odpowiedzialnej za komunikację społeczną podmiotu wiodącego w danej sytuacji kryzysowej (w Krajowym Planie Zarządzania Kryzysowego, zostały wskazane instytucje, które pełnią rolę wiodącą w danej sytuacji kryzysowej). Współpraca: Kryzysowy Zespół Prasowy (jeżeli został powołany) Szef Wydziału Polityki Informacyjnej Rządowego Centrum Bezpieczeństwa	Rzecznicy prasowi ministrów, służb i podmiotów współpracujących (zgodnie z procedurami realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego zawartymi w Krajowym Planie Zarządzania Kryzysowego), rzecznik rządu, rzecznik prasowy Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, rzecznicy wojewodów, osoba wyznaczona przez szefa instytucji do realizacji zadań komunikacji społecznej.
Wejście	Wyjście	Podstawy prawne działań	
Rozpoczęcie procesu komunikacji społecznej w związku z powstaniem potencjalnego zagrożenia sytuacją kryzysową oraz wystąpieniem realnej sytuacji kryzysowej.	Zakończenie procesu komunikacji w związku z rozwiązaniem sytuacji kryzysowej.	1) ustawa z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji zadań rzeczników prasowych w urzędach organów administracji 3) ustawa z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe 4) ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej 5) zarządzenie nr 67 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 października 2014 r. w sprawie organizacji i trybu pracy Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego	

II. Przebieg działań

Lp.	Przedsięwzięcie	Wykonawca
Etap przygotowawczy		
1.	Przygotowanie dla swojej instytucji strategii komunikacji w kryzysie, wraz ze scenariuszami działań dla najczęściej występujących sytuacji kryzysowych właściwych dla danego podmiotu.	Rzecznik prasowy/ kierownik komórki odpowiedzialnej za komunikację społeczną w danej instytucji

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

2.	Wytypowanie grupy osób, która będzie współpracowała ze środkami masowego przekazu, podzielenie zadań (prowadzenie monitoringu mediów; dyżurów telefonicznych, przygotowywanie komunikatów prasowych, analiz medialnych, analiz mediów społecznościowych, konferencji prasowych, zbieranie i dystrybuowanie pytań od mediów, zbieranie informacji od ekspertów, weryfikacja nieprawdziwych informacji, przygotowywanie sprostowań i wyjaśnień), wytypowanie głównych komunikatorów.	Rzecznik prasowy/ kierownik komórki odpowiedzialnej za komunikację społeczną w danej instytucji
3.	Ustalenie rodzaju wykorzystywanych narzędzi komunikacji – np. briefing, konferencja prasowa, komunikaty prasowe itp.	Rzecznik prasowy/ kierownik komórki odpowiedzialnej za komunikację społeczną w danej instytucji
4.	Ustalenie alternatywnych kanałów łączności (oprócz telefonii komórkowej) pomiędzy rzecznikami podmiotów zaangażowanych w rozwiązywanie sytuacji kryzysowej.	Rzecznik prasowy/ kierownik komórki odpowiedzialnej za komunikację społeczną w danej instytucji
5.	Przygotowanie bazy ekspertów zewnętrznych i wytypowanie ekspertów wewnętrznych, którzy będą wypowiadali się o danej sytuacji kryzysowej.	Rzecznik prasowy/ kierownik komórki odpowiedzialnej za komunikację społeczną w danej instytucji
6.	Organizowanie treningów i ćwiczeń dla osób zajmujących się komunikacją społeczną – wprowadzenie do ćwiczeń tzw. elementu medialnego, umożliwiającego ćwiczenie przez służby prasowe komunikacji społecznej w sytuacjach kryzysowych.	Treningi wewnętrzne: podmioty zaangażowane Treningi zewnętrzne: rzecznik rządu i inne instytucje w zakresie swoich kompetencji,
7.	Zaktualizowanie bazy teleadresowej mediów i osób odpowiedzialnych za komunikację w innych instytucjach.	Rzecznik prasowy/ kierownik komórki odpowiedzialnej za komunikację społeczną w danej instytucji
8.	Prowadzenie działań edukacyjno-informacyjnych: 1) tworzenie i rozpowszechnianie programów edukacyjnych w zakresie zapobiegania wszelkiego rodzaju zdarzeniom kryzysowym; 2) informowanie o sposobach postępowania w sytuacjach zagrożenia w celu kształtowania właściwych postaw społecznych; 3) organizowanie treningów i ćwiczeń, organizowanie kampanii informacyjnych propagujących sposób postępowania w danych sytuacjach kryzysowych	Osoba wyznaczona przez szefa instytucji do realizacji tych zadań

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

9.	Wyznaczenie osób odpowiedzialnych za komunikację społeczną w obszarach: 1) bezpośrednio komunikowanie ze społeczeństwem: a. osobami zagrożonymi sytuacją kryzysową, b. poszkodowanymi i ich rodzinami, 2) komunikowanie wewnątrz instytucji; 3) komunikowanie pomiędzy podmiotami zaangażowanymi w rozwiązywanie sytuacji kryzysowej.	Szef instytucji
10.	Przygotowanie do bezpośredniego komunikowania ze społeczeństwem w trakcie kryzysu: 1) wytypowanie osób, które mają przygotowanie i umiejętność rozmawiania z rodzinami poszkodowanych np. psychologów z ośrodków interwencji kryzysowej, które będą kontaktowały się z rodzinami poszkodowanych i innymi grupami docelowymi dotkniętymi kryzysem; 2) przygotowanie się do działań informacyjnych zmierzających do zabezpieczenia zdrowia i mienia ludności lub ewentualnej ewakuacji; 3) zweryfikowanie i zaktualizowanie bazy teleadresowej dla zapewnienia kontaktu ze służbami ratowniczymi oraz punktami informacyjnymi, pamiętając o zebraniu kontaktów alternatywnych, na wypadek gdyby np. podstawowy nr telefonu był cały czas zajęty.	Osoba wyznaczona przez szefa instytucji do realizacji tych zadań
Potencjalny moment wystąpienia sytuacji kryzysowej		
11.	Jeżeli szef Wydziału Polityki Informacyjnej RCB, jako pierwszy otrzyma informację o możliwości wystąpienia sytuacji kryzysowej, przekazuje ją do Centrum Analityczno-Operacyjnego oraz, w ramach zapewnienia koordynacji polityki informacyjnej, kontaktuje się z rzecznikiem podmiotu wiodącego w danym kryzysie, w celu przyspieszenia organizacji procesu komunikacji.	Szef Wydziału Polityki Informacyjnej Rządowego Centrum Bezpieczeństwa
W trakcie sytuacji kryzysowej – dla zapewnienia efektywnej komunikacji ze społeczeństwem		
12.	Wdrażanie wcześniej przygotowanej strategii komunikacyjnej przez podmioty zaangażowane w rozwiązywanie sytuacji kryzysowej.	Rzecznik podmiotu wiodącego, rzecznik głównego wykonawcy, rzecznicy podmiotów współpracujących, RCB i rzecznicy wojewodów
13.	Powołanie Kryzysowego Zespołu Prasowego (jeżeli zachodzi taka potrzeba).	Rzecznik podmiotu wiodącego

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

14.	Prowadzenie proaktywnych działań komunikacyjnych: 1) wydanie pierwszego komunikatu tak szybko jak to możliwe; 2) regularne wydawanie komunikatów prasowych, najlepiej o ściśle określonych i wcześniej zapowiedzianych porach, zawierających najświeższe informacje o bieżącej sytuacji. Jeżeli zachodzi taka potrzeba, ze względu na dynamiczny rozwój sytuacji, należy zintensyfikować wydawanie komunikatów; 3) zapraszanie przedstawicieli zaangażowanych podmiotów lub ekspertów, w zależności od omawianej problematyki do udziału w konferencjach prasowych.. UWAGA: Dobór narzędzi (np. briefingi, komunikaty wysyłane do mediów, spotkania) będzie zależał od rozwoju sytuacji; W sytuacjach, które wzbudzają szczególnie duże zainteresowanie mediów zalecane jest zorganizowanie briefingu prasowego lub konferencji prasowej.	Rzecznik podmiotu wiodącego, rzecznik głównego wykonawcy, rzecznicy podmiotów współpracujących
15.	Przy zdarzeniu, które będzie skupiało uwagę mediów, zorganizowanie na miejscu zdarzenia Mobilnego Centrum Prasowego – obsługującego wszystkie media tam zgromadzone.	Rzecznik głównego wykonawcy, rzecznicy podmiotów współpracujących
16.	Wyznaczenie, na miejscu zdarzenia, miejsca dla mediów, skąd dziennikarze mogliby relacjonować rozwój sytuacji, jednocześnie nie przeszkadzając w prowadzeniu działań.	Rzecznik głównego wykonawcy, rzecznicy podmiotów współpracujących
17.	Wytypowanie osoby do kontaktu z mediami na miejscu zdarzenia.	Rzecznik głównego wykonawcy w porozumieniu z rzecznikiem podmiotu wiodącego i rzecznikami podmiotów współpracujących
18.	Bieżące monitorowanie mediów, by w razie konieczności korygować przekazy, a nawet weryfikować sposób organizacji komunikacji społecznej. Niezwłoczne dementowanie informacji nieprawdziwych lub nieścisłych.	Rzecznik podmiotu wiodącego, rzecznik głównego wykonawcy i rzecznicy podmiotów współpracujących
19.	Wyznaczenie, na wniosek rzecznika, zastępcy rzecznika (w przypadku długotrwałego kryzysu).	Szef instytucji
20.	Bezwzględne zapewnienie całodobowego kontaktu mediów z rzecznikiem lub jego zmiennikiem.	Rzecznicy podmiotów zaangażowanych w rozwiązywanie sytuacji kryzysowej

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

21.	W ramach bezpośredniej komunikacji – informowanie opinii społecznej o konieczności określonego postępowania w danej sytuacji, np. jakiej pomocy, w jakim rozmiarze, gdzie, kiedy i na jakich warunkach może oczekiwać poszkodowana ludność, jakie działania są podejmowane w celu likwidacji sytuacji kryzysowej. Działania te powinny być prowadzone poprzez narzędzia komunikacji bezpośredniej np. zorganizowanie infolinii, stałego punktu informacyjnego, nawiązanie bezpośredniego kontaktu z poszkodowanymi i ich rodzinami czy uruchomienie dedykowanej strony internetowej.	Osoba wyznaczona przez szefa instytucji do realizacji tych zadań
Po zakończeniu fazy reagowania w sytuacji kryzysowej		
22.	Regularne przekazywanie informacji jak przebiega faza usuwania skutków sytuacji kryzysowej i na jaką pomoc ze strony administracji publicznej mogą liczyć poszkodowani.	Rzecznik głównego wykonawcy w porozumieniu z rzecznikiem podmiotu wiodącego i rzecznikami podmiotów współpracujących
23.	Przedstawienie opinii publicznej podsumowania działań poszczególnych instytucji biorących udział w rozwiązywaniu sytuacji kryzysowej.	Rzecznik głównego wykonawcy w porozumieniu z rzecznikiem podmiotu wiodącego i rzecznikami podmiotów współpracujących
24.	Przygotowanie analizy działań komunikacyjnych w celu doskonalenia/ulepszenia/wyciągnięcia wniosków z prowadzonego procesu komunikacyjnego.	Rzecznik podmiotu wiodącego, rzecznicy podmiotów współpracujących
25.	W ramach bezpośredniej komunikacji: 1) utrzymanie (czas uzależniony od sytuacji) funkcjonowania wszystkich narzędzi komunikacji bezpośredniej, które były wykorzystywane podczas trwania sytuacji kryzysowej np. takich jak infolinia. 2) jeżeli zachodzi taka potrzeba, skorzystać z innych narzędzi komunikacji bezpośredniej.	Osoba wyznaczona przez szefa instytucji do realizacji tych zadań

III. Postanowienia końcowe

1. Powyższa procedura odnosi się do zorganizowania procesu komunikacji społecznej w momencie zaistnienia możliwości wystąpienia sytuacji kryzysowej, w trakcie jej trwania oraz po zakończeniu fazy reagowania w sytuacji kryzysowej.
2. Rzecznik prasowy/kierownik komórki organizacyjnej odpowiedzialnej za komunikację społeczną podmiotu wiodącego jest odpowiedzialny za koordynację komunikacji ze społeczeństwem poprzez media.
3. Szef podmiotu wiodącego zapewnia komunikację ze społeczeństwem we wszystkich pozostałych obszarach, wyznaczając osoby odpowiedzialne za dany obszar.

7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE, W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ

4. Rzecznik prasowy/kierownik komórki organizacyjnej odpowiedzialnej za komunikację społeczną podmiotu wiodącego może powołać Kryzysowy Zespół Prasowy, składający się z przedstawicieli komórek prasowych podmiotów zaangażowanych w rozwiązywanie sytuacji kryzysowej. W przypadku, gdy Zespół nie prezentuje jednolitego stanowiska, głos decydujący ma rzecznik podmiotu wiodącego. W przypadku powołania Kryzysowego Zespołu Prasowego, Zespół, pod przewodnictwem rzecznika podmiotu wiodącego, ustala główne przekazy, narzędzia komunikacji oraz wyznacza osoby komunikujące.
5. Do prac w Kryzysowym Zespole Prasowym mogą zostać zaproszeni eksperci.
6. Rządowe Centrum Bezpieczeństwa, w ramach zapewnienia koordynacji polityki informacyjnej, organizuje i prowadzi szkolenia dla rzeczników administracji publicznej w zakresie zarządzania informacją w sytuacji kryzysowej. Organizuje i prowadzi moduł medialny krajowych ćwiczeń zarządzania kryzysowego, którego celem jest przetestowanie istniejących procedur w zakresie komunikacji w sytuacji kryzysowej. Przygotowuje materiały/dokumenty w formie kompendium wiedzy jak np. Księga Komunikacji Kryzysowej, ułatwiające prowadzenie komunikacji społecznej w kryzysie, a w momencie wystąpienia rzeczywistej sytuacji kryzysowej monitoruje prowadzenie i organizację procesu komunikacji przez podmiot wiodący i podmioty współpracujące. Jeżeli informacje wychodzące z podmiotów zaangażowanych nie są spójne lub są nieprawdziwe – informuje właściwych rzeczników w celu zapewnienia spójności przekazu.
7. Rządowe Centrum Bezpieczeństwa prowadzi komunikację ze społeczeństwem w kryzysie w ramach swoich kompetencji. Przejmuje rolę głównego komunikatora i podmiotu wiodącego w aspekcie komunikacji społecznej w danej sytuacji kryzysowej, jeżeli takie ustalenia zapadną na posiedzeniu Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego.
8. Rzecznik prasowy rządu może powierzyć koordynację polityki informacyjnej rzecznikowi innej instytucji niż podmiot wiodący.
9. Resorty i służby uwzględnią w swoich planach zarządzania kryzysowego szczegółowe sposoby i metody organizacji procesu komunikacji społecznej w sytuacji kryzysowej.

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

SPO-4

TYMCZASOWE PRZYWRÓCENIE KONTROLI GRANICZNEJ NA GRANICACH RP

I. Cel procedury, koordynator, podstawy prawne

Cel procedury	Koordynator działań	Uczestnicy
Określenie procesu przygotowania do tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych	Minister właściwy do spraw wewnętrznych	– członkowie RZZK – organy administracji rządowej wyznaczeni do udziału w posiedzeniu RZZK – kierownicy komórek do spraw zarządzania kryzysowego członków RZZK i wyznaczonych organów – przedstawiciele innych jednostek organizacyjnych podległych Prezesowi Rady Ministrów

Wejście	Wyjście	Podstawy prawne działań
Zagrożenie porządku publicznego lub bezpieczeństwa państwa, w tym spowodowane zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, klęską żywiołową, międzynarodową imprezą masową lub masową niekontrolowaną migracją na terytorium RP, któremu przeciwdziałanie wymaga czasowego wprowadzenia kontroli granicznej na polskich granicach wewnętrznych	Czasowe zawieszenie postanowień Konwencji Schengen	1) konwencja wykonawcza do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach 2) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) 3) ustawa o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej 4) ustawa o ochronie granicy państwowej 5) ustawa o zarządzaniu kryzysowym 6) rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie organizacji i trybu działania Rządowego Centrum Bezpieczeństwa 7) zarządzenie Nr 86 Prezesa Rady Ministrów w sprawie organizacji i trybu pracy Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

II. Przebieg działań

Lp.	Przedsięwzięcie	Wykonawca
1.	Zebranie informacji o zdarzeniu i dotychczasowych działaniach zaangażowanych organów	Dyrektor RCB
2.	Przygotowanie (we współpracy z ministrem wiodącym) analizy zagrożenia i możliwości przeciwdziałania, z uwzględnieniem: - rodzaju i skali oraz przewidywanego zasięgu terytorialnego zagrożenia, - możliwości przeciwdziałania z wykorzystaniem dostępnych środków, - uwarunkowań międzynarodowych dotychczasowych i możliwych działań, zmierzających do zminimalizowania zagrożenia	Dyrektor RCB
3.	Przekazanie Przewodniczącemu RZZK wniosków z dokonanej analizy i rekomendacją dla zwołania posiedzenia zespołu, w celu rozpatrzenia zasadności przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych RP w związku z przewidywanym rozwojem zagrożenia	Minister właściwy do spraw wewnętrznych we współpracy z Dyrektorem RCB
4.	Przygotowanie i przekazanie przewodniczącemu Zespołu informacji dla Prezydenta RP o planowanym posiedzeniu RZZK	Dyrektor RCB
5.	Decyzja o zwołaniu posiedzenia RZZK. Podjęcie przez RZZK ustalenia o przywróceniu kontroli granicznej na granicach wewnętrznych RP, wraz z określeniem trybu przywrócenia (planowy lub natychmiastowy)	Przewodniczący zespołu
6.	Przygotowanie projektu rozporządzenia MSWiA przywracającego kontrolę graniczną osób przekraczających granicę państwową stanowiącą granicę wewnętrzną kraju, określającego: - odcinki granicy państwowej, na której kontrola graniczna osób zostaje przywrócona, - przejścia graniczne, rodzaj ruchu dozwolonego przez te przejścia i czas ich otwarcia oraz zasięg terytorialny przejść granicznych, - okres, w którym kontrola graniczna osób zostaje tymczasowo przywrócona (na czas nie dłuższy niż 30 dni lub na przewidywany okres trwania poważnego zagrożenia), - zakres kontroli (dostosowany do przyczyn uzasadniających jej wprowadzenie), - możliwość stosowania kontroli na niektórych odcinkach drogowych lub kolejowych przecinających granicę państwową, a także w niektórych portach, przystaniach i portach lotniczych i lotniskach oraz przywrócenie obowiązku składania planu lotu przy przekraczaniu granicy w przestrzeni powietrznej Polski	Minister właściwy do spraw wewnętrznych
7.	Uzgodnienie treści projektu rozporządzenia z właściwymi merytorycznie członkami RZZK	Minister właściwy do spraw wewnętrznych

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

8.	1) Powiadomienie, w terminie co najmniej 28 dni przed datą planowanego przywrócenia kontroli granicznej, kierownictwa: – Komisji Europejskiej, – państw członkowskich UE. Powiadomienie zawiera: – przyczyny proponowanego przywrócenia kontroli, – wyszczególnienie zdarzeń stanowiących poważne zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego, – zakres proponowanego przywrócenia, z określeniem miejsc, w których ma zostać przywrócona kontrola graniczna, – nazwy dozwolonych przejść granicznych, – datę i czas trwania proponowanego przywrócenia, – ewentualne potrzeby działań, które powinny być podjęte przez inne państwa członkowskie.	Przygotowanie: minister właściwy do spraw wewnętrznych Przesłanie za pośrednictwem SP RP przy UE
	2) Czas powiadomienia może być krótszy niż 28 dni w przypadku gdy okoliczności, które spowodowały potrzebę przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych, staną się znane później niż cztery tygodnie przed planowanym przywróceniem kontroli.	
	3) Państwo członkowskie może wyjątkowo i w trybie natychmiastowym przywrócić kontrolę graniczną na granicach wewnętrznych, na ograniczony okres nieprzekraczający 10 dni. W przypadku kolejnego przedłużenia tej kontroli państwo członkowskie zobowiązane jest do przeprowadzenia konsultacji z Komisją Europejską i pozostałymi państwami członkowskimi, zgodnie z przyjętą procedurą.	Minister właściwy do spraw wewnętrznych
9.	Rozpatrzenie opinii Komisji Europejskiej oraz wyników konsultacji z państwami członkowskimi UE przy opracowywaniu końcowej wersji projektu rozporządzenia	Minister właściwy do spraw wewnętrznych, we współpracy z MSZ
10.	Wydanie rozporządzenia w sprawie tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej osób przekraczających granicę państwową RP stanowiącą granicę wewnętrzną w rozumieniu kodeksu granicznego Schengen	Minister właściwy do spraw wewnętrznych
11.	Realizacja przedsięwzięć wynikających z postanowień rozporządzenia w sprawie tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej	Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant Główny Policji, inni właściwi merytorycznie członkowie RZZK, wojewoda
12.	Przekazanie informacji o tymczasowym przywróceniu kontroli granicznej redaktorom naczelnym dzienników ogólnokrajowych oraz nadawcom ogólnokrajowych programów radiowych i telewizyjnych, celem przekazania komunikatów do publicznej wiadomości	Rzecznik Prasowy Rządu
13.	Niezwłocznie po wydaniu rozporządzenia (podjętej decyzji) powiadomienie o przywróceniu kontroli granicznej i rodzaju zastosowanych środków, kierownictwa: – Parlamentu Europejskiego, – Rady Unii Europejskiej, – Komisji Europejskiej, – państw członkowskich UE	Minister Spraw Zagranicznych
14.	W przypadku wymagającym niezwłocznego działania i podjęcia decyzji o przywróceniu kontroli granicznej w trybie natychmiastowym:	Minister Spraw Zagranicznych

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

	odstąpienie od konsultacji z władzami i państwami członkowskimi UE, powiadomienie - niezwłocznie po podjęciu decyzji – wskazanych wyżej instytucji i państw członkowskich UE o terminie, powodach i zakresie wprowadzonej kontroli granicznej	
15.	Bieżące monitorowanie sytuacji i efektów przywróconej kontroli granicznej dla stanu bezpieczeństwa wewnętrznego i porządku publicznego w kraju	Dyrektor RCB
16.	Przekazywanie Przewodniczącemu RZZK wniosków z dokonanej analizy sytuacji na potrzeby zespołu, w celu rozpatrzenia zasadności przedłużenia kontroli granicznej o odnawialny okres do 30 dni lub zniesienia kontroli	Minister właściwy do spraw wewnętrznych
17.	Po podjęciu przez Przewodniczącego RZZK decyzji o potrzebie przedłużenia kontroli – wydanie stosownego rozporządzenia MSWiA	
18.	Przekazanie władzom i państwom członkowskim UE wyprzedzającej informacji na temat powodów przedłużenia wprowadzonej kontroli	Minister Spraw Zagranicznych
19.	Po podjęciu przez Przewodniczącego RZZK decyzji o zniesieniu kontroli – wydanie stosownego rozporządzenia MSWiA	Minister właściwy do spraw wewnętrznych
20.	Przekazanie informacji o zniesieniu kontroli granicznej redaktorom naczelnym dzienników ogólnokrajowych oraz nadawcom ogólnokrajowych programów radiowych i telewizyjnych, celem przekazania komunikatów do publicznej wiadomości	Rzecznik Prasowy Rządu
21.	Przekazanie państwom członkowskim UE informacji o zniesieniu kontroli granicznej. Przedstawienie: – Parlamentowi Europejskiemu, – Radzie Unii Europejskiej, – Komisji Europejskiej, sprawozdania z przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych, z opisem procedury dokonywanych odpraw i skuteczności przywrócenia kontroli	Minister Spraw Zagranicznych
22.	Opracowanie raportu zawierającego analizę przeprowadzonych działań oraz ocenę aktualnego stanu bezpieczeństwa wewnętrznego i porządku publicznego w kraju	Minister właściwy do spraw wewnętrznych, Dyrektor RCB

III. Postanowienia końcowe

Wskazani w procedurze wykonawcy **uwzględnią w swoich planach zarządzania kryzysowego** szczegółowe sposoby i metody realizacji własnych przedsięwzięć.

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

SPO-5

WPROWADZENIE STANU KLĘSKI ŻYWIOŁOWEJ

I. Cel procedury, koordynator, podstawy prawne

Cel procedury	Koordynator działań	Uczestnicy
Określenie procesu przygotowania do wprowadzenia stanu klęski żywiołowej na terytorium RP	Minister właściwy do spraw administracji publicznej	– członkowie RZZK – organy administracji rządowej wyznaczeni do udziału w posiedzeniu RZZK – kierownicy komórek do spraw zarządzania kryzysowego członków RZZK i wyznaczonych organów – przedstawiciele innych jednostek organizacyjnych podległych Prezesowi Rady Ministrów – Dyrektor RCB

Wejście	Wyjście	Podstawy prawne działań
Wystąpienie katastrofy naturalnej lub awarii technicznej noszącej znamiona klęski żywiołowej, w związku z którą skuteczne zapobieganie oraz usunięcie skutków wymaga podjęcia działań nadzwyczajnych poprzez wprowadzenie stanu klęski żywiołowej	Wprowadzenie stanu klęski żywiołowej na części albo na całym terytorium państwa	1) ustawa o stanie klęski żywiołowej 2) ustawa o zarządzaniu kryzysowym 3) ustawa Prawo wodne 4) ustawa o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi 5) ustawa o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt 6) ustawa Prawo atomowe 7) rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie szczegółowych zasad udziału pododdziałów i oddziałów Sił Zbrojnych RP w zapobieganiu skutkom klęski żywiołowej lub ich usuwaniu

II. Przebieg działań

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

Lp.	Przedsięwzięcie	Wykonawca
1.	Zebranie informacji o rozwoju sytuacji kryzysowej i dotychczasowych działaniach zaangażowanych organów	Dyrektor RCB
2.	Przygotowanie kompleksowej analizy sytuacji wraz z prognozą jej rozwoju	organ właściwy dla rodzaju sytuacji kryzysowej, we współpracy z Dyrektorem RCB
3.	Dokonanie wstępnej oceny wniosku wojewody o wprowadzenie stanu klęski żywiołowej	
4.	Dokonanie oceny skutków katastrofy naturalnej (awarii technicznej) i możliwości ich usunięcia, uwzględniającej: – presję czasu, jakościowo-ilościowy oraz terytorialny rozmiar zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi, ich mienia i środowiska, – poziom efektywności działań organów administracji publicznej, służb i inspekcji, – możliwości i ograniczenia obecnie dostępnych zasobów, – ograniczenia prawno-instytucjonalne, utrudniające prowadzone działania, – skalę niezbędnych potrzeb sił, środków i narzędzi prawnych	
5.	Przygotowanie przewodniczącemu RZZK rekomendacji do zwołania zespołu i rozpatrzenia zasadności wniosku o wprowadzenie stanu klęski żywiołowej	
6.	Podjęcie decyzji o zwołaniu posiedzenia RZZK	Przewodniczący zespołu
Pkt 7 - czynności realizowane przed posiedzeniem RZZK		
7.	Dokonanie analizy potrzeb wynikających z sytuacji w odniesieniu do rozwiązań organizacyjno-prawnych zawartych w ustawie o stanie klęski żywiołowej oraz innych aktach normatywnych, pod kątem konieczności i możliwości zastosowania wybranych rozwiązań w przygotowywanym projekcie rozporządzenia Rady Ministrów – w następujących obszarach:	organ właściwy dla rodzaju sytuacji kryzysowej, we współpracy z Dyrektorem RCB oraz:
	1. Określenie obszaru i czasu trwania stanu klęski żywiołowej - do 30 dni (art. 4 ustawy o stanie klęski żywiołowej)	
	2. Wskazanie ministra (wojewody) właściwego do kierowania działaniami prowadzonymi w celu zapobieżenia skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięcia (art. 8 ustawy)	Minister właściwy do spraw administracji
	3. Określenie zakresu udziału pododdziałów lub oddziałów Sił Zbrojnych RP w wykonywaniu zadań związanych z zapobieżeniem skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięciem (art. 18 ustawy): – współudział w monitorowaniu zagrożeń, – wykonywanie zadań związanych z oceną skutków zjawisk zaistniałych na obszarze występowania zagrożeń, – wykonywanie zadań poszukiwawczo-ratowniczych, – ewakuowanie poszkodowanej ludności i mienia,	MON

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

	– wykonywanie zadań mających na celu przygotowanie warunków do czasowego przebywania ewakuowanej ludności w wyznaczonych miejscach, – współudział w ochronie mienia pozostawionego na obszarze występowania zagrożeń, – izolowanie obszaru występowania zagrożeń lub miejsca prowadzenia akcji ratowniczej, – wykonywanie prac zabezpieczających, ratowniczych i ewakuacyjnych przy zagrożonych dobrach kultury, – prowadzenie prac wymagających użycia specjalistycznego sprzętu technicznego lub materiałów wybuchowych będących w zasobach Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, – usuwanie materiałów niebezpiecznych i ich unieszkodliwianie, z wykorzystaniem sił i środków będących na wyposażeniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, – likwidowanie skażeń i zakażeń biologicznych, – wykonywanie zadań związanych z naprawą i odbudową infrastruktury technicznej, – współudział w zapewnianiu przejezdności szlaków komunikacyjnych, – udzielanie pomocy medycznej i wykonywanie zadań sanitarno-higienicznych i przeciwepidemicznych	
	4. Wybór możliwych i koniecznych niezbędnych ograniczeń wolności i praw człowieka i obywatela (art. 21 ustawy): – zawieszenie działalności określonych przedsiębiorców, – nakaz lub zakaz prowadzenia działalności gospodarczej określonego rodzaju, – nakaz pracodawcy oddelegowania pracowników do dyspozycji organu kierującego działaniami prowadzonymi w celu zapobieżenia skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięcia, – całkowita lub częściowa reglamentacja zaopatrzenia w określonego rodzaju artykuły, – obowiązek poddania się badaniom lekarskim, leczeniu, szczepieniom ochronnym oraz stosowaniu innych środków profilaktycznych i zabiegów, niezbędnych do zwalczania chorób zakaźnych oraz skutków skażeń chemicznych i promieniotwórczych, – obowiązek poddania się kwarantannie, – obowiązek stosowania środków ochrony roślin lub innych środków zapobiegawczych niezbędnych do zwalczania organizmów szkodliwych dla ludzi, zwierząt lub roślin, – obowiązek stosowania określonych środków zapewniających ochronę środowiska, – obowiązek stosowania środków lub zabiegów niezbędnych do zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, – obowiązek opróżnienia lub zabezpieczenia lokali mieszkalnych bądź innych pomieszczeń, – dokonanie przymusowych rozbiórek i wyburzeń budynków lub innych obiektów budowlanych albo ich części, – nakaz ewakuacji w ustalonym czasie z określonych miejsc, obszarów i obiektów, – nakaz lub zakaz przebywania w określonych miejscach i obiektach oraz na określonych obszarach, – zakaz organizowania lub przeprowadzania imprez masowych, – nakaz lub zakaz określonego sposobu przemieszczania się, – wykorzystanie, bez zgody właściciela lub innej osoby uprawnionej, nieruchomości i rzeczy ruchomych, – zakaz prowadzenia strajku w odniesieniu do określonych kategorii pracowników lub w określonych dziedzinach,	Minister właściwy do spraw administracji Minister Sprawiedliwości Minister właściwy do spraw rolnictwa Minister właściwy do spraw gospodarki Minister właściwy do spraw środowiska Minister właściwy do spraw zdrowia

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

	– ograniczenie lub odstąpienie od określonych zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, jednakże niepowodujące bezpośredniego narażenia życia lub zdrowia pracownika, – wykonywanie świadczeń osobistych i rzeczowych	
	5. Ocena zasadności wprowadzenia ograniczeń w transporcie drogowym, kolejowym i lotniczym oraz w ruchu jednostek pływających na śródlądowych drogach wodnych, morskich wodach wewnętrznych i morzu terytorialnym (art. 24 ustawy).	Minister właściwy do spraw transportu Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej MON
8.	6. Analiza potrzeb wprowadzenia ograniczeń w wykonywaniu pocztowych usług o charakterze powszechnym lub usług kurierskich (art. 25 ustawy) Analiza potrzeb wprowadzenia ograniczeń w pracy urzędów nadawczych lub nadawczo-odbiorczych w wykonywaniu usług telekomunikacyjnych	Minister właściwy do spraw łączności Minister właściwy do spraw informatyzacji
	7. Uzgodnienie trybu współpracy z kierownikami środków masowego przekazu w związku z ich obowiązkiem nieodpłatnego, niezwłocznego publikowania lub zamieszczania komunikatów prasowych, radiowych i telewizyjnych związanych z działaniami w czasie stanu klęski żywiołowej (art. 26 ustawy)	Rzecznik Prasowy Rządu Prezes KRRiTV
	8. Analiza potrzeb wprowadzenia ograniczeń i obowiązków według postanowień innych przepisów (stosownie do rodzaju zaistniałej sytuacji kryzysowej): – ograniczenia w korzystaniu z wód, w szczególności w zakresie poboru wody lub wprowadzania ścieków do wód albo do ziemi oraz zmiany sposobu gospodarowania wodą w zbiornikach retencyjnych (art. 88.1 ustawy prawo wodne), – ograniczenia w przemieszczaniu się i w handlu, obowiązek szczepień i świadczenia pracy w związku ze stanem zagrożenia epidemicznego lub stanem epidemii ludzi (art. 46 i 47 ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi), – ograniczenia w przemieszczaniu się i w handlu, obowiązek szczepień i przeprowadzania innych zabiegów na obszarach objętych chorobą zakaźną zwierząt lub zagrożonych wystąpieniem tej choroby (art. 47 i 48 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt) – nakaz ewakuacji lub przesiedlenia osób, pozostania w pomieszczeniach zamkniętych, zakaz spożywania skażonej żywności, wody i paszy podczas działań interwencyjnych (art. 90 ustawy prawo atomowe)	Minister właściwy do spraw środowiska Minister właściwy do spraw zdrowia Minister właściwy do spraw rolnictwa Minister właściwy do spraw wewnętrznych Prezes Państwowej Agencji Atomistyki
9.	Decyzja Prezesa Rady Ministrów w sprawie: – odrębnego trybu opracowania, uzgodnienia i wniesienia projektu rozporządzenia w sprawie wprowadzenia stanu klęski żywiołowej; – wskazania członka Rady Ministrów do przedstawienia Radzie Ministrów stanowiska, rekomendacji lub opinii w zakresie przyjęcia rozporządzenia w sprawie wprowadzenia stanu klęski żywiołowej.	Prezes Rady Ministrów

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

10.	Przygotowanie, na podstawie przeprowadzonej analizy, projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wprowadzenia stanu klęski żywiołowej, z uwzględnieniem aktualnego rozwoju sytuacji	organ właściwy dla rodzaju sytuacji kryzysowej
11.	Koordinacja uzgodnienia projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wprowadzenia stanu klęski żywiołowej zgodnie z decyzją, o której mowa w pkt 8	
12.	Przekazanie uzgodnionego projektu rozporządzenia członkom RZZK, do rozpatrzenia podczas posiedzenia zespołu	
13.	Wniesienie projektu rozporządzenia w sprawie wprowadzenia stanu klęski żywiołowej pod obrady Rady Ministrów, po uwzględnieniu ewentualnych uwag i propozycji zgłoszonych podczas posiedzenia RZZK	
14.	Przyjęcie projektu rozporządzenia w sprawie wprowadzenia stanu klęski żywiołowej	Rada Ministrów
15.	Publikacja rozporządzenia w Dzienniku Ustaw	Prezes Rządowego Centrum Legislacji
16.	Przekazanie treści rozporządzenia o wprowadzeniu stanu klęski żywiołowej redaktorom naczelnym dzienników ogólnokrajowych oraz nadawcom ogólnokrajowych programów radiowych i telewizyjnych, celem niezwłocznego opublikowania i przekazania komunikatów do publicznej wiadomości	Rzecznik Prasowy Rządu
17.	Przekazanie właściwym organom administracji publicznej ustaleń przyjętych podczas posiedzenia RZZK oraz postanowień rozporządzenia Rady Ministrów o wprowadzeniu stanu klęski żywiołowej	Dyrektor RCB
18.	Monitorowanie stanu realizacji ustaleń RZZK przez wykonawców	Dyrektor RCB

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

SPO-6

WPROWADZENIE STANU WYJĄTKOWEGO

I. Cel procedury, koordynator, podstawy prawne

Cel procedury	Koordynator działań	Uczestnicy
Określenie procesu przygotowania do wprowadzenia stanu wyjątkowego na terytorium RP	Minister właściwy do spraw wewnętrznych	– członkowie RZZK – organy administracji rządowej wyznaczeni do udziału w posiedzeniu RZZK – kierownicy komórek do spraw zarządzania kryzysowego członków RZZK i wyznaczonych organów – przedstawiciele innych jednostek organizacyjnych podległych Prezesowi Rady Ministrów – Dyrektor RCB

Wejście	Wyjście	Podstawy prawne działań
Wystąpienie sytuacji szczególnego zagrożenia konstytucyjnego ustroju państwa, bezpieczeństwa obywateli lub porządku publicznego, w tym spowodowanego działaniami terrorystycznymi lub działaniami w cyberprzestrzeni, które nie może być usunięte poprzez użycie zwykłych środków konstytucyjnych	Wprowadzenie stanu wyjątkowego na części albo na całym terytorium państwa	1) ustawa o stanie wyjątkowym 2) ustawa o zarządzaniu kryzysowym 3) ustawa o Policji 4) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 lipca 2016 r w sprawie użycia oddziałów i pododdziałów Policji oraz Sił Zbrojnych RP w razie zagrożenia bezpieczeństwa publicznego lub zakłócenia porządku publicznego 5) rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie szczegółowych zasad użycia oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych RP w czasie stanu wyjątkowego 6) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 lipca 2016 r. w sprawie szczegółowych warunków i sposobów organizacji współdziałania oddziałów i pododdziałów Policji z oddziałami i pododdziałami Sił Zbrojnych RP w przypadku wprowadzenie trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

II. Przebieg działań

Lp.	Przedsięwzięcie	Wykonawca
1.	Zebranie informacji o przebiegu zdarzenia i działaniach zaangażowanych organów	Dyrektor RCB
2.	Przygotowanie oceny sytuacji wraz z prognozą rozwoju	organ właściwy dla rodzaju sytuacji kryzysowej, we współpracy z Dyrektorem RCB
3.	Dokonanie analizy zagrożenia i możliwości przeciwdziałania, uwzględniającej: – presję czasu, jakościowo-ilościowy oraz terytorialny rozmiar zagrożenia ustroju państwa, bezpieczeństwa obywateli lub porządku publicznego, – poziom efektywności działań organów administracji publicznej, służb i inspekcji, – możliwości i ograniczenia obecnie dostępnych zasobów, – ograniczenia prawno-instytucjonalne, utrudniające prowadzone działania, – skalę niezbędnych potrzeb sił, środków i narzędzi prawnych	
4.	Przygotowanie rekomendacji do zwołania RZZK w celu rozpatrzenia zasadności wprowadzenia stanu wyjątkowego	
5.	Podjęcie decyzji o zwołaniu posiedzenia RZZK	Przewodniczący zespołu
Pkt 6 - Czynności realizowane przed posiedzeniem RZZK		
6.	Dokonanie analizy potrzeb wynikających z sytuacji w odniesieniu do rozwiązań organizacyjno-prawnych zawartych w ustawie o stanie wyjątkowym oraz innych aktach normatywnych, pod kątem konieczności i możliwości zastosowania wybranych rozwiązań w przygotowywanych projektach rozporządzeń – w następujących obszarach:	organ właściwy dla rodzaju sytuacji kryzysowej, we współpracy z Dyrektorem RCB oraz:
	Określenie przyczyn, obszaru i czasu trwania stanu wyjątkowego – do 90 dni (art. 3 ustawy o stanie wyjątkowym)	
	Ocena niezbędnego poziomu koordynacji i kontroli funkcjonowania administracji: szczebel wojewody lub Prezesa Rady Ministrów (art. 9)	Minister właściwy do spraw administracji
	Ocena zasadności użycia uzbrojonych oddziałów lub pododdziałów Policji (art. 18 ustawy o Policji)	Minister właściwy do spraw wewnętrznych

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

Określenie zasadności użycia oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych RP do przywrócenia normalnego funkcjonowania państwa, jeżeli dotychczas zastosowane siły i środki zostały wyczerpane, z uwzględnieniem (art. 11): – stopnia i rodzaju zagrożenia, – utrzymania zdolności oddziałów i pododdziałów do realizacji zadań wynikających z Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i ratyfikowanych umów międzynarodowych, – założenia, że oddziały i pododdziały pozostają pod dowództwem przełożonych służbowych i wykonują zadania wyznaczone przez Ministra Obrony Narodowej w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, – nadania żołnierzom oddziałów i pododdziałów uprawnień policjantów określonych w art. 15-17 ustawy o Policji	MON Minister właściwy do spraw wewnętrznych <i>Stosownie do kompetencji</i>
Uzgodnienie zakresu i rodzaju zadań do realizacji przez oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych RP	
Dobór możliwych i koniecznych ograniczeń wolności i praw człowieka: zawieszenie prawa do (art. 16 ustawy): – organizowania i przeprowadzania zgromadzeń i imprez masowych, strajków pracowniczych i innych form protestu, – zrzeszania się i nakazanie zaniechania działalności stowarzyszeń, partii politycznych i innych organizacji, których działalność może zwiększyć zagrożenie konstytucyjnego ustroju państwa, bezpieczeństwa obywateli lub porządku publicznego, wstrzymanie pozwoleń na przeprowadzanie zbiórek publicznych (art. 16 ustawy), wprowadzenie obowiązku posiadania przez każdą osobę przebywającą w miejscu publicznym swojego dokumentu tożsamości (art. 18 ustawy), wprowadzenia nakazu lub zakazu (art. 18 ustawy): – przebywania lub opuszczania w ustalonym czasie oznaczonych miejsc, obiektów i obszarów, – uzyskania zezwolenia organów administracji publicznej na zmianę miejsca pobytu stałego i czasowego, – zgłoszenia w ustalonym terminie organom ewidencji ludności lub Policji przybycia do określonej miejscowości, – utrwalania za pomocą środków technicznych wyglądu lub innych cech określonych miejsc, obiektów lub obszarów	Minister właściwy do spraw wewnętrznych, Minister właściwy do spraw administracji Minister Sprawiedliwości <i>Stosownie do kompetencji</i>
Analiza potrzeb i możliwości stosowania instytucji odosobnienia wobec osób, w stosunku do których zachodzi podejrzenie zachowania określonego w art. 17 ustawy: – określenie trybu wydawania decyzji przez wojewodów o odosobnieniu, – ocena przygotowania ośrodków odosobnienia przez Ministra Sprawiedliwości	Minister właściwy do spraw wewnętrznych, Minister Sprawiedliwości <i>Stosownie do kompetencji</i>
Analiza potrzeb i możliwości postępowania w obszarze ograniczeń w komunikacji społecznej (art. 20 ustawy): – dobór dostępnych środków wynikających z sytuacji: – cenzura prewencyjna środków społecznego przekazu, – kontrola zawartości przesyłek, listów, paczek i przekazów przekazywanych w ramach usług pocztowych o charakterze powszechnym lub usług kurierskich,	Minister właściwy do spraw wewnętrznych, Minister właściwy do spraw łączności, Minister właściwy do spraw informatyzacji,

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

– kontrola treści korespondencji telekomunikacyjnej i rozmów telefonicznych lub sygnałów przesyłanych w sieciach telekomunikacyjnych, – emisja sygnałów uniemożliwiających nadawanie lub odbiór przekazów radiowych, telewizyjnych lub dokonywanych poprzez urządzenia i sieci telekomunikacyjne, których treść może zwiększyć zagrożenie konstytucyjnego ustroju państwa, bezpieczeństwa obywateli lub porządku publicznego, – tryb postępowania i zadania dla wojewodów, jako organów cenzury, – zakres i sposób postępowania Urzędu Komunikacji Elektronicznej, jako organu właściwego w sprawach wykonywania kontroli przesyłek pocztowych i kurierskich, kontroli telekomunikacyjnej oraz emisji sygnałów uniemożliwiających nadawanie lub odbiór korespondencji drogą radiową.	Prezes UKE <i>Stosownie do kompetencji</i>
Uzgodnienie trybu współpracy z kierownikami środków masowego przekazu (redaktorami naczelnymi dzienników oraz nadawcami programów radiowych i telewizyjnych) w związku z ich obowiązkiem nieodpłatnego, niezwłocznego podania do publicznej wiadomości rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o wprowadzeniu stanu wyjątkowego i innych aktów prawnych dotyczących tego stanu (art. 6 ustawy) oraz ocena potrzeby wprowadzenia ograniczeń w dostępie do informacji publicznej (art. 21 ustawy)	Rzecznik Prasowy Rządu Prezes KRRiTV
Oszacowanie potrzeby objęcia militaryzacją wybranych jednostek organizacyjnych, w razie wprowadzenia stanu wyjątkowego na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	Minister właściwy do spraw wewnętrznych, MON <i>Stosownie do kompetencji</i>
Ocena zasadności wprowadzenia ograniczeń (art. 21 ustawy), celem przygotowania i wydania szczegółowych rozporządzeń przez Radę Ministrów, w zakresie: – dostępu do towarów konsumpcyjnych, poprzez całkowitą lub częściową reglamentację zaopatrzenia ludności (ministrowie właściwi ze względu na charakter towarów konsumpcyjnych podlegających reglamentacji), – wolności działalności gospodarczej, poprzez nakazanie okresowego zaniechania prowadzenia działalności gospodarczej określonego rodzaju albo ustanowienie obowiązku uzyskania zezwolenia na rozpoczęcie działalności gospodarczej określonego rodzaju (ministrowie właściwi ze względu na rodzaj prowadzonej działalności), – działalności edukacyjnej, poprzez okresowe zawieszenie zajęć dydaktycznych w szkołach włącznie ze szkołami wyższymi, z wyjątkiem szkół duchownych i seminariów duchownych (minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, minister właściwy do spraw nauki, do spraw szkolnictwa wyższego), – obrotu krajowymi środkami płatniczymi, obrotu dewizowego oraz działalności kantorowej (minister właściwy do spraw instytucji finansowych), – transportu drogowego, kolejowego i lotniczego oraz w ruchu jednostek pływających na morskich wodach wewnętrznych i na morzu terytorialnym, a także na śródlądowych drogach wodnych (ministrowie właściwi do spraw: transportu, gospodarki morskiej, żeglugi śródlądowej), – funkcjonowania systemów łączności oraz działalności telekomunikacyjnej i pocztowej, w tym bankowych systemów telekomunikacyjnych, poprzez nakazanie wyłączenia urządzeń łączności lub zawieszenia świadczenia usług, na czas określony,	Rada Ministrów

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

	a także poprzez nakazanie niezwłocznego złożenia do depozytu właściwego organu administracji rządowej radiowych i telewizyjnych urządzeń nadawczych i nadawczo-odbiorczych lub ustalenie innego sposobu ich zabezpieczenia przed wykorzystaniem w sposób zagrażający konstytucyjnemu ustrojowi państwa, bezpieczeństwu obywateli albo porządkowi publicznemu (minister właściwy do spraw łączności, do spraw informatyzacji), – prawa posiadania broni palnej, amunicji i materiałów wybuchowych oraz innych rodzajów broni lub określonych przedmiotów, poprzez nakazanie niezwłocznego złożenia do depozytu właściwego organu administracji rządowej albo zakazanie noszenia (minister właściwy do spraw wewnętrznych).	
7.	Decyzja Prezesa Rady Ministrów w sprawie: – odrębnego trybu opracowania, uzgodnienia i wniesienia projektu uchwały i rozporządzeń w sprawie wprowadzenia stanu wyjątkowego; – wskazania członka Rady Ministrów do przedstawienia Radzie Ministrów stanowiska, rekomendacji lub opinii w zakresie przyjęcia uchwały i rozporządzeń w sprawie wprowadzenia stanu wyjątkowego.	Prezes Rady Ministrów
8.	Przygotowanie, na podstawie przeprowadzonej analizy, projektów: 1. uchwały Rady Ministrów o skierowaniu do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o wprowadzenie stanu wyjątkowego, 2. wniosku Rady Ministrów do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o wprowadzenie stanu wyjątkowego, określającego: – przyczyny wprowadzenia i niezbędny czas trwania stanu wyjątkowego, – obszar, na jakim stan wyjątkowy powinien być wprowadzony, – rodzaje ograniczeń wolności i praw człowieka i obywatela 3. rozporządzenia Rady Ministrów, określającego: – szczegółowy tryb i sposoby oraz obszarowy, podmiotowy i przedmiotowy zakres wprowadzanych ograniczeń wolności i praw człowieka i obywatela zawartych w rozporządzeniu Prezydenta RP, z uwzględnieniem w możliwym stopniu minimalnych indywidualnych i społecznych uciążliwości wynikających ze stosowania tych ograniczeń, – szczegółowe zasady użycia oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w czasie stanu wyjątkowego oraz możliwość użycia uzbrojonych oddziałów lub pododdziałów Policji 4. rozporządzeń właściwych ministrów, określających szczegółowy tryb i sposób stosowania ograniczeń wolności praw człowieka i obywatela, wymienionych w pkt. 6.11 (art. 21 ustawy)	organ właściwy dla rodzaju sytuacji kryzysowej, we współpracy z właściwymi ministrami i Dyrektorem RCB
9.	Uzgodnienie projektu uchwały i wniosku Rady Ministrów oraz rozporządzeń w sprawie wprowadzenia stanu wyjątkowego (zwanych dalej projektami przepisów)	organ właściwy dla rodzaju sytuacji kryzysowej
10.	Przekazanie uzgodnionych projektów przepisów członkom RZZK, do rozpatrzenia podczas posiedzenia zespołu	
11.	Posiedzenie Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego	Przewodniczący RZZK
12.	Opracowanie końcowej wersji projektów przepisów, po uwzględnieniu ewentualnych uwag i propozycji zgłoszonych podczas posiedzenia RZZK	organ właściwy dla rodzaju sytuacji

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

13.	Wniesienie projektów przepisów do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady Ministrów, zorganizowanym z udziałem przedstawiciela Prezydenta RP	kryzysowej
14.	Przyjęcie przez Radę Ministrów przedłożonych projektów	Rada Ministrów
15.	Przekazanie Prezydentowi RP przyjętej przez Radę Ministrów uchwały wraz z wnioskiem o wprowadzenie stanu wyjątkowego	Prezes Rady Ministrów
16.	Zapewnienie wsparcia w przygotowaniu projektu rozporządzenia Prezydenta RP, stosownie do potrzeb zgłoszonych przez Kancelarię Prezydenta RP	organ właściwy dla rodzaju sytuacji kryzysowej
17.	Przekazanie Prezesowi Rady Ministrów informacji o podpisaniu przez Prezydenta RP rozporządzenia o wprowadzeniu stanu wyjątkowego, wraz z tekstem rozporządzenia	Przedstawiciel Kancelarii Prezydenta RP
18.	Podpisanie rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie szczegółowego trybu, sposobu i zakresu wprowadzanych ograniczeń, zasad użycia oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych RP oraz uzbrojonych oddziałów lub pododdziałów Policji	Prezes Rady Ministrów
19.	Podpisanie przez właściwych ministrów rozporządzeń określających szczegółowy tryb i sposób stosowania ograniczeń wolności praw człowieka i obywatela, według postanowień art. 21 ustawy	właściwi ministrowie
20.	Publikacja rozporządzeń w Dzienniku Ustaw	Prezes RCL
21.	Przekazanie treści rozporządzeń dot. wprowadzenia stanu wyjątkowego redaktorom naczelnym dzienników ogólnokrajowych oraz nadawcom ogólnokrajowych programów radiowych i telewizyjnych, celem niezwłocznego opublikowania i przekazania komunikatów do publicznej wiadomości	Rzecznik Prasowy Rządu
22.	Przekazanie właściwym organom administracji publicznej decyzji przyjętych podczas posiedzenia RZZK oraz wynikających z rozporządzeń dot. wprowadzenia stanu wyjątkowego	Dyrektor RCB
23.	Przedstawienie Sejmowi RP rozporządzenia Prezydenta RP o wprowadzeniu stanu wyjątkowego i uzyskanie akceptacji przyjętego rozwiązania	Prezydent RP w ciągu 48 godzin od podpisania rozporządzenia
24.	Notyfikacja Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy wprowadzenia stanu wyjątkowego na terenie RP	Minister Spraw Zagranicznych
25.	Monitorowanie rozwoju sytuacji i stanu realizacji przez wykonawców przyjętych rozwiązań	Dyrektor RCB

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

SPO-7

WPROWADZENIE STANU WOJENNEGO

I. Cel procedury, koordynator, podstawy prawne

Cel procedury	Koordynator działań	Uczestnicy
Określenie procesu przygotowania do wprowadzenia stanu wojennego na terytorium RP	MON	– członkowie RZZK – organy administracji rządowej wyznaczeni do udziału w posiedzeniu RZZK – kierownicy komórek do spraw zarządzania kryzysowego członków RZZK i wyznaczonych organów – przedstawiciele innych jednostek organizacyjnych podległych Prezesowi Rady Ministrów – Dyrektor RCB

Wejście	Wyjście	Podstawy prawne działań
Zewnętrzne zagrożenie bezpieczeństwa państwa, w tym spowodowane działaniami o charakterze terrorystycznym lub działaniami w cyberprzestrzeni, zbrojna napaść na terytorium RP lub gdy z umowy międzynarodowej wynika zobowiązanie do wspólnej obrony przeciwko agresji	Wprowadzenie stanu wojennego na części albo na całym terytorium państwa	1) ustawa o powszechnym obowiązku obrony RP 2) ustawa o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom RP 3) ustawa o zarządzaniu kryzysowym 4) rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie przygotowania systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym 5) rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie gotowości obronnej państwa 6) rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie warunków i trybu planowania i finansowania zadań wykonywanych w ramach przygotowań obronnych państwa przez organy administracji rządowej i organy samorządu terytorialnego 7) Postanowienie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o wydaniu Polityczno-Strategicznej Dyrektywy Obronnej RP

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

II. Przebieg działań

Lp.	Przedsięwzięcie	Wykonawca
1.	Zebranie informacji o rozwoju sytuacji kryzysowej i działaniach zaangażowanych organów	Dyrektor RCB
2.	Przygotowanie kompleksowej analizy sytuacji wraz z prognozą jej rozwoju	MON, we współpracy z MSZ i Dyrektorem RCB
3.	Dokonanie wstępnej oceny stanu realizacji i efektów wdrożenia dotychczasowych przedsięwzięć z wykazu przedsięwzięć i procedur systemu zarządzania kryzysowego, a zwłaszcza: opcji zapobiegania, działań przeciw zaskoczeniu i środków reagowania kryzysowego.	
4.	Przygotowanie przewodniczącemu RZZK rekomendacji do zwołania zespołu i rozpatrzenia zasadności wniosku o wprowadzenie stanu wojennego	
5.	Podjęcie decyzji o zwołaniu posiedzenia RZZK	Przewodniczący zespołu
Pkt 6 - czynności realizowane przed posiedzeniem RZZK		
6.	Dokonanie analizy potrzeb wynikających z sytuacji w odniesieniu do rozwiązań organizacyjno-prawnych zawartych w ustawie o stanie wojennym (...) oraz innych aktach normatywnych, pod kątem konieczności i możliwości zastosowania wybranych rozwiązań w przygotowywanym wniosku Rady Ministrów do rozporządzenia Prezydenta RP – w następujących obszarach:	MON, we współpracy z MSZ, Dyrektorem Rządowego Centrum Bezpieczeństwa oraz:
	1. Określenie przyczyn i obszaru, na którym ma być wprowadzony stan wojenny (art. 3 ustawy)	Minister właściwy do spraw wewnętrznych we współpracy z MON
	2. W razie konieczności zawieszenie prawa do: 1) strajków pracowniczych i innych form protestu w odniesieniu do określonych kategorii pracowników lub w określonych dziedzinach; 2) strajków i innych niż strajki form akcji protestacyjnych rolników; 3) akcji protestacyjnych studentów organizowanych przez studenckie samorządy, stowarzyszenia lub organizacje (art.19 ustawy)	Minister właściwy do spraw wewnętrznych, Minister Sprawiedliwości
	3. Wprowadzenie (art. 21 ustawy).: – cenzury prewencyjnej środków społecznego przekazu,	Minister właściwy do spraw łączności, Minister

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

	– kontroli zawartości przesyłek, listów, paczek i przekazów przekazywanych w ramach usług pocztowych o charakterze powszechnym lub usług kurierskich, – kontroli treści korespondencji telekomunikacyjnej i rozmów telefonicznych lub sygnałów przesyłanych w sieciach telekomunikacyjnych, – emisji sygnałów uniemożliwiających nadawanie lub odbiór przekazów radiowych, telewizyjnych lub dokonywanych poprzez urządzenia i sieci telekomunikacyjne, których treść może zwiększyć zagrożenie bezpieczeństwa lub obronności państwa.	właściwy do spraw informatyzacji
	4. Zawieszenie prawa do organizowania zgromadzeń, przeprowadzania imprez masowych i zrzeszania się stowarzyszeń, partii politycznych, organizacji i innych form ruchów obywatelskich oraz prowadzenia zbiórek publicznych (art. 22 ustawy).	MSWiA, Minister Sprawiedliwości
	5. Wprowadzenie nakazów lub zakazów: 1) przebywania lub opuszczania w ustalonym czasie oznaczonych miejsc, obiektów i obszarów; 2) uzyskania zezwolenia organów administracji publicznej na zmianę miejsca pobytu stałego i czasowego; 3) zgłoszenia w ustalonym terminie organom ewidencji ludności lub Policji przybycia do określonej miejscowości; 4) utrwalania przy pomocy środków technicznych wyglądu lub innych cech określonych miejsc, obiektów lub obszarów. Wprowadzenie nakazów/zakazów przebywania, zezwolenia na zmianę miejsca pobytu, ewidencjonowania pobytu (art. 23 ustawy)	Minister właściwy do spraw wewnętrznych
	6. Wprowadzenie ograniczeń (art. 24 ustawy) w zakresie: – reglamentacji zaopatrzenia ludności w towary konsumpcyjne (Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi) – wolności działalności gospodarczej (Minister Rozwoju i Finansów – w zakresie działu gospodarka) – działalności edukacyjnej (MEN, MNiSW) – obrotu środkami płatniczymi (Minister Rozwoju i Finansów w zakresie działu finanse publiczne). – funkcjonowania systemów łączności oraz działalności telekomunikacyjnej i pocztowej (Minister Cyfryzacji oraz Minister Infrastruktury i Budownictwa) – prawa posiadania broni palnej, amunicji i materiałów wybuchowych (MSWiA) – dostępu do informacji publicznej (MSWiA).	właściwi ministrowie
	7. Nałożenie dodatkowych zadań na przedsiębiorców, wprowadzenie zarządu komisarycznego w przedsiębiorstwach i obowiązku pracy i świadczeń, zajęcie nieruchomości dla Sił Zbrojnych lub obrony państwa (art. 25 ustawy)	Minister właściwy do spraw gospodarki
	8. Wprowadzenie (art. 26 ustawy): – ograniczeń w przewozie osób i rzeczy w transporcie drogowym, kolejowym, lotniczym, morskim i żegludze śródlądowej, – zakazu lotów polskich i obcych statków powietrznych, ruchu polskich i obcych jednostek pływających oraz ruchu pojazdów na drogach publicznych – obowiązku wykonywania przez przewoźników przewozu na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa – rekwizycji środków transportu na potrzeby obronne państwa (art. 27 ustawy).	Ministrowie właściwi do spraw: transportu, gospodarki morskiej, żeglugi śródlądowej, wewnętrznych, MON
	9. Zamknięcie/ograniczenie ruchu osobowego i towarowego przez przejścia graniczne oraz wprowadzenie szczególnych zasad wydawania obywatelom polskim i cudzoziemcom dokumentów uprawniających do przekraczania granicy państwowej (art. 28 ustawy).	Minister właściwy do spraw wewnętrznych

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

7.	10. Przygotowanie, na podstawie przeprowadzonej analizy, według pkt 6, projektów: 1) wniosku Rady Ministrów do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o wprowadzenie stanu wojennego, określającego: – przyczyny i obszar, na jakim stan wojenny powinien być wprowadzony – rodzaje ograniczeń wolności i praw człowieka i obywatela – przejście organów władzy publicznej na określone stanowiska kierowania – stany gotowości bojowej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej – zadania Sił Zbrojnych w czasie stanu wojennego – propozycję obsady Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych 2) rozporządzenia Rady Ministrów, określającego: – zakres wprowadzanych ograniczeń wolności i praw człowieka i obywatela zawartych w rozporządzeniu Prezydenta RP – uruchomienie systemu kierowania obroną państwa – przejście na wojenne zasady działania organów władzy publicznej – zasady działania organów władzy publicznej w strefie bezpośrednich działań wojennych – zmilitaryzowanie wskazanych/wszystkich jednostek organizacyjnych 3) rozporządzeń właściwych ministrów, określających szczegółowy tryb i sposób stosowania ograniczeń wolności praw człowieka i obywatela	MON we współpracy z właściwymi ministrami i Dyrektorem RCB
8.	Przedstawienie oceny sytuacji i propozycji rozwiązań na posiedzeniu Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego	MON
9.	Wniesienie projektów przepisów do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady Ministrów, z udziałem przedstawiciela Prezydenta RP	
10.	Przyjęcie przez Radę Ministrów przedłożonych projektów. Przekazanie Prezydentowi RP wniosku o wprowadzenie stanu wojennego	Prezes Rady Ministrów
11.	Zapewnienie wsparcia w przygotowaniu rozporządzenia Prezydenta RP, stosownie do potrzeb zgłoszonych przez Kancelarię Prezydenta RP	MON
12.	Przekazanie Prezesowi Rady Ministrów podpisanego przez Prezydenta RP rozporządzenia o wprowadzeniu stanu wojennego	Przedstawiciel Kancelarii Prezydenta RP
13.	Podpisanie rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie szczegółowego trybu, sposobu i zakresu wprowadzanych ograniczeń oraz szczegółowych rozporządzeń właściwych ministrów	Prezes Rady Ministrów, właściwi ministrowie
14.	Publikacja rozporządzeń w Dzienniku Ustaw	Prezes RCL
15.	Przekazanie treści rozporządzeń dot. wprowadzenia stanu wojennego redaktorom naczelnym dzienników ogólnokrajowych oraz nadawcom ogólnokrajowych programów radiowych i telewizyjnych, celem niezwłocznego opublikowania i przekazania komunikatów do publicznej wiadomości	Rzecznik Prasowy Rządu
16.	Przedstawienie Sejmowi RP rozporządzenia Prezydenta RP o wprowadzeniu stanu wojennego	Prezydent RP w ciągu 48 godzin od podpisania

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

		rozporządzenia
17.	Notyfikacja Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy wprowadzenia stanu wojennego na terenie RP	Minister Spraw Zagranicznych
18.	Monitorowanie rozwoju sytuacji i stanu realizacji przyjętych rozwiązań	Szef Głównego Stanowiska Kierowania

7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE, W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ

SPO-8

POSTĘPOWANIE W SYTUACJI TERRORYSTYCZNEGO UPROWADZENIA OBYWATELA POLSKIEGO POZA OBSZAREM RP

Poniższy schemat umożliwia najszybsze i maksymalnie skuteczne działania mające na celu reagowanie organów administracji rządowej w przypadkach terrorystycznego uprowadzenia obywatela (obywateli) Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami kraju.

Zakłada najbardziej elastyczne działanie, dostosowane do dynamicznie zmieniających się uwarunkowań charakteryzujących zdarzenia dotyczące uprowadzeń terrorystycznych osób.

Organem właściwym do uruchomienia procedury jest z mocy prawa Minister Spraw Zagranicznych. Zgodnie z art. 36 Konstytucji RP, podczas pobytu za granicą obywatel polski ma prawo do opieki ze strony Rzeczypospolitej Polskiej. Działem administracji rządowej sprawy zagraniczne kieruje Minister Spraw Zagranicznych. Zgodnie z ustawą Prawo konsularne, w przypadku wystąpienia zdarzeń mogących powodować zagrożenie dla życia lub bezpieczeństwa obywateli polskich konsul podejmuje działania w celu wsparcia bezpiecznego i sprawnego opuszczenia przez nich zagrożonego obszaru.

Służby i instytucje wchodzące w skład Zespołu działają na podstawie przepisów prawa zawartych w ustawach regulujących ich działania.

Podstawa prawna:

Ustawa o Radzie Ministrów

„**Art. 5.** W celu wykonania zadań i kompetencji określonych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i ustawach, Prezes Rady Ministrów może w szczególności:

- 1) wyznaczyć ministrowi zakres spraw, w których minister ten działa z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów;”.

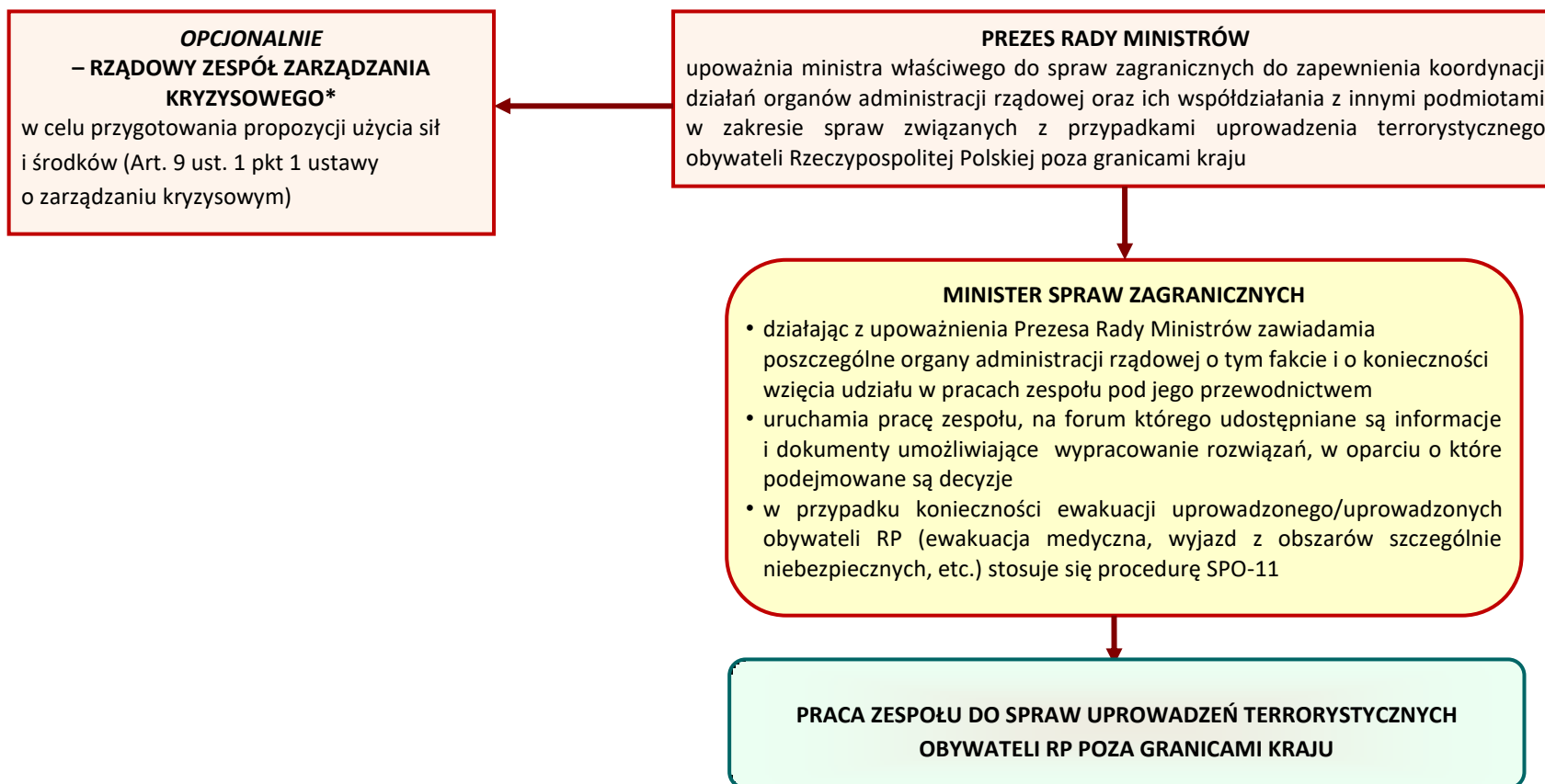
Ustawa o działaniach antyterrorystycznych

„**Art. 19.** Minister właściwy do spraw zagranicznych, we współpracy z Ministrem Koordynatorem Służb Specjalnych, jeżeli został powołany, koordynuje działania właściwych służb i organów w przypadku zdarzenia o charakterze terrorystycznym poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, wymierzonego przeciwko obywatelom lub mieniu Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem zdarzeń, o których mowa w ust. 2.

(...)

3. Wykonując zadanie, o którym mowa w ust. 1 (...), minister właściwy do spraw zagranicznych (...) może w szczególności żądać od właściwych służb i organów przedstawienia informacji, sprawozdań i wariantów proponowanych rozwiązań, a także konsultowania z nim podejmowanych działań.

7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE, W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ



* Ta opcja wskazana została, jako możliwa, zgodnie z obowiązującym prawem, w celu uzyskania przez PRM opinii przed upoważnieniem Ministra Spraw Zagranicznych. Należy zauważyć, że możliwa jest sytuacja, kiedy Minister Spraw Zagranicznych upoważniany będzie w chwili zaistnienia opisywanej sytuacji, a nie w chwili obejmowania urzędu.

7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE, W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ

SKŁAD ZESPOŁU DO SPRAW UPROWADZEŃ TERRORYSTYCZNYCH OBYWATELI RP POZA GRANICAMI KRAJU

1. W skład Zespołu wchodzi:
 - 1) przewodniczący – Minister Spraw Zagranicznych,
 - 2) członkowie:
 - a) Minister właściwy do spraw wewnętrznych (lub upoważniony Sekretarz, Podsekretarz Stanu),
 - b) Minister Obrony Narodowej (lub upoważniony Sekretarz, Podsekretarz Stanu),
 - c) Minister – Koordynator służb specjalnych,
 - d) Sekretarz Kolegium do spraw Służb Specjalnych,
 - 3) sekretarz – Dyrektor Departamentu Konsularnego MSZ.
2. W prace Zespołu, w zależności od zaistniałej sytuacji, decyzją przewodniczącego zostaną włączeni:
 - 1) Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
 - 2) Szef Agencji Wywiadu,
 - 3) Szef Służby Wywiadu Wojskowego,
 - 4) Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego,
 - 5) Komendant Główny Policji,
 - 6) Komendant Główny Straży Granicznej,
 - 7) Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa,
 - 8) Rzecznik Prasowy MSZ,
 - 9) dyrektor terytorialnie właściwego departamentu MSZ,
 - 10) Dyrektor Biura Bezpieczeństwa Dyplomatycznego.
3. Osoby włączone do prac Zespołu wskazane w pkt 2, mogą delegować swoich przedstawicieli, których wiedza i kompetencje niezbędne są w zaistniałej sytuacji kryzysowej.
4. W zależności od potrzeb do prac Zespołu dopraszani będą eksperci.
5. Regulamin działania zostanie opracowany przez MSZ po przyjęciu procedury.
6. Obsługę Zespołu zapewni Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

SPO-9

**DZIAŁANIA W PRZYPADKU MASOWEGO NAPŁYWU CUDZOZIEMCÓW NA TERYTORIUM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

I. Cel procedury, koordynator działań, podstawy prawne

Cel procedury		Koordynator działań	Uczestnicy
Określenie procesu przyjęcia cudzoziemców masowo przybyłych na terytorium RP wskutek sytuacji we własnym kraju, którzy deklarują poszukiwanie ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.		Minister właściwy do spraw wewnętrznych i administracji	– Minister właściwy do spraw zagranicznych – Minister właściwy do spraw wewnętrznych i administracji publicznej – Minister Obrony Narodowej – Minister właściwy do spraw energii – Minister właściwy do spraw zdrowia/Główny Inspektor Sanitarny – Minister właściwy do spraw gospodarki – Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego – Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania – Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego – Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – Szef Agencji Wywiadu – Wojewodowie – Dyrektor RCB
Wejście	Wyjście	Podstawy prawne działań	
Przybycie na terytorium RP cudzoziemców masowo opuszczających kraj pochodzenia z powodu obcej inwazji, wojny, wojny domowej, konfliktów etnicznych lub rażących naruszeń praw człowieka	Pobyt cudzoziemców w miejscach docelowego rozmieszczenia w ramach zapewnienia ochrony na terytorium RP	1) konwencja dotycząca statusu uchodźców, sporządzona w Genewie dnia 28 lipca 1951 r. 2) dyrektywa Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między Państwami Członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami 3) konwencja wykonawcza do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach 4) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 206/399 z dnia 9 marca 2016 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) 5) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 216/1624 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej 6) Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu 7) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy 8) ustawa z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej	

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

		9) ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej 10) ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach 11) ustawa z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej 12) ustawa z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym 13) ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym 14) ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe 15) ustawa z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych 16) ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie 17) ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej 18) ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej 19) ustawa z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej 20) ustawa z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin 21) ustawa z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym 22) ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej 23) ustawa z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych 24) ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej 25) ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej 26) ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy 27) Protokół dotyczący uchodźców, sporządzony w Nowym Jorku w dniu 31 stycznia 1967 r. 28) zarządzenie Nr 67 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 października 2014 r. w sprawie organizacji i trybu pracy Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego
--	--	--

II. Przebieg działań

Lp.	Przedsięwzięcie	Sposób wykonania zadania	Odpowiedzialny	Wykonawca zadania
1.	Zebranie informacji o zdarzeniu idotychczasowych działaniach zaangażowanych organów	Pozyskanie informacji od CZK wojewodów, DK MSZ, CZK MON, CZK KG SG, KGP, ABW i innych współdziałających	Dyrektor RCB	Zastępca Dyrektora RCB kierujący Biurem Analiz i Reagowania
2.	Przygotowanie (we współpracy z innymi uczestnikami procedury) oceny sytuacji, analizy zagrożenia i możliwości przeciwdziałania	Należy uwzględnić: – rodzaj i skalę oraz przewidywany obszar, na który mogą przybyć cudzoziemcy – sposób i miejsca przekroczenia granicy – warianty postępowania w zależności od przewidywanej liczby osób – możliwe działania w celu ograniczenia skali zjawiska – postępowanie w relacjach międzynarodowych (UE)	Minister właściwy do spraw wewnętrznych, minister właściwy do spraw zagranicznych – we współpracy z Szefem UdSC, Dyrektorem RCB	Szef UdSC, Komendant Główny Straży Granicznej we współpracy z kierującym komórką organizacyjną właściwą w sprawach nadzoru nad działalnością Szefa UdSC oraz Straży Granicznej, Zastępca Dyrektora RCB kierujący Biurem Analiz i Reagowania,

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

		– rekomendacje dla RZZK		
3.	Przekazanie Przewodniczącemu RZZK wniosków z dokonanej analizy i ewentualnej rekomendacji dla zwołania posiedzenia zespołu	Rekomendacje powinny się odnosić do: – organizacji przyjęcia i pobytu cudzoziemców na terytorium RP – ewentualnego przywrócenia kontroli granicznej na wewnątrz-unijnych granicach RP – ewentualnego uruchomienia dodatkowych środków finansowych przeznaczonych na pokrycie kosztu organizacji przyjęcia i pobytu cudzoziemców na terytorium RP	Minister właściwy do spraw wewnętrznych, Minister właściwy do spraw administracji publicznej – we współpracy z Dyrektorem RCB	Szef UdSC, Komendant Główny Straży Granicznej, kierownik komórki organizacyjnej MSWiA właściwej w sprawach zarządzania kryzysowego, Zastępca Dyrektora RCB kierujący Biurem Analiz i Reagowania
4.	Zorganizowanie i przeprowadzenie posiedzenia Zespołu Zarządzania Kryzysowego w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych/ Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego	według SPO nr 1	Minister właściwy do spraw wewnętrznych we współpracy z Dyrektorem RCB	kierownik komórki organizacyjnej MSWiA właściwej w sprawach zarządzania kryzysowego/Szef Wydziału Polityki Informacyjnej RCB
5.	Przygotowanie i przywrócenie kontroli granicznej na wewnątrz-unijnych granicach RP – w razie potrzeb	według SPO nr 4 Działanie Komendanta Głównego Straży Granicznej zgodnie z <i>Planem tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych</i>	Minister właściwy do spraw wewnętrznych	Komendant Główny Straży Granicznej
6.	Ewentualny przegląd planów i procedur oraz wdrożenie przedsięwzięć mających na celu podniesienie poziomu bezpieczeństwa i ochrony, w tym ochrony infrastruktury krytycznej na terenie kraju	Stosownie do sytuacji RCB przygotowuje i przekazuje rekomendacje w zakresie: – przeglądu systemu bezpieczeństwa – wzmocnienia ochrony – sprawdzenia łączności współdziałania – przekazywania informacji o zagrożeniach	Gospodarze i operatorzy systemów IK	Szef Wydziału Ochrony IK RCB
7.	Wystąpienie do właściwych organów Unii Europejskiej z wnioskiem o podjęcie przez Radę Unii Europejskiej decyzji o udzieleniu ochrony czasowej cudzoziemcom na terytorium UE, w tym na terenie Polski	Wystąpienie powinno zawierać zapotrzebowanie na uruchomienie finansowania działań krajowych ze środków aktualnie dostępnych funduszy europejskich, w tym środków o których mowa w <i>Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) NR 516/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiającym Fundusz Azylu, Migracji i Integracji</i> (jeśli krajowe siły i środki okażą się niewystarczające)	Minister właściwy do spraw wewnętrznych	kierownik komórki organizacyjnej MSWiA właściwej w sprawach nadzoru nad działalnością Szefa UdSC i Straży Granicznej oraz w sprawach międzynarodowych
8.	Ewentualne przedłożenie Radzie Ministrów	W rozporządzeniu uwzględnia się:	Szef UdSC we współpracy	poprzez kierownika komórki organizacyjnej

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

	projektu rozporządzenia określającego zasady przyjęcia, pobytu i finansowania cudzoziemców w ramach ochrony czasowej	– szczegółowe zasady finansowania ochrony czasowej, limit cudzoziemców, którym można udzielić tej ochrony, okres jej trwania lub warunki zakończenia jej udzielania i sposób udzielania pomocy, – sposób realizacji zadań podejmowanych w ramach ochrony czasowej, uwzględniając w szczególności rodzaj zagrożenia, na które narażeni byli cudzoziemcy przed przybyciem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, możliwości finansowania tej ochrony oraz zobowiązania wynikające z postanowień umów międzynarodowych wiążących Rzeczpospolitą Polską, – zakres, szczegółowe warunki i sposób wykonywania badań lekarskich i zabiegów sanitarnych ciała i odzieży cudzoziemca, kierując się w szczególności potrzebą zapobiegania rozprzestrzenianiu się chorób zakaźnych. Dodatkowo: można również powierzyć realizację zadań podejmowanych w ramach ochrony czasowej organizacjom pozarządowym, określając zakres powierzanych zadań i okres ich wykonywania, sposób kontroli ich wykonywania oraz sposób finansowania tych zadań, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia cudzoziemcom należytej ochrony.	ministrem właściwym do spraw wewnętrznych	MSWiA właściwej w sprawach nadzoru nad działalnością Szefa UdSC
9.	Przyjęcie przez Radę Ministrów rozporządzenia, o którym mowa w pkt. 8.	Zastrzeżenie: brak rozporządzenia nie wstrzymuje wykonania zadania zapewnienia pomocy cudzoziemcom poszukującym ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	Rada Ministrów	Prezes Rządowego Centrum Legislacji

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

10.	Uzyskanie dodatkowych środków finansowych na realizację zadań związanych z zapewnieniem ochrony czasowej cudzoziemców	1) zwiększone wydatki związane z wdrożeniem zadań będą ponoszone w ramach następujących części budżetu państwa: – 42., której dysponentem jest Minister Spraw Wewnętrznych – 82., której dysponentem jest minister właściwy do spraw budżetu, finansów publicznych i instytucji finansowych, na sfinansowanie zadań związanych z kształceniem uchodźców w polskim systemie oświaty – 85., której dysponentem jest wojewoda – 83. na sfinansowanie zadań związanych z integracją cudzoziemców realizowanych przez powiaty 2) dopiero w przypadku braku możliwości wygospodarowania środków w ramach własnych budżetów, środki te mogłyby być pozyskane z rezerw celowych (w tym z rezerw przeznaczonych na przeciwdziałanie klęskom żywiołowym i usuwanie ich skutków) oraz rezerwy ogólnej budżetu państwa – postępowanie według SPO nr 2) 3) o uruchomienie tych środków wystąpi Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji	Minister właściwy do spraw wewnętrznych we współpracy z Szefem UdSC/właściwy terytorialnie wojewoda	kierownik komórki organizacyjnej MSWiA wykonującej funkcję dysponenta części 42 budżetu państwa – Sprawy wewnętrzne/właściwy terytorialnie wojewoda
Etap I – zorganizowanie centralnych punktów recepcyjnych, ośrodków dla cudzoziemców oraz obozowisk				
11.	W pierwszej kolejności do zapewnienia cudzoziemcom pobytu będą wykorzystane ośrodki dla cudzoziemców administrowane przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców oraz obiekty pozyskane w ramach działań własnych Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców	1) weryfikacja dostępności miejsc będących w stałej dyspozycji UdSC w aktualnie funkcjonujących ośrodkach dla cudzoziemców 2) przygotowanie do uruchomienia dodatkowych ośrodków do zakwaterowania 3) w każdym ośrodku zapewnia się cudzoziemcom zakwaterowanie i wyżywienie 4) opieka medyczna zapewniana jest przez Szefa UdSC na podstawie umowy zawartej między UdSC a podmiotem zapewniającym opiekę medyczną	Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców (Szef UdSC) we współpracy z właściwymi terytorialnie wojewodami	Dyrektor Departamentu Pomocy Socjalnej UdSC

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

		5) obsługę tłumaczeń zapewniają: – osoby wyznaczone przez Szefa UdSC – funkcjonariusze/pracownicy Straży Granicznej w zakresie posiadanych możliwości – osoby z listy tłumaczy Straży Granicznej – osoby rekomendowane przez organizacje pozarządowe i organy samorządowe 6) całkowite funkcjonowanie i finansowanie ośrodków oraz wszystkich kosztów pobytu cudzoziemców zapewnia Szef UdSC		
12.	Na podstawie dokonanej oceny sytuacji sporządzonej przez MSWiA lub ustaleń z posiedzenia RZZK, minister właściwy do spraw administracji publicznej wnioskuję do wojewodów o wytypowanie obiektów z przeznaczeniem na centralne punkty recepcyjne lub ośrodki dla cudzoziemców, przedstawiając równocześnie wskazówki co do zakresu realizacji zadań związanych z przyjęciem cudzoziemców na terenie województwa oraz sprawuje bieżący nadzór nad wykonywaniem tych zadań, a także współdziała z innymi uczestnikami procedury w celu zapewnienia wojewodzie optymalnych warunków wykonania zadania.	1) uzgodnienie z Szefem UdSC: – wymagań, które powinny spełniać obiekty przeznaczone do przyjęcia cudzoziemców (rejon dyslokacji na terenie kraju, aspekty logistyczne, finansowe i w zakresie bezpieczeństwa) – szczegółowego podziału zadań, które realizowaliby wojewodowie na rzecz Szefa UdSC 2) przekazanie wojewodom zaleceń dotyczących wskazania obiektów 3) monitorowanie działań wojewodów i udzielanie im bieżącej pomocy 4) występowanie do ministrów oraz kierowników urzędów centralnych i innych instytucji w sprawach zgłaszanych przez wojewodów	Minister właściwy do spraw administracji publicznej	kierownik komórki organizacyjnej MSWiA właściwej w sprawach zarządzania kryzysowego
13.	Przygotowanie przez wskazanych wojewodów dodatkowych miejsc do zakwaterowania cudzoziemców poza ośrodkami recepcyjnymi lub ośrodkami dla cudzoziemców będącymi w dyspozycji Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców	1) we współpracy z organami samorządowymi wskazuje obiekty na punkty recepcyjne i/lub ośrodki (wśród obiektów mogących służyć jako ośrodki dla cudzoziemców bierze się pod uwagę internaty, ośrodki wypoczynkowe, szkoleniowe, schroniska, hotele, itp.) 2) wyposaża obiekty (w przypadku, gdy wskazane obiekty nie będą wyposażone) w niezbędny sprzęt umożliwiający zakwaterowanie, przeprowadzenie badań medycznych, zbiorowe żywienie 3) sporządza wykaz firm (z regionu) świadczących usługi zbiorowego żywienia 4) uzgadnia z Policją i PSP kwestie porządku publicznego i bezpieczeństwa pożarowego	właściwy terytorialnie wojewoda	kierownik komórki organizacyjnej UW wyznaczony przez wojewodę

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

		5) wyznacza osoby do udzielenia pomocy Szefowi UdSC w procesie przyjęcia cudzoziemców w obiekcie, w przypadku wystąpienia takiej potrzeby		
14.	Uruchomienie przez Szefa UdSC (na bazie wytypowanych przez wojewodę obiektów) – centralnych punktów recepcyjnych i/lub ośrodków dla cudzoziemców przekraczających granicę państwową	1) Szef UdSC decyduje o uruchomieniu konkretnych obiektów i wyznacza swojego przedstawiciela odpowiedzialnego na miejscu za ich funkcjonowanie, we współpracy z właściwym terytorialnie wojewodą (lub jego upoważnionym przedstawicielem) 2) przedstawiciel Szefa UdSC: – organizuje proces przyjęcia cudzoziemców w obiekcie – odpowiada za zapewnienie im żywienia, opieki medycznej i innych niezbędnych potrzeb – zapewnia finansowanie przedsięwzięcia – współpracuje z przedstawicielem wojewody – informuje na bieżąco Dyrektora DPS UdSC o sytuacji i ewentualnych potrzebach 3) zabezpieczenie medyczne jest realizowane przez podmiot zapewniający opiekę medyczną, z którym umowę na świadczenia medyczne zawarł Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców	Szef UdSC, wojewodowie	Dyrektor Departamentu Pomocy Socjalnej UdSC – przedstawiciel Szefa UdSC
15.	Zorganizowanie przewozu cudzoziemców ubiegających się o ochronę na terytorium RP z placówek Straży Granicznej bezpośrednio do centralnych punktów recepcyjnych i/lub do ośrodków dla cudzoziemców	1) Straż Graniczna zapewnia transport wyłącznie dla cudzoziemców należących do grupy szczególnej troski, o których mowa w ustawie o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium RP (art. 30 ust. 1 pkt 8) 2) środki transportu Policji i MON	KGSG we współpracy z KG Policji, MON	Dyrektor Sztabu Komendanta Głównego Straży Granicznej
16.	Przewóz cudzoziemców z centralnych punktów recepcyjnych do ośrodków dla cudzoziemców/dodatkowo wytypowanych obiektów	1) transport organizuje Szef UdSC z wykorzystaniem: – własnych środków transportu, – środków transportu podmiotów zewnętrznych, na podstawie zawieranych umów o świadczenie usług. 2) transport osób rannych organizuje Szef UdSC z podmiotem zapewniającym opiekę medyczną dla cudzoziemców na zlecenie Szefa UdSC	Szef UdSC we współpracy z właściwymi podmiotami	Dyrektor Departamentu Pomocy Socjalnej UdSC
17.	W przypadku dalszego napływu cudzoziemców oraz braku miejsc w wytypowanych obiektach stałych konieczne będzie zorganizowanie tymczasowego obozowiska lub tymczasowych obozowisk:		Szef UdSC we współpracy z wojewodami/MON/MSWiA/ME/KG PSP /KG Policji/KG SG	

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

1) wskazanie terenu obozowiska	Miejsce obozowiska wskazuje właściwy terytorialnie wojewoda w uzgodnieniu z właściwym terytorialnie organem administracji samorządowej	właściwy terytorialnie wojewoda	kierownik komórki organizacyjnej UW wyznaczony przez wojewodę
2) wystąpienie z wnioskiem do Ministra Obrony Narodowej lub ministra właściwego do spraw wewnętrznych (właściwego kierownika urzędu centralnego kierującego formacją podległą MSWiA) o pomoc sprzętową i osobową w organizacji obozowiska	Zapotrzebowanie w szczególności na sprzęt i materiały kwaterunkowe oraz pomoc personelu w przygotowaniu terenu obozowiska wojewoda kieruje do MON (MSWiA). Realizację zapotrzebowania koordynuje przedstawiciel Szefa UdSC		
3) wystąpienie do ministra właściwego do spraw energii o uruchomienie rezerw strategicznych, stosownie do zidentyfikowanych potrzeb	Wniosek jest składany i realizowany według <i>Procedury uruchamiania rezerw strategicznych</i>		
4) udzielenie wojewodzie wsparcia sprzętowego, transportowego i osobowego – zgodnie ze złożonym wnioskiem wojewody, stosownie do możliwości Sił Zbrojnych RP	w organizowanym obozowisku: – żywienie w stacjonarnych/polowych wojskowych punktach żywnościowych – zakwaterowanie w namiotach/kontenerach wojskowych – zabezpieczenie sanitarno-higieniczne – właściwy terytorialnie Wojskowy Ośrodek Medycyny Prewencyjnej	MON	Dowódca Operacyjny RSZ (CZK MON)
5) udzielenie wojewodzie wsparcia sprzętowego, transportowego i osobowego – zgodnie ze złożonym wnioskiem wojewody, stosownie do możliwości	– wydzielenie kontenerów kwatermistrzowskich i namiotów z nagrzewnicami, – wyposażenie w sprzęt przeciwpożarowy, oświetlenie terenu – wyznaczenie personelu do pomocy w przygotowaniu obozowiska – wydzielenie środków transportu	KG SG/KG Policji/KG PSP, w zakresie posiadanych możliwości	
6) uruchomienie rezerw strategicznych – zgodnie ze złożonym wnioskiem wojewody,	1) możliwe do uzyskania rezerwy: medyczne, żywności, paliw, infrastruktury i logistyki 2) odbiór rezerw przez instytucję wskazaną we wniosku wojewody 3) koszty wykorzystania rezerw sfinansowane z budżetu państwa	Minister właściwy do spraw energii	Dyrektor biura Agencji Rezerw Materiałowych właściwy dla rodzaju zapotrzebowanych rezerw
7) zorganizowanie tymczasowego obozowiska, w tym:		Szef UdSC	
a) wygrodzenie terenu, rozstawienie namiotów wieloosobowych, wyposażenie obozowiska w niezbędny sprzęt		upoważniony przedstawiciel Szefa	KW PSP/MON/właściwym terytorialnie wojewodą

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

	b) zorganizowanie i zapewnienie żywienia		UdSC – według zapotrzebowania kierownika obozowiska i w uzgodnieniu z:	właściwy terytorialnie wojewoda w uzgodnieniu z przedstawicielem Szefa UdSC
	c) zorganizowanie służby porządkowo-informacyjnej			KG Policji/ KW PSP/KG SG/MSWiA
	d) zapewnienie dostaw energii elektrycznej, wody pitnej i usług sanitarno-higienicznych			właściwym terytorialnie wojewodą
	e) wyznaczenie kierownictwa tymczasowego obozowiska		Szef UdSC	
	f) zapewnienie prowadzenia obozowiska w zakresie socjalnym, finansowania kosztów zakwaterowania, żywienia, opieki medycznej i innych kosztów			
8) zapewnienie opieki zdrowotnej i pomocy psychologicznej	Zabezpieczenie medyczne: – ambulatorium wojskowe – cywilne okoliczne podmioty lecznicze – ewakuacja medyczna – wojskowy i cywilny sanitarny transport kołowy oraz LPR		Szef UdSC, właściwy terytorialnie wojewoda we współpracy z Ministrem właściwym do spraw zdrowia, MON	podmiot zapewniający opiekę medyczną, z którym umowę na świadczenia medyczne zawarł Szef UdSC (finansowanie ze środków rezerwy ogólnej budżetu państwa)
	Pomoc psychologiczna: – ośrodki interwencji kryzysowej (OIK) – kwalifikowany personel (na podstawie wcześniej zawartych porozumień) organizacji pozarządowych, stowarzyszeń, kościołów, organizacji pożytku publicznego i wolontariatu W szczególnych sytuacjach, zwłaszcza w początkowej fazie działań związanych z napływem uchodźców na teren RP, do wsparcia OIK – jako uzupełnienie działań OIK – mogą zostać wykorzystani etatowi psychologowie PSP i Policji (jeżeli nie występuje potrzeba udzielania pomocy psychologicznej w ramach własnej służby)			kierownik komórki organizacyjnej UW wyznaczony przez wojewodę/zespoły psychologów zorganizowane przez wojewodę, organ administracji samorządowej/właściwy terytorialnie kierownik OIK
9) nadzór nad zapewnieniem opieki zdrowotnej, pomocy psychologicznej i zabezpieczenia sanitarno-epidemiologicznego	Nadzór nad zapewnieniem opieki zdrowotnej i pomocy psychologicznej oraz nadzór nad zabezpieczeniem sanitarno-epidemiologicznym, w sytuacji gdy miejsce utworzenia obozowiska podlega nadzorowi PIS MSWiA		Minister właściwy do spraw wewnętrznych	kierownik komórki organizacyjnej MSWiA, która sprawuje, w imieniu ministra właściwego do spraw wewnętrznych, nadzór nad podmiotami leczniczymi MSWiA oraz nad PIS MSWiA
10) zabezpieczenie miejsc realizacji nauki dla dzieci i młodzieży cudzoziemskiej	1) weryfikacja dostępności wolnych miejsc w szkołach 2) wskazanie miejsc realizacji obowiązku szkolnego i obowiązku nauki 3) zapewnienie miejsc realizacji nauki w obozowiskach 4) przygotowanie szkół na przyjęcie cudzoziemców		Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania	właściwy kurator oświaty

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

	5) zorganizowanie zajęć rekreacyjno-sportowych dla dzieci i młodzieży cudzoziemskiej		Szef UdSC we współpracy z właściwym wojewodą	właściwy wojewoda we współpracy z organizacjami pozarządowymi
18.	Zabezpieczenie sanitarno-epidemiologiczne w miejscach pobytu cudzoziemców	1) sprawowanie zapobiegawczego oraz bieżącego nadzoru sanitarnego w zakresie przestrzegania wymagań higieniczno-sanitarnych i zdrowotnych 2) monitorowanie sytuacji epidemiologicznej w oparciu o informacje pochodzące od osób udzielających świadczeń zdrowotnych funkcjonujących na przejściach granicznych, ośrodkach pobytowych, tymczasowych obozowiskach 3) podejmowanie działań zapobiegawczych oraz przeciwepidemicznych	Główny Inspektor Sanitarny	właściwe miejscowo organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej; w odniesieniu do obiektów i służb MSWiA – właściwy Państwowy Inspektor Sanitarny MSWiA; w odniesieniu do jednostek i obiektów MON – właściwa terytorialnie Wojskowa Inspekcja Sanitarna/WOMP, we współpracy z zarządzającymi miejscami pobytu cudzoziemców (UdSC, wojewodowie)
19.	Skoordynowanie wsparcia ze strony organizacji pozarządowych	1) wykorzystanie doświadczeń i procedur np. PCK w organizacji ośrodków i obozowisk 2) wykorzystanie zasobów kwaterunkowych organizacji 3) pomoc językowa oraz w organizacji i funkcjonowaniu ośrodka/obozowiska	właściwy terytorialnie wojewoda	dyrektor wydziału polityki społecznej UW
20.	Przeprowadzenie czynności kontrolno-rozpoznawczych w zakresie bezpieczeństwa pożarowego w obiektach wytypowanych na ośrodki dla cudzoziemców oraz obozowiska. Zapewnienie bezpieczeństwa pożarowego w miejscach pobytu cudzoziemców		KG PSP	komendant wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej
21.	Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego podczas zorganizowanego przewozu oraz w miejscach pobytu cudzoziemców		KG Policji	komendant wojewódzkiej Policji
22.	Ochrona granicy państwowej oraz ujawnianie nielegalnie przybywających osób		KG SG	komendant oddziału Straży Granicznej
23.	Dostosowanie działań do Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej	1) przygotowanie i skierowanie do Agencji FRONTEX wniosku o udzielenie wsparcia w formie „szybkiej interwencji” (<i>Rapid Border Intervention – RBI</i>) 2) opracowanie <i>Planu operacyjnego</i> określającego organizację operacji RBI 3) zapewnienie obsługi logistycznej operacji: zorganizowanie transportu, wyżywienia i bazy noclegowej dla funkcjonariuszy-gości oraz opieki nad nimi	KG SG	Dyrektor-Szef Sztabu KG SG
24.	Skierowanie do właściwych organów państwa objętego sytuacją kryzysową noty dyplomatycznej o natychmiastowe podjęcie działań, które spowodowałyby zmniejszenie (ograniczenie) napływu		Minister właściwy do spraw zagranicznych	

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

	cudzoziemców na terytorium RP		
25.	Powiadomienie Wysokiego Komisarza Organizacji Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców (UNHCR) o sytuacji, działaniach podjętych przez władze RP i ewentualnych oczekiwaniach na reakcję ONZ i innych organizacji międzynarodowych		
26.	Realizacja przez Stanowisko Kierowania Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej zadań Międzynarodowego Punktu Kontaktowego w ramach współpracy z ERCC UE, EADRCC NATO i UN OCHA w zakresie ratownictwa i ochrony ludności	KG PSP	Dyrektor SK KGPPS
Etap II – zorganizowanie dalszego pobytu cudzoziemców na terenie kraju			
27.	Wskazanie możliwości przyjęcia cudzoziemców na obszarach wytypowanych województw (w internatach, ośrodkach wypoczynkowych, schroniskach i zakładach resocjalizacyjnych będących we właściwości Ministra Sprawiedliwości, itp.) oraz wytypowanie miejsc pobytu na terenie kraju, jeśli nie zostało to ustalone w ramach realizacji zadań określonych w etapie I	Minister właściwy do spraw administracji, Wojewoda, Szef UdSC	
28.	Przygotowanie wytypowanych miejsc do przyjęcia cudzoziemców, jeśli nie zostało to ustalone w ramach realizacji zadań określonych w etapie I	Szef UdSC/województwie właściwi dla wytypowanych miejsc pobytu	
29.	Pozyskanie i skierowanie środków zbiorowego transportu drogowego do przewozu cudzoziemców z obozowiska do innych wytypowanych obiektów na terenie województwa, jeśli nie zostało to ustalone w ramach realizacji zadań określonych w etapie I		
30.	Zapewnienie bezpieczeństwa zorganizowanego przewozu cudzoziemców oraz porządku publicznego w trakcie pobytu cudzoziemców w wytypowanych obiektach	KG Policji	komendant wojewódzkiej Policji
31.	Zorganizowanie funkcjonowania obiektu. Zapewnienie warunków socjalno-bytowych dla cudzoziemców w wytypowanym miejscu zakwaterowania	Szef UdSC	upoważniony przedstawiciel Szefa UdSC
32.	Nadzór nad zapewnieniem opieki zdrowotnej (podstawowej opieki zdrowotnej, specjalistycznej pomocy medycznej, leczenia szpitalnego), transportu medycznego, opieki stomatologicznej i pomocy psychologicznej	Minister właściwy do spraw wewnętrznych we współpracy z Szefem UdSC	kierownik komórki organizacyjnej MSWiA, która sprawuje, w imieniu MSWiA, nadzór nad podmiotami leczniczymi MSWiA oraz PIS MSWiA
33.	Zapewnienie cudzoziemcom przebywającym w wytypowanym miejscu zakwaterowania zabezpieczenia sanitarno-epidemiologicznego	1) sprawowanie zapobiegawczego oraz bieżącego nadzoru sanitarnego w zakresie przestrzegania wymagań higieniczno-sanitarnych i zdrowotnych 2) monitorowanie sytuacji epidemiologicznej w oparciu o informacje pochodzące od osób udzielających świadczeń zdrowotnych funkcjonujących na przejściach granicznych, ośrodkach pobytowych, tymczasowych obozowiskach 3) podejmowanie działań zapobiegawczych oraz	Główny Inspektor Sanitarny właściwe miejscowo organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej; w odniesieniu do obiektów i służb MSWiA – właściwy Państwowy Inspektor Sanitarny MSWiA; w odniesieniu do jednostek i obiektów MON – właściwa terytorialnie Wojskowa Inspekcja Sanitarna/WOMP, we współpracy z zarządzającymi miejscami pobytu cudzoziemców (UdSC, wojewodowie)

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

		przeciwpidemicznych		
34.	Zapewnienie finansowania świadczeń medycznych udzielanych cudzoziemcom przebywającym w wytypowanym obiekcie		Szef UdSC	upoważniony przedstawiciel Szefa UdSC
35.	Skoordynowanie wsparcia ze strony organizacji pozarządowych		właściwy terytorialnie wojewoda	
36.	Zapewnienie bezpieczeństwa pożarowego w wytypowanych obiektach		KG PSP	komendant wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej
37.	Zorganizowanie zajęć rekreacyjno-sportowych dla dzieci i młodzieży przebywających w wytypowanych obiektach		Szef UdSC we współpracy z właściwym wojewodą	Właściwy wojewoda we współpracy z organizacjami pozarządowymi
38.	Objęcie dzieci i młodzieży systemem oświaty w publicznych szkołach i placówkach edukacyjnych	1) zabezpieczenie dowozu do szkół, 2) zapewnienie wyprawki szkolnej, 3) zapewnienie podręczników, 4) zapewnienie nauki języka polskiego w szkole, 5) zapewnienie pomocy psychologiczno-pedagogicznej.	minister właściwy do spraw oświaty i wychowania we współpracy z właściwym wojewodą	
39.	Umożliwienie cudzoziemcom podjęcia i odbywania studiów, studiów doktoranckich i Innych form kształcenia, uczestniczenia w badaniach naukowych i pracach rozwojowych – na zasadach określonych w ustawie o szkolnictwie wyższym	6) uprawnienie cudzoziemców do podejmowania kształcenia na zasadach obowiązujących obywateli polskich 7) procedury uznawania wykształcenia	Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego	Dyrektor Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej, rektorzy szkół wyższych
40.	Włączenie w system świadczeń rodzinnych i świadczenia wychowawczego cudzoziemców spełniających niezbędne (ustawowe) kryteria oraz zorganizowanie pomocy dla dzieci cudzoziemców w przypadku niemożności zapewnienia opieki i wychowania przez ich biologicznych rodziców	1) uzyskanie od Szefa UdSC informacji o liczbie i miejscu pobytu cudzoziemców, którym zapewniono ochronę na terytorium RP 2) wydanie zaleceń wojewodom/organom samorządu terytorialnego, co do postępowania w celu ustalenia prawa do świadczeń rodzinnych dla cudzoziemców oraz pomocy pozostawionym bez opieki dzieci cudzoziemców 3) analiza stopnia zabezpieczenia środków w budżetach wojewodów 4) w przypadku niedoborów środków, wnioskowanie do ministra właściwego do spraw budżetu o uzupełnienie budżetów wojewodów o środki na realizację ustawowych zadań gmin	Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego	Dyrektor Departamentu Polityki Rodzinnej MRPiPS, dyrektor wydziału polityki społecznej UW
41.	Ewentualne wystąpienie do właściwych organów Państw Członkowskich UE z wnioskami o przeniesienie osób korzystających z ochrony z Polski do innego Państwa Członkowskiego UE	1) wystąpienie z wnioskiem do innych państw UE o przyjęcie cudzoziemców 2) powiadomienie Komisji Europejskiej i Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw	MSWiA we współpracy z Szefem UdSC	

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

		Uchodźców o przedmiotowym wniosku 3) w przypadku zgody wskazanego państwa, przemieszczenie cudzoziemców do ustalonego miejsca na koszt Polski 4) cudzoziemiec musi wyrazić zgodę na relokację		
42.	Rozpoznawanie, zapobieganie i zwalczanie zagrożeń dla bezpieczeństwa wewnętrznego państwa, mogących wystąpić w związku z masowym napływem cudzoziemców na terytorium RP		Szef Agencji Wywiadu i Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, we współpracy z właściwymi służbami i instytucjami	
43.	Informowanie społeczeństwa o sytuacji oraz podjętych działaniach – według SPO-3	1) zorganizowanie zespołu komunikacji kryzysowej z udziałem przedstawicieli organów odpowiedzialnych za realizację zadań 2) informowanie opinii społecznej o sytuacji, podejmowanych działaniach oraz konieczności określonego postępowania w danej sytuacji 3) regularne wydawanie komunikatów prasowych i organizowanie konferencji prasowych 4) niezwłoczne dementowanie informacji nieprawdziwych i zapewnienie spójności przekazu medialnego różnych zaangażowanych instytucji 5) przygotowywanie materiałów informacyjnych dla cudzoziemców finansowane ze środków przeznaczonych na organizację przyjęcia cudzoziemców (pozyskanych w trybie określonym w pkt 10)	Minister właściwy do spraw wewnętrznych Właściwy terytorialnie wojewoda	Rzecznik prasowy Ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szef Wydziału Polityki Informacyjnej RCB Rzecznik prasowy wojewody
44.	Zapewnienie bieżącego przekazywania informacji między organami administracji publicznej zaangażowanymi w przygotowanie i realizację procedury		Dyrektor RCB, we współpracy z zaangażowanymi organami administracji publicznej	Zastępca Dyrektora RCB kierujący Biurem Analiz i Reagowania
	Przygotowywanie bieżących analiz i ocen sytuacji			
	Monitorowanie przebiegu działań, w szczególności pod względem możliwych zagrożeń bezpieczeństwa na terenie RP			

III. Postanowienia końcowe

Wskazani w procedurze wykonawcy **uwzględnią w swoich planach zarządzania kryzysowego** szczegółowe sposoby i metody realizacji własnych przedsięwzięć.

IV. Ograniczenie w stosowaniu procedury

W sytuacji, kiedy cudzoziemiec przebywający na terytorium Polski nielegalnie nie będzie zgłaszał chęci ubiegania się o ochronę międzynarodową, na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. *o cudzoziemcach*, zostanie zatrzymany i będzie oczekiwał na wydalenie z terytorium RP w jednym ze strzeżonych ośrodków dla cudzoziemców będących w dyspozycji Straży Granicznej, w którym zostanie umieszczony na podstawie postanowienia sądu. Wobec cudzoziemca mogą zostać również zastosowane alternatywne środki przewidziane w art. 398 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. *o cudzoziemcach*, tj. zobowiązanie cudzoziemca do:

7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE, W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ

- zgłaszania się w określonych odstępach czasu do organu Straży Granicznej wskazanego w postanowieniu;
- wpłaty zabezpieczenia pieniężnego w wysokości określonej w postanowieniu, nie niższej niż dwukrotność minimalnego wynagrodzenia przewidzianego w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę;
- przekazania dokumentu podróży do depozytu organowi wskazanemu w postanowieniu;
- zamieszkiwania w miejscu wyznaczonym w postanowieniu do czasu wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu.

Przedstawiony w procedurze schemat dotyczy postępowania w przypadku napływu cudzoziemców, którzy złożyli wniosek o ochronę międzynarodową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. **Brak jest szczególnych rozwiązań prawnych regulujących organizację i finansowanie pomocy socjalnej oraz medycznej dla cudzoziemców, którzy nie złożą wniosku o ochronę międzynarodową.**

V. Słownik pojęć

Ośrodek recepcyjny – ośrodek recepcyjny Urzędu do Spraw Cudzoziemców odpowiadający za przyjęcie, rejestrację, przeprowadzenie badań medycznych oraz innych czynności administracyjnych wobec nowoprzybyłych cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy. Urząd do Spraw Cudzoziemców prowadzi 2 ośrodki recepcyjne – w Białej Podlaskiej oraz Dębaku.

Ośrodek dla cudzoziemców – obiekty przeznaczone na funkcjonowanie ośrodków dla cudzoziemców w celach zapewnienia zakwaterowania, wyżywienia i opieki medycznej do czasu zakończenia procedury o nadanie statusu uchodźcy, będące w aktualnej dyspozycji Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, bądź utworzone na te potrzeby w obiektach wskazanych przez wojewodów bądź przez inne organy administracji samorządowej/rządowej. Za zakwaterowanie w ośrodku dla cudzoziemców uważa się również stałe zakwaterowanie w hotelach, hostelach i innych obiektach komercyjnych.

Centralny Punkt Recepcyjny – obiekt/ośrodek utworzony w sytuacji nagłego napływu cudzoziemców do Polski w infrastrukturze wskazanej przez właściwego terytorialnie wojewodę w sytuacji braku możliwości zapewnienia zakwaterowania w ośrodkach dla cudzoziemców, w celu wypełniania zadań określonych dla ośrodka recepcyjnego.

Obozowisko – (ośrodek krótkotrwałego zakwaterowania) obozowisko założone w sytuacji nagłego napływu cudzoziemców do Polski w celu zapewnienia podstawowego zakwaterowania dla cudzoziemców; powinno być tworzone w ostateczności – w sytuacji wyczerpania wszelkich innych zasobów kwaterunkowych o charakterze trwałym (hotele, hostele, ośrodki etc.).

Podmiot zapewniający opiekę medyczną – podmiot wyłoniony przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców w postępowaniu na zapewnienie opieki medycznej cudzoziemcom ubiegającym się o nadanie statusu uchodźcy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

SPO-10

**WSPÓŁPRACA MIĘDZY ADMINISTRACJĄ PUBLICZNĄ A WŁAŚCICIELAMI ORAZ POSIADACZAMI SAMOISTNYMI
I ZALEŻNYMI OBIEKTÓW, INSTALACJI LUB URZĄDZEŃ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ W ZAKRESIE JEJ OCHRONY**

I. Cel procedury, koordynator, podstawy prawne

Cel procedury		Koordynator działań	Uczestnicy
Określenie sposobu współpracy w czasie sytuacji kryzysowej mogącej stanowić zagrożenie dla infrastruktury krytycznej oraz będącej skutkiem zakłócenia funkcjonowania IK		Minister właściwy dla rodzaju sytuacji kryzysowej	– Minister odpowiedzialny za dany system infrastruktury krytycznej* – Właściciele oraz posiadacze samoistni i zależni obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej (dalej: „operatorzy IK”) – Szef ABW – Wojewoda – Dyrektor RCB – Minister – Koordynator służb specjalnych – Inne niezbędne podmioty
Wejście	Wyjście	Podstawy prawne działań	
Wystąpienie sytuacji kryzysowej, w związku z którą konieczna jest współpraca pomiędzy administracją a operatorami IK	Zakończenie sytuacji kryzysowej	1) ustawa o zarządzaniu kryzysowym 2) ustawa o Radzie Ministrów 3) ustawa o działach administracji rządowej 4) ustawa o działaniach antyterrorystycznych 5) ustawa o ochronie osób i mienia	

II. Przebieg działań

Lp.	Przedsięwzięcie	Wykonawca
Etap przygotowawczy		
1.	Aktualizowanie listy z danymi kontaktowymi osób odpowiedzialnych za utrzymywanie kontaktów z podmiotami właściwymi w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej, o których mowa w art. 6 ust. 5a ustawy o zarządzaniu kryzysowym oraz przekazywanie jej do CZK funkcjonujących w ministerstwach i urzędach centralnych oraz WCZK	Dyrektor RCB

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

2.	Aktualizowanie listy z danymi kontaktowymi CZK ministerstw i urzędów centralnych oraz WCZK i przekazywanie jej osobom, o których mowa w art. 6 ust. 5a ustawy o zarządzaniu kryzysowym	Dyrektor RCB
3.	Wyznaczenie osób odpowiedzialnych za: 1) wymianę informacji z operatorami IK, a także pomiędzy instytucjami zaangażowanymi w rozwiązywanie sytuacji kryzysowej 2) wymianę informacji wewnątrz instytucji	– Minister odpowiedzialny za dany system infrastruktury krytycznej – Minister właściwy dla rodzaju sytuacji kryzysowej – Minister – Koordynator służb specjalnych – Dyrektor RCB – Szef ABW – wojewoda
4.	Cykliczna weryfikacja i ewentualna aktualizacja bazy teleadresowej punktów kontaktowych oraz sprawdzenie działania przewidzianych środków łączności (ewentualnie innych znanych lub wykorzystywanych)	– Minister odpowiedzialny za dany system infrastruktury krytycznej – Minister właściwy dla rodzaju sytuacji kryzysowej – Minister – Koordynator służb specjalnych – Dyrektor RCB – Szef ABW – wojewoda
Działanie w sytuacji kryzysowej		
1.	Uzyskanie i zebranie informacji o rozwoju sytuacji kryzysowej i dotychczasowych działaniach właściwych służb	– Dyrektor RCB – Minister właściwy dla rodzaju sytuacji kryzysowej we współpracy z ministrami odpowiedzialnymi za systemy IK oraz operatorami IK
2.	Przygotowanie oceny sytuacji wraz z prognozą rozwoju	Minister właściwy dla rodzaju sytuacji kryzysowej, we współpracy z ministrami odpowiedzialnymi za systemy infrastruktury krytycznej oraz operatorami IK

7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE, W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ

3.	Monitorowanie rozwoju sytuacji i przebiegu działań podjętych przez podmioty zaangażowane oraz bieżąca wymiana informacji	Minister właściwy dla rodzaju sytuacji kryzysowej, we współpracy z ministrami odpowiedzialnymi za systemy infrastruktury krytycznej oraz operatorami IK
4.	W przypadku podjęcia informacji o możliwości wystąpienia sytuacji kryzysowej będącej skutkiem zdarzenia o charakterze terrorystycznym, zagrażającego infrastrukturze krytycznej, wydawanie poleceń organom i podmiotom zagrożonym tymi działaniami oraz przekazywanie im niezbędnych informacji służących przeciwdziałaniu zagrożeniom	Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego
5.	Informowanie Ministra Koordynatora Służb Specjalnych o działaniach podjętych w pkt. 4.	Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego

*Minister odpowiedzialny za system IK oznacza ministra, o którym mowa w art. 5b ust. 2 pkt 2 ustawy o zarządzaniu kryzysowym i wskazanego w Narodowym Programie Ochrony Infrastruktury Krytycznej.

III. Postanowienia końcowe – zadania głównych uczestników ochrony IK

- należy uwzględnić zadanie wprowadzone artykułem 33 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o *działaniach antyterrorystycznych* (Dz.U. z 2016 roku, poz. 904) dotyczące obowiązku wpisania obiektów wchodzących w skład infrastruktury krytycznej do wykazu obiektów określonych w art. 5 ustawy o *ochronie osób i mienia* (Dz.U. z 2016 r., poz. 1432, z późn. zm.)

Rządowe Centrum Bezpieczeństwa:

- realizacja zadań planistycznych i programowych z zakresu ochrony infrastruktury krytycznej oraz europejskiej infrastruktury krytycznej, w tym opracowywanie i aktualizacja załącznika funkcjonalnego do Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego dotyczącego ochrony infrastruktury krytycznej, a także współpraca, jako krajowy punkt kontaktowy, z instytucjami Unii Europejskiej i Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego oraz ich krajami członkowskimi w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej;
- budowanie, utrzymywanie i rozwijanie sieci wymiany informacji pomiędzy uczestnikami Narodowego Programu Ochrony Infrastruktury Krytycznej;
- wsparcie w identyfikacji i ocenie skutków potencjalnych efektów kaskadowych;
- wsparcie bezpośrednich kontaktów między podmiotami zaangażowanymi w reagowanie na sytuację kryzysową;
- zatwierdzanie planów ochrony infrastruktury krytycznej.

Minister odpowiedzialny za system IK:

- dokonywanie ad hoc, na potrzeby reagowania oceny ryzyka zakłócenia funkcjonowania systemu IK, wywołanego zniszczeniem lub zakłóceniem funkcjonowania pojedynczej IK;
- współpraca z organami, w kompetencji których znajdują się sprawy dotyczące części składowych (elementów) systemu IK, niebędących bezpośrednio we właściwości gospodarza;
- udzielanie wsparcia merytorycznego ministrowi właściwemu dla rodzaju sytuacji kryzysowej
- współpraca z operatorami infrastruktury krytycznej w zakresie jej ochrony, animowanie tej współpracy i jej podtrzymywanie;
- współpraca z RCB w zakresie wsparcia w identyfikacji IK oraz wdrażaniu i aktualizacji NPOIK.

7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE, W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ

Osoba kontaktowa jako przedstawiciel operatora IK:

- przygotowanie i wdrażanie, stosownie do przewidywanych zagrożeń, planów ochrony infrastruktury krytycznej oraz utrzymywania własnych systemów rezerwowych zapewniających bezpieczeństwo i podtrzymujących funkcjonowanie tej infrastruktury do czasu jej pełnego odtworzenia;
- dostarczanie administracji publicznej i innym operatorom IK wiedzy na temat zależności i współzależności pomiędzy własną IK, a IK funkcjonującą w innych sektorach gospodarki;
- przekazywanie przez właścicieli oraz posiadaczy obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej informacji o zidentyfikowanych zagrożeniach dla zarządzanej przez nich infrastruktury;
- przekazywanie informacji o spodziewanym lub zaobserwowanym zwiększeniu zapotrzebowania na usługi lub produkty dostarczane przez operatorów;
- wsparcie administracji publicznej (na wszystkich poziomach) wiedzą ekspercką dotyczącą funkcjonowania IK w procesie planowania na wypadek wystąpienia sytuacji kryzysowej;
- wymiana informacji na temat zagrożeń z właściwymi organami administracji publicznej i innymi operatorami IK;
- niezwłoczne przekazywanie Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, będących w ich posiadaniu informacji dotyczących zagrożeń o charakterze terrorystycznym dla infrastruktury krytycznej, a także działań, które mogą prowadzić do zagrożenia życia lub zdrowia ludzi, mienia w znacznych rozmiarach, dziedzictwa narodowego lub środowiska naturalnego.

Wojewoda:

- koordynowanie wykonania zadań z zakresu ochrony infrastruktury krytycznej, wynikających z faktu jej lokalizacji na terytorium województwa, w tym ujęcie tych zadań w planach zarządzania kryzysowego;
- gromadzenie i przetwarzanie informacji dotyczących infrastruktury krytycznej zlokalizowanej na terenie województwa;
- przekazywanie, jeżeli istnieje potrzeba wynikająca z wojewódzkiego planu zarządzania kryzysowego, niezbędnej informacji o infrastrukturze krytycznej na terenie województwa właściwemu organowi administracji publicznej działającemu na tym terenie;
- przekazywanie operatorom informacji dotyczących zagrożeń dla infrastruktury krytycznej;
- współpraca z samorządem wojewódzkim, powiatowym i gminnym w realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego i planowania cywilnego, wynikających z kompetencji samorządu województwa;
- współpraca z operatorami IK i podmiotami właściwymi w sprawach ochrony IK w celu zakończenia działań związanych z sytuacją kryzysową lub ograniczeniem jej skutków;

Szef ABW

W przypadku podjęcia informacji o możliwości wystąpienia sytuacji kryzysowej będącej skutkiem zdarzenia o charakterze terrorystycznym, zagrażającego infrastrukturze krytycznej, może wydawać polecenia organom i podmiotom zagrożonym tymi działaniami oraz przekazywać im niezbędne informacje służące przeciwdziałaniu zagrożeniom. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego o podjętych działaniach informuje Ministra Koordynatora Służb Specjalnych.

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

SPO-11

ORGANIZACJA EWAKUACJI OBYWATELI POLSKICH SPOZA GRANIC KRAJU

I. Cel procedury, koordynator działań, podstawy prawne

Cel procedury		Koordynator działań	Uczestnicy
Określenie procesu organizacji ewakuacji osób zagrożonych zza granicy do Polski		Minister właściwy do spraw zagranicznych – w zakresie organizacji ewakuacji poza granicami kraju Minister właściwy do spraw wewnętrznych i spraw administracji publicznej – w zakresie przyjęcia i/lub pobytu na terenie RP osób ewakuowanych	– Minister właściwy do spraw gospodarki – Minister właściwy do spraw budżetu – Minister właściwy do spraw transportu – Minister Obrony Narodowej – Minister właściwy do spraw wewnętrznych i spraw administracji publicznej – Minister właściwy do spraw zagranicznych – Minister właściwy do spraw zdrowia – Minister właściwy do spraw energii – Minister właściwy do spraw turystyki – Minister właściwy do spraw rozwoju – Minister – Koordynator służb specjalnych – Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – Szef Agencji Wywiadu – Wojewoda – Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa
Wejście	Wyjście	Podstawy prawne działań	
Wystąpienie sytuacji kryzysowej poza granicami kraju, w związku z którą konieczne jest udzielenie pomocy obywatelom polskim oraz obywatelom innych państw będących członkami ich rodzin, w tym ewakuacja zagrożonych osób do miejsca bezpiecznego	Przyjęcie osób ewakuowanych w miejscu bezpiecznym i/lub w kraju	1) decyzja Rady ustanawiająca środki wykonawcze do decyzji Rady Europejskiej w sprawie sprawowania prezydencji Rady oraz dotycząca przewodnictwa w organach przygotowawczych Rady. Ustanowienie Grupy Roboczej do spraw Konsularnych (COCON) 2) wytyczne Rady w sprawie ochrony konsularnej obywateli UE w państwach trzecich 3) ustawa z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym 4) ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie 5) ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej 6) ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa 7) ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej	

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

		8) ustawa z dnia 25 czerwca 2015 r. Prawo konsularne 9) ustawa z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu 10) ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych 11) ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej 12) ustawa z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym 13) ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej 14) ustawa z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo prasowe 15) ustawa z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne 16) ustawa z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe 17) ustawa z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze 18) ustawa z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych 19) ustawa z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym 20) ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej 21) ustawa z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, 22) ustawa z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi 23) ustawa z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie Kontrwywiadu Wojskowego i Służbie Wywiadu Wojskowego 24) zarządzenie Nr 67 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 października 2014 r. w sprawie organizacji i trybu pracy Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego
--	--	--

II. Przebieg działań

Lp.	Przedsięwzięcie	Sposób wykonania zadania	Odpowiedzialny	Wykonawca zadania
Etap przygotowawczy				
1.	Uzyskanie informacji o rozwoju sytuacji kryzysowej i dotychczasowych działaniach polskich służb dyplomatycznych	Informacje uzyskuje Ministerstwo Spraw Zagranicznych, głównie od właściwego terytorialnie przedstawicielstwa dyplomatycznego lub Agencji Wywiadu/Służby Wywiadu Wojskowego	Minister właściwy do spraw zagranicznych	Ministerstwo Spraw Zagranicznych - Departament Konsularny (Wydział Centrum Operacyjne) Szef Agencji Wywiadu Szef Służby Wywiadu Wojskowego
2.	Przygotowanie analizy zagrożenia i możliwości przeciwdziałania	Należy uwzględnić: – rodzaj, skalę oraz przewidywany zasięg terytorialny zagrożenia – liczbę osób wymagających pomocy (obywateli polskich, państw UE i pozostałych) oraz ich stan zdrowia	Minister właściwy do spraw zagranicznych	Dyrektor Departamentu Konsularnego (DK MSZ) we współpracy z Dyrektorem RCB

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

		– możliwości przeciwdziałania z wykorzystaniem środków dostępnych na miejscu (personel miejscowy placówki, stan finansów placówki, dotychczas wykonane i planowane czynności) – międzynarodowe uwarunkowania dotychczasowych i możliwych działań – ewentualność wysłania personelu z kraju, zwiększenia budżetu na opiekę konsularną, określenia zakresu pomocy – potrzebę zwołania posiedzenia Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego, stosownie do sytuacji – wybór najlepszego środka transportu i sposobu ewakuacji (wsparcie bezpiecznego wyjazdu lokalnymi komercyjnymi środkami transportu, wykorzystanie zasobów innych państw, zapewnienie krajowego transportu cywilnego, zapewnienie transportu wojskowego), stosownie do sytuacji		
3.	W procesie przygotowania analizy zagrożenia i możliwości przeciwdziałania skutkom tego zagrożenia np. poprzez zorganizowanie ewakuacji, Minister Spraw Zagranicznych uwzględnia konieczność kontrwywiadowczego i fizycznego zabezpieczenia przedsięwzięcia, jego wykonawców i osób przewidzianych do ewakuacji. Czynności realizowane przez służby specjalne koordynuje osoba, której Prezes Rady Ministrów powierzył koordynację i nadzór nad działalnością służb specjalnych		Minister – Koordynator służb specjalnych	Szef AW, Szef SWW Szef ABW, Szef SKW
4.	Przekazanie Prezesowi Rady Ministrów-Przewodniczącemu Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego wniosków z dokonanej analizy, w celu rozpatrzenia zasadności i możliwości ewakuacji osób zza granicy do miejsca bezpiecznego lub bezpośrednio do kraju		Minister właściwy do spraw zagranicznych Dyrektor RCB-Sekretarz RZZK	
Wariant I	Zwołanie posiedzenia RZZK. Analiza sytuacji. Decyzja Prezesa Rady Ministrów o przeprowadzeniu ewakuacji		Prezes Rady Ministrów-Przewodniczący RZZK	
	Uzgodnienie z krajowymi organami współdziałającymi szczegółowego sposobu realizacji przedsięwzięcia		Zgodnie z właściwością: Minister właściwy do spraw zagranicznych Minister właściwy do spraw wewnętrznych	
Wariant II	Przygotowanie wniosku o przeprowadzenie ewakuacji. Przedstawienie koncepcji ewakuacji oraz potrzeb krajowym organom współdziałającym. Przedłożenie wniosku Prezesowi Rady Ministrów		Zgodnie z właściwością: Minister właściwy do spraw zagranicznych Minister właściwy do spraw wewnętrznych	
	Decyzja Prezesa Rady Ministrów o przeprowadzeniu ewakuacji		Prezes Rady Ministrów	

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

	Uzgodnienie z krajowymi organami współdziałającymi szczegółowego sposobu realizacji przedsięwzięcia	Zgodnie z właściwością: Minister właściwy do spraw zagranicznych Minister właściwy do spraw wewnętrznych
<i>Wariant III</i>	W przypadku wystąpienia nagłego zagrożenia dla bezpieczeństwa obywateli polskich decyzję o ewakuacji podejmuje Minister Spraw Zagranicznych w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji. O podjętych działaniach informuje Prezesa Rady Ministrów oraz uzgadnia przedsięwzięcia z ministrami zaangażowanymi w proces przeprowadzenia ewakuacji	Zgodnie z właściwością: Minister właściwy do spraw zagranicznych, Minister właściwy do spraw wewnętrznych
Zorganizowanie i przeprowadzenie ewakuacji zagrożonych osób zza granicy do miejsca bezpiecznego – koordynuje Minister Spraw Zagranicznych		
5.	Uzyskanie dodatkowych środków finansowych na zorganizowanie i przeprowadzenie ewakuacji	1) w pierwszej kolejności zwiększone wydatki będą ponoszone z części budżetu państwa, której dysponentem jest Minister Spraw Zagranicznych 2) w przypadku niewystarczających własnych środków, Minister Spraw Zagranicznych postępuje według SPO-2 3) w przypadku konieczności zapewnienia transportu polskiego przewoźnika lotniczego/ cywilnego (Polskie Linie Lotnicze LOT) z zagrożonego obszaru do miejsca bezpiecznego – z wnioskiem o podział rezerw celowych/rezerwy ogólnej wystąpi Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych – postępowanie według SPO-2 4) w przypadku konieczności zapewnienia lotniczego transportu wojskowego z zagrożonego obszaru do miejsca bezpiecznego – z wnioskiem o podział rezerw celowych/rezerwy ogólnej wystąpi Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych – postępowanie według SPO-2 5) w przypadku konieczności zapewnienia transportu kolejowego z zagrożonego obszaru do miejsca bezpiecznego – z wnioskiem o podział rezerw celowych/rezerwy ogólnej wystąpi Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych – postępowanie według SPO-2. Minister właściwy do spraw zagranicznych Minister właściwy do spraw budżetu Minister właściwy do spraw gospodarki Minister Obrony Narodowej kierownik komórki organizacyjnej MSZ wykonującej funkcję dysponenta części 45 budżetu państwa – sprawy zagraniczne Przedstawiciel ministra właściwego do spraw budżetu Przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki Przedstawiciel ministra obrony narodowej Przedstawiciel ministra właściwego do spraw transportu

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

6.	Prowadzenie rozpoznania sytuacji, ze szczególnym ukierunkowaniem na stwierdzone i prognozowane zagrożenia dla bezpieczeństwa obywateli polskich znajdujących się w rejonie zaistniałej sytuacji kryzysowej i przekazywanie bieżących danych do Ministerstwa Spraw Zagranicznych (DK –Wydział Centrum Operacyjne).		SzeF Agencji Wywiadu SzeF Służby Wywiadu Wojskowego Główny Inspektor Sanitarny (zagrożenie epidemiologiczne) Minister właściwy do spraw gospodarki (sytuacja polskich przedsiębiorców funkcjonujących w rejonie kryzysu)	
7.	Zbieranie informacji o sytuacji, ich analizowanie, opracowywanie i przekazywanie krajowym organom współdziałającym oraz zainteresowanym państwom/organizacjom międzynarodowym		Minister właściwy do spraw zagranicznych	Kierownicy komórek organizacyjnych MSZ: - Centrum Operacyjne - Departament Konsularny Przedstawiciele ministrów (kierowników urzędów centralnych)
	Uzyskiwanie informacji o sytuacji od krajowych punktów kontaktowych (m.in. Minister Zdrowia-GIS, MSWiA-KG PSP) funkcjonujących w międzynarodowym systemie monitoringu oraz Krajowego Centrum Zarządzania Kryzysowego w RCB			
	Utrzymywanie kontaktu i uzgodnienie trybu postępowania z właściwymi władzami państwa, na terenie którego znajdują się zagrożone osoby			
	Uzgodnienie sposobu postępowania podczas spotkania grupy roboczej do spraw konsularnych COCON państw Unii Europejskiej			
	Pozyskanie lokalnych środków transportu do przewozu zagrożonych osób do tymczasowego miejsca pobytu (miejsc zbiórki)			
	Uzgodnienie z przedstawicielami ministrów (kierowników urzędów centralnych) zaangażowanych w przeprowadzenie ewakuacji szczegółowego zakresu zadań do wykonania			
8.	Uruchomienie procesu informowania obywateli polskich znajdujących się na terenie obcego kraju o planowanych działaniach (sposobach pomocy, miejscach zbiórek, środkach transportu, trybie ewakuacji, planach dotyczących zakwaterowania, opieki medycznej, itd. po dotarciu do Polski)	Przygotowane w MSZ komunikaty są przekazywane za pośrednictwem: — stron internetowych MSZ — stron internetowych innych urzędów centralnych — możliwości komunikacyjnych systemu rejestracji podróży „Odyseusz” — operatorów telefonii komórkowej (art. 176-177 ustawy prawo telekomunikacyjne) — polskich nadawców radiowo-telewizyjnych emitujących sygnał na terenie obcego kraju (art. 34 ustawy prawo prasowe) — zagranicznych nadawców radiowo-telewizyjnych właściwych dla obcego kraju/regionu (według uzgodnień) — polskich placówek dyplomatycznych i konsularnych	Minister właściwy do spraw zagranicznych, we współpracy z ministrem właściwym do spraw informatyzacji ministrem właściwym do spraw wewnętrznych	Dyrektor Departamentu Konsularnego MSZ Dyrektor Departamentu Telekomunikacji MC kierownik komórki organizacyjnej MSWiA właściwej w sprawach zarządzania kryzysowego

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

9.	Przekazanie do ABW szczegółowych informacji o planowanej ewakuacji pod kątem możliwych zagrożeń ekstremistycznych, terrorystycznych lub przestępczych oraz przekazanie przez ABW do Ministerstwa Spraw Zagranicznych informacji dotyczącej potencjalnych zagrożeń		Minister właściwy do spraw zagranicznych Szef ABW	Dyrektor Departamentu Konsularnego (DK MSZ) we współpracy z ABW
10.	Informowanie rodzin znajdujących się w Polsce o sytuacji i podjętych działaniach		Minister właściwy do spraw zagranicznych	Dyrektor Departamentu Konsularnego
11.	Informowanie społeczeństwa polskiego o sytuacji i podjętych działaniach			Rzecznik prasowy MSZ
12.	Wsparcie bezpiecznego opuszczenia zagrożonego obszaru przez obywateli polskich na własną rękę komercyjnymi środkami transportu w przypadku ich dostępności		Minister właściwy do spraw zagranicznych Minister właściwy do spraw turystyki	Dyrektor Departamentu Konsularnego MSZ Przedstawiciel ministra właściwego do spraw turystyki
13.	W przypadku nieznacznej liczby zagrożonych obywateli polskich i/lub lepszych możliwości ewakuacyjnych państw członkowskich UE, bądź innych – wsparcie, zapewnienie ewakuacji obywateli polskich wraz z obywatelami tych państw		Minister właściwy do spraw zagranicznych Minister właściwy do spraw turystyki	Dyrektor Departamentu Konsularnego MSZ
14.	W przypadku braku możliwości opuszczenia zagrożonego obszaru środkami komercyjnymi, przygotowanie i skierowanie środków transportu lotniczego do przewozu zagrożonych osób	1) Tryb z wykorzystaniem polskiego przewoźnika lotniczego (PLL LOT): a) MSZ występuje z wnioskiem do MRiF o odpłatne udostępnienie statku powietrznego przez polskiego przewoźnika lotniczego b) MRiF nakłada na przewoźnika obowiązek udostępnienia statku powietrznego i zawarcia umowy przewozowej c) MRiF przy wsparciu MSZ prowadzi negocjacje i podpisuje umowę z przewoźnikiem, określając szczegółowe warunki wykonania usługi, w tym: liczbę osób do ewakuacji, punkty zbiórki, terminy realizacji, miejsca startu i lądowania, warunki bezpieczeństwa przelotu	Minister właściwy do spraw zagranicznych	Dyrektor Departamentu Konsularnego MSZ
			Minister Rozwoju i Finansów	Przedstawiciel MRiF Dyrektor Departamentu Konsularnego MSZ
			MRiF/MSZ	

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

		2) Tryb z wykorzystaniem wojskowego transportu lotniczego: a) wariant A) – MSZ wnioskuję do MON o ustalenie dostępności i możliwości użycia krajowych wojskowych środków transportu, określając liczbę osób do ewakuacji, punkty zbiórki oraz optymalny termin realizacji – MON decyduje o skierowaniu na potrzeby ewakuacji wojskowych środków transportu, na zasadach określonych ustawą o zasadach użycia lub pobytu SZ RP poza granicami państwa – spełnienie formalności związanych z wykorzystaniem przestrzeni powietrznej zapewnia MON b) wariant B) Wystąpienie do dowódcy jednostki transportu lotniczego HAW (NATO) o udostępnienie transportu lotniczego w ramach pakietu „polskich godzin lotu” do przewozu zagrożonych osób do Polski – w ramach Programu Strategic Airlift Capability SAC. c) wariant C) Wykorzystanie środków transportu lotniczego w ramach Programu Strategicznego Transportu Lotniczego SALIS NATO-PDP (Strategic Airlift Interim Solution).	Minister Obrony Narodowej	Dowódca Operacyjny RSZ (CZK MON)
15.	Wybór sposobu ewakuacji lotniczej oraz zabezpieczenie przelotu	1) rozważenie przeprowadzenia ewakuacji w dwóch fazach: – faza I – z miejsca zagrożonego do najbliższego bezpiecznego regionu lub kraju (miejsca bezpiecznego) – faza II – z miejsca bezpiecznego do Polski 2) MSZ przekazuje Straży Granicznej informację dotyczącą planowanej liczby ewakuowanych i inne niezbędne	Minister właściwy do spraw zagranicznych Komendant Główny Straży Granicznej	Dyrektor Departamentu Konsularnego MSZ Dyrektor-Szef Sztabu KG SG

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

		dane potrzebne w procesie odprawy granicznej 3) Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej wydziela żołnierzy Żandarmerii Wojskowej do utrzymania porządku publicznego na pokładach wojskowych statków powietrznych w trakcie trwania ewakuacji	Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej	Szef Sztabu ŻW
16.	Przygotowanie i skierowanie środków transportu kolejowego do przewozu zagrożonych osób Rozważenie możliwości wykorzystania do ewakuacji środków transportu wodnego	1) MSZ wnioskuje do MliB o ustalenie dostępności i możliwości użycia kolejowych środków transportu, określając liczbę osób do ewakuacji, punkty zbiórki (główne i rezerwowe) oraz optymalny termin realizacji 2) MliB nakłada na PKP Intercity S.A. obowiązek zawarcia umowy o wykonanie zadania przewozowego 3) PKP Intercity S.A. uzgadnia z zagranicznymi przewoźnikami możliwości i warunki uruchomienia pociągów w trybie indywidualnego rozkładu jazdy, po czym składa zamówienie na trasę do PKP PLK S.A. oraz właściwych zagranicznych zarządców infrastruktury, przez których obszar planowana jest trasa przejazdu 4) PKP Intercity S.A. ustala z zagranicznymi zarządcami infrastruktury kolejowej szczegóły transportu, w tym przewidywany tabor kolejowy, trasy i czasy przejazdu, przejścia graniczne, warunki ruchu, koszt, termin realizacji, 5) PKP Intercity S.A. zapewnia gotowość do przewozu osób z wykorzystaniem środków transportu kolejowego w miarę posiadanego taboru 6) MliB monitoruje proces przygotowań i realizację przedsięwzięcia oraz na bieżąco informuje CO DK MSZ o stanie wykonania zadania.	Minister właściwy do spraw zagranicznych Minister właściwy do spraw transportu	Dyrektor Departamentu Konsularnego MSZ Dyrektor Biura Zarządzania Kryzysowego MIB
17.	Przygotowanie (zawarcie umów) przez wojewodę wskazanego przez Prezesa Rady Ministrów (lub MSWiA - na podstawie upoważnienia Prezesa Rady Ministrów) oraz skierowanie środków transportu drogowego do przewozu zagrożonych osób z obcego kraju do Polski		Minister właściwy do spraw wewnętrznych i spraw administracji publicznej	kierownik komórki organizacyjnej MSWiA właściwej w sprawach zarządzania kryzysowego
				wojewoda
18.	Przygotowanie i skierowanie do obcego kraju podległych sił i środków do pomocy, jeżeli jest prowadzona akcja	1) o ile to możliwe i wskazane, zorganizowanie rekonesansu rejonu działań z udziałem przedstawicieli	Minister właściwy do spraw	Dyrektor Departamentu Konsularnego MSZ

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

	ratownicza wobec osób ewakuowanych lub występuje konieczność zapewnienia bezpieczeństwa osobom biorącym udział w akcji ewakuacyjnej	podmiotów uczestniczących w przedsięwzięciu	zagranicznych Minister – Koordynator służb specjalnych	Szef AW Szef SWW
		2) zadysponowanie grupy (zespołu) ratowniczej do działania poza granicami kraju – zgodnie ze standardami obowiązującymi w PSP i umowach międzynarodowych	Minister właściwy do spraw wewnętrznych	Komendant Główny PSP (Dyrektor SK KG PSP)
19.	Zorganizowanie zabezpieczenia medycznego ewakuacji Postępowanie wobec ewakuowanych obywateli polskich wymagających pomocy medycznej	Decyzję o skierowaniu Żandarmerii Wojskowej podejmuje Minister Obrony Narodowej określając w niej sposób i zakres działania	Minister Obrony Narodowej Minister właściwy do spraw wewnętrznych	Dowódca Operacyjny RSZ RP (CZK MON) KG PSP
		1) uzgodnienie sposobów komunikacji i organizacji czynności związanych z ewakuacją medyczną na terytorium obcego państwa 2) skierowanie personelu medycznego Lotniczego Pogotowia Ratunkowego do wsparcia obsady medycznej wojskowych statków powietrznych – zgodnie z umową między Ministrem Zdrowia a Dyrektorem LPR	Minister właściwy do spraw zagranicznych we współpracy z Ministrem właściwym do spraw zdrowia	W zakresie zadań realizowanych przez: Ministra Zdrowia – Dyrektor Departamentu Ratownictwa Medycznego i Obronności MON, MSZ, ME, MSWiA – kierownicy komórek organizacyjnych wyznaczeni przez właściwych ministrów
			Minister właściwy do spraw zdrowia we współpracy z Ministrem Obrony Narodowej	
		3) uzyskanie informacji o dostępnych miejscach szpitalnych, przekazanie danych do DK – Wydziału Centrum Operacyjne MSZ	Minister właściwy do spraw zdrowia	
		4) ewentualne wystąpienie do Ministra Energii z wnioskiem o udostępnienie medycznych rezerw strategicznych		
		5) koordynacja działań medycznych na terenie kraju, realizowanych na rzecz osób ewakuowanych		

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

		6) udział w procesie komunikacji społecznej związanej z wykonanym przedsięwzięciem, organizowanym przez MSZ i MSWiA		
20.	Zorganizowanie zabezpieczenia ewakuacji medycznej osób chorych lub podejrzanych o zachorowanie na chorobę wysoce zakaźną lub szczególnie niebezpieczną	1) udział w przygotowywanej analizie i ocenie zagrożenia epidemicznego związanego z ewakuacją medyczną obywateli polskich, chorych na choroby wysoce zakaźne i szczególnie niebezpieczne w celu leczenia ich w Polsce	Główny Inspektor Sanitarny	Dyrektor Departamentu Zapobiegania oraz Zwalczania Zakażeń i Chorób Zakaźnych u Ludzi GIS
		2) po podjęciu przez uprawnione organy decyzji o ewakuacji medycznej osób chorych lub podejrzanych o zachorowanie na chorobę wysoce zakaźną lub szczególnie niebezpieczną – ocena przygotowania podmiotu leczniczego na terenie Polski do przyjęcia ewakuowanych chorych		
		3) wsparcie merytoryczne w obszarze bezpieczeństwa epidemiologicznego przy przygotowaniu umowy z wytypowanym przewoźnikiem lotniczym na przewóz z obcego państwa do Polski osób chorych lub podejrzanych o zachorowanie		Dyrektor Departamentu Współpracy Międzynarodowej i Ochrony Sanitarnej Granic GIS, Dyrektor Departamentu Zapobiegania oraz Zwalczania Zakażeń i Chorób Zakaźnych u Ludzi GIS
		4) przekazanie informacji do GIS o miejscu lądowania statku powietrznego z ewakuowanymi chorymi	Dyrektor Departamentu Konsularnego MSZ	
		5) weryfikacja obowiązujących procedur postępowania na lotnisku i czynności związanych z przemieszczeniem ewakuowanych chorych do podmiotu leczniczego na terenie Polski	Główny Inspektor Sanitarny	Dyrektor Departamentu Zapobiegania oraz Zwalczania Zakażeń i Chorób Zakaźnych u Ludzi GIS, Dyrektor Departamentu Współpracy Międzynarodowej i Ochrony Sanitarnej Granic GIS – we współpracy z zarządzającym lotniskiem, właściwą miejscowo inspekcją sanitarną, Strażą Graniczną, Policją,

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

				wojewodą i Urzędem Lotnictwa Cywilnego
		6) komunikacja społeczna związana z wykonanym przedsięwzięciem (przekazanie społeczeństwu komunikatów i informacji)		Rzecznik Prasowy GIS
		7) sprawowanie nadzoru epidemiologicznego w związku prowadzonymi działaniami		Dyrektor Departamentu Zapobiegania oraz Zwalczania Zakażeń i Chorób Zakaźnych u Ludzi GIS
Zorganizowanie przyjęcia ewakuowanych osób w kraju – koordynuje Minister właściwy do spraw administracji publicznej				
21.	Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji otrzymuje z MSZ (Departament Konsularny) informacje o Liczbie osób, które mają być ewakuowane oraz ich potrzebach w zakresie krótkotrwałego zakwaterowania. Na tym etapie – w miarę możliwości – służby konsularne powinny dysponować danymi odnośnie przyszłych potrzeb w zakresie pobytu (preferowana lokalizacja, czy dane osoby mają rodzinę w Polsce, ich ewentualne potrzeby w zakresie opieki medycznej, szkoły dla dzieci, opieki dla osób niepełnosprawnych lub niesamodzielnych)		Minister właściwy do spraw zagranicznych	Dyrektor Departamentu Konsularnego
			Minister właściwy do spraw administracji publicznej	kierownik komórki organizacyjnej MSWiA właściwej w sprawach zarządzania kryzysowego
22.	Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji (Szef Urzędu do spraw Cudzoziemców) dokonuje analizy możliwości czasowego zakwaterowania cudzoziemców w obiektach będących w dyspozycji służb podległych MSWiA (w tym w ośrodkach dla cudzoziemców)		Minister właściwy do spraw wewnętrznych	kierownik komórki organizacyjnej MSWiA właściwej w sprawach zarządzania kryzysowego
				Szef UdsC
23.	MSWiA wnioskuję do wojewodów o wytypowanie obiektów, w których osoby ewakuowane mogą być zakwaterowane na pobyt krótkoterminowy, jeśli w wyniku wcześniejszej analizy zaistnieje potrzeba wskazania dodatkowych miejsc zakwaterowania.		kierownik komórki organizacyjnej MSWiA właściwej w sprawach zarządzania kryzysowego	
			wojewoda	
24.	Uzyskanie dodatkowych środków finansowych na przyjęcie i pobyt ewakuowanych osób w kraju	1) w pierwszej kolejności zwiększone wydatki będą ponoszone z części budżetu państwa, której dysponentem jest Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji	Minister właściwy do spraw administracji publicznej	kierownik komórki organizacyjnej MSWiA wykonującej funkcję dysponenta części budżetu pozostającej
		2) po wydatkowaniu własnych środków, z wnioskiem do Ministra Finansów o podział rezerw celowych/rezerwy	Minister właściwy do spraw budżetu	we właściwości Ministra

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

		ogólnej budżetu państwa – wystąpi Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji – postępowanie według SPO-2.		
25.	Departament Konsularny MSZ przekazuje do RCB informacje o czasie oraz lotnisku startu i lądowania samolotów (lub o czasie oraz miejscu odjazdu i przyjazdu pociągów) oraz liczbie i danych osób ewakuowanych. RCB informuje podmioty zaangażowane w ewakuację, w tym w szczególności: służby podległe MSWiA oraz Ministra Zdrowia, Szefa ABW i właściwych terytorialnie wojewodów, celem podjęcia przez te instytucje czynności związanych z przyjęciem osób ewakuowanych.		Dyrektor Departamentu Konsularnego MSZ Zastępca Dyrektora RCB kierujący Biurem Analiz i Reagowania	
26.	Na podstawie otrzymanych informacji	Straż Graniczna: 1) przeprowadza odprawę graniczną, natomiast w stosunku do osób ewakuowanych, które nie spełniają warunków na wjazd i pobyt na terytorium RP, prowadzone są działania zmierzające do udzielenia zezwolenia na wjazd na terytorium RP w trybie szczególnym 2) informuje przedstawicieli właściwych placówek dyplomatycznych o cudzoziemcach ewakuowanych do Polski 3) informuje ABW o osobach przybyłych do Polski w ramach przeprowadzonej ewakuacji 4) w przypadku konieczności otwarcia tymczasowego przejścia granicznego, minister właściwy do spraw wewnętrznych zapewnia jego organizację	Minister właściwy do spraw wewnętrznych Komendant Główny Straży Granicznej	Komendant placówki Straży Granicznej zgodnie z właściwością
		Policja intensyfikuje czynności porządkowo-ochronne w rejonie lotniska/obszaru kolejowego	Komendant Główny Policji	Dyrektor Głównego Sztabu Policji KGP
		PSP w razie takiej potrzeby przygotowuje w rejonie lotniska/obszaru kolejowego, miejsce tymczasowego przyjęcia osób ewakuowanych, w uzgodnieniu z zarządzającym tym lotniskiem/obszarem kolejowym	Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej	Dyrektor SK KG PSP
27.	Przedsięwzięcia związane z opieką nad ewakuowanymi w ramach zapewnienia im krótkotrwałego pobytu	1) opieka nad ewakuowanymi cudzoziemcami przekazywana jest przedstawicielom właściwych placówek dyplomatycznych 2) osoby ewakuowane dysponujące własnymi możliwościami zakwaterowania/pobytu udają się do tych miejsc	Minister właściwy do spraw wewnętrznych	kierownik komórki organizacyjnej MSWiA właściwej w sprawach zarządzania kryzysowego

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

		3) pozostałe osoby (w tym cudzoziemcy) są kwaterowani w obiektach służb podległych MSWiA 4) w razie wyczerpania dotychczasowych możliwości zakwaterowania ewakuowanych osób, wojewodowie organizują ich zakwaterowanie i wyżywienie w wytypowanych wcześniej obiektach 5) jeśli istnieje taka potrzeba, wojewoda przygotowuje i wydaje niezbędne dokumenty osobiste określające status pobytu na terenie RP ewakuowanych osób	wojewoda	
28.	Rozpoznawanie, zapobieganie i zwalczanie zagrożeń dla bezpieczeństwa wewnętrznego państwa, mogących wystąpić w związku z przeprowadzonym przedsięwzięciem i pobytem ewakuowanych osób na terytorium RP		Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, we współpracy z właściwymi służbami i instytucjami	
29.	Zapewnienie bieżącego przekazywania informacji między właściwymi krajowymi organami współdziałającymi, zaangażowanymi w przygotowanie i przebieg ewakuacji		Dyrektor RCB, we współpracy z zaangażowanymi organami administracji publicznej	Zastępca Dyrektora RCB kierujący Biurem Analiz i Reagowania
	Przygotowywanie bieżących analiz i ocen sytuacji			
	Monitorowanie przebiegu działań, w szczególności pod względem możliwych zagrożeń bezpieczeństwa przebiegu ewakuacji			
	Przygotowanie raportu końcowego z działań oraz przekazanie go do wiadomości podmiotów biorących udział w ewakuacji			

III. Postanowienia końcowe

1. Powyższa procedura odnosi się do zorganizowania ewakuacji zagrożonych osób z obszarów niebezpiecznych, na przykład wskutek zamachu terrorystycznego, klęski żywiołowej, konfliktów wewnętrznych, etnicznych lub zbrojnych (obcej inwazji, wojny, wojny domowej) lub rażących naruszeń praw człowieka, w związku z którą konieczne jest udzielenie pomocy obywatelom polskim oraz obywatelom innych państw będących członkami ich rodzin. Procedura może być również stosowana w związku z uprowadzeniem terrorystycznym obywatela polskiego poza granicami kraju – w przypadku konieczności ewakuacji po uwolnieniu (zob. SPO-8).
2. W przypadku gdy obywatele polscy zostaną ewakuowani przez inne państwo do miejsca bezpiecznego, należy odpowiednio do sytuacji **dostosować** zakres realizacji wymienionych wyżej przedsięwzięć, z zachowaniem podziału zadań przyjętego w procedurze.
3. W przypadku wystąpienia państwa członkowskiego UE z takim wnioskiem i dostatecznymi zdolnościami logistycznymi po stronie polskiej, w procedurze ewakuacyjnej można uwzględnić obywateli tego państwa.
4. Postanowienia procedury w części dotyczącej **Zorganizowania i przeprowadzenia ewakuacji zagrożonych osób zza granicy do miejsca bezpiecznego** można zastosować w odniesieniu do ewakuacji osób posiadających **Kartę Polaka**. Zakres przedsięwzięć realizowanych w kraju na rzecz ewakuowanych do Polski osób posiadających Kartę Polaka wynika z uprawnień tych osób określonych w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka (tj. Dz. U. z 2014 r., poz. 1187 z późn. zm.).
5. Procedurę dotyczącą organizacji ewakuacji można zastosować (z odpowiednimi do sytuacji modyfikacjami związanymi z zapewnieniem warunków pobytu w kraju) do przeprowadzenia ewakuacji osób, które nie mogą powrócić do kraju wskutek zaistniałych nieprzewidzianych okoliczności, spowodowanych działaniem siły wyższej, w rozumieniu postanowień ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (tj. Dz. U. z 2016 r., poz. 187z późn. zm.).

7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE, W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ

6. W przypadku zaistnienia okoliczności wskazujących na długotrwały pobyt i konieczność dalszego zapewnienia pomocy ewakuowanym osobom na terenie Polski, Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej we współpracy z wojewodami i organami samorządu terytorialnego dokona analizy potrzeb tych osób. Jeśli zaistnieje taka potrzeba, Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej we współpracy z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministrem Edukacji Narodowej oraz Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego opracuje i przedłoży Radzie Ministrów propozycje możliwości długoterminowej pomocy ewakuowanym. Dokument będzie zawierał między innymi analizę i podział zadań oraz źródła finansowania poszczególnych przedsięwzięć.
7. Wskazani w procedurze wykonawcy **uwzględnią w swoich planach zarządzania kryzysowego** szczegółowe sposoby i metody realizacji własnych przedsięwzięć.

7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE, W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ

SPO-12

OBIEG INFORMACJI POMIĘDZY KRAJOWYMI ORGANAMI I STRUKTURAMI ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO

I. Cel procedury, koordynator działań, uczestnicy, podstawy prawne

Cel procedury		Koordynator działań	Uczestnicy
Określenie zasad i uczestników obiegu informacji pomiędzy krajowymi organami i strukturami zarządzania kryzysowego, celów, rodzajów i zawartości sporządzanych raportów oraz trybu ich przekazywania		Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa	– Ministrowie kierujący działaniami administracji rządowej i kierownicy urzędów centralnych – Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego – Szef Służby Wywiadu Wojskowego – wojewodowie – starostowie – wójt, burmistrz, prezydent miasta – Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa
Wejście	Wyjście	Podstawy prawne działań	
Ciągłe monitorowanie zagrożeń, informowanie o stwierdzonym zdarzeniu (zagrożeniu), ocena sytuacji, koordynacja uruchamianych struktur oraz racjonalne gospodarowanie siłami i środkami	Ocena działań i bieżące monitorowanie sytuacji	1) ustawa z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2017 r., poz. 209) 2) ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2015 r. poz. 525 z późn. zm.) 3) ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 543 z późn. zm.) 4) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 2009 r. w sprawie określenia organów administracji rządowej, które utworzą centra zarządzania kryzysowego, oraz sposobu ich funkcjonowania (Dz. U. z 2009 r., Nr 226, poz. 1810)	

II. Przebieg działań

SŁOWNIK

- minister – każdy minister kierujący działem administracji rządowej
- minister wiodący – minister kierujący działem administracji rządowej wskazany jako podmiot wiodący przy danym zagrożeniu w siatce bezpieczeństwa Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego
- minister współpracujący – minister kierujący działem administracji rządowej, kierownik urzędu centralnego oraz wojewoda wskazany jako podmiot współpracujący z ministrem wiodącym przy danym zagrożeniu w siatce bezpieczeństwa Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego
- starosta – również prezydent miasta na prawach powiatu
- CZK – utworzone zgodnie z *ustawą o zarządzaniu kryzysowym* oraz *rozporządzeniem Rady Ministrów* centrum zarządzania kryzysowego odpowiednio: starosty, wojewody, ministra, kierownika urzędu centralnego

7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE, W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ

WYMAGANIA OBIEGU INFORMACJI

1. Każdy organ administracji publicznej dysponujący własnym planem zarządzania kryzysowego jest zobowiązany do monitorowania zagrożeń. Zadanie monitorowania zagrożeń realizują jednostki (komórki) organizacyjne wskazane przez ministrów (kierowników urzędów centralnych) – w zakresie zagrożeń wyszczególnionych we własnym planie i zagrożeń, dla których minister jest podmiotem wiodącym zgodnie z siatką bezpieczeństwa Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego oraz wojewodowie i starostowie.
2. Przepływ informacji o zagrożeniach wynikających z monitoringu oraz zaistniałych zdarzeniach zapewniają centra zarządzania kryzysowego ministrów (kierowników urzędów centralnych), wojewodów i starostów. Ministrowie, którzy nie dysponują własnym centrum zarządzania kryzysowego wyznaczają podległe sobie komórki organizacyjne, odpowiedzialne za przepływ informacji o zagrożeniach lub zdarzeniach.
3. Organ administracji publicznej, który jako pierwszy otrzymał informację o zagrożeniu jest zobowiązany niezwłocznie powiadomić o zaistniałym zdarzeniu organy odpowiednio wyższego i niższego szczebla. W procedurze informacja ta ma formę **raportu doraźnego**.
4. W przypadku gdy informacje z raportu doraźnego, dane z monitoringu lub z oceny stanu sytuacji wskazują na możliwość, bądź potwierdzają wystąpienie sytuacji kryzysowej, organ administracji publicznej realizujący w związku z tą sytuacją przedsięwzięcia według przyjętych procedur reagowania informuje o sytuacji i przebiegu działań w formie **raportu sytuacyjnego**. Raport ten jest przekazywany cyklicznie, według zapotrzebowania organu wyższego szczebla, do czasu zakończenia działań w związku z zaistniałą sytuacją kryzysową. Z chwilą uruchomienia raportowania sytuacyjnego nie sporządza się raportu doraźnego.
5. Niezależnie od przekazywanych raportów doraźnych lub raportów sytuacyjnych, organy administracji publicznej dysponujący centrami zarządzania kryzysowego opracowują i przekazują w systemie centrów zarządzania kryzysowego cyklicznie, raz na dobę, informacje o sytuacji oraz realizowanych i planowanych działaniach na terenie odpowiedzialności. Informacja ta ma formę **raportu dobowego**. Raport dobowy to nazwa raportu sytuacyjnego przesyłanego jeden raz dziennie, o którym mowa w § 7 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 2009 r. w sprawie określenia organów administracji rządowej, które utworzą centra zarządzania kryzysowego, oraz sposobu ich funkcjonowania.
6. Siły i środki przygotowane i utrzymywane do reagowania w sytuacjach kryzysowych i uwzględnione w planach zarządzania kryzysowego są bilansowane w **raporcie o stanie zasobów**, przekazywanym raz w roku do Rządowego Centrum Bezpieczeństwa.
7. Wszystkie raporty powinny być opracowywane i przekazywane z zachowaniem kryterium aktualności i wiarygodności danych oraz terminowości i ciągłości przekazywania raportów, a także z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.
8. Raporty, o których mowa wyżej nie obejmują informacji związanych z czynnościami operacyjno-rozpoznawczymi prowadzonymi przez służby państwowe na podstawie upoważnień zawartych w ustawach.

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

RAPORT DORAŹNY			
Sytuacja operacyjna wymagająca sporządzenia raportu	W ramach prowadzonego monitoringu i na podstawie innych informacji stwierdza się wystąpienie zdarzenia lub zagrożenia, którego aktualna skala, bądź dalszy rozwój mogą skutkować wystąpieniem sytuacji kryzysowej		
Sporządza raport	Odbiorca raportu	Zawartość raportu	Termin przekazania raportu
Każdy organ (instytucja), który uzyskał informację o zaistnieniu zdarzenia: ▪ wójt, burmistrz (prezydent miasta) ▪ starosta, z uwzględnieniem informacji przekazanych przez wójta, burmistrza (prezydenta miasta) oraz kierowników administracji zespolonej na terenie powiatu ▪ wojewoda, z uwzględnieniem informacji przekazanych przez starostę oraz kierowników administracji zespolonej na terenie województwa ▪ minister (kierownik urzędu centralnego) ▪ operator IK ▪ Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa	▪ organ wyższego i niższego szczebla w stosunku do sporządzającego raport ▪ dyrektor RCB od/do ministrów (kierowników urzędów centralnych) i wojewodów ▪ w przypadku zdarzeń o charakterze terrorystycznym – Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego ▪ w przypadku zdarzeń w obszarze IK – wojewoda, dyrektor RCB	Informacje możliwe do ustalenia bezpośrednio po wystąpieniu zdarzenia, według stanu na określoną godzinę, w szczególności: 1. rodzaj zdarzenia lub zagrożenia (jeśli zagrożenie jest opisane w planie zarządzania kryzysowego należy podać nazwę zagrożenia używaną w planie) 2. opis sytuacji albo rodzaj zdarzenia lub zagrożenia, w tym przyczyny oraz czas i miejsce lub obszar (województwo, powiat, gmina, miejscowość) jego wystąpienia 3. faktyczne i potencjalne skutki zdarzenia lub zagrożenia, w tym (o ile jest to możliwe do oszacowania): liczbę poszkodowanych (zabitych i rannych), liczbę zagrożonych osób (w tym zagrożonych lub objętych ewakuacją), liczbę zagrożonych lub uszkodzonych budynków (mieszkalnych i gospodarczych) i obiektów użyteczności publicznej (szkoły, szpitale itp.) oraz systemów infrastruktury krytycznej, a także opis innych potencjalnych skutków zagrożenia bezpośrednio związanych z zakresem działania raportującego podmiotu 4. ocenę i prognozę rozwoju sytuacji 5. opis podjętych i zamierzonych działań 6. opis sił i środków zaangażowanych i przewidywanych do uruchomienia 7. wnioski i rekomendacje lub uwagi 8. źródło informacji o zdarzeniu lub zagrożeniu	niezwłocznie po uzyskaniu informacji o zdarzeniu i sporządzeniu raportu

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

RAPORT SYTUACYJNY				
Sytuacja operacyjna wymagająca sporządzenia raportu		Informacje z raportu doraźnego, dane z monitoringu lub z oceny stanu sytuacji wskazują na możliwość, bądź potwierdzają wystąpienie sytuacji kryzysowej		
Zapotrzebowuje raport	Sporządza raport	Odbiorca raportu	Zawartość raportu	Termin przekazania raportu
starosta	- wójt, burmistrz (prezydent miasta) - kierownik administracji zespolonej na terenie powiatu	starosta	Informacje o realizowanych działaniach, według stanu na określony dzień/godzinę, w szczególności: - rodzaj zdarzenia lub zagrożenia (jeśli zagrożenie jest opisane w planie zarządzania kryzysowego należy podać nazwę zagrożenia używaną w planie) - opis sytuacji albo rodzaj zdarzenia lub zagrożenia, w tym przyczyny oraz czas i miejsce lub obszar (województwo, powiat, gmina, miejscowość) jego wystąpienia - faktyczne i potencjalne skutki zdarzenia lub zagrożenia, w tym (o ile jest to możliwe do oszacowania): liczbę poszkodowanych (zabitych i rannych), liczbę zagrożonych osób (w tym zagrożonych lub objętych ewakuacją), liczbę zagrożonych lub uszkodzonych budynków (mieszkalnych i gospodarczych) i obiektów użyteczności publicznej (szkoły, szpitale itp.) oraz systemów infrastruktury krytycznej, a także opis innych potencjalnych skutków zagrożenia bezpośrednio związanych z zakresem działania raportującego podmiotu - ocenę i prognozę rozwoju sytuacji - opis podjętych i zamierzonych działań - opis sił i środków zaangażowanych i przewidywanych do uruchomienia - wnioski i rekomendacje lub uwagi - źródło informacji o zdarzeniu lub zagrożeniu	cyklicznie, na godzinę określoną w zapotrzebowaniu
wojewoda	- starosta - kierownik administracji zespolonej na terenie województwa - operator IK na terenie województwa	wojewoda		
minister wiodący	- wojewoda - minister współpracujący - kierownik urzędu centralnego - kierownik jednostki podległej lub nadzorowanej przez ministra - operator IK	minister wiodący		
minister współpracujący	kierownik jednostki podległej lub nadzorowanej przez ministra	minister współpracujący		
dyrektor RCB	- wojewoda - minister wiodący - minister współpracujący - kierownik urzędu centralnego - kierownik jednostki podległej lub nadzorowanej przez ministra - operator IK	- dyrektor RCB - członkowie RZZK - w przypadku zdarzeń o charakterze terrorystycznym – Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego		

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

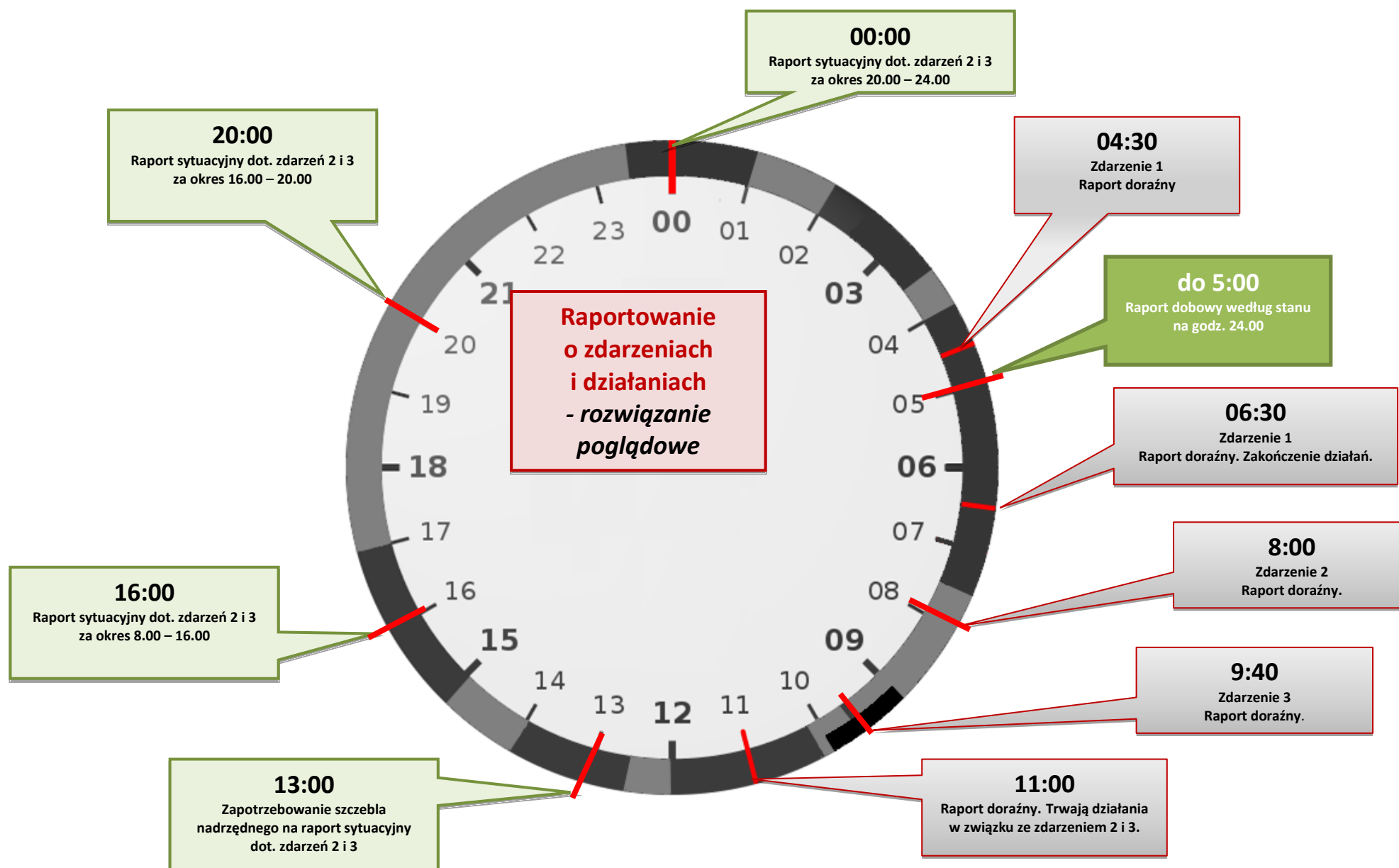
RAPORT SYTUACYJNY – DOBOWY			
Sytuacja operacyjna wymagająca sporządzenia raportu	Informacje o zdarzeniach bieżących i planowanych, informacje z raportów doraźnych, raportów sytuacyjnych, dane z monitoringu, posiadane dane statystyczne oraz innych informacje dotyczących aktualnego stanu bezpieczeństwa		
Sporządza raport	Odbiorca raportu	Zawartość raportu	Termin przekazania raportu
CZK starosty, z uwzględnieniem informacji przekazanych przez wójtów, burmistrzów (prezydentów miast) oraz kierowników administracji zespolonej na terenie powiatu	CZK wojewody	Informacje o stanie bezpieczeństwa, a w szczególności: 1. istotne zdarzenia i zagrożenia stwierdzone w ciągu minionej doby 2. zidentyfikowane potencjalne zagrożenia (i ich możliwe skutki) 3. działania planowane w związku ze zdarzeniami/zagrożeniami (o ile nie zostały ujęte w raporcie sytuacyjnym) 4. adekwatność posiadanych sił i środków do prowadzonych/planowanych działań	czas przekazania i zawartość raportu według uzgodnień wojewody ze starostą
▪ CZK wojewody, z uwzględnieniem informacji przekazanych przez starostów oraz kierowników administracji zespolonej na terenie województwa ▪ CZK ministra ▪ CZK kierownika urzędu centralnego	Krajowe Centrum Zarządzania Kryzysowego (RCB)		codziennie, nie później niż do godz. 5.00, według stanu na godzinę 24:00 dnia poprzedniego*
Krajowe Centrum Zarządzania Kryzysowego (RCB) na podstawie otrzymanych raportów dobowych, sporządza codziennie dobową informację zbiorczą i przekazuje ją ministrom, kierownikom urzędów centralnych, wojewodom.			

* w szczególnie uzasadnionych przypadkach raporty dobowe przekazywane są do KCZK (RCB) na zasadach uzgodnionych odrębnie z dyrektorem RCB

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

RAPORT O STANIE ZASOBÓW			
Sytuacja operacyjna wymagająca sporządzenia raportu	Potrzeba przygotowania i utrzymywania zasobów niezbędnych do wykonywania zadań ujętych w planach zarządzania kryzysowego oraz okresowej aktualizacji baz danych		
Sporządza raport	Odbiorca raportu	Zawartość raportu	Termin przekazania raportu
▪ wojewoda ▪ minister ▪ kierownik urzędu centralnego	Krajowe Centrum Zarządzania Kryzysowego (RCB)	Wykaz sił i środków niezbędnych do wykonywania zadań ujętych w planach zarządzania kryzysowego, a w szczególności: 1. nazwa i adres, współrzędne geograficzne jednostki organizacyjnej/obiektu 2. liczba osób/rodzaj i liczba sprzętu 3. czas gotowości do użycia/do działań 4. dane kontaktowe	do dnia 31 stycznia roku następującego po roku, którego dotyczy raport
Raport o stanie zasobów zawiera wyłącznie informacje jawne. O zakresie i szczegółowości danych decyduje organ sporządzający raport. Zbiorcze zestawienie sił i środków planowanych do wykorzystania w sytuacjach kryzysowych jest elementem Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego			

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**



**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

SPO-13

OSTRZEGANIE I ALARMOWANIE WOJSK ORAZ LUDNOŚCI CYWILNEJ O ZAGROŻENIU UDERZENIAMI Z POWIETRZA

I. Cel procedury, koordynator działań, podstawy prawne

Cel procedury		Koordynator działań	Uczestnicy
Określenie procesu przekazania komunikatów ostrzegawczych o zagrożeniu uderzeniami z powietrza, w tym spowodowanych lotem obiektu stanowiącego zagrożenie terrorystyczne typu „RENEGADE” (zwanym dalej „zagrożeniem z powietrza”) dowódcom jednostek wojskowych i organom właściwym w sprawach zarządzania kryzysowego, z możliwie dużym wyprzedzeniem, tak aby niezwłocznie po wykryciu zagrożenia umożliwić skuteczne zaalarmowanie wojsk i ludności cywilnej		Minister Obrony Narodowej – w zakresie działań instytucji (podmiotów) wojskowych Minister właściwy do spraw wewnętrznych i spraw administracji publicznej – w zakresie działań instytucji (podmiotów) cywilnych	– Dowódca Operacyjny Rodzajów Sił Zbrojnych – Dowódca Centrum Operacji Powietrznych – Dowódca Komponentu Powietrznego (COP-DKP) – Dowódca 22. Ośrodka Dowodzenia i Naprowadzania (ODN), Dowódca Mobilnej Jednostki Dowodzenia Operacjami Powietrznymi (MJDOP), Dowódca 1. Regionalnego Ośrodka Dowodzenia i Naprowadzania (RODN) – ministrowie, kierownicy urzędów centralnych – wojewodowie, starostowie, wójtowie (burmistrzowie, prezydenci miast) – przedsiębiorcy telekomunikacyjni <i>zgodnie z zapisami art. 176a ustawy Prawo telekomunikacyjne z dnia 16 lipca 2004 r.</i> (Dz. U. z 2016 poz. 1489 z późn. zm.) – Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa (RCB)
Wejście	Wyjście	Podstawy prawne działań	
Uzyskanie informacji o zagrożeniu uderzeniami z powietrza, w tym spowodowanych lotem obiektu stanowiącego zagrożenie terrorystyczne typu „RENEGADE”	Przekazanie komunikatów ostrzegawczych o zagrożeniu uderzeniami z powietrza, w tym spowodowanych lotem obiektu stanowiącego zagrożenie terrorystyczne typu „RENEGADE” - dowódcom jednostek wojskowych i organom właściwym w sprawach zarządzania kryzysowego, tak aby niezwłocznie po	1) ustawa z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym 2) ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie 3) ustawa z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo prasowe 4) ustawa z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne 5) ustawa z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej 6) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Szefa Obrony Cywilnej Kraju, szefów obrony cywilnej województw, powiatów i gmin 7) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 listopada 2011 r. w sprawie określenia organu dowodzenia obroną powietrzną oraz trybu postępowania przy stosowaniu środków obrony powietrznej w stosunku do obcych statków powietrznych niestosujących się do wezwań państwowego organu zarządzania ruchem lotniczym 8) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2013 r. w sprawie systemów wykrywania skażeń i powiadamiania o ich wystąpieniu oraz właściwości organów w tych sprawach 9) decyzja nr 286/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 13 sierpnia 2009 r. w sprawie wprowadzenia do użytku	

7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE, W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ

	wykryciu zagrożenia umożliwić skuteczne zaalarmowanie wojsk i ludności cywilnej	służbowego w Siłach Zbrojnych RP <i>Instrukcji funkcjonowania systemu powszechnego ostrzegania wojsk oraz ludności cywilnej o zagrożeniu uderzeniami z powietrza</i>
--	--	--

II. Przebieg działań

1. TRYB URUCHAMIANIA I ODPOWIEDZIALNOŚĆ

- 1) Dyżurna Zmiana Bojowa Centrum Operacji Powietrznych – Dowództwo Komponentu Powietrznego (COP-DKP) monitoruje polską przestrzeń powietrzną całodobowo, w ramach narodowego i sojuszniczego systemu obrony powietrznej, w każdym stanie gotowości obronnej państwa
- 2) W przypadku stwierdzenia zagrożenia COP-DKP aktywuje system ostrzegania i alarmowania wojsk oraz ludności cywilnej o zagrożeniu z powietrza. Decyzję taką może podjąć Dyżurny Dowódca Obrony Powietrznej (DDOP).
- 3) Za zorganizowanie systemu powszechnego ostrzegania i alarmowania ludności cywilnej odpowiada właściwy terenowo – wojewoda, starosta, wójt (burmistrz, prezydent miasta). W odniesieniu do osób przebywających w obiektach administracji publicznej – właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) lub kierujący daną jednostką organizacyjną/podmiotem administracji państwowej.
- 4) W czasie pokoju, w warunkach braku zagrożeń, funkcjonowanie systemu powszechnego ostrzegania i alarmowania o zagrożeniu z powietrza może być sprawdzane w ramach ćwiczeń, a także podczas cyklicznych treningów organizowanych zgodnie z harmonogramem opracowanym przez COP-DKP.
- 5) System powszechnego ostrzegania i alarmowania o zagrożeniu z powietrza jest uruchamiany **doraźnie** w przypadku zidentyfikowania zagrożenia z powietrza dla części lub całego terytorium kraju oraz **na stałe**:
 - w warunkach wprowadzonego stanu wyjątkowego lub wojennego, albo
 - w przypadku wprowadzenia stopnia alarmowego w związku z zagrożeniem terrorystycznym.

2. W PRZYPADKU ZIDENTYFIKOWANIA ZAGROŻENIA Z POWIETRZA	3. W WARUNKACH WPROWADZONEGO STANU WYJĄTKOWEGO LUB WOJENNEGO, ALBO W PRZYPADKU WPROWADZENIA STOPNIA ALARMOWEGO W ZWIĄZKU Z ZAGROŻENIEM TERRORYSTYCZNYM
1) Po zidentyfikowaniu zagrożenia Dyżurna Zmiana Bojowa (DZB COP – DKP) przekazuje dyżurnemu RCB oraz dyżurnemu Krajowego Centrum Koordynacji Ratownictwa i Ochrony Ludności KG PSP komunikat o zagrożeniu i konieczności uruchomienia urządzeń KF radiowej sieci ostrzegania na przewidywanym obszarze zagrożenia	1) Po wprowadzeniu stanu wyjątkowego lub wojennego albo w przypadku wprowadzenia stopnia alarmowego w związku z zagrożeniem terrorystycznym z powietrza – dyżurny RCB (w przypadku określonym w pkt 4.1 – dyżurny SK KG PSP): – przekazuje dyżurnemu wojewódzkiego centrum zarządzania kryzysowego (WCZK) komunikat: „UWAGA. ZAGROŻENIE Z POWIETRZA. WŁĄCZYĆ ODBIORNIKI RADIOWEJ SIECI OSTRZEGANIA”, nakazujący natychmiastowe uruchomienie odbiorników KF radiowej sieci ostrzegania na terenie województwa i prowadzenia nasłuchu w trybie całodobowym – informuje CZK oraz wyznaczone punkty kontaktowe ministrów/kierowników urzędów centralnych/wybranych podmiotów administracji państwowej o możliwym zagrożeniu
2) Dyżurny RCB (w przypadku określonym w pkt 4.1 - dyżurny SK KG PSP): – przekazuje dyżurnemu wojewódzkiego centrum zarządzania kryzysowego (WCZK) komunikat: „UWAGA. ZAGROŻENIE Z POWIETRZA. WŁĄCZYĆ	2) Dyżurny WCZK nakazuje na terenie województwa uruchomienie odbiorników KF radiowej sieci ostrzegania o zagrożeniu z powietrza oraz informuje służby wojewódzkiego systemu ratowniczego o zagrożeniu (PSP, PRM, Policja i inne)

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

ODBIORNIKI RADIOWEJ SIECI OSTRZEGANIA", nakazujący natychmiastowe uruchomienie odbiorników KF radiowej sieci ostrzegania na terenie województwa – informuje CZK oraz wyznaczone punkty kontaktowe ministrów/kierowników urzędów centralnych/wybranych podmiotów administracji państwowej o zagrożeniu – informuje Dyżurną Zmianę Bojową COP - DKP o przekazanym poleceniu uruchomienia odbiorników KF radiowej sieci ostrzegania na terenie kraju	
3) Dyżurny WCZK nakazuje na terenie województwa natychmiastowe uruchomienie odbiorników KF radiowej sieci ostrzegania o zagrożeniu z powietrza oraz informuje służby wojewódzkiego systemu ratowniczego o zagrożeniu (PSP, PRM, Policja i inne)	3) Dyżurny RCB informuje Dyżurną Zmianę Bojową COP - DKP o uruchomieniu odbiorników KF radiowej sieci ostrzegania na terenie kraju
4) Ośrodki ostrzegania ODN/MJDOP/RODN rozpowszechniają w swoim sektorze odpowiedzialności komunikat o zagrożeniu z powietrza, z wykorzystaniem radiowej sieci ostrzegania	4) Ośrodki ostrzegania ODN/MJDOP/RODN rozpowszechniają w swoim sektorze odpowiedzialności komunikat o zagrożeniu z powietrza, z wykorzystaniem radiowej sieci ostrzegania
5) Dyżurny powiatowego centrum zarządzania kryzysowego (PCZK) po otrzymaniu z odbiornika KF komunikatu radiowego o zagrożeniu, uruchamia procedurę alarmowania ludności cywilnej na terenie powiatu poprzez OGŁOSZENIE ALARMU, w szczególności z wykorzystaniem: – systemu syren alarmowych - a także: – ośrodków radiowych i telewizyjnych – systemów teleinformatycznych – urządzeń rozgłoszeniowych stacjonarnych i na pojazdach	5) Dyżurny powiatowego centrum zarządzania kryzysowego (PCZK) po otrzymaniu z odbiornika KF komunikatu radiowego o zagrożeniu, uruchamia procedurę alarmowania ludności cywilnej na terenie powiatu poprzez OGŁOSZENIE ALARMU, w szczególności z wykorzystaniem: – systemu syren alarmowych - a także: – ośrodków radiowych i telewizyjnych – systemów teleinformatycznych – urządzeń rozgłoszeniowych stacjonarnych i na pojazdach
6) W przypadku gdy PCZK nie dysponuje odbiornikiem KF radiowej sieci ostrzegania o zagrożeniu z powietrza, procedurę alarmowania ludności cywilnej na terenie zagrożonego powiatu uruchamia dyżurny WCZK lub rozpowszechnia sygnał o zagrożeniu w sieci alarmowania wojewody	6) W przypadku gdy PCZK nie dysponuje odbiornikiem KF radiowej sieci ostrzegania o zagrożeniu z powietrza, procedurę alarmowania ludności cywilnej na terenie zagrożonego powiatu uruchamia dyżurny WCZK lub rozpowszechnia sygnał o zagrożeniu w sieci alarmowania wojewody
7) Ministrowie/kierownicy urzędów centralnych/kierujący daną jednostką organizacyjną/podmiotem administracji państwowej, po uzyskaniu informacji o ogłoszonym alarmie dla ludności cywilnej na terenie właściwym dla usytuowania urzędu, uruchamiają procedurę alarmowania osób przebywających w urzędzie	7) Ministrowie/kierownicy urzędów centralnych/kierujący daną jednostką organizacyjną/podmiotem administracji państwowej, po uzyskaniu informacji o ogłoszonym alarmie dla ludności cywilnej na terenie właściwym dla usytuowania urzędu, uruchamiają procedurę alarmowania osób przebywających w urzędzie
8) ODWOŁANIE ALARMU następuje po komunikacie radiowym z odbiornika KF otrzymanym z Ośrodka ostrzegania ODN/MJDOP/RODN i jest realizowane	8) ODWOŁANIE ALARMU następuje po komunikacie radiowym otrzymanym z Ośrodka ostrzegania ODN/MJDOP/RODN i jest realizowane w trybie przyjętym przy ogłaszaniu

7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE, W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ

w trybie przyjętym przy ogłaszaniu alarmu	alarmu
9) Na wniosek Dyżurnej Zmiany Bojowej COP - DKP, dyżurny RCB: – przekazuje dyżurnemu WCZK komunikat: „UWAGA. ZAGROŻENIE Z POWIETRZA ODWOŁANE. WYŁĄCZYĆ ODBIORNIKI RADIOWEJ SIECI OSTRZEGANIA”, nakazujący wyłączenie odbiorników KF radiowej sieci ostrzegania o zagrożeniu z powietrza – informuje CZK oraz wyznaczone punkty kontaktowe ministrów/kierowników urzędów centralnych/wybranych podmiotów administracji państwowej o odwołaniu zagrożeniu	9) Po zniesieniu stanu wyjątkowego lub wojennego albo odwołaniu 3 lub 4 stopnia alarmowego dyżurny RCB: – przekazuje dyżurnemu WCZK komunikat: „UWAGA. ZAGROŻENIE Z POWIETRZA ODWOŁANE. WYŁĄCZYĆ ODBIORNIKI RADIOWEJ SIECI OSTRZEGANIA”, nakazujący wyłączenie odbiorników KF radiowej sieci ostrzegania o zagrożeniu z powietrza – informuje DZB COP-DKP o wyłączeniu odbiorników KF – informuje CZK oraz wyznaczone punkty kontaktowe ministrów/kierowników urzędów centralnych/wybranych podmiotów administracji państwowej o odwołaniu zagrożeniu
4. DODATKOWE POTRZEBY 1) W przypadku gdy dyżurny RCB nie będzie miał możliwości przekazywania odbiorcom komunikatów dotyczących zagrożenia, zadanie to realizuje dyżurny Krajowego Centrum Koordynacji Ratownictwa i Ochrony Ludności KGPS (zadanie 2.2; 3.1 oraz 2.9; 3.9) 2) Służba dyżurna RCB i SK KG PSP, dyżurni WCZK oraz dyżurni PCZK posiadający odbiorniki KF do odbioru sygnałów o zagrożeniu z powietrza uczestniczą w comiesięcznych treningach sprawdzających funkcjonowanie systemu, inicjowanych przez Dyżurną Służbę Operacyjną COP-DKP. Dyżurni PCZK nieposiadający radiowych odbiorników KF biorą udział w treningu pracując w radiowej sieci alarmowania wojewody. W tym przypadku sygnał o zagrożeniu uderzeniami z powietrza rozpowszechnia dyżurny WCZK 3) Treść komunikatów o zagrożeniu, przekazywanych w relacjach COP-DKP-RCB-WCZK określa osoba funkcyjna Dowództwa Centrum Operacji Powietrznych – Dowództwa Komponentu Powietrznego 4) Do ogłoszenia i odwołania alarmu dla ludności o zagrożeniach uderzeniami z powietrza stosuje się formę i treść OGŁOSZENIE ALARMU/ODWOŁANIE ALARMU, określoną w załączniku do <i>rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2013 r. w sprawie systemów wykrywania skażeń i powiadamiania o ich wystąpieniu oraz właściwości organów w tych sprawach</i> (Dz. U. poz. 96) 5) Niezbędne są unormowania prawne dotyczące systemu ostrzegania i alarmowania o zagrożeniach z powietrza, w celu zintegrowania rozwiązań przyjętych dla systemu wykrywania skażeń i powiadamiania o ich wystąpieniu oraz systemu powszechnego ostrzegania i alarmowania o zagrożeniach z powietrza. Propozycje zmian legislacyjnych przedstawi Minister właściwy do spraw wewnętrznych i spraw administracji publicznej (Szef Obrony Cywilnej Kraju) – w terminie 6 miesięcy od czasu przyjęcia KPZK przez Radę Ministrów 6) Szef Obrony Cywilnej Kraju: – koordynuje proces przygotowania, rozbudowy i modernizacji wszystkich elementów systemu alarmowania ludności na terenie kraju – monitoruje udział centrów zarządzania kryzysowego oraz punktów kontaktowych organów właściwych w sprawach zarządzania kryzysowego w comiesięcznych treningach z ostrzegania i alarmowania ludności o zagrożeniach uderzeniami z powietrza, prowadzonych przez COP-DKP oraz przygotowuje sprawozdania z ich przebiegu	

7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE, W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ

5. BUDŻET ZADANIA

Koszty przygotowania i funkcjonowania systemu ostrzegania i alarmowania są finansowane:

- na poziomie krajowym i wojewódzkim – z budżetu państwa z części, której dysponentem są ministrowie kierujący działami administracji rządowej, centralne organy administracji rządowej oraz wojewodowie
- na poziomie powiatowym i gminnym – z budżetu jednostek samorządu terytorialnego

- 6.** W związku z zawarciem w dniu 10 marca 2017 r. Porozumienia między Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji a Ministrem Obrony Narodowej dotyczącego włączenia Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej do Regionalnego Systemu Ostrzegania, przekazywanie komunikatów dotyczących zagrożeń dla społeczeństwa, informujących o zagrożeniu z powietrza, w tym zagrożeniu typu RENEGADE, zagrożeniu atakiem rakietami balistycznymi, a także zagrożeniu typu chemicznego lub biologicznego, spowodowanego przez obiekt powietrzny lub nawodny zakwalifikowany do kategorii RENEGADE lub M-RENEGADE, komplementarnie do SPO-13, może odbywać się za pomocą Regionalnego Systemu Ostrzegania (RSO), na zasadach określonych w ww. Porozumieniu.

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

SPO-14	PRZEKRACZANIE GRANIC RP PRZEZ WOJSKA SOJUSZNICZE W CELU POBYTU LUB TRANZYTU
---------------	--

I. Cel procedury, koordynator, podstawy prawne

Cel procedury		Koordynator działań	Uczestnicy
Określenie procesu przekraczania granic, przyjęcia oraz dalszego ruchu Sojuszniczych Sił Wzmocnienia (SSW) przez terytorium RP		Minister Obrony Narodowej	– Prezydent RP – Minister właściwy do spraw wewnętrznych i spraw administracji publicznej – Minister właściwy do spraw transportu – Minister właściwy do spraw zdrowia – Minister właściwy do spraw finansów publicznych – Minister właściwy do spraw środowiska – Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – Dyrektor RCB – Wojewoda, we współdziałaniu z organami administracji samorządowej, <i>w trybie art. 25 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie</i>
Wejście	Wyjście	Podstawy prawne działań	
Przywołanie art. 5 traktatu waszyngtońskiego bądź inna forma wsparcia RP lub/i sąsiednich państw sojuszniczych, podczas której na teren tych państw zostaną przemieszczone SSW (w tym siły wysokiej gotowości)	Opuszczenie przez SSW terytorium RP bądź zakończenie operacji wymagającej tranzyt przez to terytorium	1) ustawa z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1534 z późn. zm.); 2) ustawa z dnia 23 września 1999 r. o zasadach pobytu wojsk obcych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zasadach ich przemieszczania się przez to terytorium (Dz. U. z 2016 r. poz. 1108 z późn. zm.); 3) ustawa z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 930 z późn. zm.); 4) ustawa z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 207 z późn. zm.); 5) ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2015 r. poz. 525 z późn. zm.); 6) ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1440); 7) umowa między Państwami Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego dotycząca statusu ich sił zbrojnych sporządzona w Londynie dnia 19 czerwca 1951r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 21, poz. 257); 8) umowa między Państwami-Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego a innymi Państwami uczestniczącymi w Partnerstwie dla Pokoju, dotycząca statusu ich sił zbrojnych oraz jej Protokół dodatkowy, podpisane w Brukseli w dniu 19 czerwca 1995r. (Dz. U. z 1998 r. Nr 97, poz. 605);	

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

		9) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 11 sierpnia 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu ponoszenia i regulowania opłat za świadczenia zdrowotne udzielane żołnierzom wojsk obcych i ich personelowi cywilnemu (Dz. U. Nr 160, poz. 1357); 10) rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie Komisji do rozpatrywania roszczeń z tytułu szkód wyrządzonych przez wojska obce (Dz. U. z 2015 r. poz. 256); 11) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie przypadków i trybu zwrotu podatku od towarów i usług siłom zbrojnym, wielonarodowym kwaterom i dowództwom oraz ich personelowi cywilnemu (Dz. U. z 2016 r. poz. 578); 12) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 22 lipca 2013 r. w sprawie szczegółowych zasad wprowadzania na obszar celny Unii Europejskiej i wyprowadzania poza ten obszar, a także nadawania przeznaczenia celnego w odniesieniu do okrętów wojennych i wojskowych statków powietrznych oraz wyposażenia i sprzętu jednostek wojskowych i jednostek organizacyjnych służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 1034).
--	--	--

II. Przebieg działań

Lp.	Przedsięwzięcie	Wykonawca
Etap Przygotowawczy		
1.	Akceptacja polityczna przyjęcia/tranzytu przez Polskę SSW na swoje terytorium, podejmowana przez Rady Ministrów	Prezes Rady Ministrów po zapoznaniu się z opinią MON i MSZ
2.	Dokonanie przeglądu umów w sprawie udzielenia SSW wsparcia przez państwo-gospodarza	MON (pełnomocnik do spraw HNS)
3.	Dokonanie przeglądu porozumień międzynarodowych w zakresie przekraczania granic	MSZ
4.	Dokonanie przeglądu narodowych zasobów obronnych przewidzianych do zadań wsparcia przez Państwo-Gospodarza	Ministrowie/właściwi miejscowo wojewodowie (koordynacja MON)
5.	Dokonanie przeglądu i aktualizacji baz danych zasobów obronnych w zakresie swojej właściwości, w obszarze: a) transport kolejowy b) transport drogowy c) transport lotniczy d) transport morski	a-c) minister właściwy do spraw transportu, d) minister właściwy do spraw gospodarki morskiej

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

6.	Dokonanie przeglądu zasobów i kadr pod kątem zapewnienia niezbędnych świadczeń zdrowotnych, w tym ewakuacji chorych i rannych	Minister właściwy do spraw zdrowia/ właściwi miejscowo wojewodowie
7.	Zebranie informacji o zdarzeniu i dotychczasowych działaniach zaangażowanych organów	Dyrektor RCB
8.	Przygotowanie (we współpracy z ministrem wiodącym) analizy zagrożeń i możliwości przeciwdziałania, z uwzględnieniem: – rodzaju i skali oraz przewidywanego obszaru, na którym będą przebywać obce wojska, – uwarunkowań międzynarodowych umożliwiających podjęcie niezbędnych działań	Dyrektor RCB
9.	Przekazanie Przewodniczącemu RZZK wniosków z dokonanej analizy i rekomendacją dla zwołania posiedzenia zespołu, w celu: – organizacji przyjęcia i pobytu SSW na terytorium RP	Minister Obrony Narodowej we współpracy z Dyrektorem RCB
10.	Zorganizowanie i przeprowadzenie posiedzenia Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego – zgodnie z SPO nr 1	Minister Obrony Narodowej we współpracy z Dyrektorem RCB
11.	Przegląd planów i procedur oraz wdrożenie przedsięwzięć mających na celu podniesienie poziomu bezpieczeństwa i ochrony, w tym ochrony infrastruktury krytycznej na terenie kraju (zgodnie z ustaleniami RZZK)	Organy administracji publicznej właściwe w sprawach zarządzania kryzysowego
12a.	Zgoda na pobyt wojsk obcych na terytorium RP do 3 miesięcy	Minister Obrony Narodowej
12b.	Zgoda na pobyt wojsk obcych na terytorium RP powyżej 3 miesięcy lub przedłużenie pobytu zgodnie z pkt. 12a niniejszej procedury	Rada Ministrów
12c.	Zgoda na pobyt wojsk obcych na terytorium RP w ramach wzmocnienia wojskowego Sił Zbrojnych RP w trakcie operacji wojskowych prowadzonych w czasie pokoju	Prezydent RP na wniosek Ministra Obrony Narodowej po uzyskaniu zgody Rady Ministrów
13.	Zgoda na przemieszczanie się wojsk obcych przez terytorium RP	Minister Obrony Narodowej
14.	Przyjęcie informacji o sprzęcie podlegającym kontroli celno-skarbowej oraz sporządzenie zgłoszenia celnego	Minister właściwy do spraw finansów publicznych
15.	Uruchomienie Centralnego Punktu Kontaktowego oraz innych punktów kontaktowych	Minister Obrony Narodowej organy administracji publicznej zobowiązane do przygotowania punktów

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

		kontaktowych
Etap Wykonawczy		
16.	Nadanie przeznaczenia celnego sprzętowi i towarom znajdującym się na wyposażeniu wojsk obcych (tyko w przypadku przybycia SSW spoza strefy Schengen)	Minister właściwy do spraw finansów publicznych
17.	Kontrola wojsk obcych przy przekraczaniu polskiej granicy (tyko w przypadku przybycia SSW spoza strefy Schengen)	KG SG
18.	Zorganizowanie pilotażu kolumny wojsk obcych od przejścia granicznego do miejsca stacjonowania lub/i granicy RP	KG Żandarmerii Wojskowej we współpracy z Komendantem Głównym Policji
19.	Zwolnienie z opłat obowiązujących na drogach krajowych ¹	Minister właściwy do spraw transportu
20.	Udostępnienie dróg wojewódzkich i organizacja ruchu po nich	Właściwy terytorialnie Wojewoda
21.	Wydanie polecenia gotowości urzędników w jednostkach samorządów terytorialnych, zgodnie z art. 22 ustawy o wojewodzie	Właściwy terytorialnie Wojewoda
22.	Wybór i wykorzystanie obiektów oraz urządzeń użyteczności publicznej na rzecz SSW	Właściwy terytorialnie Wojewoda
23.	Zakwaterowanie żołnierzy wojsk obcych oraz towarzyszącego im personelu cywilnego	Minister Obrony Narodowej
24.	Udostępnienie terenów i nieruchomości na czasowe rozmieszczenie sojusznicznych i własnych jednostek wojskowych oraz magazynowanie uzbrojenia, urządzeń i środków materiałowych	Właściwy terytorialnie Wojewoda
25.	Udzielenie Wojewodzie wsparcia sprzętowego i osobowego w organizacji obozowiska – zgodnie ze złożonym wnioskiem	Minister Obrony Narodowej
26.	Zapewnienie dostaw energii elektrycznej, wody pitnej i usług sanitarno-higienicznych	Właściwy terytorialnie Wojewoda
27.	Zapewnienie zabezpieczenia sanitarno-epidemiologicznego	Wojskowy Inspektor Sanitarny
28.	Zaopatrzenie medyczne SSW w leki, materiały jednorazowe, mat. zużywalne, krew oraz preparaty krwiopochodne	Minister właściwy do spraw zdrowia
29.	Zapewnienie opieki zdrowotnej (ewakuacja chorych i rannych)	Departament Wojskowej Służby Zdrowia

¹ Nie dotyczy płatnych autostrad.

7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE, W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ

		Właściwy terytorialnie Wojewoda
30.	Zapewnienie porządku publicznego i ochrony obozowiska	KG ŻW we współpracy z KGP
31.	Monitorowanie skutków i zjawisk spowodowanych zanieczyszczeniem środowiska lub niekorzystnym przekształceniem naturalnego ukształtowania terenu, powstałe w czasie pobytu/tranzytu wojsk obcych na terytorium RP	Minister właściwy do spraw środowiska
32.	Rozpoznawanie, zapobieganie i zwalczanie zagrożeń dla bezpieczeństwa wewnętrznego państwa, mogących wystąpić w związku z przebywaniem na terytorium lub tranzytem wojsk obcych przez terytorium RP	Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, we współpracy z właściwymi służbami i instytucjami MON (SKW)
33.	Zapewnienie bieżącego przekazywania informacji między organami administracji publicznej zaangażowanymi w przygotowanie i realizację procedury	Dyrektor RCB, we współpracy z zaangażowanymi organami administracji publicznej
	Przygotowywanie bieżących analiz i ocen sytuacji	
	Monitorowanie przebiegu działań, w szczególności pod względem możliwych zagrożeń bezpieczeństwa na terenie RP	
Etap Przejściowy i Końcowy		
34.	Informowanie społeczeństwa o sytuacji oraz podjętych działaniach (Procedura SPO-3 <i>Zasady informowania ludności o zagrożeniach – organizacja procesu komunikacji społecznej w sytuacji kryzysowej</i>)	MON Dyrektor RCB
36.	Ustalenie, na drodze dyplomatycznej, wysokości odszkodowania za szkody wyrządzone przez wojska obce przeciw mieniu stanowiącym wyłączną własność skarbu państwa ² (również Lasy Państwowe)	Minister właściwy do spraw zagranicznych we współpracy z MON
37.	Przyjmowanie i rozpatrywanie roszczeń osób fizycznych i prawnych oraz niepaństwowych jednostek organizacyjnych w zakresie szkód wyrządzonych przez wojska obce przeciw ich mieniu oraz ewentualna wypłata odszkodowań	MON
38.	Wystąpienie do państwa wysyłającego o zwrot kosztów poniesionych na świadczenia zdrowotne dla żołnierzy sił obcych (sojuszniczych)	MON
39.	Wystąpienie o zwrot kosztów leczenia (refundowanie) przez wojska obce	Minister właściwy do spraw zdrowia
40.	Przyjęcie wniosków, rozpatrzenie i ewentualny zwrot podatków od towarów i usług wojskom obcym	Minister właściwy do spraw finansów publicznych

III. Postanowienia końcowe

Wskazani w procedurze wykonawcy **uwzględnią w swoich planach zarządzania kryzysowego** szczegółowe sposoby i metody realizacji własnych przedsięwzięć.

² Z wyłączeniem mienia użytkowanego przez Siły Zbrojne RP.

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

SPO-15

ORGANIZACJA MEDYCZNEGO MOSTU POWIETRZNEGO W PRZYPADKU WYSTĄPIENIA ZDARZENIA MASOWEGO

I. Cel procedury, koordynator działań, podstawy prawne

Cel procedury		Koordynator działań	Uczestnicy
Określenie procesu organizacji medycznego mostu powietrznego w przypadku wystąpienia zdarzenia masowego		Minister właściwy do spraw zdrowia/dyrektor LPR	– minister właściwy do spraw wewnętrznych – minister właściwy do spraw administracji publicznej – Minister Obrony Narodowej (MON) – minister właściwy do spraw zdrowia/dyrektor LPR – minister właściwy do spraw energii – wojewodowie – dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa
Wejście	Wyjście	Podstawy prawne działań	
Wystąpienie sytuacji kryzysowej z udziałem dużej liczby poszkodowanych, dla których udzielenie pomocy medycznej przekracza możliwości podmiotów wykonujących działalność leczniczą na terenie województwa oraz dostępnych sił i środków Lotniczego Pogotowia Ratunkowego	Rozlokowanie poszkodowanych w podmiotach wykonujących działalność leczniczą na terenie kraju, celem zapewnienia im pomocy medycznej	1) ustawa z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym 2) ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej 3) ustawa z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych 4) ustawa z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym 5) ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej 6) ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie 7) ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych 8) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 2012 r. w sprawie warunków i sposobu przygotowania oraz wykorzystania podmiotów leczniczych na potrzeby obronne państwa oraz właściwości organów w tych sprawach 9) zarządzenie Nr 67 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 października 2014 r. w sprawie organizacji i trybu pracy Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego	

II. Przebieg działań

Lp.	Przedsięwzięcie	Sposób wykonania zadania	Odpowiedzialny	Wykonawca zadania
1.	Zebranie informacji o zdarzeniu i dotychczasowych działaniach zaangażowanych organów	Pozyskanie informacji od CZK wojewody, Koordynatora Centrum Operacyjnego LPR Przekazanie przez RCB informacji o zdarzeniu do MSWiA, CZK MZ i CZK MON	dyrektor RCB	Zastępca Dyrektora RCB kierujący Biurem Analiz i Reagowania

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

2.	Przygotowanie (we współpracy z innymi uczestnikami procedury) oceny sytuacji, analizy zagrożenia i możliwości przeciwdziałania	Należy uwzględnić: - rodzaj i skalę oraz przewidywany rozwój sytuacji - możliwości medyczne województwa, właściwego terytorialnie dla zaistniałego zdarzenia - dostępny potencjał i możliwości LPR - możliwości wsparcia przez SZ RP, wynikające z PZK RON Informacja jest przekazywana Prezesowi Rady Ministrów oraz ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych i do spraw administracji publicznej	minister właściwy do spraw zdrowia we współpracy z wojewodą, dyrektorem LPR i dyrektorem RCB	kierownik komórki organizacyjnej MZ właściwy do spraw zarządzania kryzysowego, we współpracy z szefem COA RCB
3.	Wniosek wojewody – na podstawie rekomendacji wojewódzkiego lekarza koordynatora ratownictwa medycznego – do MON o wsparcie działań ratowniczych z wykorzystaniem wojskowego medycznego transportu lotniczego	1) Wniosek przygotowany we współpracy z dyrektorem LPR 2) Wniosek jest przekazany – do wiadomości: - Ministrowi Zdrowia - dyrektorowi RCB	wojewoda	kierownik komórki organizacyjnej urzędu wojewódzkiego właściwy do spraw zarządzania kryzysowego
4.	Wniosek wojewody do ministra właściwego do spraw energii o uruchomienie rezerw strategicznych wyrobów medycznych i produktów leczniczych	Szczegółowy tryb postępowania – według KPZK <i>Procedura udostępniania rezerw strategicznych</i>	minister właściwy do spraw energii	kierownik komórki organizacyjnej Agencji Rezerw Materiałowych właściwy dla rodzaju zapotrzebowanych rezerw
5.	Wystąpienie ministra właściwego do spraw zdrowia do wojewodów o: 1) zapewnienie gotowości medycznej podmiotów wykonujących działalność leczniczą – właściwych dla rodzaju zdarzenia 2) przygotowanie zapasów środków medycznych i krwi oraz produktów krwiopochodnych 3) cykliczne raportowanie o sytuacji i zrealizowanych działaniach	Należy wytypować podmioty medyczne zapewniające możliwość udzielenia w trybie natychmiastowym pomocy medycznej poszkodowanym – w pierwszej kolejności położone na terenie województw sąsiadujących z województwem właściwym dla miejsca zdarzenia - dysponujące: - lotniskiem (lądowiskiem) - przygotowanym personelem i potencjałem podmiotów leczniczych	minister właściwy do spraw zdrowia we współpracy z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej	kierownik komórki organizacyjnej MZ właściwy do spraw zarządzania kryzysowego, we współpracy z kierownikiem komórki organizacyjnej MSWiA właściwym do spraw zarządzania kryzysowego

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

6.	Przygotowanie zestawienia możliwości podmiotów leczniczych – opracowanego na podstawie informacji uzyskanych od wojewodów.	Zestawienie jest przekazywane: - wojewódzkiemu lekarzowi koordynatorowi ratownictwa medycznego koordynującemu działania ratownicze, - koordynatorowi Centrum Operacyjnego LPR, - szefowi CZK MON, - dyrektorowi RCB	minister właściwy do spraw zdrowia	kierownik komórki organizacyjnej MZ właściwy do spraw zarządzania kryzysowego, we współpracy z wojewodą
7.	Raport MON o zakresie wsparcia udzielanego wojewodzie	Raport zawiera m.in. następujące dane: 1) liczba, typ i aktualne możliwości medyczne statków powietrznych, 2) liczba/specjalność wojskowego personelu medycznego wyznaczonego do działań, 3) czas przybycia statków powietrznych do lądowisk wskazanych przez koordynatora Centrum Operacyjnego LPR Raport jest przekazany: - wojewodzie - ministrowi właściwemu do spraw zdrowia - dyrektorowi LPR - dyrektorowi RCB 4) Zestawienie możliwości wsparcia lotniczego MON: 2 samoloty CASA 295: - jeden dla 2 pacjentów intensywnej terapii i 5 pacjentów leżących - drugi dla 24 pacjentów leżących wojskowe samochody sanitarne	MON	Dowódca Operacyjny RSZ RP (CZK MON we współpracy z koordynatorem Centrum Operacyjnego LPR)
8.	Uruchomienie działań	1) Organizację kołowego transportu medycznego cywilnego i wojskowego z rejonu akcji ratowniczej do lotniska (miejsca startu) koordynuje wojewódzki lekarz koordynator ratownictwa medycznego.	minister właściwy do spraw zdrowia DO RSZ	wojewoda

**7. PROCEDURY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – STANDARDOWE PROCEDURY OPERACYJNE,
W TYM ZWIĄZANE Z OCHRONĄ INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ**

		2) Organizację wykonania transportu lotniczego z rejonu akcji ratowniczej do lądowania w rejonach wytypowanych podmiotów wykonujących działalność leczniczą na terenie wskazanych województw koordynuje koordynator Centrum Operacyjnego LPR		dyrektor LPR
		3) Organizację kołowego transportu medycznego cywilnego i wojskowego z lotniska (miejsca lądowania) do wytypowanego podmiotu wykonującego działalność leczniczą koordynuje wojewódzki lekarz koordynator ratownictwa medycznego		wojewoda
		4) Organizację lotów wojskowych statków powietrznych koordynuje Centrum Operacji Powietrznych – Dowództwo Komponentu Powietrznego (COP-DKP) we współpracy z koordynatorem Centrum Operacyjnego LPR		COP-DKP, LPR
9.	Zapewnienie bieżącego przekazywania informacji między instytucjami zaangażowanymi w przygotowanie i realizację procedury	dyrektor RCB, we współpracy z zaangażowanymi instytucjami		szef COA RCB
	Monitorowanie przebiegu działań i przygotowywanie bieżących informacji, analiz i ocen sytuacji			

III. Postanowienia końcowe

Wskazani w procedurze wykonawcy **uwzględnią w swoich planach zarządzania kryzysowego i wewnętrznej dokumentacji** szczegółowe sposoby i metody realizacji własnych przedsięwzięć.

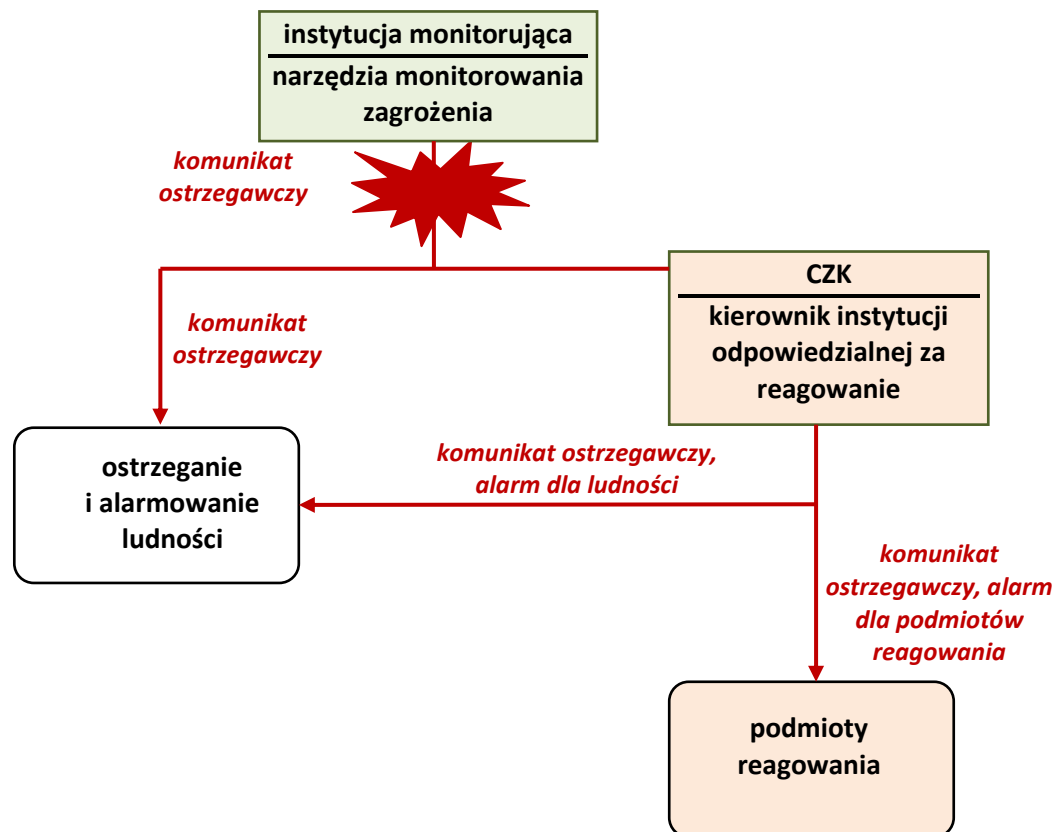
8. ORGANIZACJA ŁĄCZNOŚCI

Organizacja łączności na potrzeby systemu zarządzania kryzysowego, zawierająca zespół przedsięwzięć organizacyjno-technicznych oraz możliwe do wykorzystania siły, środki i systemy łączności została określona w odrębnym, niejawnym załączniku funkcjonalnym do Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego.

9. ORGANIZACJA SYSTEMU MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ, OSTRZEGANIA I ALARMOWANIA

Organizacja systemu monitorowania zagrożeń, ostrzegania i alarmowania

Schemat ideowy systemu monitorowania, ostrzegania i alarmowania o zagrożeniach



Monitorowanie zagrożeń, ostrzeganie i alarmowanie ma na celu:

- uzyskanie informacji o zbliżaniu się lub stwierdzeniu faktu zaistnienia, na określonym terenie, niebezpieczeństwa dla zdrowia i życia ludności związanego z wystąpieniem klęsk żywiołowych, katastrof naturalnych, awarii obiektów technicznych, skażeń i zakażeń, stosowaniem środków rażenia lub innych zdarzeń, których skutki mogą wpłynąć negatywnie na poziom bezpieczeństwa ludności
- określenie rodzaju, miejsca, skali i skutków zaistniałych zagrożeń oraz oznaczaniu stref niebezpiecznych
- ostrzeganie i alarmowanie sił właściwych do reagowania oraz ludności o zbliżającym się niebezpieczeństwie, informowanie o zalecanych zasadach postępowania (zachowania się) obywateli w określonej sytuacji

9. ORGANIZACJA SYSTEMU MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ, OSTRZEGANIA I ALARMOWANIA

MONITOROWANIE	systematyczna obserwacja prowadzona w określonych punktach lub obszarach w celu wykrywania zagrożenia lub w celu stwierdzenia zmian stopnia tego zagrożenia
WYKONAWCA ZADANIA Ministrowie, kierownicy urzędów wskazani jako podmioty odpowiedzialne w części <i>Planu Zadania w zakresie monitorowania zagrożeń</i> oraz wojewodowie	
CEL ZADANIA 1. Wykrywanie i rozpoznanie zagrożenia, umożliwiające natychmiastowe stwierdzenie wzrostu poziomu zagrożenia 2. Ostrzeganie i alarmowanie ludności (Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej) 3. Uruchamianie procedur reagowania 4. Opracowywanie ocen stanu zagrożenia i przygotowywanie zaleceń postępowania ochronnego 5. Realizacja zobowiązań Rzeczypospolitej Polskiej wynikających z ratyfikowanych umów, traktatów i porozumień międzynarodowych w zakresie obserwacji, pomiarów, analiz prognozowania i powiadamiania o zagrożeniach	
WARUNKI OPERACYJNE REALIZACJI ZADANIA – GŁÓWNE ZAGROŻENIA DLA SPRAWNOŚCI SYSTEMU 1. Brak prawidłowej koordynacji i nakładanie się kompetencji poszczególnych instytucji odpowiedzialnych za monitorowanie zagrożenia 2. Niewłaściwa współpraca zaangażowanych instytucji (kwestionowanie rzetelności informacji, opóźnienia w ich przekazywaniu, brak stałych punktów kontaktowych, nieaktualne dane kontaktowe, itp.) 3. Nieprecyzyjne informacje uzyskane z monitoringu, informacje z różnych źródeł wzajemnie się wykluczające 4. Stosowanie różnych form meldunków (raportów) utrudniających porównania i analizy 5. Brak systematyczności w przekazywaniu informacji, nieprzestrzeganie ustalonego trybu przekazywania informacji 6. Ograniczanie się do krótkiej informacji, brak pogłębionych analiz i prognoz rozwoju sytuacji 7. Brak kwalifikowanego personelu i stres wynikający z presji sytuacji 8. Brak wewnętrznych procedur postępowania niezbędnych dla zapewnienia ciągłości działania w przypadku wewnętrznego kryzysu w instytucji 9. Utrudnienia organizacyjno-techniczne (braki i awarie sprzętu, brak pomieszczeń, zasilania, łączności, urządzeń i odczynników do wykonywania badań, itp.)	
ORGANIZACJA DZIAŁAŃ 1. Monitorowaniu podlegają wszystkie zagrożenia wskazane w siatce bezpieczeństwa planu zarządzania kryzysowego 2. Systemy monitorowania zagrożeń powinny funkcjonować w trybie ciągłym 3. Dane o stanie zagrożenia są uzyskiwane m.in. z: 1) stacji pomiarowych rozmieszczonych na terenie kraju 2) badań laboratoryjnych 3) analizy zasobów dostępnych baz danych 4) naziemnych i satelitarnych systemów obserwacji przestrzeni powietrznej i morskiej 5) analizy zdarzeń i procesów mogących mieć wpływ na poziom bezpieczeństwa 6) współpracujących zagranicznych systemów i baz danych	

9. ORGANIZACJA SYSTEMU MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ, OSTRZEGANIA I ALARMOWANIA

4. Informacje o zagrożeniu uzyskane z prowadzonego monitoringu są przekazywane:
 - 1) właściwym dla rodzaju zagrożenia organom wskazanym jako podmioty wiodące w fazie reagowania
 - 2) dyżurnym centrów zarządzania kryzysowego właściwym terytorialnie dla miejsca (obszaru) wystąpienia zagrożenia
 - 3) dyżurnemu Rządowego Centrum Bezpieczeństwa
 - 4) współpracującym podmiotom zagranicznym, zgodnie z zobowiązaniami przyjętymi przez właściwe organy RP
5. Za funkcjonowanie systemu monitorowania, w tym organizację pracy, zakres wykonywanych zadań oraz tryb informowania o zagrożeniach odpowiadają podmioty odpowiedzialne wymienione w części Planu *Zadania w zakresie monitorowania zagrożeń*
6. Działaniem systemu w województwie kieruje wojewoda

WSPARCIE BIEŻĄCE

1. W sytuacji kryzysowej kierownicy zespołów odpowiedzialnych za monitorowanie decydują o zwiększeniu obsad zespołów oraz trybie ich pracy
2. Organy administracji publicznej odpowiedzialne za rozwiązanie sytuacji kryzysowej (podmioty wiodące) są zobowiązane do uzgodnienia z kierownikami instytucji prowadzących monitorowanie (odpowiednio do rodzaju i poziomu zagrożenia wymienionego w *Planie*) zakresu, trybu i sposobu przekazywania informacji o zagrożeniu, zapewniając sobie możliwość podjęcia działań wyprzedzających oraz ciągłość dopływu informacji w warunkach trwania zagrożenia
3. Możliwość wykorzystania Regionalnego Systemu Ostrzegania.

DODATKOWE MOŻLIWOŚCI W PRZYPADKU WYSTĄPIENIA ZAGROŻEŃ CBRN – po wprowadzeniu stanu nadzwyczajnego

1. W celu zapobieżenia skutkom katastrofy naturalnej, awarii technicznej lub działań terrorystycznych, mogących spowodować wystąpienie skażeń chemicznych, biologicznych lub promieniotwórczych
2. Funkcjonujące autonomicznie systemy wykrywania skażeń i alarmowania o skażeniach obejmujące:
 - 1) system wykrywania skażeń Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej – nadzorowany przez Ministra Obrony Narodowej
 - 2) sieci i systemy nadzoru epidemiologicznego i kontroli chorób zakaźnych w kraju oraz krajowe punkty kontaktowe dla międzynarodowych systemów nadzoru nad zagrożeniami zdrowia lub życia dużych grup ludności – nadzorowane przez ministra właściwego do spraw zdrowia
 - 3) system stacji wczesnego wykrywania skażeń promieniotwórczych i placówek prowadzących pomiary skażeń promieniotwórczych, koordynowane przez Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki
 - 4) nadzorowane przez wojewodów wojewódzkie systemy wykrywania i alarmowania oraz wojewódzkie systemy wczesnego ostrzegania o zagrożeniach
 - 5) systemy nadzoru epizootycznego, fitosanitarnego, nadzoru nad bezpieczeństwem produktów pochodzenia zwierzęcego i paszami oraz nadzoru nad produktami rolno-spożywczymi - nadzorowane przez ministrów właściwych do spraw rolnictwa i rynków rolnych oraz zdrowia

3. Przechodzą w tryb pracy w ramach jednolitego Krajowego Systemu Wykrywania Skażeń i Alarmowania (KSWSiA), koordynowanego przez Ministra Obrony Narodowej

4. Tryb pracy w ramach KSWSiA **uruchamia Minister Obrony Narodowej** z własnej inicjatywy lub na wniosek ministra właściwego do spraw:
 - 1) wewnętrznych
 - 2) zdrowia
 - 3) administracji publicznej
 - 4) rolnictwa
 - 5) rynków rolnych
 - 6) rozwoju wsi
 - 7) gospodarki morskiej
 - 8) środowiska

9. ORGANIZACJA SYSTEMU MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ, OSTRZEGANIA I ALARMOWANIA

9) gospodarki wodnej
5. Systemy monitorowania zagrożeń w ramach KSWSiA zapewniają wzajemną interoperacyjność, w szczególności przez stosowanie: 1) takich samych metodyk i procedur obserwacji i pomiarów skażeń 2) takich samych formatów meldunków i informacji o skażeniach 3) identycznych procedur przekazywania meldunków i informacji o skażeniach 4) jednolitego schematu obiegu i wymiany informacji o skażeniach
6. Informacje uzyskane w ramach KSWSiA są przekazywane właściwym dla rodzaju zagrożenia organom wskazanym jako podmioty wiodące w fazie reagowania
7. Szczegółową organizację, zadania i zasady wymiany informacji określa Plan współdziałania jednostek organizacyjnych wchodzących w skład jednolitego Krajowego Systemu Wykrywania Skażeń i Alarmowania , którym dysponują podmioty odpowiedzialne za funkcjonowanie poszczególnych systemów

BUDŻET ZADANIA

1. Działanie systemów monitorowania zagrożeń jest finansowane ze środków z budżetu państwa będących w dyspozycji ministra, kierownika urzędu centralnego i wojewody odpowiedzialnego za system
2. W przypadku niewystarczających własnych środków finansowych – postępowanie zgodnie z SPO-2 zawartą w *Planie (Uruchomienie dodatkowych środków finansowych)*

9. ORGANIZACJA SYSTEMU MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ, OSTRZEGANIA I ALARMOWANIA

OSTRZEGANIE	działania mające na celu: 1) przekazanie komunikatów i informacji uprzedzających o prawdopodobnych zagrożeniach 2) zalecających podjęcie działań zabezpieczających i ochronnych 3) instruujące o sposobach wykonania takich działań 4) podniesienie gotowości podmiotów reagowania
ALARMOWANIE	działania mające na celu: natychmiastowe przekazanie sygnału do właściwych terytorialnie władz, służb i ludności na danym terenie, informującego o zdarzeniu (sytuacji kryzysowej), które może zagrażać bezpieczeństwu ludzi, ich mieniu i środowisku naturalnemu
WYKONAWCA ZADANIA 1. Ministrowie, kierownicy urzędów wskazani jako podmioty odpowiedzialne w części <i>Planu Zadania w zakresie monitorowania zagrożeń</i> oraz wojewodowie i organy administracji samorządowej – w zakresie przekazywania komunikatów ostrzegawczych i alarmowania 2. Szef Obrony Cywilnej Kraju – w zakresie koordynacji procesu przygotowania, rozbudowy i modernizacji systemu alarmowania ludności na terenie kraju oraz organizacji treningów systemu alarmowania ludności	
CEL ZADANIA Podmioty odpowiedzialne za monitorowanie zagrożeń, w przypadku wykrycia zagrożenia niezwłocznie powiadamiają właściwy terytorialnie dla miejsca takiego zdarzenia organ administracji publicznej (centrum zarządzania kryzysowego), celem: ✓ uruchomienia działań sił i środków właściwych dla rodzaju zagrożenia ✓ powiadomienia zagrożonej ludności (Sił Zbrojnych RP)	
ORGANIZACJA DZIAŁAŃ/KIEROWANIA 1. Organ administracji publicznej właściwy terytorialnie dla miejsca wystąpienia zagrożenia uruchamia procedurę ostrzegania i alarmowania ludności, wykorzystując wszystkie dostępne środki techniczno-organizacyjne, a w szczególności: ✓ system syren alarmowych ✓ ośrodki radiowe i telewizyjne ✓ systemy telefonii komórkowej ✓ urządzenia rozgłoszeniowe stacjonarne i na pojazdach 2. Organy wskazane jako podmioty wiodące w fazie reagowania przygotowują własne zarządzenia i komunikaty i przekazują je redaktorom naczelnym dzienników, czasopism oraz stacji radiowych i telewizyjnych, w celu niezwłocznego powiadomienia ludności o zagrożeniu i zalecanym postępowaniu 3. Podmioty odpowiedzialne za monitorowanie zagrożenia zamieszczają na ogólnodostępnych serwisach internetowych komunikaty i ostrzeżenia oraz prognozy rozwoju sytuacji	

9. ORGANIZACJA SYSTEMU MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ, OSTRZEGANIA I ALARMOWANIA

ALARMY I KOMUNIKATY OSTRZEGAWCZE

1. Przykładowe formy i treść komunikatów ostrzegawczych o zagrożeniu skażeniami, zakażeniami oraz klęską żywiołową, ogłaszanych za pośrednictwem środków masowego przekazu zawiera rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2013 r. w sprawie systemów wykrywania skażeń i powiadamiania o ich wystąpieniu oraz właściwości organów w tych sprawach (Dz. U. poz. 96)
2. Sygnały alarmowe i komunikaty ostrzegawcze mogą być wykorzystane wyłącznie w sytuacji rzeczywistego zagrożenia
3. Wykorzystanie sygnałów alarmowych i komunikatów ostrzegawczych w ramach treningów i ćwiczeń dotyczących systemów wykrywania i alarmowania możliwe jest po ogłoszeniu rozpoczęcia treningów lub ćwiczeń przez właściwe terytorialnie organy administracji publicznej, z 24-godzinnym wyprzedzeniem, w środkach masowego przekazu i w sposób zwyczajowo przyjęty na danym terenie. Ogłoszenie zawiera informacje o zakresie i zasięgu terytorialnym prowadzonego treningu lub ćwiczenia

BUDŻET ZADANIA

Koszty przygotowania i funkcjonowania systemu ostrzegania i alarmowania są finansowane:

- ✓ na poziomie krajowym – z budżetu państwa z części, którą dysponują ministrowie kierujący działami administracji rządowej, centralne organy administracji rządowej oraz wojewodowie
- ✓ na poziomie wojewódzkim, powiatowym i gminnym – z budżetu odpowiednio samorządu województwa, powiatu i gminy

OGŁOSZENIE I ODWOŁANIE ALARMU

	akustyczny sygnał alarmowy	środki masowego przekazu	wizualny sygnał alarmowy
OGŁOSZENIE ALARMU	modulowany dźwięk syreny w okresie trzech minut	Powtarzana trzykrotnie zapowiedź słowna: Uwaga! Uwaga! Uwaga! Ogłaszam alarm (podać przyczynę, rodzaj alarmu itp.) dla (podać nazwę miasta, terenu)	Znak żółty w kształcie trójkąta lub w uzasadnionych przypadkach innej figury geometrycznej
ODWOŁANIE ALARMU	ciągły dźwięk syreny w okresie trzech minut	Powtarzana trzykrotnie zapowiedź słowna: Uwaga! Uwaga! Uwaga! Odwołuję alarm (podać przyczynę, rodzaj alarmu itp.) dla (podać nazwę miasta, terenu)	

9. ORGANIZACJA SYSTEMU MONITOROWANIA ZAGROŻEŃ, OSTRZEGANIA I ALARMOWANIA

KOMUNIKATY OSTRZEGAWCZE		
	ogłoszenie komunikatu	odwołanie komunikatu
UPRZEDZENIE O ZAGROŻENIU SKAŻENIAMI	Powtarzana trzykrotnie zapowiedź słowna: Uwaga! Uwaga! Osoby znajdujące się na terenie około godz..... min..... może nastąpić skażenie <i>(podać rodzaj skażenia)</i> w kierunku <i>(podać kierunek)</i>	Powtarzana trzykrotnie zapowiedź słowna: Uwaga! Uwaga! Odwołuję uprzedzenie o zagrożeniu <i>(podać rodzaj skażenia)</i> dla
UPRZEDZENIE O ZAGROŻENIU ZAKAŻENIAMI	Formę i treść komunikatu uprzedzenia o zagrożeniu zakażeniami ustalają organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej	Powtarzana trzykrotnie zapowiedź słowna: Uwaga! Uwaga! Odwołuję uprzedzenie o zagrożeniu <i>(podać rodzaj zakażenia)</i> dla
UPRZEDZENIE O KLĘSKACH ŻYWIOŁOWYCH I ZAGROŻENIU ŚRODOWISKA	Powtarzana trzykrotnie zapowiedź słowna: Informacja o zagrożeniu i sposobie postępowania mieszkańców <i>(podać rodzaj zagrożenia, spodziewany czas wystąpienia i wytyczne dla mieszkańców)</i>	Powtarzana trzykrotnie zapowiedź słowna: Uwaga! Uwaga! Odwołuję uprzedzenie o zagrożeniu <i>(podać rodzaj klęski)</i> dla

10. ZASADY INFORMOWANIA LUDNOŚCI O ZAGROŻENIACH I SPOSOBACH POSTĘPOWANIA NA WYPADEK ZAGROŻEŃ

1. ROLA INSTYTUCJI W PROCESIE KOMUNIKACJI W SYTUACJI KRYZYSOWEJ

1.1. Instytucja wiodąca

Każdej sytuacji kryzysowej, zgodnie z Krajowym Planem Zarządzania Kryzysowego, przypisana jest instytucja wiodąca (organ właściwy dla rodzaju sytuacji kryzysowej), która ze względu na zakres merytoryczny, specyfikę działania i doświadczenie, nadzoruje zarządzanie daną sytuacją kryzysową, w tym odpowiada za koordynację polityki informacyjnej.

Rzecznik prasowy lub kierownik komórki organizacyjnej odpowiadającej za komunikację społeczną (zwany dalej rzecznikiem), jest odpowiedzialny za koordynację komunikacji ze społeczeństwem poprzez media.

Rzecznik instytucji wiodącej:

- jest koordynatorem polityki informacyjnej;
- przygotowuje, we współpracy z rzecznikiem instytucji będącej głównym wykonawcą, założenia dotyczące komunikacji społecznej w danej sytuacji kryzysowej (w tym określa główne przekazy, ich częstotliwość, narzędzia i osoby komunikujące) i po uzyskaniu akceptacji przełożonego – realizuje je poprzez rzecznika głównego wykonawcy.

Rzecznik organu właściwego dla rodzaju sytuacji kryzysowej jest zobowiązany do udzielenia informacji Rzecznikowi Prasowemu Rządu na jego polecenie.

W procesie komunikowania, zwłaszcza w sytuacji kryzysowej konieczne jest, aby informacja wchodząca ze wszystkich organów zaangażowanych w rozwiązywanie sytuacji kryzysowej była spójna. W związku z tym, rzecznik organu właściwego dla rodzaju sytuacji kryzysowej może powołać **Kryzysowy Zespół Prasowy**, składający się z przedstawicieli komórek prasowych organów zaangażowanych w rozwiązywanie sytuacji kryzysowej, a także innych, zaproszonych w zależności od potrzeb osób (np. psychologów, ekspertów z dziedziny, której kryzys dotyczy). To organ właściwy dla rodzaju sytuacji kryzysowej decyduje czy i kiedy powołać Kryzysowy Zespół Prasowy.

Członkowie Kryzysowego Zespołu Prasowego są zobowiązani do udzielenia wszelkiej pomocy rzecznikowi organu właściwego dla rodzaju sytuacji kryzysowej.

Kryzysowy Zespół Prasowy, pod przewodnictwem rzecznika organu właściwego dla rodzaju sytuacji kryzysowej opracowuje, a następnie realizuje założenia polityki medialnej w sytuacji kryzysowej, w tym określa:

- główne przekazy;
- osoby komunikujące;

- częstotliwość przekazów;
- narzędzia komunikacji.

W przypadku gdy nie ma jednolitego stanowiska Zespołu – głos decydujący ma rzecznik organu właściwego dla rodzaju sytuacji kryzysowej. Zespół spotyka się w zależności od potrzeb.

Prowadząc działania komunikacyjne należy pamiętać, że nie można ich ograniczać wyłącznie do komunikacji poprzez media. Muszą one odbywać się również w pozostałych obszarach:

- komunikowanie ze społeczeństwem:
 - osobami zagrożonymi sytuacją kryzysową,
 - poszkodowanymi i ich rodzinami,
- komunikowanie wewnątrz instytucji;
- komunikowanie pomiędzy instytucjami zaangażowanymi w rozwiązywanie sytuacji kryzysowej.

Organ właściwy dla rodzaju sytuacji kryzysowej zapewnia komunikację we wszystkich tych obszarach, wyznaczając osoby odpowiedzialne za dany obszar.

1.2. Główny wykonawca

Jest to instytucja pełniąca kluczową rolę w rozwiązywaniu sytuacji kryzysowej. Podlega ona organowi wiodącemu, ale to na niej spoczywa większość zadań związanych z rozwiązywaniem danej sytuacji. Dotyczy to zarówno działań operacyjnych, jak i komunikacji społecznej – to rzecznik prasowy instytucji będącej głównym wykonawcą pełni rolę głównego komunikatora.

Rzecznik głównego wykonawcy:

- jest głównym komunikatorem, chyba, że rzecznik instytucji wiodącej postanowi inaczej,
- współtworzy (razem z rzecznikiem organu wiodącego) i realizuje założenia dotyczące komunikowania w danej sytuacji kryzysowej (w tym określa główne przekazy, ich częstotliwość, narzędzia i osoby komunikujące), współpracuje z rzecznikami prasowymi organów zaangażowanych w rozwiązywanie sytuacji kryzysowych, aby zapewnić spójność przekazów.

1.3. Inne organy zaangażowane w rozwiązywanie sytuacji kryzysowej

Inne organy zaangażowane w rozwiązywanie sytuacji kryzysowej komunikują się ze społeczeństwem w zakresie swoich kompetencji, natomiast główny przekaz jest uzgadniany z rzecznikiem organu właściwego dla rodzaju sytuacji kryzysowej – rzecznikiem instytucji wiodącej. Rzecznicy organów zaangażowanych współpracują

10. ZASADY INFORMOWANIA LUDNOŚCI O ZAGROŻENIACH I SPOSOBACH POSTĘPOWANIA NA WYPADEK ZAGROŻEŃ

z rzecznikiem głównego wykonawcy i instytucji wiodącej, aby zapewnić spójność przekazów.

W przypadku powołania przez rzecznika organu właściwego dla rodzaju sytuacji kryzysowej (instytucję wiodącą) **Kryzysowego Zespołu Prasowego**, w jego skład wchodzi rzecznicy organów zaangażowanych w rozwiązywanie sytuacji kryzysowej i realizują politykę informacyjną przyjętą przez Zespół.

Analogicznie, jak w przypadku organu wiodącego i głównego wykonawcy, za komunikację ze społeczeństwem poprzez media odpowiadają rzecznicy. Kierownicy organów zaangażowanych w rozwiązywanie sytuacji kryzysowej zapewniają komunikację we wszystkich obszarach, wyznaczając osoby odpowiedzialne za dany obszar.

Zgodnie z postanowieniami ustawy o zarządzaniu kryzysowym, na potrzeby realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego każdy organ tworzy zespół zarządzania kryzysowego. Ważne, aby zespół był obligatoryjnie poszerzony o rzecznika prasowego danej instytucji. Dzięki temu rzecznik będzie posiadał bieżącą informację o rozwoju sytuacji, co ułatwi mu aktywne prowadzenie polityki informacyjnej. Zespół zarządzania kryzysowego jest powoływany zgodnie z procedurami danego organu.

Rzecznicy prasowi obligatoryjnie powinni mieć zastępców. Jest to bardzo istotne w przypadku długotrwałej sytuacji kryzysowej.

1.4. Rządowe Centrum Bezpieczeństwa

Rządowe Centrum Bezpieczeństwa zapewnia koordynację polityki informacyjnej w sytuacji kryzysowej. W przypadku powołania Kryzysowego Zespołu Prasowego, rzecznik RCB, jeżeli jest taka konieczność, wchodzi w jego skład. Rządowe Centrum Bezpieczeństwa w ramach zapewnienia koordynacji polityki informacyjnej, monitoruje prowadzenie i organizację procesu komunikacji przez organ właściwy dla rodzaju sytuacji kryzysowej.

Jeżeli rzecznik prasowy RCB, w wyniku działań właściwych komórek organizacyjnych Rządowego Centrum Bezpieczeństwa jako pierwszy uzyska informację o możliwości wystąpienia sytuacji kryzysowej, w ramach zapewnienia koordynacji polityki informacyjnej, kontaktuje się z rzecznikiem prasowym organu właściwego dla rodzaju sytuacji kryzysowej, w celu przyspieszenia organizacji procesu komunikacji. Jeżeli zachodzi taka potrzeba, rzecznik prasowy RCB rekomenduje zmianę sposobu komunikacji i wspiera działania komunikacyjne organu właściwego (instytucji wiodącej lub głównego wykonawcy) dla rodzaju sytuacji kryzysowej, np. pomaga w przygotowaniu procesu komunikowania (co mówić, gdzie, kto i kiedy), komunikatów czy wyboru narzędzi.

Rządowe Centrum Bezpieczeństwa ściśle współpracuje z rzecznikami prasowymi: rządu, instytucji wiodącej, głównego wykonawcy, organów współpracujących i wojewodów. Po posiedzeniach Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego przygotowuje, w porozumieniu z osobą przewodniczącą posiedzeniu, komunikaty prasowe.

2. KOMUNIKACJA W KRYZYSIE

2.1 Przed wystąpieniem kryzysu

Rozwiązywanie sytuacji kryzysowej wymaga szybkiej reakcji, a presja mediów może utrudniać podejmowanie decyzji. Dlatego tak istotne jest podjęcie działań przed wystąpieniem sytuacji kryzysowej. Działania wyprzedzające, mogą wpłynąć na zmniejszenie skali kryzysu. Muszą być podejmowane przez wszystkie organy w zakresie swoich kompetencji i rozpatrywane w dwóch aspektach – bezpośredniej komunikacji ze społeczeństwem i komunikacji ze społeczeństwem poprzez media.

W ramach przygotowania do kontaktów z mediami należy:

- przygotować dla własnego organu strategię komunikacji w sytuacji kryzysowej wraz z algorytmami dla najczęściej występujących sytuacji właściwych dla danego organu;
- w ramach swojego organu wytypować grupę osób, która będzie współpracowała ze środkami masowego przekazu, podzielić zadania (prowadzenie monitoringu mediów; dyżurów telefonicznych, przygotowywanie komunikatów prasowych, konferencji prasowych), wytypować głównych komunikatorów;
- ustalić rodzaj wykorzystywanych narzędzi i częstotliwość kontaktów z dziennikarzami;
- ustalić alternatywne kanały łączności pomiędzy rzecznikami organów zaangażowanych w rozwiązywanie sytuacji kryzysowej;
- przygotować bazę ekspertów zewnętrznych i wytypować ekspertów wewnętrznych, którzy będą wypowiadali się o danej sytuacji kryzysowej;
- organizować treningi i ćwiczenia dla osób zajmujących się komunikacją;
- zaktualizować bazę teleadresową mediów i osób odpowiedzialnych za komunikację w organach współpracujących.

W ramach działań skierowanych do społeczeństwa należy:

- Realizować przedsięwzięcia edukacyjno-informacyjne:
 - tworzyć i rozpowszechniać programy edukacyjne w zakresie zapobiegania wszelkiego rodzaju zdarzeniom kryzysowym. Dzięki takim działaniom, można przygotować społeczeństwo na ewentualne wystąpienie zagrożeń,

10. ZASADY INFORMOWANIA LUDNOŚCI O ZAGROŻENIACH I SPOSOBACH POSTĘPOWANIA NA WYPADEK ZAGROŻEŃ

jednocześnie przekazując wiedzę o możliwości ograniczenia skutków sytuacji kryzysowych;

- informować o sposobach postępowania w sytuacjach zagrożenia w celu kształtowania właściwych postaw społecznych;
 - organizować treningi i ćwiczenia, kampanie informacyjne propagujące sposób postępowania w danych sytuacjach kryzysowych.
- W ramach przygotowania do bezpośredniego komunikowania ze społeczeństwem w trakcie kryzysu należy:
- wytypować osoby, które mają przygotowanie i umiejętność rozmawiania z rodzinami poszkodowanych np. psychologowie, które będą kontaktowały się z rodzinami poszkodowanych i innymi grupami dotkniętymi kryzysem;
 - przygotować się do działań informacyjnych zmierzających do zabezpieczenia zdrowia i mienia ludności lub ewentualnej ewakuacji;
 - zweryfikować i zaktualizować bazę teleadresową dla zapewnienia kontaktu ze służbami ratowniczymi oraz punktami informacyjnymi, pamiętając o zebraniu kontaktów alternatywnych, na wypadek, gdyby np. podstawowy numer telefonu był cały czas zajęty.

2.2 W trakcie kryzysu

Bardzo często działania właściwych organów są podejmowane zanim jeszcze wystąpią wszystkie okoliczności wskazane w ustawowej definicji sytuacji kryzysowej. Również w odbiorze społecznym sytuacja kryzysowa pojawia się dużo szybciej – dlatego wraz z podjęciem działań przez administrację publiczną, w tym działań ratowniczych, należy rozpocząć komunikację ze społeczeństwem.

Współpraca z mediami w sytuacji kryzysowej ma kluczowe znaczenie, gdyż brak informacji tworzy plotki, rodzi niepokój i chaos informacyjny. A to właśnie media w sytuacji kryzysowej często mogą być wsparciem dla działań służb ratowniczych, przy dobrej współpracy z nimi.

Udostępnianie informacji powinno przebiegać systematycznie, jednak z zachowaniem zasad określonych przez osoby wytypowane do kontaktów z dziennikarzami. Jednocześnie rzecznicy prasowi i osoby współpracujące z mediami powinni pamiętać o specyfice pracy mediów i w miarę możliwości wyjść naprzeciw ich potrzebom (np. dostarczać regularnie informacje na temat przebiegu sytuacji kryzysowej, zapewnić, w uzgodnieniu z kierującym działaniami ratowniczymi, dostęp do miejsca zdarzenia albo – jeśli nie jest to możliwe – dostarczyć zdjęcia lub filmy przygotowane przez służby

prasowe, przygotować miejsce skąd mogą relacjonować zdarzenie nie przeszkadzając w akcji ratowniczej, itp.).

Przygotowując pierwsze komunikaty kierowane do mediów należy dążyć do zasady, że rodziny poszkodowanych jako pierwsze otrzymują informację. Mogą się jednak zdarzyć sytuacje, kiedy przestrzeganie tej zasady staje się niemożliwe, zwłaszcza gdy dotyczy dużej grupy osób. Z reguły wtedy media stają się narzędziem, poprzez które informuje się o zaistniałej sytuacji. Istnieją także sytuacje np. zdarzenie terrorystyczne, gdy komunikacja ze społeczeństwem ma szczególny charakter, a decyzje kiedy i co komunikować, muszą być konsultowane z dowodzącym działaniami.

Rzecznik lub osoby wyznaczone do komunikacji poprzez media powinni przekazywać opinii publicznej informacje o konieczności określonego postępowania w danej sytuacji oraz jakiej pomocy, w jakim rozmiarze, gdzie, kiedy i na jakich warunkach może oczekiwać poszkodowana ludność, a także jakie działania są podejmowane w celu likwidacji sytuacji kryzysowej.

Dla zapewnienia efektywnej komunikacji ze społeczeństwem poprzez media należy:

- wdrożyć, wcześniej przygotowaną strategię komunikacyjną;
- powołać wewnętrzny zespół komunikacji kryzysowej, w skład którego weszliby przedstawiciele kierownictwa organu zaangażowanego w rozwiązanie sytuacji kryzysowej, rzecznik oraz eksperci z dziedziny, której ona dotyczy. Zespół ustala co komunikować z punktu widzenia danego organu, pamiętając, że główne przekazy są ustalane z rzecznikiem organu właściwego dla rodzaju sytuacji kryzysowej;
- wydawać regularnie, najlepiej o ściśle określonych i wcześniej zapowiedzianych porach, komunikaty prasowe, zawierające najświeższe informacje o bieżącej sytuacji. W przypadkach wzbudzających szczególnie duże zainteresowanie mediów, zalecane jest zorganizowanie briefingu prasowego, jednak dobór narzędzi zależy od rozwoju sytuacji i decyzji rzecznika;
- wyznaczyć na miejscu zdarzenia miejsce dla mediów, skąd dziennikarze mogliby relacjonować rozwój wydarzeń, jednocześnie nie przeszkadzając w prowadzeniu działań;
- wytypować osoby do kontaktu z mediami na miejscu zdarzenia;
- zapraszać do udziału w konferencjach prasowych przedstawicieli zaangażowanych organów lub ekspertów, w zależności od omawianej problematyki;
- zapewnić ścisłą współpracę rzeczników prasowych zaangażowanych organów i służb,

10. ZASADY INFORMOWANIA LUDNOŚCI O ZAGROŻENIACH I SPOSOBACH POSTĘPOWANIA NA WYPADEK ZAGROŻEŃ

- monitorować na bieżąco media, niezwłocznie dementować informacje nieprawdziwe, niecisłe lub mogące wywołać panikę, a w razie konieczności korygować przekazy i weryfikować sposób prowadzenia komunikacji;
- w sytuacji długotrwałego kryzysu, wymagającego pełnej aktywności i dyspozycyjności rzecznika, wyznaczyć zastępców rzecznika, zarówno organu właściwego dla rodzaju sytuacji kryzysowej, jak i innych zaangażowanych organów i służb;
- bezwzględnie zapewnić całodobowy kontakt telefoniczny mediów z rzecznikiem (lub jego zastępcą/zastępcami).

W ramach bezpośredniej komunikacji ze społeczeństwem osoby do tego wyznaczone na bieżąco informują opinię społeczną o konieczności określonego postępowania w danej sytuacji, np. jakiej pomocy, w jakim rozmiarze, gdzie, kiedy i na jakich warunkach może oczekiwać poszkodowana ludność, jakie działania są podejmowane w celu likwidacji sytuacji kryzysowej. Czynności te powinny być prowadzone poprzez narzędzia komunikacji bezpośredniej np. zorganizowanie infolinii, stałego punktu informacyjnego, nawiązanie bezpośredniego kontaktu z poszkodowanymi i ich rodzinami czy uruchomienie dedykowanej strony internetowej.

2.3 Po zakończeniu bezpośrednich działań w sytuacji kryzysowej – w fazie odbudowy

W większości sytuacji kryzysowych osoby odpowiedzialne za komunikację społeczną zapominają o przekazywaniu informacji po zakończeniu fazy reagowania. Należy mieć na uwadze, że bardzo rzadko zdarza się, że wraz z zakończeniem fazy reagowania wszystkie problemy zostają rozwiązane. Brak komunikacji, przede wszystkim bezpośredniej, z osobami poszkodowanymi może wywoływać poczucie pozostawienia ich samym sobie.

Często wtedy poszkodowani zwracają się o pomoc do mediów, co skutkuje podważeniem zaufania do administracji publicznej i może przyczynić się do wznowienia już zażęganego kryzysu. Dlatego też po zakończonych bezpośrednich działaniach w związku z sytuacją kryzysową, czyli w fazie odbudowy konieczne jest dalsze prowadzenie aktywnej komunikacji ze społeczeństwem, zarówno bezpośrednio, jak i poprzez media przekazując aktualne informacje.

W ramach komunikacji poprzez media należy:

- regularnie przekazywać informacje jak przebiega faza usuwania skutków sytuacji kryzysowej oraz na jaką pomoc ze strony administracji publicznej mogą liczyć poszkodowani;
- przedstawić opinii publicznej podsumowanie działań poszczególnych organów biorących udział w rozwiązywaniu sytuacji kryzysowej;
- przygotować analizę działań komunikacyjnych w celu doskonalenia/ ulepszenia procesu komunikacji.

W ramach bezpośredniej komunikacji ze społeczeństwem osoby do tego wyznaczone powinny utrzymać (czas uzależniony od sytuacji) funkcjonowanie wszystkich narzędzi komunikacji bezpośredniej, które były wykorzystywane podczas trwania sytuacji kryzysowej np. takich jak infolinia, która powinna być obsługiwana np. przez prawników, psychologów, socjologów, pracowników pomocy społecznej i innych specjalistów stosownie do potrzeb.

11. ORGANIZACJA EWAKUACJI Z OBSZARÓW ZAGROŻONYCH

I. Cel procedury, koordynator, podstawy prawne

Cel procedury		Koordynator działań	Uczestnicy
Określenie procesu organizacji ewakuacji osób z obszaru zagrożonego województwa (regionu kraju)		Minister właściwy do spraw wewnętrznych i spraw administracji publicznej	– Minister Obrony Narodowej – Minister właściwy do spraw zdrowia – Minister właściwy do spraw transportu – Minister właściwy do spraw budżetu – Minister właściwy do spraw informatyzacji – Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego – Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – Wojewoda – Dyrektor RCB
Wejście	Wyjście	Podstawy prawne działań	
Wystąpienie sytuacji kryzysowej, w związku z którą konieczne jest przeprowadzenie ewakuacji osób z obszaru zagrożonego województwa (regionu kraju)	Przyjęcie osób ewakuowanych i zapewnienie im warunków pobytu na terenie docelowego województwa (regionu)	1) ustawa o zarządzaniu kryzysowym 2) ustawa o wojewodzie i administracji rządowej w województwie 3) ustawa o działach administracji rządowej 4) ustawa o finansach publicznych 5) ustawa o pomocy społecznej 6) ustawa o transporcie kolejowym 7) ustawa prawo prasowe 8) ustawa prawo telekomunikacyjne 9) ustawa prawo przewozowe 10) ustawa o stanie klęski żywiołowej 11) ustawa o stanie wyjątkowym 12) ustawa o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej 13) ustawa o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej 14) ustawa prawo atomowe 15) rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie szczegółowego zakresu działania Szefa Obrony Cywilnej Kraju, szefów obrony cywilnej województw, powiatów i gmin 16) rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji 17) zarządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie organizacji i trybu pracy Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego	

11. ORGANIZACJA EWAKUACJI Z OBSZARÓW ZAGROŻONYCH

II. Przebieg działań

Lp.	Przedsięwzięcie	Wykonawca
Etap przygotowawczy		
1.	Uzyskanie informacji o rozwoju sytuacji kryzysowej na terenie województwa (regionu) i dotychczasowych działaniach mających na celu likwidację (ograniczenie) zagrożenia oraz ochronę życia i zdrowia ludzi i mienia	Dyrektor RCB
2.	Przygotowanie analizy zagrożenia i możliwości przeciwdziałania, z uwzględnieniem: – rodzaju, skali oraz przewidywanego zasięgu terytorialnego zagrożenia i liczby zagrożonych obywateli – możliwości przeciwdziałania z wykorzystaniem dostępnych środków, w tym narzędzi prawnych – możliwości zabezpieczenia czasowego pobytu ludności na terenie województw poza strefą zagrożenia	Minister właściwy do spraw wewnętrznych, we współpracy z Dyrektorem RCB
3.	Przekazanie Prezesowi Rady Ministrów-Przewodniczącemu RZZK wniosków z dokonanej analizy i stanowiska w sprawie zwołania posiedzenia zespołu, w celu rozpatrzenia: – zasadności i możliwości ewakuacji ludności z zagrożonego obszaru – propozycji wprowadzenia stanu klęski żywiołowej na terenie wskazanych województw	Minister właściwy do spraw wewnętrznych/ Dyrektor RCB-Sekretarz RZZK
	Zwołanie posiedzenia RZZK. Przyjęcie ustalenia o przeprowadzeniu ewakuacji i/lub wprowadzeniu stanu klęski żywiołowej. Przygotowanie propozycji użycia sił i środków niezbędnych do przeprowadzenia ewakuacji	Prezes Rady Ministrów-Przewodniczący RZZK
	<i>Alternatywnie – Przyjęcie rozporządzenia w sprawie wprowadzenia stanu klęski żywiołowej. Tryb wprowadzania stanu klęski żywiołowej określa SPO-8</i>	Rada Ministrów
	Decyzja o przeprowadzeniu ewakuacji	Prezes Rady Ministrów
Zorganizowanie i przeprowadzenie ewakuacji – koordynuje Minister właściwy do spraw wewnętrznych		
4.	Uruchomienie na wniosek właściwego dysponenta części budżetowej, środków finansowych na zorganizowanie i przeprowadzenie ewakuacji oraz na potrzeby zabezpieczenia pobytu osób ewakuowanych	Minister właściwy do spraw budżetu
5.	Zaktualizowanie danych o możliwościach przyjęcia ewakuowanej ludności na obszarach wytypowanych województw	Minister właściwy do spraw informatyzacji
	Zaktualizowanie danych o możliwościach użycia dostępnych sił i środków do przeprowadzenia ewakuacji	Minister właściwy do

11. ORGANIZACJA EWAKUACJI Z OBSZARÓW ZAGROŻONYCH

	Informowanie obywateli znajdujących się na obszarze zagrożonym o planowanych działaniach (sposobach pomocy, miejscach zbiórek, środkach transportu, trybie ewakuacji itd.) poprzez: – komunikaty operatorów telefonii komórkowej (art. 176-177 ustawy prawo telekomunikacyjne) – komunikaty nadawców radiowo-telewizyjnych (art. 34 ustawy prawo prasowe) – kolportowanie ulotek informacyjnych – urządzenia rozgłoszeniowe znajdujące się w dyspozycji służb porządku publicznego i ratowniczych	spraw administracji publicznej
	W przypadku wprowadzenia stanu klęski żywiołowej – uruchomienie procesu realizacji świadczeń rzeczowych i osobistych, zgodnie z przepisami dotyczącymi stanu klęski żywiołowej (w celu przejęcia na potrzeby ewakuacji obiektów, środków transportu i usług)	Wojewoda
	Przygotowanie miejsc czasowego pobytu dla osób ewakuowanych	
	Zorganizowanie przemieszczenia ewakuowanych osób i mienia, w tym określenie harmonogramu i tras przejazdów oraz zapewnienie bezpieczeństwa	
	Przygotowanie i skierowanie do działań środków transportu drogowego do przewozu ewakuowanych osób	
6.	Skierowanie na wniosek wojewody sił i środków ze składu Sił Zbrojnych RP do działań na rzecz wsparcia ewakuacji	Minister Obrony Narodowej
7.	Przygotowanie i skierowanie do dyspozycji wojewody środków transportu kolejowego do przewozu ewakuowanych osób	Minister właściwy do spraw transportu
8.	Zapewnienie opieki medycznej ewakuowanym osobom	Minister właściwy do spraw zdrowia
9.	Przygotowanie rozwiązań prawnych w zakresie: – mechanizmów udzielania pomocy społecznej realizowanej przez wojewodę oraz jednostki samorządu terytorialnego na rzecz osób ewakuowanych na teren województwa – zabezpieczenia długotrwałego pobytu osób ewakuowanych na teren województwa	Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego
10.	Rozpoznawanie, zapobieganie i zwalczanie zagrożeń dla bezpieczeństwa wewnętrznego państwa, mogących wystąpić w związku z przeprowadzoną ewakuacją osób	Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, we współpracy z właściwymi służbami i instytucjami
11.	Informowanie społeczeństwa o sytuacji oraz podjętych działaniach	Według SPO-3
12.	Zapewnienie bieżącego przekazywania informacji między organami administracji publicznej zaangażowanymi w przygotowanie i przebieg ewakuacji	Dyrektor RCB, we współpracy z zaangażowanymi
	Przygotowywanie bieżących analiz i ocen sytuacji	

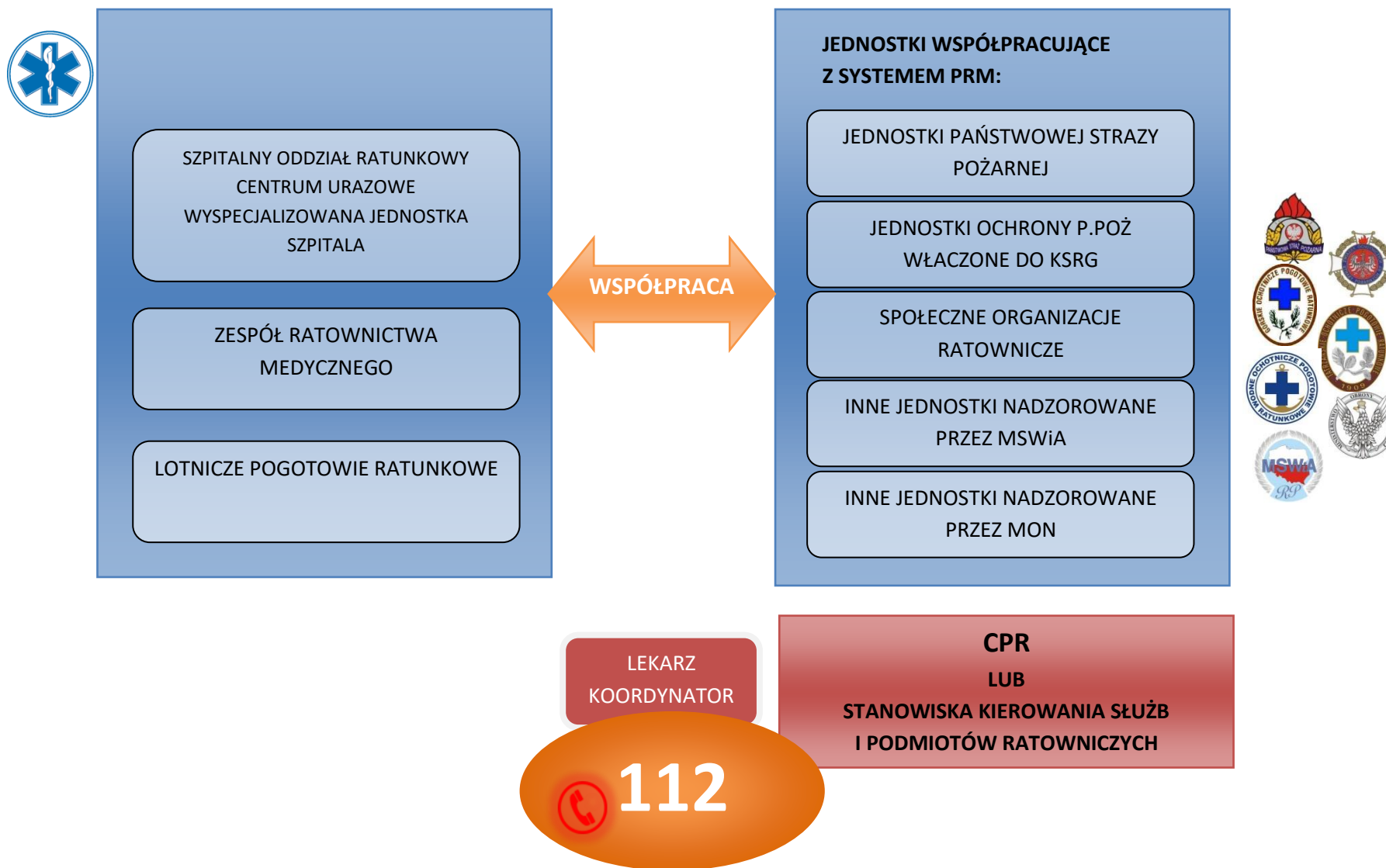
11. ORGANIZACJA EWAKUACJI Z OBSZARÓW ZAGROŻONYCH

	Monitorowanie przebiegu działań, w szczególności pod względem możliwych zagrożeń bezpieczeństwa przebiegu ewakuacji	organami administracji publicznej
	Przygotowanie raportu końcowego z działań	

III. Postanowienia końcowe

Wskazani w procedurze wykonawcy **uwzględnią w swoich planach zarządzania kryzysowego** szczegółowe sposoby i metody realizacji własnych przedsięwzięć.

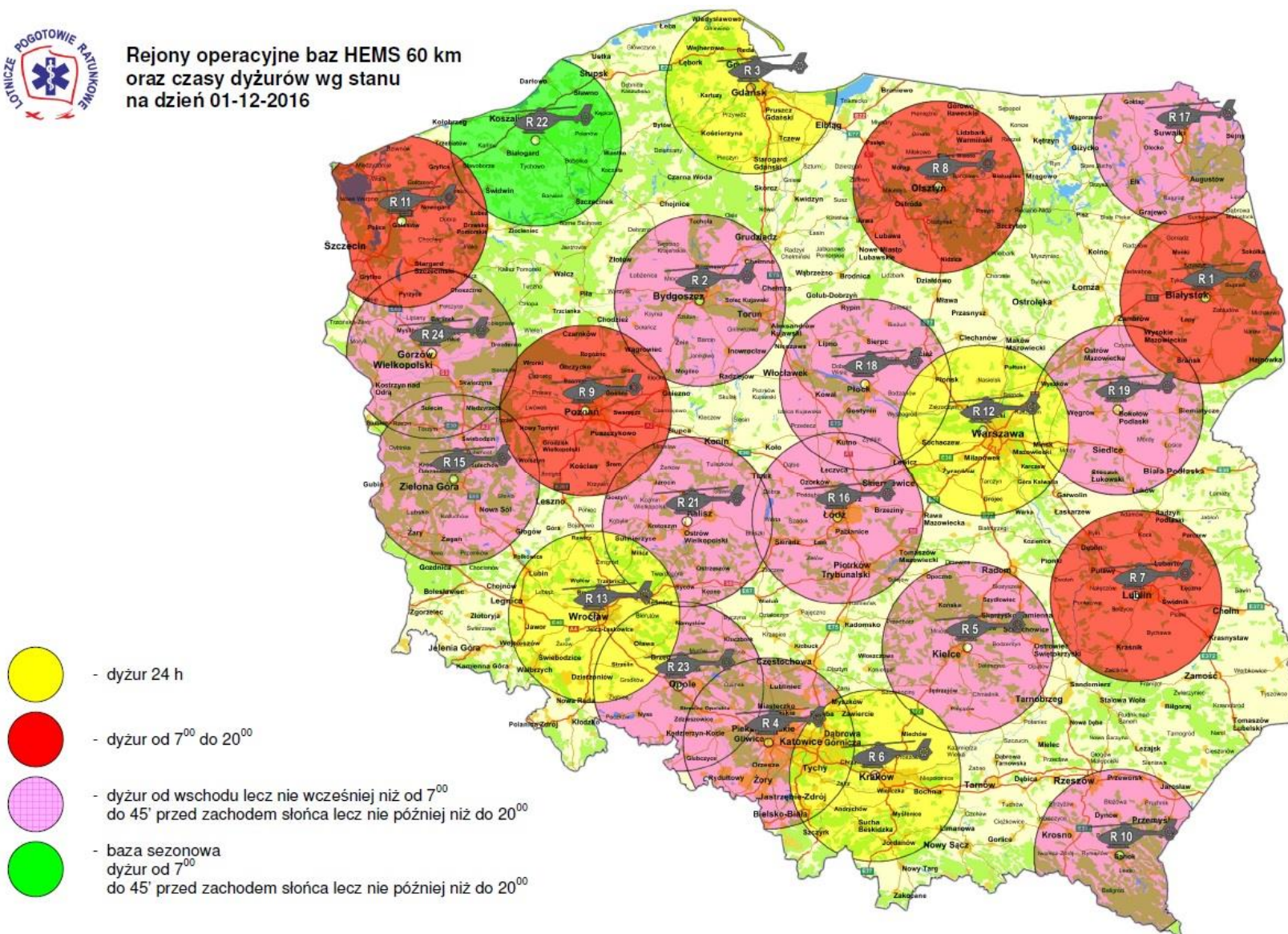
ORGANIZACJA RATOWNICTWA MEDYCZNEGO



ROZŁOKOWANIE BAZ LOTNICZEGO POGOTOWIA RATUNKOWEGO (LPR)



Rejony operacyjne baz HEMS 60 km
oraz czasy dyżurów wg stanu
na dzień 01-12-2016



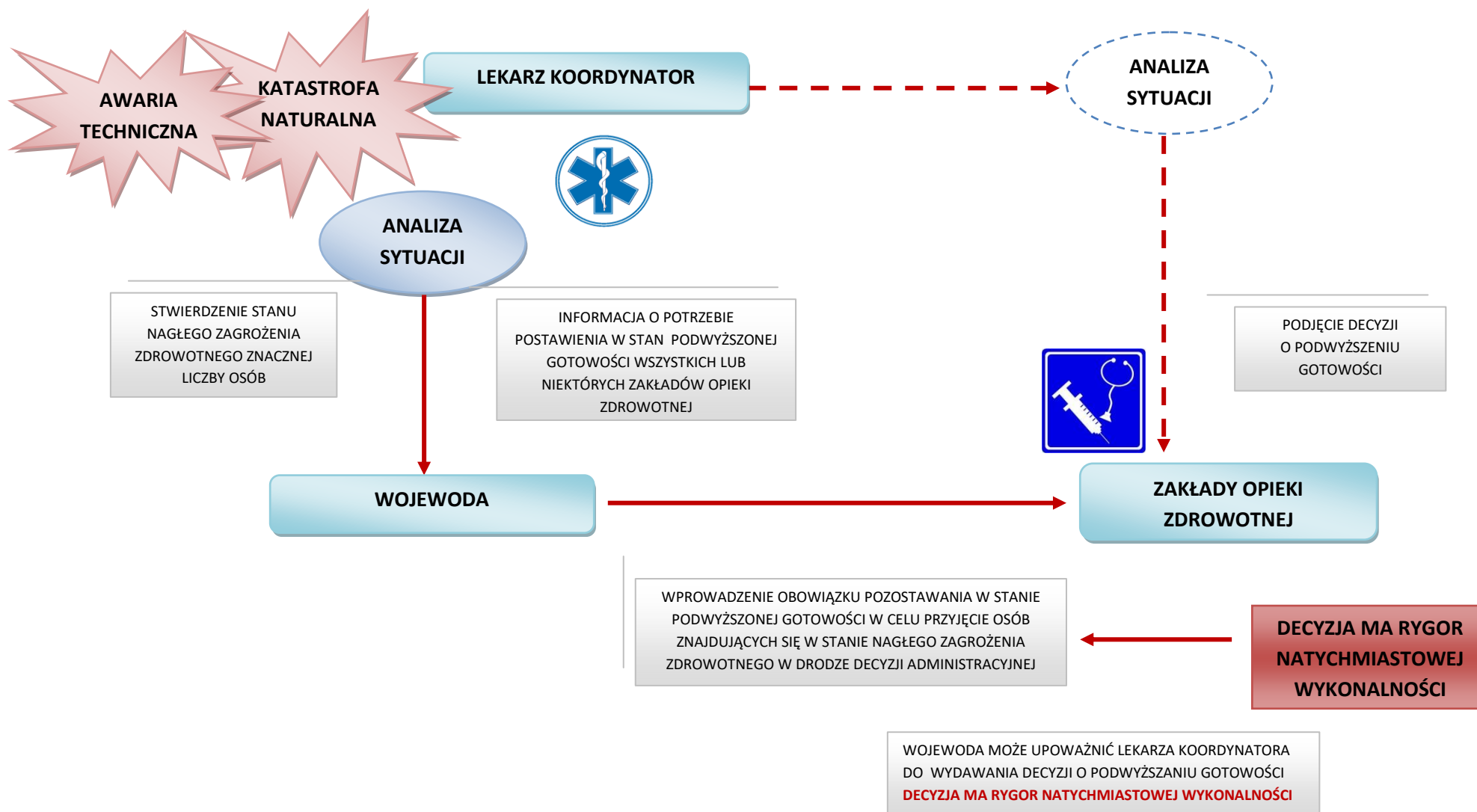
12. ORGANIZACJA RATOWNICTWA, OPIEKI MEDYCZNEJ, POMOCY SPOŁECZNEJ ORAZ POMOCY PSYCHOLOGICZNEJ

Rok	2017	21 baz stałych + 1 baza sezonowa (w okresie letnim) w Koszalinie	• 4 bazy LPR funkcjonujące w trybie 24 godziny na dobę (Warszawa, Gdańsk, Wrocław, Kraków); • 5 baz od godz. 7:00 do godz. 20:00 (Białystok, Szczecin, Lublin, Olsztyn, Poznań); • 12 baz co najmniej od wschodu słońca do 45 minut przed zachodem słońca oraz co najmniej od godziny 7:00 do godziny 20:00 w przypadku gdy wschód słońca następuje przed godziną 7:00, a zachód po godzinie 20:00 (Płock, Suwałki, Bydgoszcz, Zielona Góra, Gliwice, Sanok, Łódź, Kielce, Gorzów Wielkopolski, Opole, Sokołów Podlaski, Ostrów Wielkopolski); • 1 baza sezonowa prowadzona od 1 czerwca do 5 września od godz. 7:00 lecz nie wcześniej niż od wschodu, do 45 min. przed zachodem słońca lecz nie później niż do godz. 20:00 (Koszalin).
-----	------	--	---

ZDARZENIA MASOWE

- **Zdarzenie masowe** – nagłe zagrożenie, w wyniku którego zapotrzebowanie na medyczne działania ratownicze przekracza możliwości obecnych na miejscu zdarzenia sił i środków oraz zachodzi konieczność prowadzenia segregacji rozumianej jako ustalanie priorytetów leczniczo – transportowych
- W przypadku zdarzeń masowych istnieje możliwość użycia do działań ratowniczych na miejscu zdarzenia/wezwania więcej niż jednego zespołu HEMS (śmigłowca)
- Dysponowanie zespołu HEMS z innych obszarów operacyjnych odbywa się poprzez zgłoszenie do **Dyspozytora Krajowego LPR**
- LPR może brać udział w organizacji transportu znacznej liczby poszkodowanych obywateli polskich do kraju środkami transportu niebędącymi w dyspozycji LPR
- Do wezwania uprawnieni są:
 - dyspozytor właściwej służby ratowniczej
 - dowódca akcji ratowniczej
 - członek zespołu ratownictwa medycznego lub członek zespołu HEMS będącego na miejscu zdarzenia

PROCEDURA PODNOSZENIA GOTOWOŚCI SZPITALI



ORGANIZACJA OPIEKI MEDYCZNEJ PODCZAS ZDARZEŃ KRYZYSOWYCH

PAŃSTWOWE RATOWNICTWO MEDYCZNE

Zadaniem systemu utworzonego na podstawie ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1868, z późn. zm.) jest zapewnienie pomocy każdej osobie znajdującej się w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego.

Organami administracji rządowej w zakresie ratownictwa medycznego są:

- Minister Zdrowia sprawujący nadzór nad PRM na terenie kraju,
- wojewodowie odpowiedzialni za planowanie, organizowanie, koordynowanie systemu oraz nadzór nad systemem na terenie województwa.

Głównymi elementami systemu są:

- zespoły ratownictwa medycznego:
 - specjalistyczne (w składzie co najmniej trzech osób, w tym lekarz i pielęgniarka lub ratownik medyczny),
 - podstawowe (złożone przynajmniej z dwóch ratowników, bez lekarza),
- zespoły Lotniczego Pogotowia Ratunkowego,
- szpitalne oddziały ratunkowe (SOR).

Zespoły ratownictwa medycznego są jednostkami systemu podejmującymi czynności ratunkowe w warunkach przedszpitalnych, w celu ratowania osoby w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego.

Szpitalne oddziały ratunkowe są komórkami organizacyjnymi szpitali, udzielające świadczeń opieki zdrowotnej osobom w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego.

Z systemem współpracują centra urazowe oraz jednostki organizacyjne szpitali wyspecjalizowane w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych niezbędnych dla ratownictwa medycznego, które zostały ujęte w planie działania systemu PRM.

Jednostkami współpracującymi z systemem są także służby ustawowo powołane do niesienia pomocy osobom w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego, takie jak:

- jednostki organizacyjne PSP,

- jednostki ochrony przeciwpożarowej włączone do krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego,
- specjalistyczne organizacje ratownicze (m.in. stowarzyszenia TOPR, GOPR, WOPR),
- inne jednostki podległe lub nadzorowane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych i Ministra Obrony Narodowej.

Jednostkami współpracującymi z systemem mogą być także inne społeczne organizacje ratownicze, które w ramach swoich zadań ustawowych lub statutowych, są zobowiązane do niesienia pomocy osobom w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego, jeżeli zostaną wpisane do rejestru jednostek współpracujących z systemem. Rejestr takich jednostek prowadzi wojewoda. Jednostki, spełniające ustawowe wymogi, wpisywane są do rejestru w drodze decyzji administracyjnej, a comiesięczna aktualizacja wykazu przekazywana jest do wojewódzkiego centrum zarządzania kryzysowego.

Z systemem współdziałają uczelnie medyczne, podmioty lecznicze kształcenia ustawicznego dorosłych, stowarzyszenia lekarskie o zasięgu ogólnokrajowym prowadzące działalność w zakresie medycyny ratunkowej – w zakresie edukacji i przygotowywania kadr systemu, opracowywania zaleceń proceduralnych funkcjonowania systemu, inicjowania i realizacji zadań naukowo-badawczych w zakresie medycyny ratunkowej, oceny jakości systemu oraz wytyczania kierunków jego rozwoju.

W przypadku wystąpienia katastrof naturalnych i awarii technicznych w rozumieniu ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej lub gdy w ocenie lekarza koordynatora ratownictwa medycznego skutki zdarzenia mogą spowodować stan nagłego zagrożenia zdrowotnego znacznej liczby osób, lekarz ten informuje niezwłocznie wojewodę o potrzebie postawienia w stan podwyższonej gotowości wszystkich lub niektórych zakładów opieki zdrowotnej, działających na obszarze danego województwa.

Wojewoda może nałożyć na wymienione zakłady opieki zdrowotnej, w drodze decyzji administracyjnej, obowiązek pozostawania w stanie podwyższonej gotowości w celu przyjęcia osób znajdujących się w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego. Decyzji tej nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

12. ORGANIZACJA RATOWNICTWA, OPIEKI MEDYCZNEJ, POMOCY SPOŁECZNEJ ORAZ POMOCY PSYCHOLOGICZNEJ

Wojewoda może upoważnić lekarza koordynatora ratownictwa medycznego do wydawania takiej decyzji.

W razie konieczności szpital, w którym znajduje się szpitalny oddział ratunkowy, zapewnia niezwłoczny transport sanitarny osoby w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego do najbliższego zakładu opieki zdrowotnej udzielającego świadczeń opieki zdrowotnej w odpowiednim zakresie.

POLSKI PLAN PANDEMICZNY

Polski Plan Pandemiczny (ostatnio aktualizowany 20.05.2008 r.) opracowuje Krajowy Komitet do spraw Pandemii Grypy. Plan zatwierdza Minister Zdrowia. Składa się z trzech części:

1. Grypa – informacje ogólne
2. Zadania realizowane w okresie alarmu pandemicznego i pandemicznym w podziale na wykonawców
3. Strategie:
 - komunikacyjna,
 - dotycząca współpracy pomiędzy przedstawicielami służb weterynaryjnych i służb odpowiedzialnych za zdrowie ludzi w zakresie walki z gripą ptaków, przygotowań do pandemii grypy i likwidacji skutków jej wystąpienia,
 - lekowa,
 - medyczna.

PUBLICZNA SŁUŻBA KRWI

Ustawa z dnia 22 sierpnia 1997r. *o publicznej służbie krwi* (Dz. U. z 2014 r. poz. 332 z późn. zm.) wraz z aktami wykonawczymi do ustawy.

Zadanie związane z organizacją i koordynacją zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w bezpieczną krew, jej składniki i produkty krwiopochodne realizowane jest przez jednostkę podległą Ministrowi Zdrowia – Narodowe Centrum Krwi (NCK) we współpracy z Krajowym Konsultantem do spraw Transfuzjologii Klinicznej, Krajowym Konsultantem do spraw Hematologii, Instytutem Hematologii i Transfuzjologii w Warszawie, Regionalnymi Centrami Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa wraz z oddziałami terenowymi, Wojskowym Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa MON oraz Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa MSWiA.

NCK prowadzi bieżący, elektroniczny monitoring stanu dwóch składników krwi tj. Koncentratu Krwinek Czerwonych (KKCz) i Osocza Świeżo Mrożonego (FFP). Dane w tym zakresie są przekazywane codziennie do NCK ze wszystkich Regionalnych Centrów Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa (RCKiK). Informacje dotyczące stanów są analizowane i monitorowane w NCK. W przypadku wystąpienia niedoboru określonych składników krwi, NCK śledzi poziom realizacji zamówień podmiotów leczniczych na krew i jej składniki oraz podejmuje decyzje o zintensyfikowaniu działań w celu zwiększenia poboru krwi

Ponadto, na podstawie §17 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 2012 r. (Dz. U. Dz. U. poz. 741) *w sprawie warunków i sposobu przygotowania oraz wykorzystania podmiotów leczniczych na potrzeby obronne państwa oraz właściwości organów w tych sprawach* jednostki organizacyjne służby krwi przygotowują się do wykonywania zadań na potrzeby obronne państwa poprzez planowanie. Plany te uwzględniają w szczególności:

- 6) przygotowanie do zwiększonego co najmniej o 100% poboru, przetwarzania, przechowywania i wydawania krwi oraz preparatów krwiopochodnych;
- 7) zabezpieczenie odpowiedniej ilości zapasów pojemników, odczynników chemicznych i innych materiałów niezbędnych do pobierania, przechowywania i preparatyki krwi;
- 8) zabezpieczenie odpowiednich zapasów surowic wzorcowych oraz testów do badania krwiodawców w kierunku HIV, WZW, kiły i innych – w zależności od potrzeb;
- 9) zwiększenie liczby punktów poboru krwi.

Dodatkowo, w celu zapobieżenia zagrożeniom oraz ograniczenia skutków w zakresie zaopatrzenia w krew i jej składniki, a także w celu zapewnienia ciągłości, funkcjonalności i bezpieczeństwa dostaw, RCKiK świadczą usługę obejmującą utrzymanie na potrzeby Ministra Obrony Narodowej rezerwy dwóch składników krwi: KKCz i FFP. Rezerwa ta może być także wykorzystana w czasie pokoju, w sytuacji nagłego, zwiększonego zapotrzebowania na znajdujące się w rezerwie składniki krwi, w razie wystąpienia masowych stanów nagłego zagrożenia zdrowotnego, wskutek działalności człowieka lub sił natury. Dopuszcza się zwolnienie jednorazowo do 25% ilości zgromadzonego KKCz i FFP. W takiej sytuacji decyzję o zwolnieniu określonej przez RCKiK, ilości krwi i jej składników podejmuje właściwy wojewoda, który jednocześnie powiadamia o tym fakcie Ministra właściwego do spraw zdrowia oraz Ministra Obrony Narodowej. Jednocześnie obowiązuje dokonanie niezwłocznego uzupełnienia brakującego

12. ORGANIZACJA RATOWNICTWA, OPIEKI MEDYCZNEJ, POMOCY SPOŁECZNEJ ORAZ POMOCY PSYCHOLOGICZNEJ

zapasu krwi i jej składników, przez właściwe RCKiK, na własny koszt, w terminie 30 dni od daty wydania. W sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa państwa i wojny, zwalnianie zgromadzonych składników krwi odbywa się wg zasad ustalonych przez MON, zgodnie ze złożonymi w czasie pokoju w poszczególnych RCKiK – *Zapotrzebowaniami zbiorczymi na krew i jej składniki*.

OPIEKA MEDYCZNA

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 2012 r. (Dz. U. poz. 741) *w sprawie warunków i sposobu przygotowania oraz wykorzystania podmiotów leczniczych na potrzeby obronne państwa oraz właściwości organów w tych sprawach* określa warunki i sposób przygotowania oraz wykorzystania publicznej i niepublicznej służby zdrowia na potrzeby obronne państwa.

Zadania w przedmiotowym zakresie dotyczą, m.in.:

1. Planowania i realizacji zadań w zakresie zwiększenia bazy szpitalnej i zmiany jej profilu

Przy planowaniu zwiększenia bazy łóżkowej na terenie województwa należy wziąć pod uwagę, że nie powinna ona wynosić mniej niż 75 łóżek szpitalnych na 10 tys. mieszkańców z czego 50% powinny stanowić łóżka zabiegowe, w tym łóżka przewidziane na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, wojsk sojuszniczych, organów i jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Planowana liczba łóżek bazy szpitalnej może zostać zwiększona przez wojewodę, jeżeli wynika to z przeprowadzonych analiz zagrożeń. Poszerzenie bazy łóżkowej jest oparte na zwiększeniu liczby łóżek w istniejących szpitalach ogólnych i specjalistycznych, w zakładach opiekuńczo-leczniczych i pielęgnacyjno-leczniczych, sanatoriach i zakładach uzdrowiskowych. Proces planistyczny dotyczy jednostek ochrony zdrowia, na które wojewoda nałożył obowiązek realizacji zadań obronnych sytuacji zagrożenia zewnętrznego (militarnego) państwa.

2. Tworzenia zastępczych miejsc szpitalnych

Rozporządzenie wprowadza pojęcie *Zastępcze Miejsca Szpitalne* (ZMSz), które jako miejsca do leżenia stanowią uzupełnienie łóżkowej bazy szpitalnej kraju w razie wystąpienia sytuacji kryzysowych, zaistnienia zagrożenia bezpieczeństwa państwa i w czasie wojny. Liczbę i lokalizację zastępczych miejsc szpitalnych na obszarze województwa określa wojewoda w porozumieniu z właściwym

miejscowo organem samorządu terytorialnego. Wojewoda koordynuje i nadzoruje tworzenie oraz funkcjonowanie zespołów zastępczych miejsc szpitalnych na terenie województwa. Natomiast, w sprawach przygotowania, organizacji i zapewnienia ich funkcjonowania jest wskazany przez wojewodę wójt (burmistrz, prezydent miasta), starosta, marszałek województwa, właściwy ze względu na lokalizację tworzonych zastępczych miejsc szpitalnych. ZMSz rozpoczynają działalność na podstawie decyzji wojewody. Liczba ZMSz powinna wynosić nie mniej niż 50 na 10 tys. mieszkańców, a przeznaczone są do:

- 1) udzielanie świadczeń zdrowotnych poszkodowanym, rannym i chorym:
 - a) niewymagającym przyjęcia do szpitala
 - b) oczekującym na przyjęcie do szpitala lub transport zgodnie ze wskazaniami medycznymi
 - c) po zabiegach operacyjnych, niewymagających pobytu w szpitalu oraz pacjentom, u których proces leczenia, rekonwalescencji i rehabilitacji może być kontynuowany w trybie innym niż pobyt w szpitalu
- 2) zapewnienia leczenia objawowego oraz pielęgnacji pacjentów w stanach terminalnych

Stosownie do potrzeb Zastępcze Miejsca Szpitalne mogą pełnić funkcję:

- d) miejsc ewakuacji dla osób poszkodowanych lub bezpośrednio zagrożonych po wystąpieniu zdarzenia niebezpiecznego (np. pożaru, wybuchu lub innego miejscowego zagrożenia) na obszarze obiektu lub terenu
- e) miejsc ewakuacji prewencyjnej, z terenów i obiektów, w przypadku zbliżającego się zagrożenia np. związanego z rozprzestrzenianiem się zaistniałych zdarzeń niebezpiecznych (powódź, katastrofa chemiczna, itp.) lub groźba prowadzenia działań militarnych, w przypadku zagrożeń wojennych
- f) miejsc kwarantannowych i izolacyjnych, o których mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

3. Potrzeby kadrowe

Potrzeby kadrowe zabezpieczające poszerzoną bazę łóżkową oraz ZMSz planuje się wg norm i wskaźników wskazanych w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów *w sprawie warunków i sposobu przygotowania oraz wykorzystywania publicznej i niepublicznej służby zdrowia na potrzeby obronne państwa oraz właściwości organów w tych sprawach*. Rozporządzenie dotyczy również

12. ORGANIZACJA RATOWNICTWA, OPIEKI MEDYCZNEJ, POMOCY SPOŁECZNEJ ORAZ POMOCY PSYCHOLOGICZNEJ

określenia norm i wskaźników zatrudnienia w zakładach opieki zdrowotnej, wykorzystania jednostek organizacyjnych publicznej służby krwi, sposobu zabezpieczenia sanitarno-epidemiologicznego, sposobu postępowania w przypadku wystąpienia zdarzenia radiacyjnego, sposobu realizacji świadczeń na rzecz jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Ministra Obrony Narodowej i Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, prowadzenia ewidencji i sprawozdawczości medycznej w warunkach masowych strat sanitarnych, sposobów zabezpieczenia potrzeb kadrowych, szkolenia w zakresie realizacji zadań wynikających z planów, sposobu realizacji świadczeń na rzecz jednostek organizacyjnych publicznej i niepublicznej służby zdrowia realizujących zadania obronne, współdziałania

organów administracji publicznej, zakładów opieki zdrowotnej i innych jednostek organizacyjnych w planowaniu i realizacji zadań na potrzeby obronne państwa.

ORGANIZACJA POMOCY SPOŁECZNEJ PODCZAS ZDARZEŃ KRYZYSOWYCH

Zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r., poz. 930 z późn. zm.) zadania z zakresu pomocy społecznej, polegające na udzieleniu bezpośredniego wsparcia osobom w sytuacjach kryzysowych, należą do jednostek samorządu terytorialnego szczebla gminnego i powiatowego.

Jednostki samorządu terytorialnego są samodzielne i samorządne w wykonywanych zadaniach, a działania jakie realizują muszą wynikać z aktów prawnych rangi ustawowej lub z porozumień (*dobrowolnie przyjętych do realizacji zadań*) zawartych z Wojewodą. Pomoc społeczna przyznawana jest na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w gminach przez ośrodki pomocy społecznej, a w powiatach przez starostę lub powiatowe centra pomocy rodzinie.

Ośrodki pomocy społecznej oraz powiatowe centra pomocy rodzinie są samorządowymi jednostkami organizacyjnymi podległymi bezpośrednio jednostce samorządu terytorialnego. Wojewoda sprawuje nad nimi nadzór w zakresie określonym w ustawie, w przypadku zadań zleconych wojewoda sprawuje nadzór pod względem legalności, rzetelności, celowości i gospodarności.

Świadczenia z pomocy społecznej przyznawane są w drodze decyzji administracyjnej oraz dodatkowo ich wydanie poprzedza rodzinny wywiad środowiskowy.

ŚWIADCZENIA Z POMOCY SPOŁECZNEJ MOŻLIWE DO URUCHAMIANIA W PRZYPADKU WYSTĄPIENIA SYTUACJI KRYZYSOWYCH

Na świadczenia z pomocy społecznej, które mogą być uruchamiane w ramach niesienia pomocy poszkodowanym w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowych, składają się:

- 1) świadczenia pieniężne w formie zasiłków celowych
- 2) udzielanie schronienia, zapewnienie posiłku oraz niezbędnego ubrania osobom tego pozbawionym
- 3) udzielanie natychmiastowej specjalistycznej pomocy psychologicznej, a w zależności od potrzeb – poradnictwa socjalnego lub prawnego

Świadczenia pieniężne, jakie mogą być uruchamiane dotyczą sytuacji kryzysowych o różnych skutkach prawnych, a mianowicie przypadków wystąpienia:

- 1) klęski ekologicznej lub zdarzenia skutkującego ogłoszeniem klęski żywiołowej
- 2) zdarzenia losowego w wyniku, którego osoby poniosły straty

W przypadku sytuacji kryzysowych skutkujących ogłoszeniem klęski żywiołowej lub wystąpienia klęski ekologicznej uruchamiany może być **zasiłek celowy przyznawany i wypłacany przez gminy (ośrodki pomocy społecznej) na pokrycie wydatków związanych z klęską żywiołową lub ekologiczną** (art. 18 ust. 1 pkt. 4 ustawy o pomocy społecznej). Jest to zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej gminie, finansowane z budżetu państwa (z budżetu państwa finansowane są koszty świadczeń oraz obsługa realizacji tego zadania). Zasiłek

celowy na pokrycie wydatków związanych z klęską żywiołową lub ekologiczną może być przyznany osobie albo rodzinie, która poniosła straty w wyniku klęski żywiołowej lub ekologicznej (*art. 40 ust. 2 ustawy*) – jest to świadczenie uznaniowe.

Rezerwą celową na usuwanie skutków klęsk żywiołowych dysponuje Minister właściwy do spraw administracji publicznej. Właściwy wojewoda, na podstawie wniosków z gmin, może wystąpić do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o przyznanie określonych środków z przeznaczeniem na usuwanie skutków klęsk żywiołowych, w tym sfinansowanie wypłat zasiłków celowych dla poszkodowanych. (*Wytyczne z dnia 31 marca 2016 r. Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie zasad i trybu udzielania jednostkom samorządu terytorialnego dotacji celowych z budżetu państwa na dofinansowanie zadań własnych związanych z remontem i odbudową obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku zdarzeń noszących znamiona klęski żywiołowej, w tym na przeciwdziałanie skutkom takich zdarzeń w przyszłości.*)

Odrębnym świadczeniem pieniężnym, jakie może być uruchamiane w przypadku wystąpienia zdarzenia losowego, w wyniku którego osoby poniosły straty jest **zasiłek celowy na pokrycie wydatków powstałych w wyniku zdarzenia losowego** (*art. 17 ust. 1, pkt. 6 ustawy*). Jest to zadanie własne gminy, finansowane z budżetu własnego gminy. Zasiłek celowy może być przyznany osobie albo rodzinie, która poniosła straty w wyniku zdarzenia losowego (*art. 40 ust. 1 ustawy*) – jest to świadczenie uznaniowe³.

Oprócz świadczeń pieniężnych osobom poszkodowanym wskutek sytuacji kryzysowej udzielane mogą być **świadczenia o charakterze rzeczowym w postaci schronienia, zapewnienie posiłku oraz niezbędnego ubrania osobom tego pozbawionym**. Świadczenia te udzielane są w ramach zadań własnych gminy i finansowane są z budżetu własnego – art. 17 ust. 1 pkt. 3.

„W ramach świadczeń rzeczowych, stosownie do postanowień art. 48 ust.1 ustawy, osoba lub rodzina ma prawo do: schronienia, posiłku i niezbędnego ubrania, jeżeli jest tego pozbawiona:

- **udzielenie schronienia** – następuje przez przyznanie tymczasowego miejsca w noclegowni albo schronisku dla osób bezdomnych (*art.48a ust.1 ustawy*). Zgodnie z art.48a ust.9 ustawy w sytuacji kryzysowej

występującej na skalę masową przyznanie schronienia może nastąpić z pominięciem standardów określonych w ustawie oraz w innej formie niż określona w art. 48a ust. 1;

- **przyznanie niezbędnego ubrania** – następuje przez dostarczenie osobie potrzebującej odpowiedniego rozmiaru bielizny, odzieży i obuwia odpowiednich do pory roku. Pomoc ta przyznawana w sytuacji kryzysowej występującej na skalę masową, a także w przypadku wystąpienia klęski żywiołowej albo zdarzenia losowego nie wymaga przeprowadzenia rodzinnego wywiadu środowiskowego oraz wydania decyzji administracyjnej, a wydatki poniesione na udzieloną pomoc nie podlegają zwrotowi.
- **pomoc doraźna albo okresowa w postaci jednego gorącego posiłku dziennie** – przysługuje osobie, która własnym staraniem nie może go sobie zapewnić. Pomoc ta przyznawana w sytuacji kryzysowej występującej na skalę masową, a także w przypadku wystąpienia klęski żywiołowej albo zdarzenia losowego nie wymaga przeprowadzenia rodzinnego wywiadu środowiskowego oraz wydania decyzji administracyjnej, a wydatki poniesione na udzieloną pomoc nie podlegają zwrotowi.

Świadczenia pieniężne i rzeczowe nie wyczerpują spectrum pomocy udzielanej przez struktury administracji publicznej osobom poszkodowanym w sytuacjach kryzysowych.

W sytuacji nagłej, w ramach interwencji kryzysowej, **świadczona jest w ośrodkach interwencji kryzysowej pomoc w postaci udzielania natychmiastowej specjalistycznej pomocy psychologicznej, a w zależności od potrzeb – poradnictwa socjalnego lub prawnego.**

Jednocześnie, w myśl art. 115 ustawy o pomocy społecznej, jednostki samorządu terytorialnego mogą otrzymać dotacje celowe z budżetu państwa na dofinansowanie zadań własnych z zakresu pomocy społecznej, przy czym wysokość dotacji nie może przekroczyć 80% kosztów realizacji zadania. Jeżeli środki przeznaczone na dotację, pochodzą z programów rządowych, programów resortowych lub z pożyczek i kredytów⁴, będących środkami publicznymi w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, wysokość dotacji może przekroczyć 80% kosztów realizacji zadania.

³ Zasiłek ten może być przyznany niezależnie od dochodu i może nie podlegać zwrotowi (*art.40 ust.3 ustawy*).

⁴ Art. 5 ust. 1 pkt 4 lit. d ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych

12. ORGANIZACJA RATOWNICTWA, OPIEKI MEDYCZNEJ, POMOCY SPOŁECZNEJ ORAZ POMOCY PSYCHOLOGICZNEJ

Środki na realizację zasiłków celowych na pokrycie wydatków powstałych w wyniku zdarzenia losowego mogą zostać uruchomione z rezerwy ogólnej budżetu państwa będącej w dyspozycji Rady Ministrów. O środki te ubiega się właściwy wojewoda, postępując w sposób określony w Standardowej Procedurze Operacyjnej – 2. W dalszej kolejności wojewoda kieruje środki do właściwych gmin.

dotkniętych powodzią oraz do robót publicznych osoby, które utraciły warsztat pracy, a nie mogą ubiegać się o status osoby bezrobotnej.

MECHANIZMY UDZIELANIA POMOCY ZAWARTE W INNYCH PRZEPISACH

Oprócz świadczeń dla poszkodowanych osób fizycznych wynikających z ustawy o pomocy społecznej, również **poszkodowani wskutek powodzi pracownicy, pracodawcy i przedsiębiorcy objęci są systemem pomocy.**

Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego może udzielić pomocy poszkodowanym pracownikom i przedsiębiorcom za pośrednictwem:

- **Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych** – pomoc może dotyczyć⁵:
 - **pracownika:**
 - wypłaty wynagrodzenia pracownikom, którzy nie dojechali do pracy, lub za okres, w którym zakład nie funkcjonował w skutek powodzi;
 - usuwania skutków powodzi (*ratowania zakładu pracy*),
- **Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych** – pomoc może dotyczyć:
 - pracodawców dotkniętych powodzią i zatrudniających osoby niepełnosprawne (*dotyczy również zakładów pracy chronionej*);
 - osób niepełnosprawnych prowadzących działalność gospodarczą lub rolniczą⁶,
- **Funduszu Pracy**⁷ – starostowie mogą zatrudniać do prac interwencyjnych bezrobotnych zamieszkałych na terenach gmin lub miejscowości

⁵ Pomoc ta wynika z ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy;

⁶ Pomoc ta wynika z ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi

⁷ Pomoc ta wynika z następujących ustaw: o szczególnych rozwiązaniach związanych

z usuwaniem skutków powodzi.; ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

MOŻLIWE DODATKOWE FORMY POMOCY

Inicjowanie prac nad zmianami stosownych przepisów, w tym ustaw i rozporządzeń, umożliwiających uruchomienie dodatkowych przedsięwzięć na rzecz poszkodowanych

Wystąpienie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z wnioskiem o dokonanie zmian w planie wydatków Funduszu Pracy

Przekazanie zainteresowanym informacji, że w przypadku zaprzestania faktycznej działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę, w określonym czasie pracownicy mogą otrzymać zaliczkę na poczet zaległego wynagrodzenia z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

Sfinansowanie z Funduszu Pracy:

- umorzenie całości lub części przyznanych refundacji na wyposażenie lub doposażenie stanowisk pracy lub środków na podjęcie działalności gospodarczej, jeśli miejsca pracy uległy zniszczeniu;
- finansowanie pracodawcom przez określony czas wynagrodzeń, nagród oraz składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia skierowanych bezrobotnych z terenu objętego sytuacją kryzysową.

Opracowanie rządowych i resortowych projektów programów pomocy dla obywateli w celu złagodzenia skutków sytuacji kryzysowej i monitorowanie realizacji przedsięwzięć zaakceptowanych przez Radę Ministrów

Przekazanie przez Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej dodatkowych środków finansowych z rezerwy Funduszu Pracy na:

- przedsięwzięcia związane z usuwaniem skutków sytuacji kryzysowej;
- łagodzenie skutków sytuacji kryzysowej poprzez tworzenie nowych miejsc pracy.

Sfinansowanie z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych:

- udzielenie pracodawcy nieoprocentowanej pożyczki w przypadku braku środków na wypłatę pracownikom wynagrodzenia przysługującego za:
 - ✓ czas niewykonywania pracy, jeżeli pracownik był gotów do jej wykonywania, a doznał przeszkód z przyczyn dotyczących pracodawcy, które zostały bezpośrednio spowodowane sytuacją kryzysową;
 - ✓ wykonaną pracę, polegającą na ochronie zakładu pracy przed zagrożeniem lub na usuwaniu skutków zagrożenia, mającą na celu utrzymanie lub przywrócenie prowadzenia przez pracodawcę działalności gospodarczej;
- udzielenie nieoprocentowanej pożyczki pracodawcy, który na skutek zagrożenia przejściowo zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej lub istotnie ograniczył jej prowadzenie.

ORGANIZACJA POMOCY PSYCHOLOGICZNEJ

Kryzys jest momentem zwrotnym, stanem, który cechuje się dużym napięciem emocjonalnym, uczuciem przerażenia, obawą przed utratą kontroli i poczuciem bezradności oraz przed różnymi formami dezorganizacji zachowania, stanami lękowymi i objawami depresji. Osoba przeżywająca taki stan, ze względu na ograniczenie bądź wyczerpanie własnych możliwości rozwiązania problemu, wymaga pomocy z zewnątrz.

Ofiary sytuacji kryzysowych, a więc:

- bezpośredni uczestnicy klęsk żywiołowych, katastrof itp.
- ich rodziny
- oraz personel zaangażowany w działania ratownicze

powinny mieć zapewnioną pomoc psychologiczną, realizowaną bezpośrednio po zdarzeniu w formie:

- interwencji kryzysowej oraz – o ile występuje taka potrzeba – kontynuowaną w ramach:

- ✓ psychoterapii
- ✓ rehabilitacji psychologicznej

Interwencja kryzysowa ma charakter pomocy psychologicznej, medycznej, socjalnej lub prawnej i służy wsparciu emocjonalnemu osoby w kryzysie.

- głównym celem interwencji kryzysowej jest przywrócenie równowagi psychicznej i umiejętności samodzielnego radzenia sobie, a dzięki temu zapobieganie przejściu reakcji kryzysowej w stan chronicznej niewydolności psychospołecznej
- drugi istotny powód to obniżenie lub wyeliminowanie kosztów społecznych (i finansowych), które mogą wynikać z zaburzonych reakcji i zachowań ofiar sytuacji kryzysowych i stanowić poważne utrudnienie w funkcjonowaniu systemów społecznych i ratowniczych.

GŁÓWNE ZADANIA POMOCY PSYCHOLOGICZNEJ OFIAROM SYTUACJI KRYZYSOWYCH:

- przywrócenie ofiarom sytuacji kryzysowych równowagi psychicznej i umiejętności samodzielnego radzenia sobie
- zapobieganie przejściu reakcji kryzysowej w stan chronicznej niewydolności psychospołecznej
- obniżenie lub wyeliminowanie kosztów społecznych i finansowych, wynikających z zaburzonych reakcji i zachowań ofiar i stanowiących poważne utrudnienie w funkcjonowaniu systemów społecznych
- podtrzymanie i zachowanie zdolności personelu do wykonywania zadań ratowniczych i wspomagających

II. Organizacja systemu pomocy psychologicznej

1. Pomoc psychologiczna ofiarom sytuacji kryzysowych ma na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości. Pomocy tej udziela się w szczególności osobom i rodzinom dotkniętym zdarzeniem losowym albo sytuacją kryzysową spowodowaną klęską żywiołową lub ekologiczną.
2. Zgodnie z *ustawą o pomocy społecznej*, formą pomocy społecznej jest interwencja kryzysowa, stanowiąca zespół interdyscyplinarnych działań podejmowanych na rzecz osób i rodzin będących w stanie kryzysu. W ramach tej interwencji udziela się natychmiastowej specjalistycznej pomocy psychologicznej (art. 47).
3. Podstawową jednostką organizacyjną właściwą do udzielania wsparcia psychologicznego ofiarom sytuacji kryzysowych w formie interwencji kryzysowej jest działające w powiecie powiatowe centrum pomocy rodzinie – PCPR (miejski ośrodek pomocy rodzinie w mieście na prawach powiatu), z wykorzystaniem potencjału funkcjonującego ośrodka interwencji kryzysowej (OIK).
4. W sytuacji kryzysowej do pomocy lokalnemu powiatowemu centrum pomocy rodzinie (ośrodkowi interwencji kryzysowej) mogą być angażowani:
 - specjaliści z placówek opiekuńczo-wychowawczych,
 - kwalifikowany personel z placówek oświatowych (psychologowie i osoby zatrudnione w poradniach psychologiczno-pedagogicznych),
 - kwalifikowany personel organizacji pozarządowych, stowarzyszeń, kościołów, organizacji pożytku publicznego i wolontariatu – na podstawie wcześniejszych umów i porozumień,
 - psychologowie samodzielnie praktykujący,
 - kwalifikowany personel z jednostek (uczelni⁸) nadzorowanych przez Ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

⁸ Wsparcie ekspertów z jednostek nadzorowanych przez MNiSW może być realizowane na podstawie i na zasadach określonych we wcześniej zawartych porozumieniach pomiędzy organem właściwym w sprawach zarządzania kryzysowego a rektorem uczelni. Regulacjami prawnymi zawartymi w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1842 z późn. zm.), pomocnymi przy zawieraniu porozumień pomiędzy uczelnią a organami samorządu terytorialnego są:

5. W przypadku narastających potrzeb dodatkowe wsparcie może zapewnić:
 - personel ośrodków interwencji kryzysowej z terenu innych powiatów, kierowany do działań zgodnie z wcześniejszymi uzgodnieniami w ramach województwa, na wniosek starosty właściwego dla miejsca działań i dyspozycją wojewody⁹.
6. Działania wobec ofiar sytuacji kryzysowych nie kończą się z chwilą interwencji kryzysowej, lecz z zasady są kontynuowane w ramach długofalowej pomocy psychologicznej (rehabilitacji psychologicznej). Pomoc ta jest sprawowana przez personel systemu opieki zdrowotnej oraz uzupełniana przez kwalifikowanych pracowników lokalnego powiatowego centrum pomocy rodzinie.
7. Etatowi psychologowie formacji podległych Ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych zapewniają wsparcie psychologiczne zaangażowanym w sytuację kryzysową ratownikom, strażakom, policjantom i innym funkcjonariuszom. Pomoc właściwym jednostkom organizacyjnym systemu pomocy społecznej jest możliwa głównie w formie eksperckiej i jako uzupełnienie zasadniczych działań realizowanych przez PCPR (OIK) i następuje

-
- art. 13 ust. 1 pkt 8 ustawy, który mówi, że do podstawowych zadań uczelni należy działanie na rzecz społeczności lokalnych i regionalnych;
 - art. 63 ustawy stanowiący, że w skład konwentu uczelni publicznej mogą wchodzić przedstawiciele organów samorządu terytorialnego i zawodowego, instytucji i stowarzyszeń zawodowych. Konwent może stanowić forum współpracy w zakresie zarządzania kryzysowego, jeśli takie kompetencje konwentu są w statucie uczelni publicznej (art. 64 ustawy).

⁹ Zgodnie z art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, wojewoda kieruje reagowaniem i usuwaniem skutków zagrożeń na terenie województwa, natomiast na podstawie art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie, w sytuacjach nadzwyczajnych, rozumianych jako sytuacje kryzysowe w myśl ustawy o zarządzaniu kryzysowym (w zakresie zapobiegania zagrożeniu życia, zdrowia lub mienia oraz zagrożeniom środowiska, bezpieczeństwa państwa i utrzymania porządku publicznego, ochrony praw obywatelskich, a także zapobiegania klęskom żywiołowym i innym nadzwyczajnym zagrożeniom oraz zwalczania i usuwania ich skutków) może wydawać polecenia i kierować działalnością organów administracji samorządowej działających w województwie.

12. ORGANIZACJA RATOWNICTWA, OPIEKI MEDYCZNEJ, POMOCY SPOŁECZNEJ ORAZ POMOCY PSYCHOLOGICZNEJ

w przypadku braku zapotrzebowania na wsparcie w ramach własnej formacji, na podstawie polecenia właściwego komendanta wojewódzkiego.

8. W przypadku zaistnienia szczególnych okoliczności wysoko specjalistyczne wsparcie psychologiczne, w szczególności dla zaangażowanego personelu ratowniczego, może zostać udzielone przez wojskowe zespoły eksperckie funkcjonujące w 10. Wojskowym Szpitalu Klinicznym w Bydgoszczy. Ograniczeniem zaangażowania tych zespołów jest skierowanie ich w tym samym czasie do zapewnienia wsparcia psychologicznego żołnierzom Sił Zbrojnych RP, zwłaszcza wykonującym zadania poza terytorium RP¹⁰.

9. Wykonując postanowienia obowiązujących przepisów:

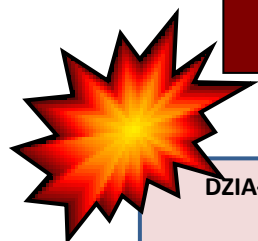
- marszałek województwa przy pomocy regionalnego ośrodka polityki społecznej organizuje kształcenie oraz szkolenie zawodowe personelu PCPR wyznaczonego do realizacji zadań wsparcia psychologicznego (ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, art. 21 pkt 2);
- wojewoda zapewnia współdziałanie wszystkich organów administracji samorządowej działających w województwie oraz wykonuje i koordynuje zadania w zakresie zarządzania kryzysowego (ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie, art. 22 pkt 2 i 4);
- wojewoda nadzoruje realizację zadań samorządu gminnego, powiatowego i województwa pod względem jakości działalności jednostek organizacyjnych pomocy społecznej; ocenia stan i efektywność pomocy społecznej oraz finansowo wspiera programy w określonym przez wojewodę obszarze pomocy społecznej, realizowane przez jednostki samorządu terytorialnego lub podmioty uprawnione (ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (art. 22, pkt 8, 11 i 14);
- minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w opracowywanych koncepcjach i kierunkach rozwoju w obszarze pomocy społecznej uwzględnia problematykę wsparcia psychologicznego dla ofiar sytuacji kryzysowych oraz finansowo wspiera programy w określonym przez ministra obszarze pomocy społecznej, realizowane

przez jednostki samorządu terytorialnego lub podmioty uprawnione (ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, art. 23 ust. 1 pkt 1 i pkt 7a).

¹⁰ 10. Wojskowy Szpital Kliniczny w Bydgoszczy dysponuje wielojęzycznymi zespołami eksperckimi. Personel może być skierowany w trybie alarmowym w dowolny rejon z zadaniem wsparcia psychologicznego w przypadku wystąpienia zdarzeń wywołujących objawy ostrej reakcji na stres.

13. ZASADY ORAZ TRYB OCENIANIA I DOKUMENTOWANIA SZKÓD

SPOSÓB POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU POWSTANIA SZKÓD W MIENIU KOMUNALNYM JEDNOSTEK SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO W ZWIĄZKU Z KLĘSKĄ POWODZI, NADMIERNYCH OPADÓW ATMOSFERYCZNYCH, HURAGANÓW, POŻARÓW SPOWODOWANYCH WYŁADOWANIAM I ATMOSFERYCZNYMI, OSUWISKIEM ZIEMI



DZIAŁANIE WÓJTY/BURMISTRZA, PREZYDENTA MIASTA, ZARZĄDU POWIATU LUB WOJEWÓDZTWA

- niezwłoczne powiadomienie wojewody o zdarzeniu
- powołanie komisji do szacowania strat
- wystąpienie do wojewody o dokonanie weryfikacji strat oszacowanych przez komisję

DZIAŁANIE KOMISJI SZCZEBŁA SAMORZĄDOWEGO

- sporządzenie protokołu zawierającego wyliczenie szkód w mieniu komunalnym (drogi, mosty, przepusty, urządzenia i sieci wod.-kan., obiekty sportowe, szkoły itp.)
- sporządzenie „Planu usuwania skutków klęsk żywiołowych” zawierającego harmonogram likwidacji szkód wraz z wykazem zadań podlegających odbudowie lub remontowi

DZIAŁANIE WOJEWODY

- weryfikacja przez komisję wojewódzką rozmiaru zniszczeń podanych przez jednostki samorządu terytorialnego
- przekazanie do ministra właściwego do spraw administracji publicznej wykazu jednostek samorządu terytorialnego dotkniętych klęską żywiołową
- w wykazie powinny zostać umieszczone te jednostki w których straty wywołane klęską żywiołową są nie mniejsze niż 5% wykonanych dochodów jednostki na rok bezpośrednio poprzedzający rok wystąpienia klęski żywiołowej

DZIAŁANIE Ministra właściwego do spraw administracji publicznej

- dokonuje podziału rezerw celowych budżetu państwa na usuwanie skutków klęsk żywiołowych
- wydaje promesy informujące o przyznanej kwocie dofinansowania dla poszczególnych samorządów

13. ZASADY ORAZ TRYB OCENIANIA I DOKUMENTOWANIA SZKÓD

SPOSÓB POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU POWSTANIA SZKÓD W GOSPODARSTWACH ROLNYCH I DZIAŁACH PRODUKCJI ROLNEJ W ZWIĄZKU Z KLĘSKĄ SUSZY, GRADOBICIA, NADMIERNYCH OPADÓW ATMOSFERYCZNYCH, WYMARZNIĘCIA, POWODZI, HURAGANÓW, POŻARÓW SPOWODOWANYCH WYŁADOWANIAMi ATMOSFERYCZNYMI, OSUWISKIEM ZIEMI



5. DZIAŁANIE WOJEWODY w przypadku szkód powyżej 30 % średniej rocznej produkcji oraz szkód w środkach trwałych potwierdza wystąpienie szkód składając stosowną adnotację na protokole oszacowania szkód

1. DZIAŁANIE ROLNIKA/PRODUCENTA ROLNEGO

- zgłoszenie do urzędu gminy szkody mającej znamiona klęski
- prośba o oszacowania szkód celem m.in. wnioskowania o kredyt preferencyjny

2. DZIAŁANIE WÓJTY/BURMISTRZA/PREZYDENTA MIASTA

- niezwłocznie powiadamia wojewodę o zdarzeniu

4. DZIAŁANIE KOMISJI powołanej przez wojewodę w terminie do dwóch miesięcy od dnia zgłoszenia przez producenta rolnego powstania szkód w środkach trwałych, nie później jednak niż:

- w terminie do 3 miesięcy od wystąpienia gradu, deszczu nawalnego, huraganu, pioruna, osunięcia się ziemi lub lawiny – w przypadku szkód w środku trwałym, albo
- w terminie do 12 miesięcy od ustąpienia wody, umożliwiającego komisji rozpoczęcie szacowania szkód – w przypadku szkód spowodowanych przez powódź w budynkach.

W przypadku szkód spowodowanych przez ujemne skutki przezimowania, przymrozki wiosenne, powódź lub grad w drzewach owocowych oszacowania dokonuje się dwukrotnie:

- po raz pierwszy – w terminie do 2 miesięcy od dnia powstania tych szkód,
- po raz drugi – nie później niż w terminie do 12 miesięcy od dnia powstania tych szkód.

Składa protokół oszacowania szkód wojewodzie właściwemu ze względu na miejsce powstania tych szkód w terminie:

- 30 dni od dnia oszacowania szkód,
- 45 dni od dnia oszacowania szkód – w przypadku gospodarstw położonych na obszarze więcej niż 1 województwa

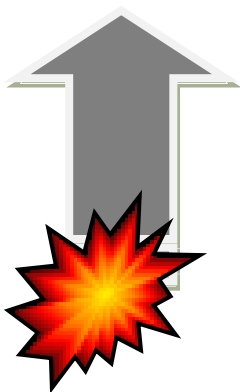
3. DZIAŁANIE KOMISJI powołanej przez wojewodę w terminie do dwóch miesięcy od dnia zgłoszenia przez producenta rolnego powstania szkód w uprawach rolnych lub zwierzętach niestanowiących stada podstawowego, nie później jednak niż do czasu zbioru plonu głównego danej uprawy albo jej likwidacji i nie wcześniej niż od wschodów upraw komisja dokonuje oszacowania szkód i składa protokół oszacowania szkód wojewodzie właściwemu ze względu na miejsce powstania tych szkód w terminie:

- 30 dni od dnia oszacowania szkód,
- 45 dni od dnia oszacowania szkód – w przypadku gospodarstw położonych na obszarze więcej niż 1 województwa.

13. ZASADY ORAZ TRYB OCENIANIA I DOKUMENTOWANIA SZKÓD

PROCEDURA UBIEGANIA SIĘ O KREDYT INWESTYCYJNY NA WZNOWIENIE PRODUKCJI W GOSPODARSTWACH ROLNYCH I DZIAŁACH SPECJALNYCH PRODUKCJI ROLNEJ, W KTÓRYCH WYSTĄPIŁY SZKODY SPOWODOWANE PRZEZ SUSZĘ, GRAD, DESZCZ NAWALNY, UJEMNE SKUTKI PRZEZIMOWANIA, PRZYMROZKI WIOSENNE, POWÓDŹ, HURAGAN, PIORUN, OSUNIĘCIE SIĘ ZIEMI LUB LAWINĘ – SYMBOL nKŁ01

1. Pobranie z banku przez poszkodowanego formularza wniosku o kredyt.



3. Złożenie przez wnioskodawcę w banku wniosku o kredyt wraz z planem inwestycji, oświadczeniami sporządzonymi wg określonych wzorów, protokołem oszacowania szkód zawierającym adnotację wojewody potwierdzającą wystąpienie szkód oraz kompletem dokumentów wymaganych przez bank.

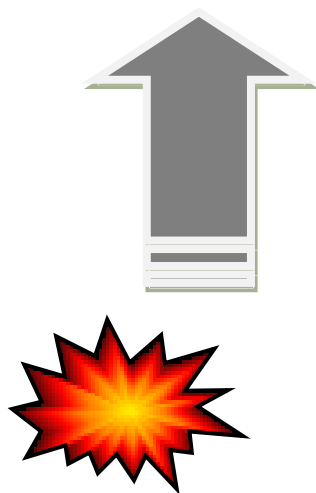
2. Przygotowanie planu inwestycji, a w tym podanie:

- celu i struktury finansowania inwestycji,
- okresu realizacji inwestycji,
- okresu kredytowania i karencji w spłacie.

13. ZASADY ORAZ TRYB OCENIANIA I DOKUMENTOWANIA SZKÓD

PROCEDURA UBIEGANIA SIĘ O KREDYT OBROTOWY NA WZNOWIENIE PRODUKCJI W GOSPODARSTWACH ROLNYCH I DZIAŁACH SPECJALNYCH PRODUKCJI ROLNEJ, W KTÓRYCH WYSTĄPIŁY SZKODY SPOWODOWANE PRZEZ SUSZĘ, GRAD, DESZCZ NAWALNY, UJEMNE SKUTKI PRZEZIMOWANIA, PRZYMROZKI WIOSENNE, POWÓDŹ, HURAGAN, PIORUN, OSUNIĘCIE SIĘ ZIEMI LUB LAWINĘ – SYMBOL nKL02

1. Pobranie z banku przez poszkodowanego formularza wniosku o kredyt.

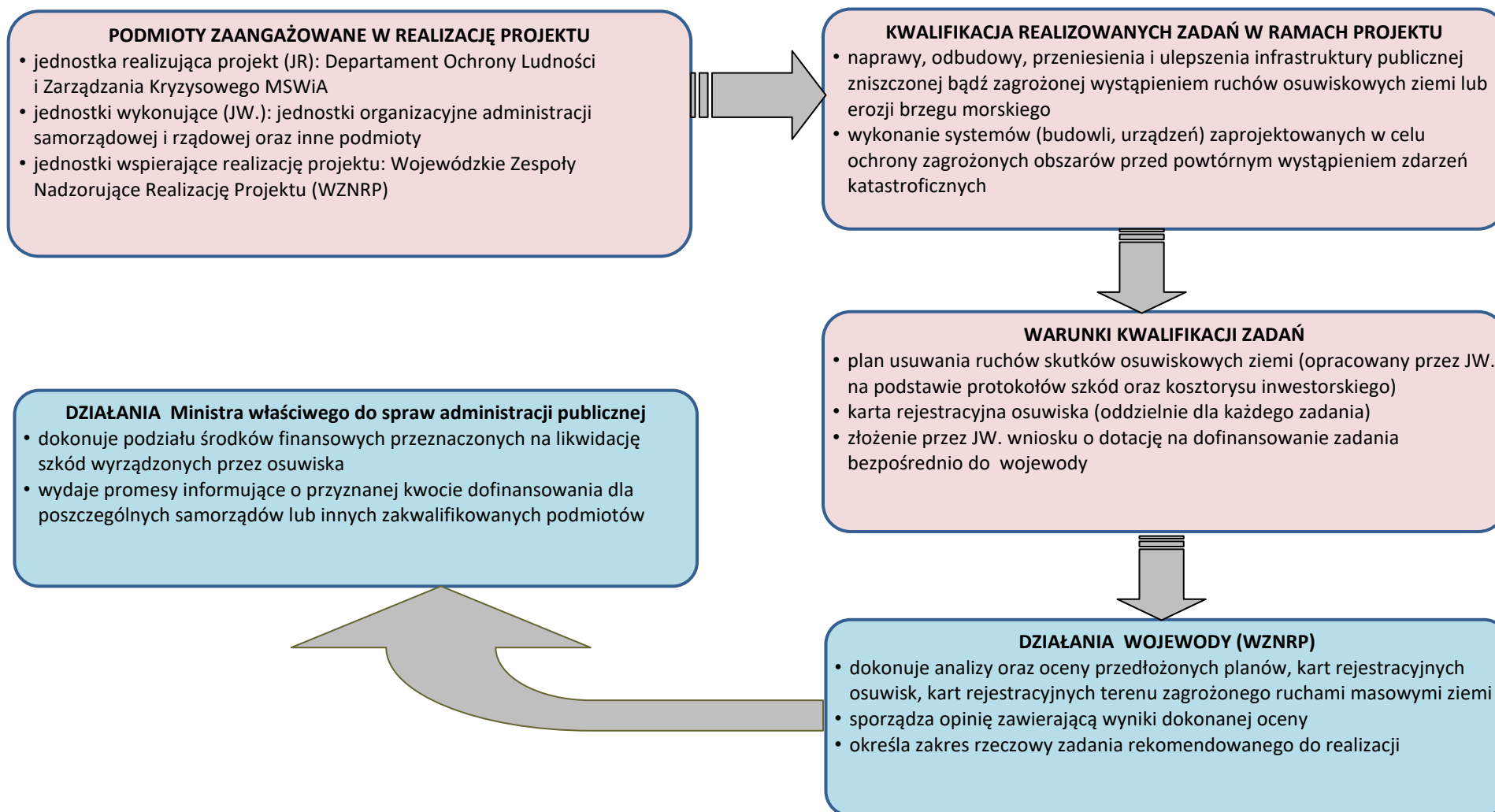


2. Złożenie przez wnioskodawcę w banku wniosku o kredyt wraz oświadczeniami sporządzonymi wg określonych wzorów, protokołem oszacowania szkód, który w przypadku szkód powyżej 30 % średniej rocznej produkcji musi zawierać adnotację wojewody potwierdzającą wystąpienie szkód oraz kompletem dokumentów wymaganych przez bank.

3. Bank dokonuje własnej oceny inwestycji pod względem zgodności z obowiązującymi przepisami prawnymi i postanowieniami umowy zawartej pomiędzy Agencją, a bankiem.

13. ZASADY ORAZ TRYB OCENIANIA I DOKUMENTOWANIA SZKÓD

SPOSÓB POSTĘPOWANIA W PRZECIWDZIAŁANIU RUCHOM OSUWISKOWYM ZIEMI I USUWANIA ICH SKUTKOM W ZAKRESIE OCHRONY OBIEKTÓW INFRASTRUKTURY UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ (PROJEKT „OSŁONA PRZECIWOSUWISKOWA”)



13. ZASADY ORAZ TRYB OCENIANIA I DOKUMENTOWANIA SZKÓD

SZCZEGÓLNE ROZWIĄZANIA ZWIĄZANE Z USUWANIEM SKUTKÓW POWODZI

Zadania organów administracji publicznej dotyczące usuwania skutków powodzi o rozmiarach powodujących konieczność zastosowania szczególnych rozwiązań, gdy standardowe środki zastosowane przez właściwe organy administracji rządowej i organy jednostek samorządu terytorialnego mogą okazać się niewystarczające (podstawa prawna – ustawa z dnia 16 września 2011 r. *o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi* (Dz. U. 2016 r. poz. 825).

RADA MINISTRÓW

określenie, w drodze rozporządzenia, na podstawie danych przekazanych przez właściwych wojewodów:

- wykazu gmin lub miejscowości poszkodowanych w wyniku wystąpienia powodzi, na terenie których stosuje się w okresie do 12 miesięcy szczególne rozwiązania
- rodzaju stosowanych rozwiązań oraz warunków ich stosowania

PREZES RADY MINISTRÓW

po wydaniu rozporządzenia Rady Ministrów, możliwość przeniesienia, w drodze rozporządzenia planowanych wydatków budżetowych między częściami i działami budżetu państwa, uwzględniając przeznaczenie środków publicznych na sfinansowanie zadań określonych przez dysponentów części wnioskujących o dokonanie przeniesień w celu umożliwienia zastosowania szczególnych rozwiązań związanych z usuwaniem skutków powodzi

MINISTER WŁAŚCIWY DO SPRAW FINANSÓW PUBLICZNYCH

utworzenie w roku budżetowym, w którym wystąpiła powódź rezerwy celowej z przeznaczeniem na sfinansowanie usuwania jej skutków i przeniesienie do tej rezerwy kwoty planowanych wydatków budżetowych zablokowanych na podstawie art. 177 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych

MINISTER WŁAŚCIWY DO SPRAW GOSPODARKI

dokonywanie wyboru funduszy pożyczkowych udzielających przedsiębiorcom pożyczek na usuwanie skutków powodzi, występowanie do ministra właściwego do spraw finansów publicznych o uruchomienie na ten cel środków z rezerwy celowej, a następnie ich przekazywanie na podstawie umów o dotację celową wybranym funduszom pożyczkowym

MINISTER WŁAŚCIWY DO SPRAW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO

określenie, w drodze rozporządzenia, szczegółowych warunków i trybu przyznawania środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych przeznaczonych na utrzymanie zagrożonych likwidacją na skutek powodzi miejsc pracy osób niepełnosprawnych, odtworzenie zniszczonej lub utraconej na skutek powodzi infrastruktury i wyposażenia warsztatów terapii zajęciowej, zakładów aktywności zawodowej oraz przedsiębiorstw osób niepełnosprawnych prowadzących działalność gospodarczą, pomoc dla osób niepełnosprawnych na zakup sprzętu rehabilitacyjnego, środków pomocniczych i przedmiotów ortopedycznych utraconych lub zniszczonych na skutek powodzi, usunięcie powstałych na skutek powodzi szkód w obrębie zlikwidowanych uprzednio barier technicznych i architektonicznych w związku z indywidualnymi potrzebami osób niepełnosprawnych, dofinansowanie, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. *o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych*, do oprocentowania kredytów bankowych zaciągniętych na likwidację skutków powodzi w związku z zatrudnianiem i rehabilitacją osób niepełnosprawnych, uwzględniając konieczność uproszczenia postępowania

13. ZASADY ORAZ TRYB OCENIANIA I DOKUMENTOWANIA SZKÓD

WOJEWODA

sprawowanie nadzoru nad realizacją zadań związanych z pomocą poszkodowanym

POMOC PUBLICZNA

podmiot ubiegający się o pomoc

- złożenie wojewodzie właściwemu ze względu na miejsce faktycznie prowadzonej działalności gospodarczej oświadczenia o wartości szkód materialnych poniesionych na skutek powodzi, włącznie z przekazaniem informacji o posiadaniu lub braku ubezpieczenia, z tytułu którego jest możliwe uzyskanie odszkodowania, a także informacji o numerze wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego albo ewidencji działalności gospodarczej;
- w przypadku uzyskania pomocy publicznej złożenie wojewodzie właściwemu ze względu na miejsce faktycznie prowadzonej działalności gospodarczej oświadczenia o wartości tej pomocy, w terminie 14 dni od dnia jej uzyskania, wraz z dołączonymi dokumentami potwierdzającymi wartość uzyskanej pomocy publicznej;
- w przypadku uzyskania odszkodowania na pokrycie szkód materialnych poniesionych na skutek powodzi, złożenie niezwłocznie wojewodzie właściwemu ze względu na miejsce faktycznie prowadzonej działalności gospodarczej za pośrednictwem naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach podatku dochodowego oświadczenia o wysokości uzyskanego odszkodowania;

Wojewoda

- sprawdzenie, czy uzyskana przez beneficjenta pomoc publiczna nie przekracza wartości szkód materialnych określonej w oświadczeniu;
- zawiadomienie beneficjenta pomocy o wysokości kwoty przekroczenia, wskazując rachunek bankowy, na który dokonuje się wpłaty tej kwoty;
- wydanie decyzji określającej kwotę przypadającą do zwrotu oraz rachunek bankowy, na który dokonuje się zwrotu;

ZBYWANIE NIERUCHOMOŚCI NA RZECZ POSZKODOWANYCH W TRYBIE BEZPRZETARGOWYM

- odstąpienie od trybu przetargowego przy zbywaniu nieruchomości przeznaczonych na cele mieszkaniowe dla osób fizycznych poszkodowanych przez powódź stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego, bądź wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa

ZASIŁEK POWODZIOWY

- jednorazowy, bezzwrotny, wypłacany niezwłocznie, nie później niż w ciągu 2 dni od dnia wydania decyzji w sprawie przyznania zasiłku, w kwocie do 2 tys. zł dla rodziny lub osoby samotnie gospodarującej, poszkodowanej w wyniku wystąpienia powodzi, w celu zaspokojenia niezbędnej potrzeby bytowej;
- przyznawanie i wypłacanie zasiłku należy do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej realizowanych przez gminę; decyzję o przyznaniu zasiłku oraz jego wypłaty wydaje wójt (burmistrz, prezydent miasta), gminy, na terenie której wnioskodawca poniósł szkodę w wyniku powodzi, albo gminy sąsiadującej, na terenie której przebywa w wyniku przeprowadzenia ewakuacji albo konieczności opuszczenia zagrożonego miejsca zamieszkania;
- organ wypłacający zasiłek wydaje decyzję o zwrocie zasiłku w przypadku zaistnienia przesłanki określonej w art. 5 ust. 7 ustawy przeciwpowodziowej, tj. wówczas gdy w wyniku weryfikacji po wypłacie zasiłku organ wypłacający ustali, że rodzina lub osoba samotnie gospodarująca, w rozumieniu przepisów o pomocy społecznej, która otrzymała zasiłek, nie poniosła szkody wskutek powodzi;
- w decyzji organu wypłacającego dotyczącej zwrotu zasiłku określa się w szczególności kwotę przypadającą do zwrotu wraz z odsetkami ustalonymi jak dla zaległości podatkowych oraz termin zwrotu kwoty nienależnie pobranego świadczenia; w szczególnie uzasadnionych przypadkach kwota podlegająca zwrotowi może zostać rozłożona na raty na wniosek członka rodziny będącego stroną w postępowaniu o przyznanie zasiłku powodziowego albo osoby samotnie gospodarującej, która otrzymała taki zasiłek;
- Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, tryb wypłaty i szczegółowy tryb zwrotu zasiłku oraz wzór formularza wniosku, uwzględniając konieczność uzyskania danych niezbędnych do identyfikacji rodziny lub osób, którym ma być przyznany

13. ZASADY ORAZ TRYB OCENIANIA I DOKUMENTOWANIA SZKÓD

BUDYNKI MIESZKALNE LUB LOKALE MIESZKALNE USZKODZONE LUB ZNISZCZONE NA SKUTEK POWODZI

- możliwość zawieszenia przez bank spłaty kredytu wraz z odsetkami na wniosek poszkodowanego, będącego kredytobiorcą którego mieszkanie (dom jednorodzinny) zostało uszkodzone lub zniszczone na skutek powodzi, na okres wskazany we wniosku, jednak nie dłuższy niż rok;

ZWOLNIENIA

- w sprawach związanych z usuwaniem skutków powodzi możliwość zwolnień od:
 - opłat skarbowych
 - opłat za wydanie dokumentu paszportowego
 - opłat za udostępnianie danych i informacji oraz innych materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego
 - podatku dochodowego dochodów, przychodów, darowizn, świadczeń, spadków

UŁATWIENIA DLA PRACOWNIKÓW I PRACODAWCÓW

- prawo pracownika do odpowiedniej części minimalnego wynagrodzenia wypłacanego przez pracodawcę przez okres nie dłuższy niż 10 dni roboczych, z powodu niemożności świadczenia przez niego pracy w związku z powodzią;
- możliwość przeznaczenia środków z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych na cele związane z pomocą dla poszkodowanych;
- możliwość przeznaczenia środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych na odtworzenie infrastruktury i wyposażenia, utraconych lub zniszczonych na skutek powodzi miejsc pracy oraz rehabilitacji osób niepełnosprawnych u dysponenta tego funduszu maksymalnie do kwoty, która nie może być sfinansowana z innych źródeł;
- możliwość umorzenia w całości lub w części, wraz z odsetkami pożyczek przyznanych przed wystąpieniem powodzi ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych osobom niepełnosprawnym na działalność gospodarczą lub rolniczą, bądź zakładom pracy chronionej jeżeli w związku z powodzią nastąpiła utrata możliwości spłaty pożyczki;
- możliwość umorzenia przez starostę w drodze decyzji w całości lub w części wraz z odsetkami pożyczki, o której mowa w art. 42 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 645, z późn. zm.) udzielonej bezrobotnemu na sfinansowanie kosztów szkolenia w celu umożliwienia podjęcia lub utrzymania zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej, jeżeli na skutek powodzi:
1) nastąpiła trwała lub czasowa przeszkoda w funkcjonowaniu instytucji szkoleniowej; 2) poszkodowany bezrobotny w okresie trwania powodzi nie mógł podjąć lub ukończyć szkolenia;
- możliwość umorzenia w całości lub w części wraz z odsetkami przez starostę na wniosek poszkodowanego przyznanych refundacji na wyposażenie lub doposażenie stanowisk pracy, lub środków na podjęcie działalności gospodarczej, o których mowa w art. 46 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia, jeżeli miejsca pracy uległy zniszczeniu na skutek powodzi;
- prawo do ponownego złożenia wniosku o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej przez osoby bezrobotne, którym umorzono środki przyznane na podjęcie działalności gospodarczej, w związku z utratą miejsca pracy na skutek powodzi;
- możliwość przyznania przez starostę, na wniosek bezrobotnego poszkodowanego powodzią, prawo do świadczenia w wysokości zasiłku dla bezrobotnych, finansowanego z Funduszu Pracy za okres poprzedzający dzień zarejestrowania się w powiatowym urzędzie pracy, nie dłuższy niż 30 dni, jeżeli opóźnienie w rejestracji było spowodowane powodzią;

UŁATWIENIA DLA PRACOWNIKÓW I PRACODAWCÓW

- możliwość dokonywania przez starostę zwrotu ze środków Funduszu Pracy, poniesionych przez pracodawcę kosztów na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia skierowanych bezrobotnych zamieszkałych na obszarze gmin lub miejscowości poszkodowanych w wyniku wystąpienia powodzi, oraz kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne zatrudnianych pracowników przez pracodawcę, którego zakład został zniszczony na skutek powodzi, pod warunkiem że pracodawca nie zmniejszy w tym okresie liczby zatrudnionych pracowników; możliwość realizacji zwrotów dotyczy okresu do 12 miesięcy, ale nie dłużej niż do końca roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź;
- w przypadku zniszczenia na skutek powodzi co najmniej 30% gospodarstwa rolnego lub upraw działu specjalnego produkcji rolnej albo straty w produkcji zwierzęcej prowadzonej w dziale specjalnym produkcji rolnej powyżej 30% utrzymywanych zwierząt: możliwość dokonywania przez starostę zwrotu poniesionych przez organizatora robót publicznych kosztów na wynagrodzenia oraz składki na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia przy pracach związanych z usuwaniem skutków powodzi skierowanych poszkodowanych osób fizycznych, które osobiście i na własny rachunek prowadzą działalność w zakresie produkcji rolnej, w pozostającym w ich posiadaniu gospodarstwie rolnym obejmującym obszar użytków rolnych o powierzchni przekraczającej 2 ha przeliczeniowe lub prowadzące dział specjalny produkcji rolnej, o którym mowa w przepisach o ubezpieczeniu społecznym rolników, oraz ich małżonków i pełnoletnich domowników przez okres do 12 miesięcy, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź;
- możliwość uzyskania nieoprocentowanej pożyczki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych przez pracodawcę, który ze względu na powódź musiał przejściowo zaprzestać prowadzenia działalności gospodarczej (lub istotnie ją ograniczył) i nie posiada środków na wypłatę pracownikom wynagrodzenia; oraz możliwość jej umorzenia w całości lub w części przez ministra właściwego do spraw pracy na wniosek złożony do marszałka województwa;
- możliwość udzielania ulg w spłacie zobowiązań podatkowych przedsiębiorcom poszkodowanym powodzią, na ich wniosek złożony do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź;
- możliwość stosowania rozwiązań ustawy o ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy;
- możliwość uzyskania przez pracodawcę pożyczki z funduszu pożyczkowego przeznaczonej na usuwanie szkód w rzeczowych aktywach trwałych lub obrotowych powstałych w wyniku powodzi w miejscu faktycznego wykonywania działalności gospodarczej, na usuwanie szkód w środkach trwałych oddanych mu do używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze lub na remont albo przystosowanie do prowadzenia działalności gospodarczej innego lokalu lub budynku, w sytuacji, gdy usuwanie szkód w dotychczasowym miejscu jej prowadzenia wiązałoby się ze zwiększonym ryzykiem powtórnego zniszczenia przez powódź w przyszłości.

14. PROCEDURY URUCHAMIANIA REZERW PAŃSTWOWYCH

PROCEDURA UDOSTĘPNIANIA REZERW STRATEGICZNYCH

(problematykę rezerw strategicznych wcześniej regulowała ustawa z dnia 30.05.1996 r. o rezerwach państwowych)

I. Cel procedury, koordynator, podstawy prawne

Cel procedury		Koordynator działań	Uczestnicy
Określenie przebiegu udostępnienia rezerw strategicznych w przypadku wystąpienia klęski żywiołowej, sytuacji kryzysowej, odtworzenia infrastruktury krytycznej lub w celu zaspokojenia podstawowych potrzeb obywateli, ratowania ich życia i zdrowia, a także potrzebę wsparcia realizacji celów społecznych		Minister właściwy do spraw energii	– Minister Obrony Narodowej – Minister właściwy do spraw wewnętrznych – Minister właściwy do spraw rolnictwa/minister właściwy do spraw rynków rolnych – Minister właściwy do spraw transportu – Minister właściwy do spraw zdrowia – Minister Sprawiedliwości – Prezes Agencji Rezerw Materiałowych – wojewoda – starosta – wójt, burmistrz/prezydent miasta
Wejście	Wyjście	Podstawy prawne działań	
Wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa i obronności państwa, bezpieczeństwa, porządku i zdrowia publicznego, klęski żywiołowej lub sytuacji kryzysowej oraz zakłóceń w ciągłości dostaw służących funkcjonowaniu gospodarki narodowej i zaspokojeniu podstawowych potrzeb obywateli, ratowania ich życia i zdrowia, a także potrzebę wsparcia realizacji celów społecznych	Wykorzystanie/użytkowanie udostępnionych rezerw strategicznych zgodnie z zaistniałą potrzebą i ich przeznaczeniem oraz dokonanie zwrotu części niewykorzystanych rezerw. W przypadku udostępnienia rezerw strategicznych, asortymentu specjalistycznego – dokonanie jego zwrotu	1) ustawa o rezerwach strategicznych 2) ustawa o zarządzaniu kryzysowym 3) ustawa o wojewodzie i administracji rządowej w województwie 4) ustawa o działach administracji rządowej 5) ustawa o samorządzie powiatowym 6) ustawa o samorządzie gminnym	

14. PROCEDURY URUCHAMIANIA REZERW PAŃSTWOWYCH

1 II. Przebieg działań

Lp.	Przedsięwzięcie	Wykonawca
1.	Monitorowanie rozwoju sytuacji kryzysowej, stwarzającej możliwość zaistnienia zagrożenia życia ludzkiego oraz drastycznego pogorszenia się warunków bytowych ludności lub możliwości wystąpienia znacznych szkód i strat materialnych, wynikających z nieprzewidzianych zdarzeń i okoliczności oraz klęsk żywiołowych i sytuacji kryzysowych – w przypadku bezwzględnej potrzeby użycia rezerw strategicznych – <u>przygotowanie i skierowanie stosownego zapotrzebowania do właściwego miejscowo wojewody</u>	Organ administracji samorządowej
2.	Monitorowanie rozwoju sytuacji kryzysowej, stwarzającej możliwość zaistnienia zagrożenia życia ludzkiego oraz drastycznego pogorszenia się warunków bytowych ludności lub możliwości wystąpienia znacznych szkód i strat materialnych, wynikających z nieprzewidzianych zdarzeń i okoliczności oraz klęsk żywiołowych i sytuacji kryzysowych – w przypadku otrzymania stosownego zapotrzebowania bezwzględnej potrzeby użycia rezerw strategicznych <u>przygotowanie i skierowanie do ministra właściwego do spraw energii wniosku</u> o udostępnienie rezerw strategicznych <i><u>Wniosek</u> o udostępnienie rezerw strategicznych powinien zawierać co najmniej: nazwę i ilość asortymentu rezerw strategicznych oraz cel jego wykorzystania, a także dane podmiotu, któremu udostępnione rezerwy strategiczne będą wydane</i>	Organy realizujące zadania w zakresie bezpieczeństwa i obronności państwa, zarządzania kryzysowego i ochrony infrastruktury krytycznej, zdrowia publicznego, porządku publicznego oraz ochrony i bezpieczeństwa obywateli
3.	Przygotowanie i wydanie decyzji o udostępnieniu rezerw strategicznych z urzędu albo na wniosek upoważnionego organu. <i><u>Decyzja</u> o udostępnieniu rezerw strategicznych powinna zawierać co najmniej</i> 1) <i>oznaczenie organu, na rzecz którego rezerwy strategiczne są udostępnione</i> 2) <i>określenie udostępnionego asortymentu rezerw strategicznych i jego ilości</i> 3) <i>oznaczenie podmiotu, któremu udostępnione rezerwy strategiczne będą wydane do użycia</i> 4) <i>zobowiązanie do zwrotu niewykorzystanej części udostępnionych rezerw strategicznych</i> 5) <i>inne szczególne warunki udostępnienia rezerw strategicznych, jeżeli jest to konieczne ze względu na właściwości udostępnionego asortymentu rezerw strategicznych</i>	Minister właściwy do spraw energii
	W przypadku gdy decyzja o udostępnieniu rezerw strategicznych dotyczyć będzie udostępnienia konstrukcji składanych wiaduktów, mostów drogowych i kolejowych, minister właściwy do spraw energii <u>uzgadnia projekt tej decyzji</u> z ministrem właściwym do spraw transportu Uzgodnienia tego nie stosuje się, gdy wniosek o wydanie decyzji pochodzi od ministra właściwego do spraw transportu	Minister właściwy do spraw energii
4.	Przekazanie decyzji ministra właściwego do spraw energii do Agencji Rezerw Materiałowych w celu natychmiastowej jej realizacji	Minister właściwy do spraw energii
5.	Ustalenie warunków oraz łańcucha działań związanych z wydaniem i odbiorem przedmiotu udostępnienia, jego transportem, przetworzeniem, eksploatacją i zwrotem do zasobów rezerw strategicznych	Prezes Agencji Rezerw Materiałowych we współdziałaniu z organem wnioskującym

14. PROCEDURY URUCHAMIANIA REZERW PAŃSTWOWYCH

6.	Wydanie przedmiotu udostępnienia do użytkowania, zgodnie z podjętymi ustaleniami i otrzymanymi dokumentami	Wskazany przez Prezesa ARM – Przechowawca (lub inny podmiot)
7.	Odbiór przedmiotu udostępnienia zgodnie ze wskazanym przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych miejscem i terminem	Wskazany przez organ wnioskujący podmiot na rzecz którego udostępniono rezerwy strategiczne
8.	Wykorzystanie udostępnionych rezerw strategicznych zgodnie z ich przeznaczeniem i stworzenie warunków niezagrażających funkcjonowaniu społeczności oraz złagodzenie szkód i strat materialnych wynikających z nieprzewidzianych zdarzeń i okoliczności.	Podmiot/podmioty na rzecz którego udostępniono rezerwy strategiczne
9.	Dokonanie zwrotu części niewykorzystanych rezerw strategicznych zgodnie z podjętymi ustaleniami i otrzymanymi dokumentami – w przypadku częściowego ich niewykorzystania	Podmiot/podmioty na rzecz którego udostępniono rezerwy strategiczne
10.	Zwrot przedmiotu udostępnienia do zasobu rezerw strategicznych po wykorzystaniu, zgodnie z ustaleniami i otrzymanymi dokumentami – w przypadku udostępnienia rezerw strategicznych asortymentu specjalistycznego (np. konstrukcje składanych wiaduktów, mostów drogowych i kolejowych itp.)	Podmiot/podmioty na rzecz którego udostępniono rezerwy strategiczne

PRIORYTETY W ZAKRESIE OCHRONY ORAZ ODTWARZANIA INFRASTRUKTURY KRYTYCZNEJ

Celem wskazania priorytetów w zakresie ochrony i odtwarzania infrastruktury krytycznej jest jak najszybsze łagodzenie i zmniejszenie skutków naturalnych i antropogenicznych zaburzeń jej funkcjonowania, w tym przenoszonych do innych obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład systemów infrastruktury krytycznej (efekt kaskadowy) oraz jak najszybsze odtworzenie funkcji przez nią realizowanych.

Biorąc pod uwagę fakt, że wszystkie obiekty, instalacje, urządzenia i usługi wchodzące w skład systemów infrastruktury krytycznej mają znaczenie dla funkcjonowania państwa i zaspokojenia potrzeb obywateli, priorytety ochrony IK, zgodnie z zasadą równości wskazaną w Narodowym Programie Ochrony Infrastruktury Krytycznej, ustala się na jednakowym poziomie.

W przypadku wystąpienia zagrożenia priorytety w zakresie ochrony oraz odtwarzania infrastruktury krytycznej mogą zmieniać się dynamicznie wraz z rozwojem sytuacji kryzysowej i są zależne od wielu czynników.

Do najważniejszych można zaliczyć:

1. Rodzaj zagrożenia oraz charakter jego rozprzestrzeniania
2. Skala zagrożenia
3. Liczba obywateli dotkniętych skutkami zakłóceń w dostępie do usług dostarczanych przez IK
4. Obszar dotknięty zagrożeniem

Decyzje będą podejmowane biorąc pod uwagę możliwy efekt kaskadowy oraz wzajemne powiązania pomiędzy poszczególnymi IK, a także ochronę życia i zdrowia obywateli. Priorytety w zakresie odtwarzania infrastruktury krytycznej, dla poszczególnych obiektów infrastruktury krytycznej, jak i systemów, ustanawia się w sposób następujący¹¹:

1. System elektroenergetyczny – energia elektryczna stanowi podstawowe źródło energii dla przemysłu i gospodarstw domowych. Ze względu na stopień uzależnienia gospodarki, a zwłaszcza odbiorców w gospodarstwach domowych, od energii elektrycznej, przerwa w jej dostawach może spowodować znaczne szkody, szczególnie w dużych ośrodkach miejskich. Charakterystyczne cechy energii elektrycznej takie jak brak możliwości magazynowania ilości mogących zaspokoić nawet krótkotrwałe zapotrzebowanie odbiorców oraz ekstremalnie krótki czas pomiędzy

wytworzeniem i zużyciem sprawiają, że system elektroenergetyczny nie dysponuje bezwładnością pozwalającą na jakiegokolwiek przerwy w dostawach bez odczuwalnych konsekwencji dla odbiorców. System gazowy i system zaopatrzenia w paliwa ze względu na charakterystykę surowców oraz rozbudowany system magazynowania taką bezwładnością dysponuje.

2. System łączności i system ratowniczy – obowiązkiem państwa jest reagowanie na zagrożenia i usuwanie ich skutków na terenie kraju, a także ochrona życia i zdrowia obywateli oraz środowiska. W przypadku wystąpienia zagrożeń życie i zdrowie obywateli uzależnione jest od czasu reakcji służb ratowniczych. Najważniejszym elementem skutecznej reakcji jest powiadomienie o zagrożeniu (zdarzeniu). W Polsce podstawowym środkiem powiadamiania oraz kontaktu na odległość jest łączność telefoniczna mobilna i stacjonarna.
3. System zaopatrzenia w wodę (w tym odprowadzenia ścieków) – jako system zapewniający zaspokojenie podstawowych potrzeb obywateli.
4. System sieci teleinformatycznych oraz system zapewniający ciągłość działania administracji publicznej – systemy teleinformatyczne przejmują coraz więcej zadań i usług dotychczas świadczonych w tradycyjnej formie. Sieci teleinformatyczne umożliwiają dostęp do usług świadczonych przez administrację oraz np. system finansowy.

Kolejny priorytet obejmuje system finansowy, ochrony zdrowia, zaopatrzenia w żywność, transportowy, produkcji, składowania, przechowywania i stosowania substancji chemicznych i promieniotwórczych, w tym rurociągi substancji niebezpiecznych.

¹¹ Należy pamiętać, że wskazane systemy są wzajemnie zależne. Podane priorytety stanowią zatem jedynie wskazówkę i nie mogą być traktowane jako ostateczne.

16. WYKAZ ZAWARTYCH UMÓW I POROZUMIEŃ ZWIĄZANYCH Z REALIZACJĄ ZADAŃ ZAWARTYCH W PLANIE ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO

Wykaz umów i porozumień międzynarodowych

- Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Słowenii o współpracy w dziedzinie zapobiegania klęskom żywiołowym i innym wypadkom oraz w usuwaniu ich następstw, podpisana w Warszawie dnia 13 kwietnia 2005 r. (Dz. U. Nr 13, poz. 88);
- Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Chorwacji o współpracy w dziedzinie zapobiegania katastrofom naturalnym i awariom technicznym oraz usuwaniu ich następstw, podpisana w Zagrzebiu dnia 17 września 2003 r. (Dz. U. Nr 234, poz. 1692);
- Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Rumunii o współpracy w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej, terroryzmu i innych rodzajów przestępstw, sporządzona w Warszawie dnia 11 lipca 2001 r. (Dz. U. Nr 154, poz. 1625);
- Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Węgierską o współpracy i wzajemnej pomocy w dziedzinie zapobiegania katastrofom, klęskom żywiołowym i innym poważnym wypadkom oraz usuwaniu ich następstw, sporządzona w Warszawie dnia 6 kwietnia 2000 r. (Dz. U. Nr 38, poz. 347);
- Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec o współpracy służb policyjnych, granicznych i celnych sporządzona w Zgorzelcu dnia 15 maja 2014 r.
- Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec o wczesnym powiadamianiu o awarii jądrowej, o wymianie informacji i doświadczeń oraz o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, podpisana w Warszawie dnia 30 lipca 2009 r. (M.P. Nr 72, poz. 210);
- umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białoruś o wczesnym powiadamianiu o awariach jądrowych i o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa radiologicznego. Sporządzona w Mińsku dnia 26 października 1994 r.
- umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Litewskiej o wczesnym powiadamianiu o awarii jądrowej oraz o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej. Sporządzona w Warszawie dnia 2 czerwca 1995 r.
- porozumienie między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej i Rządem Federacji Rosyjskiej o wczesnym powiadamianiu o awarii jądrowej, o wymianie

informacji związanej z obiektami jądrowymi i o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej. Sporządzone w Warszawie dnia 18 lutego 1995 r.

- umowa pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Słowackiej o wczesnym powiadamianiu o awariach jądrowych, o wymianie informacji oraz o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej. Sporządzona w Bratysławie dnia 17 września 1996 r.
- umowa pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Ukrainy o wczesnym powiadamianiu o awariach jądrowych, o wymianie informacji oraz o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej. Sporządzona w Kijowie dnia 24 maja 1993 r.
- umowa pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Czeskiej o wczesnym powiadamianiu o awarii jądrowej oraz o wymianie informacji na temat pokojowego wykorzystania energii jądrowej, bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej. Sporządzona w Wiedniu dnia 27 września 2005 r.
- umowa z dnia 25.08.1993 r. między Rządem RP i Rządem Federacji Rosyjskiej o współpracy w dziedzinie zapobiegania awariom przemysłowym, klęskom żywiołowym i likwidacji ich skutków (Dz. U. z 2002 r. Nr 185 poz.1536)
- umowa z dnia 10.04.1997 r. między RP a RFN o wzajemnej pomocy podczas katastrof i klęsk żywiołowych lub innych poważnych wypadków (Dz. U. z 1999 r. Nr 22, poz. 201)
- umowa z dnia 08. 06.2000 r. między RP oraz Republiką Czeską o współpracy i wzajemnej pomocy w przypadku katastrof, klęsk żywiołowych i innych nadzwyczajnych wydarzeń (Dz. U. z 2004 r. Nr 36 poz. 325)
- umowa z dnia 24.01.2000 r. między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Słowackiej o współpracy i wzajemnej pomocy podczas katastrof, klęsk żywiołowych i innych poważnych wypadków (Dz. U. z 2004 r. Nr 36, poz. 327)
- umowa z dnia 04.04.2000 r. między Rządem RP a Rządem Republiki Litewskiej o współpracy i wzajemnej pomocy w przypadku katastrof, klęsk żywiołowych i innych poważnych wypadków (Dz. U. z 2004 r. Nr 38 poz. 341)
- umowa z dnia 19.07.2002 r. między Rządem RP a Gabinetem Ministrów Ukrainy o współpracy i wzajemnej pomocy w dziedzinie zapobiegania

16. WYKAZ ZAWARTYCH UMÓW I POROZUMIEŃ ZWIĄZANYCH Z REALIZACJĄ ZADAŃ ZAWARTYCH W PLANIE ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO

katastrofom, klęskom żywiołowym i innych nadzwyczajnym wydarzeniom oraz usuwania ich następstw (Dz. U. z 2004 r. Nr 166 poz. 1737)

Wykaz umów i porozumień krajowych

- Porozumienie Ministra Finansów i Komendanta Głównego Policji z dnia 6 listopada 2003 r. w sprawie współdziałania Służby Celnej i Policji (Dz. Urz. KGP Nr 21, poz. 123)
- Porozumienie Generalnego Konserwatora Zabytków i Komendanta Głównego Policji z dnia 10 marca 2005 r. w sprawie współdziałania w zakresie zapobiegania i zwalczania przestępczości przeciwko zabytkom (Dz. Urz. KGP Nr 6, poz. 29)
- Porozumienie z dnia 3 listopada 2004 r. pomiędzy Ministrem pomiędzy Ministrem Finansów, Ministrem Kultury, Komendantem Głównym Policji i Komendantem Głównym Straży Granicznej w sprawie współdziałania w zwalczaniu nielegalnego wywozu za granicę lub przywozu z zagranicy zabytków (Dz. Urz. KGP Nr 21, poz. 135)
- Porozumienie z dnia 20 kwietnia 2005 r. w sprawie współdziałania Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z Policją w zakresie przeciwdziałania sytuacjom kryzysowym (Dz. Urz. MON Nr 10, poz. 89)
- Porozumienie Komendanta Głównego Policji z dnia 7 września 2004 r. zawarte pomiędzy Głównym Inspektorem Ochrony Roślin i Nasiennictwa a Komendantem Głównym Policji w dniu 07.09.2004 r. w Warszawie (Dz. Urz. KGP Nr 20, poz. 130)
- Porozumienie Komendanta Głównego Policji i Komendanta Głównego Straży Granicznej z dnia 17 czerwca 2004 r. w sprawie współdziałania Policji i Straży Granicznej (Dz. Urz. KGP Nr 11, poz. 58)
- Porozumienie między Komendantem Głównym Policji i Zarządem Głównym Górskiego Ochotniczego pogotowia ratunkowego z dnia 5 lutego 2008 r. w sprawie współdziałania Policji z Górskim Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym (Dz. Urz. KGP Nr 3, poz. 28)
- Porozumienie pomiędzy Komendantem Głównym Policji a Prezesem Zarządu Głównego Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego zawarte w Warszawie dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie współdziałania w zakresie bezpieczeństwa i porządku publicznego na wodach i terenach przywodnych (Dz. Urz. KGP Nr 13, poz. 106)

- Porozumienie Komendanta Głównego Policji i Szefa Sztabu Biura Ochrony Rządu z dnia 4 czerwca 2007 r. w sprawie współdziałania w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego w miejscach pobytu osób ochraniających przez Biuro Ochrony Rządu (Dz. Urz. KGP Nr 13, poz. 105)
- Porozumienie Komendanta Głównego Policji i Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z dnia 21 listopada 2003 r. w sprawie współdziałania jednostek organizacyjnych Policji i Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w zakresie poprawy stanu bezpieczeństwa ruchu drogowego (Dz. Urz. KGP Nr 21, poz. 124)
- Porozumienie pomiędzy Głównym Inspektorem Sanitarnym (GIS) i Prezesem Państwowej Agencji Atomistyki w sprawie współdziałania w realizacji zadań z zakresu ochrony radiologicznej, zawarte w dniu 29.04.2017 r.
- Porozumienie pomiędzy Komendantem Głównym Straży Granicznej i Prezesem Państwowej Agencji Atomistyki w sprawie współdziałania w zakresie ochrony radiologicznej, zawarte w dniu 19.08.2005 r.
- Porozumienie pomiędzy Szefem Generalnego Zarządu Wsparcia P-7 Sztabu Generalnego Wojska Polskiego i Prezesem Państwowej Agencji Atomistyki w sprawie współdziałania w zakresie ochrony radiologicznej oraz usuwania skutków zdarzeń radiacyjnych na terenie kraju, zawarte w dniu 17.02.2004 r.
- Porozumienie pomiędzy Komendantem Głównym Straży Pożarnej i Prezesem Państwowej Agencji Atomistyki o współpracy w zakresie zagrożeń radiacyjnych, zawarte w dniu 28.04.1994 r.

17. SKRÓTY ZAWARTE W KRAJOWYM PLANIE ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO

ABW	Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego
ARAKIS – GOV	Systemem wczesnego ostrzegania o zagrożeniach w sieci Internet
ARIMR	Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa
ARM	Agencja Rezerw Materiałowych
AW	Agencja Wywiadu
BBN	Biuro Bezpieczeństwa Narodowego
BOR	Biuro Ochrony Rządu
DUSKŻ	Departament do spraw Usuwania Skutków Klęsk Żywiolowych
CAT	Centrum Antyterrorystyczne
CBŚP	Centralne Biuro Śledcze Policji
CERT.GOV.PL	Rządowy Zespół Reagowania na Incydenty Komputerowe
CERT POLSKA	Zespół powołany do reagowania na zdarzenia naruszające bezpieczeństwo w sieci Internet (CERT - Computer Emergency Response Team)
CEZAR	Centrum do spraw Zdarzeń Radiacyjnych
GLW	Główny Lekarz Weterynarii
COAS	Centralny Ośrodek Analizy Skażeń
COO	Centralny Odwód Operacyjny Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej
CZK	Centrum Zarządzania Kryzysowego
CZK MON	Centrum Zarządzania Kryzysowego Ministra Obrony Narodowej
EADRCC – NATO	Euroatlantyckie Centrum Koordynacji Reagowania w Sytuacjach Katastrof (Euro - Atlantic Disaster Response Coordination Center)
ERCC – ECHO	Centrum Monitoringu i Informacji w zakresie Ochrony Ludności – Biuro Pomocy Humanitarnej Wspólnoty Europejskiej
EFTA	Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu (European Free Trade Association)
EU	Unia Europejska (European Union)

FORMOZA	Morska Jednostka Działań Specjalnych
GDDKiA	Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad
GIOŚ	Główny Inspektor Ochrony Środowiska
GIS	Główny Inspektor Sanitarny
GMDSS	Światowy Morski System Łączności Alarmowej i Bezpieczeństwa
GLW	Główny Lekarz Weterynarii
GROM	Grupa Reagowania Operacyjno-Manewrowego (Mobilnego), Jednostka Wojskowa im. Cichociemnych Spadochroniarzy Armii Krajowej
IBL	Instytut Badawczy Leśnictwa
IEA	Instytut Energii Atomowej
IG	Instytut Geofizyki
IMGW-PIB	Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej Państwowy Instytut Badawczy
KDR	Kierujący Działaniem Ratowniczym
KCZK	Krajowe Centrum Zarządzania Kryzysowego
KDM	Krajowa Dyspozycja Mocy
KG PSP	Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej
	Komenda Główna Państwowej Straży Pożarnej
KGP	Komendant Główny Policji
	Komenda Główna Policji
KGSG	Komendant Główny Straży Granicznej
	Komenda Główna Straży Granicznej
KSRG	Krajowy System Ratowniczo – Gaśniczy
KWSiA	Krajowy System Wykrywania Skażeń i Alarmowania
KZGW	Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej
LFOC	Lotnicza Formacja Obrony Cywilnej
MAS	Służba Asysty Morskiej

17. SKRÓTY ZAWARTE W KRAJOWYM PLANIE ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO

MC	Ministerstwo Cyfryzacji Minister Cyfryzacji minister właściwy do spraw informatyzacji
ME	Ministerstwo Energii Minister Energii minister właściwy do spraw energii
MF	Ministerstwo Finansów minister właściwy do spraw budżetu minister właściwy do spraw finansów publicznych minister właściwy do spraw instytucji finansowych
MGM i ŻS	Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej minister właściwy do spraw gospodarki morskiej minister właściwy do spraw rybołówstwa minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej
MRiF	Minister Rozwoju i Finansów kierujący działami administracji rządowej - budżet, finanse publiczne, gospodarka, instytucje finansowe i rozwój regionalny
MR	Ministerstwo Rozwoju minister właściwy do spraw gospodarki minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego
MliB	Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa Minister Infrastruktury i Budownictwa minister właściwy do spraw transportu minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa minister właściwy do spraw łączności
MNiSW	Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego minister właściwy do spraw nauki minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego
MON	Ministerstwo Obrony Narodowej Minister Obrony Narodowej
MRPiPS	Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

	minister właściwy do spraw rodziny minister właściwy do spraw pracy minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego
MRiRW	Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi minister właściwy do spraw rolnictwa minister właściwy do spraw rozwoju wsi minister właściwy do spraw rynków rolnych
MRO	<i>mass rescue operation</i> – masowa operacja ratownicza
MW	Marynarka Wojenna
MWC	materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego
MS	Ministerstwo Sprawiedliwości Minister Sprawiedliwości
MSPiR	Morska Służba Poszukiwania i Ratownictwa
MSWiA	Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji minister właściwy do spraw wewnętrznych minister właściwy do spraw administracji publicznej
MSZ	Ministerstwo Spraw Zagranicznych Minister Spraw Zagranicznych minister właściwy do spraw zagranicznych
MŚ	Ministerstwo Środowiska Minister Środowiska minister właściwy do spraw gospodarki wodnej minister właściwy do spraw środowiska
MZ	Ministerstwo Zdrowia Minister Zdrowia minister właściwy do spraw zdrowia
NATO	Organizacja Traktatu Północnoatlantyckiego (North Atlantic Treaty Organization)
NCRS	System Reagowania Kryzysowego NATO (NATO Crisis Response System)
OCK	Obrona Cywilna Kraju
NPOIK	Narodowy Program Ochrony Infrastruktury Krytycznej

17. SKRÓTY ZAWARTE W KRAJOWYM PLANIE ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO

IK	Infrastruktura Krytyczna
IW	Inspekcja Weterynaryjna
OSP	Ochotnicza Straż Pożarna
OSPG	Operator Systemu Przesyłowego Gazowego
PAA	Państwowa Agencja Atomistyki
PAN	Polska Akademia Nauk
PGL LP	Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe
PIG-PIB	Państwowy Instytut Geologiczny Państwowy Instytut Badawczy
PIWet-PIB	Państwowy Instytut Weterynaryjny Państwowy Instytut Badawczy w Puławach
PIORiN	Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa
Plan SAR	Plan akcji poszukiwawczych i ratowniczych wykonywanych na morzu
PLW	Powiatowy Lekarz Weterynarii
PMŚ	Państwowy Monitoring Środowiska
POLATOM	Ośrodek Radioizotopów Instytutu Energii Atomowej
PSE	Polskie Sieci Elektroenergetyczne – Operator Systemu Przesyłowego
PSP	Państwowa Straż Pożarna
RCB	Rządowe Centrum Bezpieczeństwa
RM	Rada Ministrów
RP	Rzeczpospolita Polska
RZZK	Rządowy Zespół Zarządzania Kryzysowego
SG	Sztab Generalny
SG SZ	Sztab Generalny Sił Zbrojnych
SK KG PSP	Stanowisko Kierowania Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej
SKW	Służba Kontrwywiadu Wojskowego
SOK	Straż Ochrony Kolei
PKP PLK S.A.	PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.

SPSP	Stacje Pomiaru Skażeń Promieniotwórczych
SSW	Sojusznice Siły Wzmocnienia
SWW	Służba Wywiadu Wojskowego
SZ RP	Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej
SRR	<i>search and rescue region</i> - strefa poszukiwań i ratownictwa
Służba SAR	Morska Służba Poszukiwania i Ratownictwa
Służba VTS	Służba Kontroli Ruchu Statków
UDT	Urząd Dozoru Technicznego
UKE	Urząd Komunikacji Elektronicznej
ULC	Urząd Lotnictwa Cywilnego
URE	Urząd Regulacji Energetyki
UW	Urząd Wojewódzki
WBiZK	Wydział Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego
WCZK	Wojewódzkie Centrum Zarządzania Kryzysowego
WIOŚ	Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska
WIS	Wojewódzki Inspektor Sanitarny
WIF	Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny
WIIH	Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej
WITD	Wojewódzki Inspektorat Transportu Drogowego
WLW	Wojewódzki Lekarz Weterynarii
WUG	Wyższy Urząd Górniczy
ZHW	Zakład Higieny Weterynaryjnej (Laboratoria w strukturze Inspekcji Weterynaryjnej)
ZDR	Zakłady dużego ryzyka
ZK	Zespół Kryzysowy/Zarządzanie Kryzysowe
ZZK	Zespół Zarządzania Kryzysowego
ZZR	Zakłady zwiększonego ryzyka

18. PROCEDURA AKTUALIZACJI KRAJOWEGO PLANU ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO

Plan zarządzania kryzysowego jest aktualizowany nie rzadziej niż raz na dwa lata.

1. Aktualizacja planu może następować również:

- po zdarzeniu powodującym uruchomienie procedur reagowania kryzysowego i standardowych procedur operacyjnych. Członkowie RZZK mogą wnioskować o dokonanie zmian w procedurach lub innej części planu,
- w przypadku zmian aktów prawnych lub zaistnienia nowego zagrożenia,
- w przypadku zmian w planie zarządzania kryzysowego ministra (kierownika urzędu centralnego), będącego załącznikiem funkcjonalnym do KPZK. Po dokonaniu zmiany właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) niezwłocznie przekazuje aktualny plan Dyrektorowi RCB.

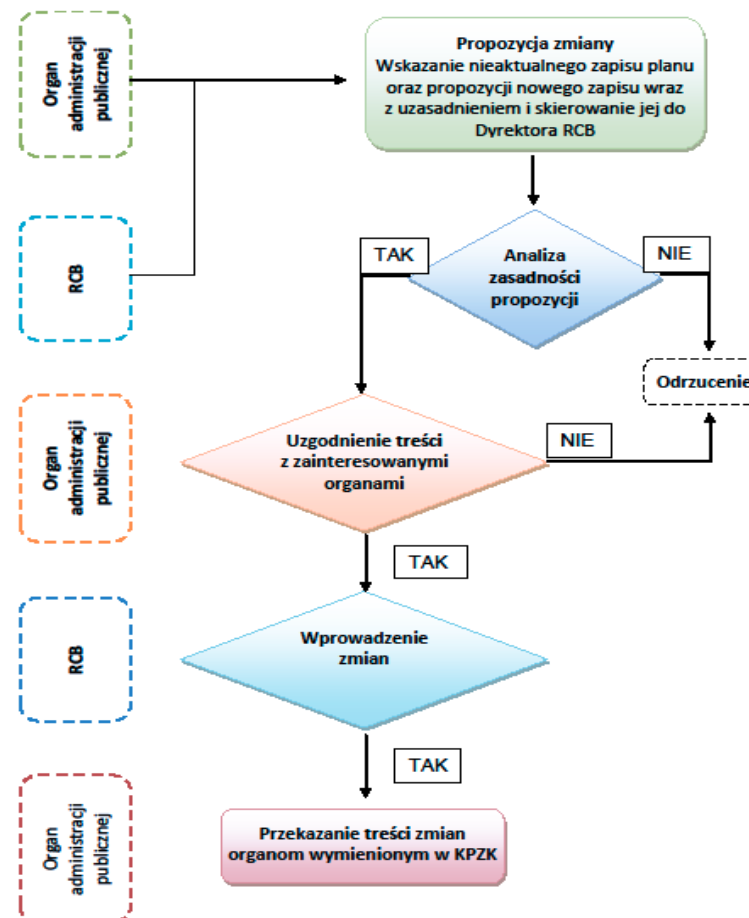
2. Aktualizacja obejmuje w szczególności:

- korektę/wprowadzenie nowych procedur reagowania,
- zmiany teleadresowe w organizacji łączności,
- dane dotyczące wskazanych sił i środków,
- poprawki redakcyjne,
- w następstwie nowych wniosków wynikających z ćwiczeń i treningów odnoszących się do problematyki zawartej w planie.

3. Za aktualizację niniejszego planu odpowiadają:

- w zakresie nadzoru: Zastępca Dyrektora RCB sprawujący nadzór nad Wydziałem Oceny Ryzyka i Planowania,
- bezpośrednio: Szef Wydziału Oceny Ryzyka i Planowania Rządowego Centrum Bezpieczeństwa.

Proces aktualizacji planu (zmiany treści) realizowany jest przez Rządowe Centrum Bezpieczeństwa przy współudziale zainteresowanych organów administracji publicznej (minister, kierownik urzędu centralnego, wojewoda) wskazanych w Planie, zgodnie z poniższą procedurą.



17. SKRÓTY ZAWARTE W KRAJOWYM PLANIE ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO

4. W przypadku gdy na potrzeby planowanego przedsięwzięcia jest opracowywana odrębna siatka bezpieczeństwa, z której wynika ryzyko wystąpienia sytuacji kryzysowej i potrzeba przygotowania dodatkowych szczegółowych procedur postępowania nieuwzględnionych w Krajowym Planie Zarządzania Kryzysowego, Dyrektor RCB, w uzgodnieniu z podmiotami wiodącymi dla zidentyfikowanych zagrożeń, opracowuje aneks do KPZK dotyczący tego przedsięwzięcia. Dyrektor RCB zatwierdza aneks i przyjęte rozwiązania przekazuje wykonawcom do realizacji.

Wzór tabeli aktualizacyjnej:

Lp.	Data zmiany aktualizacyjnej	Zakres zmiany aktualizacyjnej	Osoba zarządzająca zmianę aktualizacyjną			Osoba dokonująca zmiany aktualizacyjnej		
			Stanowisko służbowe	Imię i nazwisko	Podpis	Stanowisko służbowe	Imię i nazwisko	Podpis

*Krajowy Plan Zarządzania Kryzysowego
został opracowany w Rządowym Centrum Bezpieczeństwa,
z udziałem przedstawicieli właściwych organów administracji publicznej*